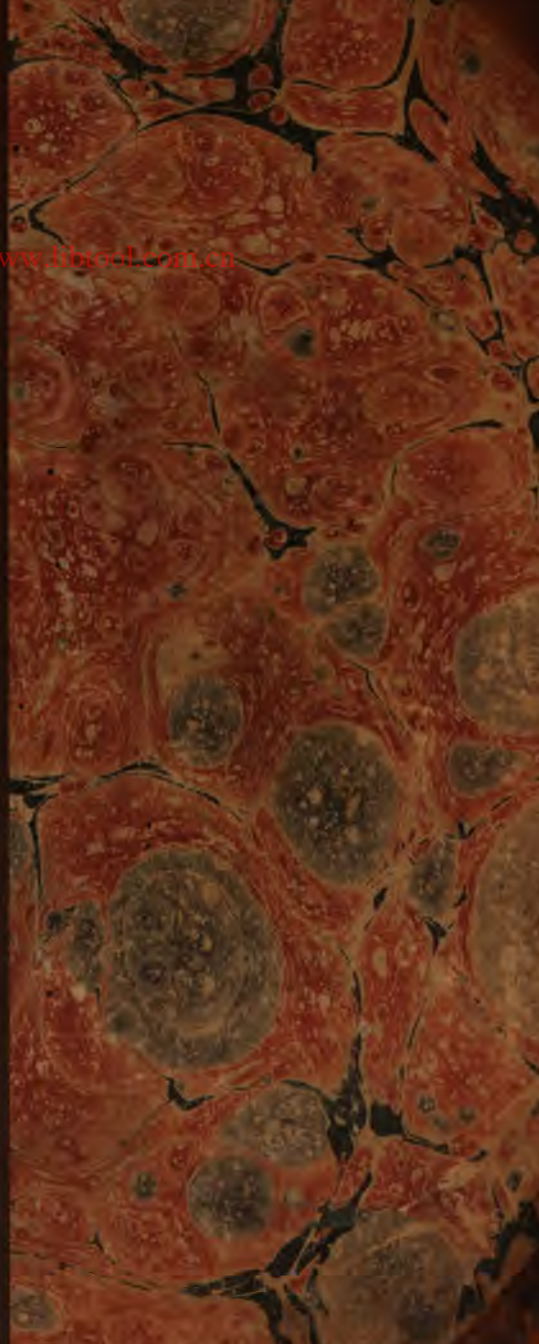

HH 1T4E \$

www.libtool.com.cn

233

44,405 (5)

1202

www.1000.com.cn

A. Hurd Sc.

BOSTON.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Ⓞ

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*

HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA
ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS

A D

HERODOTUM

INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. V.

Apparatus criticus ad constituendam lectio-
nis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE

in Officina Libraria Meyeriana 1798.

4244,405

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Ad Librum VIII.

In Inscriptione abest τε Arch. qui Αλικαρναση-
ος, cui desunt quoque επιγραφομενη Ούρανιά.
In Ald. & Cam. I. II absunt τε Αλικαρνησσης &
επιγραφομενη.

ad Cap. I.

Ελληνων es τον) Ελληνες τον Arch. grave.

έκατον και εικοσι και επτα) επτα και εικοσι και
εκατον idem Vind. post έκατον & εικοσι commata,
post επτα punctum Ald. Cam. I. II, in quibus
comma post προθυμης, nullum post Πλαταιειες.

Post Κερυνθιοι de comma, post τας νεας pun-
ctum in iisdem.

δυοκαιδεκα) δυωδεκα Arch. Vind. Valla. Ae-
ginetis naves dat unde viginti, male.

Post επτα punctum, idemque post πεντε
Ald. Cam. I. II.

Στυρεις) Στυρειες Arch. qui patrono pos-
sunt uti Eustathio, cui ethnicon Στυρειος ad Ho-
mer. p. 281, 12, at Στυρεις Thucydidi VII, 57
ubi Wasse, & Holsten. ad Steph. Byz. Στυρεια.
Wessel. Post δυο punctum Ald. Cam. I. II.

Κεσοι) Ask. alii cum Ald. Κιοι. Justius erit
Κεσοι nam sic insulae Ciae cives Thucydidi d. I.

Lysiae in Harpocrat. *Κεσοι*, unde Suidas *Κισε*, quomodo *Κιοι* hic prius & c. 46 mutata, quae frequens corruptela, diphthongo, Diod. IV, 82 & c. *Wesseling*. *νηας*, quomodo hoc libro Arch. Vind. Ask. saepissime, Ask.

Post *Οπεντιοι* comma Ald. Cam. I. II.

επεβωθειον) Arch. *επεβουθειον* reliqui cum Ald. Jonicam praestant speciem *βωθειοντες*, vice *βουθειοντες*, Hesychii, *ανεμοι θεοισι βωθειοντες* Alydeni in Praep. Evang. Eusebii L. 9, 14, p. 416. Nostri *βωθεισαντες* VIII, 72 & *απας βωθει* 9, 23 aliaque. Quis ergo receptum averfabitur, rediturum c. 14 & 45 scriptis ex exemplaribus? Quam Jonicam consuetudinem Eustath. ad Poet. p. 288. ibid attigit, *το επιβωταιν* ex Herodoto in medium collocans, volens, quod censeo, *επιβωθειον*. Nusquam *επιβωταιν* in Musis. *Wess.*

ad Cap. II.

Post *ην* abest comma Ald. Camer. I. II, in his comma post *διακοσιοι*, & post *εβδομηκοντα*. *Μια και εβδομηκοντα*, *εβδομ*. Vind. *και διηκοσιαι* Arch.

το μεγαιον) Praetereunt *το iidem*. Porro *κρατες* Vind. & Brit. cuius & alibi in Musis usus.

παρεχοντο) *παρεχοντο* Ald. Cam. I. II.

Ευρυβιαδεα) *Ευρυβιαδεα* *Ευρυκλ*. Vind. ceteri cum Ald. *Ευρυβιαδην*, *τον* tamen Arch. Pass. reticent. Post *εφασαν* abest comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. III.

κατ' αρχας) *καταρχας* Ald. Camer. I. II, quae comma post *λογος* non habent.

πριν η) sic, π̄ον πριν̄, Ask. Paris. A. B. & D. teste Larcherio.

επι συμμαχιν) επι την Arch. Vind.

χρεων) χρεον, ut saepe, Arch. post επιτροπην colon Ald. Camer. I. II, abest hic comma post γνοντες.

www.libtool.com.cn

σασῑᾱσσι) σασῑσι ex compendio scripturae, Arch. Comma post η̄ Έλλας Ald. Cam. I. II, idemque post ὁμοφρονεοντος.

ὄσς) ε̄ Arch. Vind. Brit. Ald. ὄσς Medic. Pass. Ask. Prius servari potuit, uti L. I, 181. Post αυτων abest comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt post διεδεξαν.

Περσων) Περσιν Pass. Ask.

περι της εκεινς) περι γης εκεινς frustra legi malebat Galeus, qui saepe repererat apud veteres etiam την Ινδωσ, την Αθηναιων, & similia: Asiae pars maxima unius imperio Xerxis subiecta recte dicitur η̄ εκεινς. Valken. Alleverat docta manus Aldinae meae γης δηλονοτι; satis est, ea vox si pro tacita habeatur. Infra c. 41 Αθηναιοι δε (κατεσchon) ες την εαυτων & c. 106 Φευγων ες την εαυτη. Wessel.

προφασιν την Παιστανισω) Satis erat dixisse, την Παιστανισω υβριν προισχομενοι ut hoc illudve praetertere dicitur προεχεσθαι τι — sed scribere noster maluit προφασιν προσχεσθαι, IV, 165. VI, 137. Valkenar. Post ταυτα μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. IV.

τας Αφεταις) τες male Arch. & statim παντα cum Vind.

εββλευοντο) εββλευον iidem. Plut. Malign. p.

867. B. haec vellicat. Schedarum εββλευον redibit c. 18. 97. 100. Vulgatum agnoscit Plutarch. ipsique Euboeenses in proximis. *Wessel.*
 επ' α τε) τε desit Arch. Vind.

www.librolib.com.cn V.

εωυτη διδεν διδεν) Pass. Vindob. perbene, olim εωυτω, Firmant d' Orvillii ad Chariton. L. VI, i suspicionem schedae. Superius lib. II, 129. Mycarinum posuit παρ' εωυτη διδεντα αλλα de suo alia donantem, & lib. VII, 29 τας τετρακοσιας μυριαδας — αποπλησω παρ' εμεωυτη, de meo aere. *Wessel.*

Αδαμαντος) Αδαμαντος Arch. Valla; in Stephan. ora Αδαματος, utrumque prave.

Κορινθιος στρατηγος) Κορινθιων στρατηγος Brit. των λοιπων) duo ista absunt Arch. Vind.

ησπαιρε) Attigit Eustath. ad Homer. p. 416. 34 verbum hoc distrahit interpretes: Eustath. ita, Ηροδοτος δε πα και το θερμότερον σπενδει και οιον ανασκηρταν και πανυ προδυμεισθαι, ησπαιρεν εφη. Vallae placuit reluctandi significatus, fortasse ob Homereum ησπαιρε, ως οτε βρε —. Portus vertit: palpitabat prae metu: quem quidem ob memoratum antea Graecorum metum, & Adimanti deiectum ingenium c. 94, recte sensisse opinor. Si Eustath. sequere, promptus ad fugam Adimanti animus intelligendus erit. Vide Porphyrii ad Il. N. 443 scholia, a Valkenario edita. *Wessel.* Solus reluctabatur, optime vertit Valla: aliis usitato more posuerat Noster ησπαιρεν IX, 119. De usu, quo hic ponitur, rarissimo Grammatici plerique silent. Suidae satis erat, in Εσπαιρεν excitasse Herodotea: quum olim

olim in excerpto vocem *Φαμενος* omisisset, absurdam nobis dedit Eustathius interpretationem in Iliad. γ. p. 316, 4. Cupiebat ille quidem, Ithmum versus abire; sed &, dum ceterarum gentium duces parati erant morem gere-
 re Themistocli & Eurybiadi, unus omnium Adimantus iuxta Herodotum adhuc oblu-
 ctatur, *ηπαυρε μνος*. Nihil est in Hesychii inter-
 pretamentis, quod huc pertineat; in quo idcirco miror legi *ησκαυρεν, σκαυρεν* quod non videtur usu fuisse receptum *ασκαυρεν* in primis tamen Scaligeran. p. 11. T. Faber, *σκαυρεν*, ait, & *ασκαυρεν* iidem dicuntur, ut *ασκαυρεν* & *σπαυρεν* sed verius Porphyr. in Homer. Cod. Mf. ad Iliad. N. 443 de verbis agens *σπαυρεν* & *σκαυρεν*, prius etiam scribi tradit *μετα τε α κα-
 τω Αττικην συνηθειαν τα δε Σκαυρεν εκτι μετα τε α* ut *σπαυριζεν* & *ασπαυριζεν*, sic usu vigue-
 runt *σπαυριζεν* & *ασπαυριζεν*. — Ad Herodoti locum aptiora videbuntur ista Plutarchi T. 2. p. 327. C. *επι τοις Φιλιππικαις πολυμοις επσπαυρεν η Ελας* sic leviter emendata, *ετι εσπαυρεν η Ελας*, moribunda velut Graeciae libertas pedes adhuc iactabat & obluclabatur morti. *Ασ-
 παυρεν* veteres, & Atticistae scribebant recentio-
 res; *Σπαυρεν* Plutarchus alique istiusmodi Scriptores: egregie Diodorum correxit L. Rhodoman. I. p. 190. 40, sed non *ασπαυραντων*, at *σπαυραντων* efformare debuerat ex *εσπαυραντων* ut recte *εΦαλωνται* in *σΦαλωνται* mutavit p. 192, 99. In Stobaeo Gesneri p. 593, 28. Junco senex ritubans non *εΦαλλομενος*, verum dici debuit *σΦαλλομενος* apud eundem p. 147, 33 pro *ως το μ. δ.* si leniter emendetur *φεται μιν δειν*, clara erit

Themistii sententia: in Critonis apud eundem fragmento p. 43, 52 *επαδας και παιδειας* attentus mecum corrigit in *σπαδας και παιδιας* seria & iocos. In Stobaeo huius quoque generis plura supersunt; & vix ullus est Scriptor antiquus, ne sacris quidem exceptis, in quo hoc vitium ab accuratis Criticis non fuerit detectum, ortum ex similitudine literarum C & E. *Valkenar.*

αποπλασσοθαι) Arch. Vind. in aliis *αποπλευσσοθαι*, etiam Suidae, exscribenti in *ησπαιρεν*. Post *τετον* comma Ald. Cam. I. II; idemque post *απολειψαις*, sed post *ηγχευε* punctum.

την Αδειμάντη) Med. Pass. Ask. Arch. antea *τε* cum Ald. post *τρια* punctum | Ald. Camerar. I. II.

πληγεντες) *παντες* ora Steph. Brit. Passion. Ask. & tres Paris. Venerunt *παντες* ex librariorum, quibus vulgatum durius visum, ingenio. Alia mens P. Victorio Var. lect. III, 22. Illustraturus enim Catullianum. Non si illam rarae labefactas munere vestis, Herodoreis percommode locum dedit. Addebam, quod propius est, ex Themistii Or. II. p. 26. *Α. ο μεν γε επειδη τοις πεντηκοντα αμα ταλαντοις εκ ετρωσε εδ' εκαμψε τον Καλχηδονιον Ξενοκρατην*: hic enim postquam quinquaginta simul tabulis nec vulneravit neque inflexit Chalcedonium Xenocratem. Erat enim similis, quamquam asperioris, translationis; nec factum muto. *Wessel.* Post *εσαν* punctum Ald. Cam. I. II.

Ευβοεας) *Ευβοευσι* Arch. Vind. Pass.

εκερδηνε) *εκερδανεν* Arch. Vind. Punctum post

post vocem Ald. Camer. I. II, idemque post
εχων, sed abest comma post χρηματων.
τα χρηματα) omittuntur ab Arch.

ad Cap. VI.

απικατο) Med. Passion. Arch. Ask. Vind.
Añi cum Ald. απικεατο, quod saepe alibi.
ολιγας) ολιγον Arch. quatuor sequentia
negligens. Post επιχειρεων abest comma Ald.
Cam. I. II.

προσπλων) προσπλευν Medic. ubique hoc
libro, & passim Ask. Pass. Post εινεκα punctum
Ald. Cam. I. II.

κως) deest Arch. Vind.

καταλαμβανη) Med. Pass. Ask. καταλαβος
Paris. A. B. Ald. καταλαβη Arch. Vind. κατα-
λαμβανει Brit.

μηδε πυροφορον) μη δε Ald. Cam. I. II, nec
comma post πυροφορον.

λογω) λοχω Arch. Valla, comma nullum
post λογω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VII.

Post ων comma Ald. Camer. I. II, in his
punctum post εμηχανεωτο.

περιπεμπον) περιπεμψαν εζω Σκιαθς Arch.
Vindob.

οφθησαν) οφθεωσι Paris, B. Arch. Vind.
Ald. Ex Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. vulga-
tum: mihi vetus non displicet, quippe Jo-
nicum.

περιπλωσαι) Arch. Vindob. Vulgo cum
Ald. περιπλευσαι. Quod de Med. monet Gro-
nov.

nov. *πλασει* eum hac parte & *περιπλεων* scribere, eadem aliis consuetudo. Contra Arch. & Vind. Jonismi hac & sequente Musa tenaciores, *πλωεν*, etiam in compositis, probant: eorum vestigia premam. *Wessel.*

περι Γεραιων) Abest *περι* Arch. qui & *Γεραιων*, ut Valla: abesse *περι* potest, post *Γεραιων* comma non posuit Ald. Cam. I. II.

μεν) *μεν δη* Arch. Vind. nec male.

εξ εναντιης) *εξεναντιης* una voce Ald. Cam. I. II, in queis comma post hanc vocem, loco puncti, comma quoque ponunt post *ταχθεισας*.

περιπλεωντων) Arch. Vind. quos sequor. *περιπλεωντων* ceteri cum Ald.

εν τησι) *επι τησι* Arch. Vind. & *νηων*, uti hoc solent libro plerumque.

τον περιθμον) desit Pass.

ad Cap. VIII.

Σικωναιος) *Sicyonius* Valla, deceptus pravio-re libri sur scriptura, quae in codd. obvia saepe. Vide ad Diodor. XII, 72 & infra c. 128.

Wesseling.

δυτης) hinc in Polluce VII, 137.

ταισι Περσησι) *τησι* Arch. & Ald. absurde.

περιεβαλλετο) *περιεβαλλετο* Arch. Post *εκυλ- λησ* comma Ald. Cam. I. II.

αυτομνησεν) octo sequentia desunt Arch.

Post *Ελληνας* colon Ald. Cam. I. II.

ε γαρ οι παρεσχε) Enotatum a Galeo ex cod. Eton. *αλλ' επω καιρος παρεσχε*, scholion redolet. Non ita noster. Ecce tibi lib. IV., 140 *παρεσχεων σοφι*, licuisset illis, & huius libri c. 30. Portam consule, & supra L. V, 49 *Wessel.* He-
rodo-

rodoteum hoc Porri factis adfirmabunt collectanea, si vel plures dabunt codd. quam praebet Galenus ex Eton. lectionem. *Valken.*

ειπα) απειν Pass. Ask. post ατρεκως comma Ald. Cam. I. II.

ως εξ) ως omittit Arch. & Vind.

ανεσχε) αν εσχε Ald. Cam. I. II commate post vocemposito.

πριν η) ανεχεν πριν η Arch. Vind. Post Αε-
τεμισιον colon Ald. Cam. I. II.

τετες ες) desunt haec duo Arch. Vind.

εικλας) ικελας Arch. in ora Steph. ομοια ex scholio. Rectum est *εικλας Valkenar.* Post τε-
τε comma Ald. Cam. I. II, in quibus abest comma post αποδεχθω.

εσημηνη) εσημαινε Arch. Vind. Post ναυηγι-
νη abest comma Ald. Camer. I. II. Reiskius in
his ναυμαχην putabat legendum, ut Scyllias
praelium navale imminere indicaverit: hoc illi
iam noverant, simul atque indicasset τας περι-
πεμφθεισας των νεων εγο ναυηγην omnino re-
tinendum arbitror. Persicae classis naufragium
Graecis quidem significaverant speculatores se-
cundum VII, 192, sed quantum haec Persae
tempestate perdidissent, unus omnium optime
noverat Scyllias, quo tum urinatores fuerant usi
ad praetiosa quaedam recuperanda: Scyllias ita-
que, praeter id quod instabat, Graecis etiam:
εσημηνη την ναυηγην οση εγενετο quantum fuisset
illud naufragium. Sic libenter vulgata corrige-
rem: Sophocleum est: 'Ορας Οδυσσευ την θων
ισχυον εση. *Valken.* cuius in sententiam imus.

ad Cap. IX.

Post ενικα abest comma Ald. Cam. I. II.

περιπλωσῆσι) Arch. Vind. περιπλεσῆσι

alii cum Ald. Sed temperabo in his enotandis.

Φυλαξαντες) Suidas excerpfit in voce.

Post βελομενοι comma Ald. Cam. I. II, idemque

post μαχης.

διεκπλος) διεκπλωσ Arch.

ad Cap. X.

Post Ζερξω comma Ald. Cam. I. II.

αιηγαν) αιηγαγον Vind. & ηας semper.

οικοτα) Arch. & Ald. εκοτα antea.

πολληπλασιας) Med. Pass. Ask. ceteri cum

Ald. πολλαπλασιας.

πλωσας) Arch. Vind. πλεσας Ask. Pass.

πλωσας Ald. &c. Vetus πλωσας de senten-

tia Porti Jonum habet formam ex πλωσω, cuius

nullam novit simile. Contra αρισα πλωσας

Scriptor probavit c. 22 & 42. *Wesseling.*

αυτες) αυτας omittit Arch., αυτες ora Steph.

Vind. Pass. Ask. Brit. Valla, vere: alii cum Ald.

αυτας. αυτες ob codd. imperium elegit *Wesseling.*

αυτες, quod in margine posuit Steph., merito

probavit in Thef. L. Gr. II. p. 504. D. Sed quia

legitur infra c. 16. εκκλευοντο ως περιλαβοιεν αυ-

τες, quod me iudice defendi nequit, & hic &

illuc scribi malim εκκλευκτο quia hanc Noster

adamavit scribendi formam in talibus etiam,

quae Jones aliter vulgo pronunciabant, Φειδα,

φαντα, scribitur & Φειδευ sed παντων, τον Φειδομε-

νον Eusebii Stobaei mihi dixisse videtur Φειδευμε-

νον sic vulgatur Tit. X. p. 130, 30. οι πλευνες

των

των ενθραπων παρα λογον φιλευμενοι· corrige Φει-
 δευμενοι· his enim Φειδωλοις opponuntur περι τας
 δεσ αναλίσκοντες. Vid. Diog. Laert. V, 20. bis
 terve legitur. Eusebiana istis Stobaei αξιευσι,
 ut apud Nostrom praeter cetera δικαιουν. Valken.

αυτων απονοσησει) σφιν απονοσησειν Arch.
 post απονοσησει punctum Ald. Cam. I. II, in his
 comma post εποιουντε.

αυτος εκασος πρωτος) Med. Arch. Pass. Vind.
 olim αυτων ex Aldo & aliis, perperam. Vid.
 lib. 3, 82.

δωρα παρα βασιληος) παρα βασιληος δωρα
 Arch. Pass. Ask. in Pass. λαιψητα.

ad Cap. XI.

αντιπρωροι) αντιπρωρα Ask.

γινομενοι) γενομενοι Id. Pass.

απολαμψθεντες) απολαιφθεντες Pass. ex cor-
 rectione.

των βαρβαρων) defunt haec duo Arch.

Αισχρεν) Αισχραις Arch. Vind. Med. Pass.
 Ask., Αισχρεν ceteri cum Aldo, & verius. Patri
 Lycomedis nomen datur in Edd. Herodoti
 Αισχρεν· in Med. Cod. Αισχραις· sic in omni-
 bus si forte codd. scriberetur, omnibus codd.
 usus esset Atticus anteponendus: Attica fuerunt
 nomina Χαιρεας, Δημοσας, Τευρεας, Αισχρεας. Val-
 ken. Ex dialecto bene Valken. decernit Wessel.

Post αγωνιζομενες comma Ald. Cam. I. II,
 idemque post επελθουσα & post Έλληνας.

απεπλων) απεπλεον cum colo Ald. Cam. I. II,
 in quibus abest comma post Δημιος, punctum
 post Έλληνος.

αυτω)

αυτω) defit Arch. Vind. cum χωραν in prio-
re, satis accommodate, uti inferius c. 85.

ad Cap. XII. ●

Ὡς δε ευφρονη εγεγονεε) Arch. Vind. Med.
Ask., a Pass. quatuor illa absunt: antea cum Ald.
ὡς ευφρονη δ' εγεγονεε.

εγινετο) εγνετο Arch.

βρονται σκληραι) σκληραι βρονται Id. Pass. Ask.
Post Πηλιε punctum Ald. Cam. I. II, in his post
νεκροι δε ναυηγια commata Ald. Cam. I. II.

εξεφοροντο) Arch. Vindob. alii cum Ald.
εξεφεροντο. Dialectus, quod editum est, ratum
habet. Διαφορεσθαι, προσφορειν, εσφορεσθαι,
& eius modi alia, saepe tractavimus. Wessel.

τας Αφετας) τας Αφετας, ad Steph Byz.,
cui οξυτονεται, morem, hoc loco & deinceps
Arch. exemplar, non item antea. At levius
istud, & saepe arbitrarium. Wessel.

ταρσος) citat Suidas in Ταρσος.

κατισεατο) κατεσεατο Arch.

και αναπιευσαι) και abest Arch. αναπλευσαι
Med. a secunda manu. Post χειμωνος abest
comma Ald. Cam. I. II.

γενομενε) γινομενε Arch.

καρτερη) κρωτερη Vind.

ομβρος τε λαβρος) ομβρος κρωτερος id. Arch.
ex glossa. Vid. Rittershus. ad Oppiani Cynegit.
V, 139.

ες θαλασσαν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.
Brit. Valla: optime; in aliis ex Ald. κατα θα-
λασσαν.

ad Cap. XIII.

Post αργιωτερη abest comma, positum post
 τσοκτω Ald. Cam. I. II.

και το τέλος) και τέλος Arch. Spectavit ista
 Longin. περι Ύψ. Sect. 47.

πλωσι) Arch. Vind. πλεσι Ald. Cam. I. II.,
 in quibus nullum post επεγινητο comma, & Κοιδας
 appellative semper scribitur.

Post τη comma Ald. Cam. I. II. εξεφεροντο
 Arch.

προς τας) ες τας id. Vind.

υπο δευ) τη δευ Med. Pass. Ask. Vind. Arch.,
 τα Ald. & ceteri non agnoscunt, nec requiri-
 tur. *Wesseling*. Oblatum a codd. reciperem,
 εποιοετο τε το παν υπο δευ. nam qua sede posuit G.
 articulum, non magis requiro, quam in istis I.
 c. 34. ελαβε εκ δευ νεμισις μεγαλη κροισον, simili-
 busque. *Valken*.

Περσικον) περιεον Arch. Valla. stare non
 potest, quippe legitimi corruptela. *Wessel*.

ad Cap. XIV.

ατρεμας) ατρεμα Med. Pass. Ask. ατρεμας
 Vind. Arch. Brit. Ald. Sive hoc, seu aliorum
 ατρεμα adsciscatur, sententia eadem: malim
 pristinum, quod plerumque semper in his libris,
 uti mox c. 15. V, 19 &c. conf. Ez. Spanhem.
 ad Nub. Aristoph. v. 260. *Wessel*. Ex uno codice
 non mutassem ante vulgatum: semel versu
 coactus εχ' ατρεμα scripsit Homerus, quod ta-
 men Aristophani aequae ac alterum εχ' ατρεμας
 usurpator, aliisque. *Valken*.

επιβωθειον) Arch. Vind. cui restituto ob-
 dicta c. I. nemo, non favebit. *Wessel*. prius erat

επεβοηθειον. Post αποκομειναι colon, & mox περι-
πλεοντες Ald. Cam I. II, in his commata post
χειμωνος & πλωντες.

ad Cap. XV.

Post των βαρβαρων abest comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ετω σφι) ετω σφεας Arch. Vind. Nihil ad
nexum proderit, utrum probetur. Λυμαιοσθαυ
utroque stitui modo, Gronov. ad lib. 3, 16. &
Alberci in Act. Apost. VIII, 3. ostenderunt. *Wes-
seling.* Lenissima mihi vera videtur G. Koenii
correctio, legentis δειον τε ποιησαμενοι hoc
poscere videtur sequens και, alterum autem re-
spuere ratio locutionis, e qua alibi etiam τι su-
stuli, facile natum e litera vicina π. *Valken.*
Post αρχαι colon Ald. Cam. I. II.

παρκελευσαμενοι) παρσκευασαμενοι Arch.
Vind. sed ob seqq. prave.

ανηγον) ανηγαγον iidem.

ταισ αυταισ ημεραισ) ταισ αυταισ ταυταισ ημεραισ
ταισ τε ναυμ. Arch. ταισ αυταισ ημεραισ Vind. Id
dubito, sitne vulgato cod. Arch. posterius.
Negabit scriptor, quippe VII, 151. Αργευσ δε,
τον αυτον τετον χρονον πεμφανταισ και τετες —
consimilem in modum. *Wessl.* Post ταυταισ
comma Ald. Cam. I. II.

Δεωνιδεα) Δεωνιδην Ask. Post οι μεν comma,
sed nullum post παρκελευοντε Ald. Cam. I. II, in
his colon post βαρβαρεσ.

ad Cap. XVI.

εκυκλεοντο) Arch. quod verius, nisi fuerit
εκυκλευντο. Antea εκυκλευοντο ex Ald.

επαινεπλων) επαινεπλεον & comma post τε
Ald. Cam. I. II.

ναυμαχιη) μαχη Brit.

εγενοντο) εγινοντο Pass. Ask.

ταρασσομενων) παρατασσομενω Pass. Post νεων
comma Ald. Cam. I. II.

περι αθληαις) defit praepositio Arch. Qui
praepositionem insuper habuit Arch. scriba,
αθληαις fortasse, non immemor similibus, quo-
rum data quaedam lib. I, 108. in Musis maluit.
Sed recte, ab ipso neglecta vox, in talibus
adest; exempla si desiderantur, ex Abresch.
Diluc. Thucyd. lib. VI, 33. sumi possunt. Wessch.
Post εις punctum Ald. Cam. I. II.

εποιουντο) Ask. Pass. alii εποιουοντο cum Ald.

Post ανδρες punctum Ald. Cam. I. II.

ετω δε) ετω τε Arch. Vind. Post βαρβαρων
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVII.

Post ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλα εργα) εργα μεγαλα Arch. Ask. Pass.

Post ημερην comma Ald. Cam. I. II.

Κλεινης) Κλεινιαις Pass. Ask. Post δηκοσιοισι
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVIII.

ως δε διασησαν) οι δε ως Arch. Vind. Post
Ελληνες abest comma Ald. Cam. I. II, habent
comma post νεκρων, colon post επεκρατησεν.
παυγειων Arch.

τηχεως) Excitat Plut. Malign. p. 867. D,
ubi male περινεχθαιτες.

Appar. Herod. Vol. V.

B

28

εκ ηκισα) εκηκισα Ald. Camer. I. II, in his
comma post των.

ημισσα) ημισσες Arch.

εβλευον) Med. Ask. Pass. Arch. εβλευοντα
Plut. Vind. Ald. Vid. superius c. 4.

www.libtool.com.cn

ad Cap. XIX.

βαρβαρικα) lid. βαρβαρις, in aliis βαρβαρικα,
quod verius. μοχ Ιωνικον Φυλον και το Καρικον
Arch. Pass. Ask. Post Ιωνικον comma Ald. Ca-
mer. I. II, idemque post γενεσθαι.

θαλασσαν, ταυτη), ταυτη συλ. Arch. Valla
antea cum Ald. θαλασσαν ταυτην commate post
ταυτην posito. Mutata punctione haec, postu-
lante Arch. & Valla, aptavi: id Pavius fieri
oportere, perspexerat, nec, credo, reproba-
verit quisquam. *Wesseling.*

παλαμην) Habet Suidas ex h. l. in voce,
qui ελπιζοι quoque cum Arch. Med. Pass. Ask.,
olim ελπιζει. post τη comma Ald. Camer. I. II,
idemque post πρηγμασε & post ελεγε.

Ευβοεικων) Ευβοικων Ald. Cam. I. II. Ευβοικων
Arch. Vind. Utrum exaretur, arbitrarium erit:
in membranis eadem dissensio. lib. 3, 89, & 7,
192. *Wessel.*

οσα τις εθελει καταθειν) καταθειν, οσα τις
εθελει Pass. θελοι eodem ordine Arch. Vind. In
Ask. καταθειν non invenitur. Post εχεν comma
Ald. Cam. I. II.

εωυτων) εωυτα Arch.

πυρ ανακαιεν) id, Med. Pass. Ask. belle. Vid.
ad lib. 4, 145. πυρην ανακαιεν Vind. Brit. Ald.
Post περι comma Ald. Cam. I. II.

εἰς τὴν Ἑλλάδα) Med. Arch. Vind. Pass. Ask. olim cum Ald. ἐπὶ τὴν. Post ποισεν punctum Ald. Cam. I. II.

πυρ ἀνακαυσαίμενοι) πυρὰς καυσαίμενοι Arch. MoX στραποντο id. Paris. B. Vind. Brit., ex Med. Ask. Pass. στραποντο **contra** Jonum morem.

ad Cap. XX.

εἰς τὴν ἐξοκμισαντο) Pass. Ask. Med. antea eum Ald. εἰς ἐξοκμισαντο tantum. In notis Gronovius proponit lectionem Mediceam, & lectori commendat ut perquam suavem: illa mihi quoque placet, &, si licet de vicinis duas demere literas, haec equidem censerem a esse manu Herodoti: εἰς τὴν ἐξοκμισαντο, εἰδεν τε προσεσάζαντο recte Valla: neque exportaverant quicquam, neque importaverant: illud, εἰς — εἰδεν τε, obvium apud quosvis, simillima firmarunt Herodoti in Ed. Gronov. p. 382, 5. 395, 34. 468, 2. 509, 10. 529, 10. Valken. εἰς τὴν a Gronovio iure laudatum, sed infeliciter defensum, in sua iterum sede statui. Sic. lib. 4, 19. εἰς τὴν σπειρασει εἰδεν, εἰδὲ αἰσιντες. Wesseling.

Post προσεσάζαντο abest comma Ald. Cam. I. II. προσεσάζαντο Pass. Med. προσεταζαντο Brit. Ut προσεσάζαντο sibilante litera auctius procederet, nulla erat necessitas. Repete ad lib. 5, 34 adposita. Wessel. Post πολέμῃ colon Ald. Cam. I. II, idemque post χησμος. Abest ab his comma post Φραζεο.

(βαρβαροφωνον) Ex Vallae Latinis βαρβαροφωνος erit, quae non iniusta Pavii Reiskiique divinatio. Wessel. Recepit eam Larcherius.

Βυβλιον) Βυβλιον Arch. Ask. Βυβλιον Pass. Vind. Brit. Ald. Βυβλιον cur Gronov. exprimi voluerit, non perspicio. Credo ex Med. etfi de eo silentium, huc ob Ask. consensum migrasse. Pristinum longe praestantius. *Wessel.*

χεροσαι) χεροσαι Arch. Vind. post μεγας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post οί μιν comma, post επηρσαν punctum Ald. Cam. I. II. In quibus punctum post Αντικυροις, comma post τω & post προσετετακτο.

παλησειε) παλισειε Edit. Genevens. Scripti editique libri nihil novant; nam editoris Genev. *ei παλισειε* coniecturae Porri debetur, male tamen repraesentatae: coniecerat ille, quamquam haesitans; *ei παλισειε* pro integro *επαλισειε* ex *εφαλιζω*, contra aliquem copias congreγο: obrudi noluit, idque prudenter; neque enim moris id Herodotei. Tolerabilis de opinione d'Orvillii & Reiskii *ei παλασειε*, si adpropinquaret, videretur; cuiusmodi lib. 9, 73 *οκως πελασειε απικνεομενος τοισι πολεμοισι* neque abiret longius, *παλαισειε* Pavii, & fortasse Gronovii, ob eius Latina; eoque minus, quod diphthongus *ei & η* in scriptis saepe commutantur. Sed omnibus schedae obstant. Aliud ergo circumspiciamus. *Παλησειε* Hesychius exponit *διαφθερειε*, quod de clade in belli certamine non illaudabile, & hinc, nisi erro, sumeum. Priscos sane *παλαιεν* ac *παλειεν* novisse, Jonesque in primis, vero mihi proximum. Hippocratis sunt *αποπαλειεν*, atque *εκπαλειεν* in evibratione & concussu vehementiore. *Αποπα-*
λησειε

λησει Erotianus σαλευσει και σφοδρα κινησει. Foesius Oecon. p. 78 plura. Sive ergo εἰ παλησει de conflictu, seu clade secuta, agitationeve classis maiore accipiatur, vocabulo scriptura locoque sententia constabit. *Wesseling*. Varias attulit coniecturas *Portus*, verisimilioribus facile locum daturas. Quod hic vulgatur, Lexicographis, credo, praetermissum, παλησειε legitur in sua serie apud Hesych. cum interpretamento διαφθειρειε· διαφθαρση ab huius loci sententia non esset valde alienum: παλησειε quid sit, expectabimus qui nos docent: licebit interea coniecturam proferre: εἰ τι πταισειε ὁ ν. στρατος literas prope accedit; id est, εἰαν τι περι την ναυμαχίαν γενηται πταισμα, ut scribit *Diod. I. p. 415. S.* εἰαν ποτε συμβη τι πταισμα, *Demosth. p. 59, 71.* εἰ δε τι πταισειε, idem p. 16, 28. *Thucyd. p. 327, 79.* Forma quidem est paullo insolentior, minime tamen absurdum, quod non nemini venit in mentem: εἰ τι καθησειε ὁ ν. στρατος si quid eveniret classi; certe talibus uti solebant ευφημισμοις, ne belli tristem eventum memorarent. *Eurip. Phoeniss. v. 251,* εἰ τι πεισεται επταπυργος γα. *Xenoph. K. Π. II. p. 24, 9* εἰ τι πεισονται Μηδοι. Si naufragio navis perierit, *Euripidi dicitur, ην τι ναυς παθη.* *Iphig in Taur. v. 755* plenius legitur in syngrapha nautica apud *Demosth. p. 547, 16* εἰαν δε τι η ναυς παθη ανηκεσον. *Valkon.* cuius emendationem recepit *Larchevius & Degenius.*

Post ετοιμος comma, quod abest post τετρακοντερω *Ald. Cam. I. II,* in his colon post πεζον.

Post απικομενος comma *Ald. Camer. I. II.* σφι εσημαινε *Arch. Ask. Pass.*

σποισυντο) Pass. Ask. Brit. olim cum Ald.
σποισυντο. Post αποχωρησιν colon Ald. Camer.
I. II, quae punctum post εταχθησαν ponunt,
idemque post πρωτοι, & comma post υςατοι δε.

www.AldCap.XXII.

επιλεξαμενος) Corrigitur απολεξαμενος, for-
te ob c. 101 τρηκοντα μυριαδας απολεξαμενος τε
ςρατη & απολεξαντες το αρινον L. V, 110. Quae
quidem boni commatis, neque pravioris vul-
gatum. Επιλεξαμενος ανδρας δικας Αιγινητεων L.
VI, 73. επιλεξαμενος τε ανδρας της εθελαις L. VII,
10. Adde Thom. M. in αναλεγομαι. Wessel.

γραμματα) γραμματα λεγοντα ταδε. Ανδρες
omissis mediis Arch. Vind. Quae ex duobus
his codd. exulant, non illa casu excederunt,
utpote nexa optime: praerberent profecto, si
pluribus abessent, glossatoris specimen. Wessel.
Post ελεγε punctum Ald. Cam. I. II.

της πατρας) Citat Eustath. ad Dionys.
V. 423.

καταδεδεμενοι) καταδεδωμενοι Arch.

γινεσθε) εσεσθε idem.

εξεσθε) Ask. ceteri εσεσθε. Notabile εκ τε
μεσθ εξεσθε Cod. Ask. restitutum volui. Scio
εκ μεσθ οντας Dioni Cass. lib. 50. p. 581 neutra-
rum esse partium, sed εσεσθε per hic, nec latuit
H. Stephano, incommodum. Contra κατησθαι,
sive εξεσθαι εκ τε μεσθ de illis, qui rei se non
miscent, & ex eius medio quasi otiosi sedent,
Herodotea sunt. Inferius c. 73 αι λοιπων πολεις
εκ τε μεσθ εκαταεατο, & iterum εκ τε μεσθ κατη-
μενοι quibus gemina III, 83. IV, 118 &c.
Wesseling.

τα αυτα) ταυτα Arch. Vind. τοιαυτα Brit.
post ποιειν colon Ald. Cam. I. II.

αναγκαιης) αναγκης Med. Pass. Ask. nulla
necessitate. Post κατερευχθη comma Ald. Ca-
mer. I. II.

απισασθαι) μη απισασθαι Arch. posterius
& in Pass. Ask. απισασθαι antea ex Ald. Post
εργω abest comma Ald. Cam. I. II.

συμμισγωμεν) συμμισγωμεν Arch. Vindob.
quod sperno. Vid. 9, 97. Post βαρβαρον com-
ma Ald. Cam. I. II.

δε ταυτα) Defit de utrique, tum εγραψε
ambo. Post εμοι abest comma Ald. Cam. I. II.

μεταβαλεει) iidem, alii μεταβαλεειν cum
Ald. Post η abest comma Ald. Cam. I. II.

ανονεχθη) ανονεχθη Pass.

ναυμαχιων) Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A.
B. Valla: bene: ceteri cum Ald, συμμαχιων.

ad Cap. XXIII.

μεν ταυτα) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass.
Brit. antea μεν νυν ex Aldo.

Ισιαιευς) Iidem & Plut. Malign. p. 867. E.
etiam Valla: ισιευς prius cum Aldo, sed perpe-
ram. Post υπ' απισιης comma Ald. Cam. I. II.,
in his post Φυλακη punctum.

ταχειας) Sic omnes: ταχειας dialectus po-
stulat. Post ται ante ην comma Ald. Cam. I. II.

αιμ' ηλιω σκεδναμενω) αιμα ηλιω Arch. Vind.
Attigit Eustath. ad Poet. p. 691, 3. Post σκεδ-
ναμενω comma Ald. Cam. I. II.

επεπλω) Medic. Brit. Pass. Askew. επλω
Arch. Vindob. Ald. rectum satis, nisi επεπλω
malueris. Wesseling.

των Ἰσθμίων) Scribendum est Ἰσθμίων. hinc Diod. XI. c. 13 f. κατήρην εἰς τὴν Εὐβοίαν μετὰ πάντος τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν τῶν Ἰσθμίων πόλιν βιάσασθαι &c. vid. ibi Wessel. Non nescio, quid scribat Steph. Byz. in Ἰσθμία, Ephorum cives Ἐσθμιαῖς dixisse; sed Herodoto huius capituli initio memoratur ἀγῆρ Ἰσθμιαῖς, quod pro Ἰσθμιαῖς recte posuit Gronov. ex Med. a Galeo iam oblatum ex Arch., a Valla, quin & a Plutarcho, cuius in Edd. Herodotea describentis T. 2. p. 867. E. reperitur ἀγῆρ Ἐσθμιαῖς illic Ionica tantum pronantatio versa fuit in vulgarem. Hos ex Euboea Histiaeenses, τῆς Ἰσθμιαῖς, istius aetatis Atticorum more talia contrahentium Thucydides vocat Ἐσθμιαῖς I. c. 114, ubi memorat Euboeam opera Periclis Atheniensibus subiectam, Aristides in Pericle T. III. p. 226. hoc existat Scholion in cod. Mf. Ἐως καὶ [ταύτην] Ὁ Θεκυδίδης, ἐξοικισάντες Ἰσθμιαῖς (L. ἐξοικισάντες Ἰσθμιαῖς,) αὐτοὶ τὴν γῆν εὐχον ἢ δὲ ἰσθμία πόλεως Εὐβοίας. miram in his corruptelam subiit Ἰσθμία, πόλις Εὐβοίας. In istoc negotio Burmann. Cod. Mf. eadem pag. saltem octo nobis ex Androtione praebet ducum nomina, qui cum Pericle susceperant expeditiones Thucydidi narratas, pleraque aliunde ignota. Valkensar.

Ἐλλοπίας μοιρῆς) Ἐλλογίας Arch. Valla. Valla sui codicis pravam, qualis & Arch. lectionem secutus, Ellopieae, qua de uberius Strabo X. p. 683. A. mentionem praeteriit. Wessel. Post μοιρῆς colon Ald. Cam. I. II.

Ἰσθμιαῖτος) Arch. Vind. Ἰσθμιαῖτος alii omnes cum Ald. tum τας iidem duo omittunt.

Quod

Quod editum, Jonum est formae; optime hic in membranis custoditum. Non obliviscor της Ισιαιωτιδος VII, 175, cui si verum amamus, prorsus idem, quod paludi Maeoti, Μαητιδος titulo lib. I, 104 & IV, 20 Notae, usu saepe venit. Par periculum Αμπρακιηταις, propulsandum lib. 9, 28. *Wessel.*

ad Cap. XXIV.

τα περι) τα abest Arch.

υπολοιπομενος) υπολοιπομενος Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Wesseling*. Abest his comma post λοιπης, quod nec habent post ιουξαμενος.

επιβαλων) επιβαλων Arch.

παντες) παντα ora Steph. post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχοι) Ask. Arch. Vindob. Συμμαχοι olim ex Ald. Post παραδιδωσι & post ελθοντα nulla commata in Ald. Cam. I. II.

θησαοθαι) θησαοθαι Ask. Similis scriptura lib. I, 8 &c.

υπερβαλεοθαι) υπερβαλεοθαι Arch. Vind.

ad Cap. XXV.

Post διαπεραιωθεντες δε comma Ald. Camegar. I. II.

εθρευντο διεξιοντες) εθρευντο διεξιοντες Arch. prius & Vind.

ορευοντες και της ειλωτας) Magna in his de Πρω molimina. Negat ullos adfuisse Hilotas; negat quatuor Graecorum ad Thermopylas iacuisse millia. Ειλωτας facit ιδιωτας, sive cives:

scriptum praeterea supra c. 24 olim fuisse, ὑπολιπομενος τετρων ὡς τετρακισχιλιαις. Proinde post nonnulla τῶν μὲν χιλιοὶ ἐφαινοντο, νεκροὶ Graecorum sunt cadavera, τεσσαρες vero χιλιαδες Persarum. Haec pauca de multis. Ego vero scire maximopere aueo, quinam illi praeter Spartanos & Thespientes ἰδιωται εἶναι, si eorum mille tantum fuerint? & quomodo nautae ex ἰδιωτων corporibus agnoscere Spartanos potuerint? Hilotae, quos adfuisse vidimus VII, 223 habitu cultuque pares ceteris non erant. Hoc amplius si mille duntaxat Graeci ad Thermopylas ceciderint, quid fiet Epigrammate, in quo contumulatorum χιλιαδες τεταρες VII, 228? Sed desino, id tantummodo adstruens, ieiunum hoc in Stratagemate Polyaenum esse L. VII, 15

4. Wessel.

Post & μὲν comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξης) Ξερξης de Arch. Comma post τῶν ante μὲν Ald. Cam. I. II, in quibus colon post κεμενοι, comma post οἱ δε, quod abest post χωριον. Punctum habent post στραποντο, comma post ὑπεραιη & post οἱ μὲν, colon post νηαις.

Ξερξαι) Arch. Vind. Ξερξην ceteri cum Aldo.

ἄρματο) Arch. Vind. Ask. sine augmento, sicuti infra c. 35. I, 83, prius ἄρματο.

ad Cap. XXVI.

ὀλιγοὶ τινες) desunt duo ista Brit.

ἀγαγοντες) ἀγοντες. Med. Pass. Ask. Arch. Vind. alii ἀγαγοντες.

την βασιληος) τῶ βασιλεῖ Brit.

τα ποιοειεν) τι ποιοειεν ora Steph. Pass. Ask. Brit. in Fragm. Paris. ὁ, τι. Sic quoque Choricus Or. in summum Duc. haec aemulans, c. 22. Post τα comma, post ποιοειεν punctum Ald. Camer. I. II. Aequè bonum τι ποιοειεν. *Wessel.*

www.libtool.com.cn

ερωτων) ερωτων Pass. Ask. Brit. ερωτων Arch. Vind. antea ερωτων sum Ald. Verissimum ερωτων, unde αγγελω ερωτεοντι IV, 135 aliaque. *Wessel.*

αγοιεν) αγωσι Med. Ask. Pass. Brit. Fragm. Paris. αγωσι Arch. Vind. διαγοιεν Ald. Edd. Malui αγωσι Ολυμπια, ut αγωσι Λπατθρια, denique θεωροισιν, praeuntibus manu exaratis exemplaribus. *Wesseling.* Koenio corrigendum videbatur, ως Ολυμπια δη αγωσι hoc mihi olim etiam placebat; nunc, si praebent alii cod. lectionem, quam dat margo Steph. legi malim, ως Ολυμπια αγωσι vulgatum si forsan ut hic legeretur alibi, uno tamen alterove exemplo nolim abuti adversus centena. *Valken.*

θεωροισιν) Arch. Vindob. ceteri cum Ald. θεωροισιν. Comma post γυμνικον Ald. Cam. I. II. idemque post ὁ δε.

ὁ δε επιχειρο) οἱ δ' επιηροντο Fragm. Paris. male.

κειμενον) Med. Ask. Pass. Arch. Vind. Brit. prius cum Ald. προκειμενον.

ἵστευ) ἵστεω Arch. Vind.

τον διδομενον) In istis leve forsan vitium latet, quod una lineola loco mota facile tolli posset, si nempe scriberetur της ελαιης τον αδομενον σεφαιον, ex oleastro coronam, ut simpliciter dixerint Arcades; quorum verbis noster Olym-

Olympiacae laudis admirator interfecerit τον αδομενον, illam Poetarum, Pindari praesertim, carminibus decantatam. Quibus hoc forte videbitur non necessarium, fatebuntur tamen his Pausaniae III. p. 278 αρχονται μεν απο Τηλεφου των υμνων, προσιδουσι δε εδων τον Ευρυπυλον, omnino corrigendum, προσιδουσι δε εδων. *Valkers.* cui calculum nostrum adiicimus.

Τριτανταιχμης) Arch. Valla: reliqui Τιγρανιης. Maxime memorabilis est Τριτανταιχμης ο Δεταβανς Vallae & Arch. idem, uti videtur, ac L. VII, 12. Tigranes haud quidem ignotus inter Persas est, Achaemenidarum gente profeminatus, sed nusquam Artabani filius, VII, 62. IX, 95. Quare Th. Galeo videor adslipulari posse. *Wesseling.*

ωφλεε) ωφλε Ask.

πυθανομενος) πυθομενος Arch. Vind. Paris. B. Brit. Ald. Ex Med. Ask. Pass. πυνθανομενος, non magna differentia.

το αεθλον) τον αεθλον εοντα Arch. |

σιγων) σιγαῶν Brit.

εσ παντας ταδε) Medic. Pass. Askew. Arch. Vind. quorum ultimi duo τοδε: antea erat προς παντας. colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

μαχησομενος) μαχεσομενος Ask. uti frequenter. Vide I, 103 & VII, 103 &c.

περι αρετης) περι abest Arch. & Choricio.

ad Cap. XXVII.

Post χρονω comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) επει ταχισω το Arch. Vind.

ειεχοντες) iidem, olim εχοντες cum Ald. post χρονω colon Ald. Cam. I. II.

επει τε) Arch. Pass. Brit. Vind. prius cum Aldo και επει τε, abundantius isto.

Παρηησον) Παρηησον Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II. Exscripsit haec Eustath. in Iliad. N. p. 945, 40. Post Φωκεις abest comma Ald. Cam. I. II, punctum habent post τεινον-δε, comma post Θεσσαλοισι & post τον ante αν.

λευκανθιζοντα) λευκαθιζοντα Arch.

αι τε φυλακαι) αι φυλακαι Pass. post ιδουσαι comma Ald. Cam. I. II.

τετρακισχιλιων) τρισχιλιων Arch. Vind. Vala, male. Polyaeus, και πρωμα εγεναντο Θεταλικον ανδρες τετρακισχιλιοι. Wessel. Post νεκρων comma, idemque post των Ald. Cam. I. II.

εσ Αβας) Ασπιδας εσ Arch. post αγεδεσαν punctum Ald. Cam. I. II.

τας δε) olim cum Ald. τας δε λοιπας, quod omittit Arch. cum Med. Pass. Ask. Vind. Paris. A. B. Brit. Cur ego autem λοιπας tuerer, tanta codd. conspiratione in exilium actum? Vocis absentia sententiae nihil nocet. Wesseling. Post χρηματων abest comma Ald. Cam. I. II, quae ceteri non ponunt post μαχης.

τον τριποδα) τε τριποδον Arch. Post συνεθεω-σες abest comma Ald. Cam. I. II.

ανακειεται) ανακειεται Arch. Vind.

ad Cap. XXVIII.

εργασαντο) Vind. Pass. Ask. alii cum Ald. εργασαντο.

πολιορκεοντας) πολιορκεοντες Ald. Cam. I. II.

κεινης εσ αυτην) κεινης Vind. Arch. ceteri cum Ald. κεινης, & εσ αυτην iidem, Pass. Brit. Ask.

Ask. ora Steph. quod melius, olim *τρυφήν* ex Aldo.

εσβαλλοντας) *εσβαλεοντας* Arch. post *Φεροιμενοι* comma Ald. Cam. I. II.

εσεπεσον) *ενεπεσον* Arch. post *αμφοτερας* punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Post *ταυτα* colon Ald. Cam. I. II.

ημιν) *υμιν* Arch. & *εικοτε*.

εσι της γης τε) *εσε* Arch. tum *της γης τε* Vind. aberat ultima particula.

και προς, ηνδραποδιαθαι) Separat *προς* a sequente verbo Pass. sicuti supra lib. I, 156, iunctim antea cum Ald. *προσηνδραποδιαθαι*.

ημεες) Vindob. Arch. alii cum Ald. *ημεες*.

Post *αργυρις* punctum Ald. Cam. I. II.

υποδεκομεθα) *επιδεκομεθα* Arch. omittens *επιοντα*.

ad Cap. XXX.

Post *εμηδιζον* punctum Ald. Cam. I. II, abest his comma post *εδεν*.

συμβαλλομενος) *συμβαλλομενος* Arch. Vindob. *των*) *Θεσσαλων*) *το Θεσσ.* Pass. & Plutarch.

Malignit. p. 868. B. *κατα το εχθος το Θεσσαλων* Pass. & apud Plutarch. minime malum: consimile *κατα τε το εχθος το Λακεδαιμονιων*, quo Spartanos prosequeretur Hegesistratus, sive ut ibidem, *το εχθος το ες Λακεδαιμονιεις*, L. IX, 36, 37. In Latinis talia saepe. Vide Cortium ad Fragm. Sallustii p. 936. *Wessel.* Herodotea describens Philosophus praebet ex suo codice lectionem unam alteramve vulgata apud Herodotum

tum non deterioſerem, velut in proximis: κατὰ
 δε το εχθρος το Θεσσαλων, nulla alia de caussa,
 quam quia oderant Theſſalos: ſimiliter ſcribit
 & in eundem ſenſum Noſter IX, 37 κατὰ το
 εχθρος το Λακεδαιμονιων, propter odium, quo
 Lacedaemonios oderat: & Thucydides, κατ'
 εχθρος το Λακεδαιμονιων κατ' εχθρος το Ρηγιων
 κατ' εχθρος το Κορινθιων. p. 67, 73. p. 239, 10.
 p. 483, 57. Aptiſſima dedit in eam rem Jac.
 Perizon. in Aeliani V. H. II. c. 25, ex his ſuis
 obſervatis explicare debuerat apud eundem
 XII. c. 53 το Μεγαρων πινακιον: ubi commode
 Thucydideum, το Μεγαρων ψηφισμα contulit
 Abr. Gronov. cuius avus J. F. Gronov. vid. in
 Livii 34, 26. Valken. Post δοκεει abest com-
 ma Ald. Cam. I. II. δοκει Arch. Plutarck.

χρηματα) χρηματα τε Paſſ. Askew. mox το
 negligent. Post μηδισιν abest comma Ald.
 Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

Επειδη δε) ειπε δε δη Arch. Vind. ειπε δε
 Ask. Quo non utor, vid. c. 69.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Post Τρηχι-
 νης comma Ald. Cam. I. II.

Μηλιδος) Arch. Valla, bene. Prius ex Ald.
 Μηλιαδος. Της Μηλιδος rediit ex dictis VII, 198.
 Wessel. Ad Callim. h. in Del. 287, ιερων αςυ και
 υρεα Μηλιδος αις Ernesti aptiſſimum dedit Thu-
 cyd. locum, quo Melienſes etiam Ιερης nomi-
 nantur. Exemplis aliquot ostendi poſſet, non
 inutilem eſſe obſervationem Scholiaſtae Ariſtid.
 in cod. Mſ. καλωσ ειπε (T. I. p. 304) Μηλιων,
 και ε-Μηλιων: Μηλιοι μεν γαρ οι την νησον οικοντες.

Μητ

Μηλιεὺς δέ, οἱ ἐν τῷ Μηλιακῷ κόλπῳ. **Maliacum**
 finum Liv. 27, 30 & 35, 37 Μηλιαεὶ κόλπον di-
 xit Herod. IV, 33. Attica contractione Μηλιαεὶ
 κόλπον Aeschyl. Pers. 486 & Aristoph. in Lyfist.
 1171, ubi notat Palmer. in Exercit. p. 769. Μη-
 λιαεὶ κόλπον **Atticistam** scripsisse puto Philostrat-
 um p. 551, non, quod ferri nequit, Μηλιδαε κ.
 — Valkenar.

Δρυοπίς) Δρυοπίης Arch. Vind. Valla. Δρυ-
 οπίς, etsi Δρυοπίης suspicionibus ex Schol. ad
 Apollon. Rhod. I, 1212 ansam praebet, non
 movetur. Vide c. 43 & lib. I, 56. *Wessel.*

εσβαλοντες) εσβαλοντες Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII

Commata post οἱ μὲν & post Φωκίων Ald.
 Cam. I. II.

τῆ Παρηγησῆ) Med. Pass. Ask. Arch. Brit.
 Vindob. olim ex Ald. τὰ. In Passion. Παρηγησῆ
 semper.

κορυφή) κεφαλή ex scholio Brit. Haec ha-
 bet Pausan. X, 32, p. 878 mutata tamen. —
 Suo quoque nomine vocata dicitur Τιθορεα.
 Ista quidem clarent, atque aliunde firmantur;
 sed his interiecta sic primum vulgabantur: [τῆ
 Παρηγησῆ ἢ κορυφῆ] κατὰ Νεωνα πόλιν, κειμένη ἐπ'
 ἑωῦτης* [Τιθορεα ἔνομα αὐτῆ.] Vallae Latina;
 qui vertex est iuxta urbem Neonem illic sitam, nomi-
 ne Tithorea: facta videntur de Graecis hoc mo-
 do scriptis, κατὰ Νεωνα πόλιν κειμένην ἐπ' αὐτῆς.
 Sed codd. lectionibus instructus de Laurentianis
 certius iudicabit. Pro sua linguae Graecae peri-
 tia H. Steph. scripsit *σεορσίμ* sitam, legens κειμένην
 ἐπ' ἑωῦτης* sed nec huius sibi lectionis sensum
 satis-

satisfacere fatetur: Holstenii commentum ad Steph. Byz. in Τιθορεια vix memorari meretur: Latina Palmerii in Graecia Ant. 635. Graecis nequiquam respondent: Gronovii ingeniosa esset interpretatio, si mons Graece dici posset δεξασθαι ὄμιλον ἐφ' ἑαυτῆς quod non puto. Habuerunt etiam Phocenses velut commune gentis concilium, in quod συνεδρεῖς suos mittebant civitates, το Φωκικόν dictum vide Pausan. X. p. 805. 808. 882. 892. Jam suspicor, Neonem urbem dictam κειμένην ἐπ' ἑαυτῆς, quod seorsim posita, sui que iuris, cum reliquis Phocidis civitatibus in commune non consulebat: hoc sensu commode urbs dici potest ἐπ' ἑαυτῆς ἀναί, vel κεισθαι, vel οικεισθαι. Nusquam istius urbis incolae memorantur Νεωνιοί, ubi res narrantur a Phocensibus in commune gestae cum Thessalis, aut cum plerisque Graecis bello sacro. Hos itaque suspicor ἐπι σφῶν αὐτῶν αὐτονομίᾳ οικησαι quae phrasis est Thucyd. II. c. 63, ut huius & aliorum, sic Herodoti κεισθαι ἐπ' ἑαυτῆς II, 2, *infantes voluit ἐν στήνῃ ἐρημῇ ἐπ' ἑαυτῶν κεισθαι seorsim iacere*: vid. VII, 10. IX, 17. 37 ἐσχον ἐπ' ἑαυτῶν μαντιν, *suum sibi habebant haruspicum*, ab illo Mardonii diversum. Valken. Distinctio Gronovii est, cuius rescripta H. Stephano & L. Holstenio, locique novam dilucidationem Notae repraesentant. Aspera tamen mihi visa semper dictio fuit, κορυφή κατὰ πολιν κειμένη, si quidem oppidum adstrui montis solet vertici, non vertex urbi. Placuit propterea κειμένην ἐπ' αὐτῆς, *sitam in eo*, non ἐπ' αὐτῆς, quae divinatio docti viri. Wessel. quocum sentimus. Recepit eam quoque Degen.

ἐπ' ἐαυτῆς) Medic. Arch. Pass. Ask. Vind.
Ceteri cum Ald. ὑπ' ἐαυτῆς.

ἀνηνεκάντο) Post ἐς τὴν comma Ald. Cam.
I. II. Eustath. in Odyss. p. 1604, 4. Post αὐ-
τῶν comma Ald. Cam. I. II.

Ἀμφισσάν) Ἀμφισσάν Pass. & Κεῖσσαιε cum
Arch. Valla, crebra variatione. Conf. Wasse
ad Thucyd. II, 69. Post ἐπεφλεγὸν comma Ald.
Cam. I. II, idemque post πυρ.

καὶ ἐς τὰ ἴσα) κατεκαίον loco quatuor ho-
rum Arch. male.

ad Cap. XXXIII.

ἐδῆν πάντα) ἐδῆεν Pass. non incommode
ex dialecti ritu, post πάντα punctum Ald. Ca-
mer. I. II, colon habent post πολὺν.

Χαράδραν) Med. Ask. Arch. Pass. Paris. A.
Alii cum Ald. Χαράδριν Journn more. Post
Ἐραχὸν nominaque singula sequentia cola po-
suit Ald. Cam. I. II.

Τεθρωνιον) Τεθρονιον Arch. Τιθρωνιον Pau-
san. X, 3 & Steph. Byz. Θρονιον Eustath. in Ho-
mer. p. 638, 58.

Νεωσι) Citat Harpocratio in Νεωσι, & Sui-
das voc. Νεωσι. Post Ἀβασ comma Ald. Ca-
mer. I. II.

δε τι καὶ) δε καὶ Arch. Pass. Askew. & μοx
ἐτι Ask. loco ἐς. Post τότε comma Ald. Ca-
mer. I. II.

συλησαντες) συλησαντες Arch. Ald. & dein-
ceps, Post συλησαντες comma, post συνερησαν
colon Ald. Cam. I. II.

διεφθειραν) διεφθειρον Arch. Vind. post μισ-
γομενοι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

ἐπ' Ἀθηνᾶς) ἐς Ἀθηνᾶς Arch.

ἐς γῆν) idem Pass. Vind. Ask. Olim cum Ald. τὴν, quae obvia varietas. Post διατεταγμενοι comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post εἰσῶζον.

τῆδε) desideratur in Arch., ubi mox δὴλον θελομενοι Pass. Brit. Ask.

ad Cap. XXXV.

ἑσυναμωρεον) Explicat, male scribens, Hesych. in voce.

Ἀιολίδεων) Med. Pass. Ask. Arch. Ἀιολίδων Brit. Vind. Paris. B. Ald. Ex Med. posuit Gronov. Ἀιολίδεων: *Aeolidenfium*, Valla: Palmer. Graec. Ant. p. 675 miratur, nullum alium de hac Aeolide mentionem fecisse. Iisdem paene servatis literarum ductibus iam ante aliquot annos veram, ut opinor, lectionem detexi corrigendo Λιλαίεων. Quo quisque colore suum errorem incrustaverit nihil attinet dixisse, veritate monstrata: Persae τῶν Πανοπεῶν τὴν πόλιν ἐνεπρησαν, καὶ Δαυλίων, καὶ Λιλαίεων: Panopensium urbem incendio vastarunt, & Dauliorum, & Lilaeensium; atque adeo Panopea, Daulida, & Libaeam, Λιλαίαν: hinc, auctore Stephan. Byz. fit Λιλαίους: iuxta Pausan. X. p. 817, οἱ Λιλαίους — ἐς τὴν Κηφισὸν τὴν πηγὴν πεμματα ἐπιχωρία ἀφίσσιν: accolebant Cephisi fontem; ab interitu tutos praestitit Homerus, a quo praeter ceteros Phocenses Lilaeenses etiam intexuntur Boeotiae Iliad. β. 523. Οἱ Κυπαρισσῶν ἔχον — καὶ Δαυλίδας, καὶ Πανοπῆα, Οἳτ' ἀρα παρ' ποταμὸν

Κηφισσον διον εργαιον, Οἱ τε Λιλαίαν εχον πηγης επι Κηφισσοιο. — A Philippo solo aequatae hae primae memorantur urbes Pausaniae p. 803, Λιλαία Ἰταμπολις Ἀντικυρα Παράποταμιοι Πανοπευς Δαυλις, veteres omnes, partim Homeri carmine nobilitatae, partim Xerxis furore: de Lilaea Palmer. egit Graec. ant. 6. p. 681 seqq. Valken. Daulidem & Panopea Poeta in catalogo, uti situs requirebat, iunxit. Quas urbes cum Persae inflammarent, Αιολιδων titulus oppidi complecti nomen debet. Ubi vero in Phoeide illud? Palmerius cum omni Graecia ignorat: Gronovius reperisse se in Plutarchi Lucullo p. 479. D. putavit, ubi της Φωκιδος περι Στεριν αιολιζοντες. Demiror tamen vehementer, istos huc αιολιζοντας advocari, qui L. Luculli aetate ex Boeotiae Chaeronea, uti nitide Plutarchus, in eam Phocidis partem conmigrarunt. Ficulneam ergo Aeolidis illi praesidium. Quid itaque? Menda se vocabulo insinuavit; scripserat ΛΙΑΛΕΩΝ, imperiti vero ΑΙΟΛΙΔΕΩΝ. Quam quidem scripturae fraudem Valkenarius mihi monstravit & probavit: nunc eandem video in Pavii coniecturam incidisse. Profecto, si quae alia, ex tripode venit. Λιλαία, Lilaea, proxime ab oppidis incensis aberat, doctore Pausania X, 33, nec fatum, quod illa merfit, potuit vitare. Wesseling. Ingeniosissimam hanc acque ac verissimam Valkenarianam coniecturam, a Wesselingio & Larcherio non receptam miramur, qui postremus de Graecia veterere cognitiones nostras nimis imperfectas putavit, ut his in locis nullum huius nominis oppidum extitisse probare audeat. Nos secundis

dis curis] Herodotum si contigerit edere, emendationem hanc recipere in contextum vix dubitaremus. Μοx ταυτην Med. Pass. Ask.

συλησαντες) συλλησαντες Ald. Cam. I. II.

επισεατο) Arch. Vind. alii cum Ald. ηπισεατο. Post πυθανομαι abest comma Ald. Camer.

I. II, habent comma post αμεινον & post η τατα Κροισυ) Abest Artienus Arch. qui cum, si plures accederent, non dissentirem. Wessel.

ad Cap. XXXVI.

Οι Δελφοι δε) Οι δε Δελφοι Arch. Vindob. Post δε abest comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Pass. Askew. Vind. απικεατο Paris. A. B. Brit. Ald. frequente variatione. Punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

κατορυξαι) κατορυξωσι & εκκομισωσι Arch. Pass. Askew. Vind. Post χωρην punctum Ald. Cam. I. II.

Φας) defit Brit. Post εφροντιζον punctum Ald. Cam. I. II, comma habent post γυναικας, punctum post διεπεμψαν, colon post κορυφας:

εσ το Κωρυκιον) Sumsit hinc Eustath. ad Odyss. p. 1604, 4. Post οι δε comma Ald. Camer. I. II, colon in his post υπεξηληθον & post προφητω.

ad Cap. XXXVII.

τε εσων) τε non est in Ask. Pass. Post τα ante ενομα comma Ald. Cam. I. II.

εξεινησεγμια) εξεινησεγμενα Pass. Ask. εσων εν imprudenter tentavit H. Stephan. Hic sane miror, cur εζωθεν is scribi maluerit, quod, me iudice, pronius altero deberet mutari, si hic

forte legeretur: ἐξω infra recte scriptum in istis: Δωῦμα — καὶ τέτο καρτα εἶσι, ὅπλα ἀρηίος αυτομάτα φάσθαι ἐξω προκειμένα τῆ νηῖ. Arma, credo, sponte sua templi exierant penetrali, ut heroës Delphorum Phylacus & Autonous, scutis sacris velut amuletis muniti, pro aris & focus Delphorum suorum propugnarent; vide c. 38 & 39. Paulo ante Leucetricam pugnam, Thebis, ut ait Callisthenes, in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt, (ὡς τῆ Ἡρακλεὺς εἰς τὴν μάχην ἐξωρημημένε, Xenoph. Ἑλ. VI. p. 348, 11) armaque quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa: Cic. Divin. I, 84. Plura praeter ceteros narrat illic prodigia Xenophon, ipse ne utiquam liber a superstitionis morbo: nonnullos tamen dixisse fatetur, ὡς ταῦτα πάντα τεχνασμοῖτα ἢ τῶν προεσηκοῦαν. Delphis hoc tempore nec locus erat fraudibus nec tempus. Delphorum propheta Acaratus, externatus praesentis periculi metu, facile sibi videri potuit duplices videre Delphos, quidam, sponte sua foris patentibus, arma etiam αυτομάτα ἐξω προκειμένα τῆ νηῖ; neque est cur miremur, ista talia elegantissimo Herodoti ingenio se probare potuisse tamquam vera. *Valken*. Post ἰσα colon, post τῶν comma Ald. Cam. I. II.

ανθρώπων) ανθρωπω Arch. Vind. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

Προνηῖς) Vind. & Harpocratio in Προνοια· Προναῖς Med. Passion. Ask. ceteri προναῖς cum Ald. semper. Magna Vind. ex servata scriptio-
ne veriore laus, cumulator futura, modo in consequentibus auferri sese passus haud fuisset: scri-

scribi ad eam formam semper oportet; nam *προναϊς* in Demosthene, Aetchine, Diodoro, Pausania, improbum minime; in Herodoto ubique. Conf. lib. 1, 92. *Wessel.*

γενομενα) Med. Pass. Ask. alii *γεγεννημενα*, uti Arch. Vind. Brit. Ale. Post *της* punctum, post *τα* comma Ald. Cam. I. II.

επιγενομενα) *επιγενομενα* Pass. Ask. *γιομενα* Arch. Vind.

Προναϊς) *Προνοϊης* Ald. &c. *Προνηϊς* scribendum ex dialecto.

ερανα) *ισα* Arch. Post *ενεπιπτον* colon Ald. Cam. I. II, in his post *σφρων* punctum.

Προναϊς) *προναϊς της* Arch. *Προνηϊς* dialectus postulat,

ad Cap. XXXVIII.

ενεπεπτωκε) *επιπτωκε* Arch. *επεπτωκε*. Vind. Tu vide IV, 203 & VII, 43.

τι αυτων) *τε* Arch.

ιδυ) *ευδυ* Med. Ask. Pass. Paris. A. B. non bene. Post *βαρβαρων* abest comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt post *τετοις* postque *κτενοντας*, & colon post *διακοντας*.

εχοντας) Una tantum litera ex *εχοντας* deducta, (*εχων* autem & *ων* in Herodoteis codd. aliquoties inter se permutantur;) feliciter, ut *πυτο*, corrigebat G. Koenius, *εοντας*, armatos hominum statura altiores: *την ηλικιαν*, *Φυσις* dixit etiam Sophocl. Trachin. v. 312, ubi v. est 1079, *Γυνη δε, θηλυς εσα, κ'εκ ανδρος Φυσις* i. e. *εκ ανης*. Koenii coniecturam d' Orvilliana ad Charit. p. 182, longe praeferebam. & veram arbitror; nam, admissa d' Orvillii lectio-

ne, si μεζονα quis scribat, μεζονα φουσιν εχοντας
vercor, ut Graece doctis hic approbet. Valkenar.

ad Cap. XXXIX.

Τατες δε τας δυο) Arch. Brit. Ask. Passion.
Vind. ora Steph. Olim cum Ald. τας δυο δε
τατες. Porro εναι επιχωρις ηρωας Pass. Askew.
Arch. Post Φυλακων τε comma, post Αυτονοον
punctum, post των comma Ald. Camer. I. II,
quod non ponunt post Φυλακω μεν.

παρ' αυτην) κατ' αυτην Ask. margo Steph.

Προναιης) Προνοιης Ald. &c. punctum post
vocem Ald. Cam. I. II.

Ταμππη) Una litera minus Jonice scriben-
dum Ταμππη. Valken.

σοι) Ask. in ceteris σωοι. Conf. II, 181.
V, 96, abest comma post σοοι Ald. Cam. I. II,
in his comma positum post es το.

ενεσκηψαν) ενεσκηψαντο Arch. Post ανδρων
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

κατισχου) κατασχεν Arch. qui statim των
δε ενσκα.

αυτοι) abest Arch. Vind. Post βαλευσωντων
& το commata Ald. Cam. I. II, idemque post
πρηγμασι, sed abest post ποιησασθαι.

ποιησασθαι) ποιησασθαι Pass. Ask.

πανδημει) πανδημι Med. quae tria sequuntur,
in Steph. ora omittuntur.

των μεν) των, οι μεν, Ald. Camer. I. II, in
quibus punctum post εον, comma post οι δε.

es την Πελ.) και την Π. Arch. In Isthmi
mu-

munitione varios se dant docti homines, ablativae praepositione, τον Ισθμον αὐτῆς τερχοντας, την Πελοποννησον περι — fingunt. Sed stare vulgatum posset, ac sumi de septo, in Peloponnesum versus spectante: malim tamen, quod ex Arch. ~~ενοταν~~ ~~libκαρτην~~ Πελοπ. sic cessat difficultas. Conf. Diodor. XI, 16. *Wesfeling.*

ταλας δε) τας δε ελας Arch. Ask. satis bene.
 ταυτα δη) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit.
 in Med. Ask. Pass. illud δη post ετω ponitur.
 Porro προπυθαινομενοι Brit.

ad Cap. XLI.

Post Σαλαμινα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma nullum post εποιησαντο, sed positum post Αθηναίων & post τη, itemque post πλεστοι, & colon post απεστειλαν, punctum denique post Αιγισαν.

Omissum in iisdem comma post υπεκθεσθαι.

χρησθαιω τε βελομενοι) Medic. Pass. Arch. Ask. Valla cum Paris. A. teste Larcherio: in Aldo & aliis χρησθαιωτε παιδομενοι και βελομενοι. τω χρησθαιω βελομενοι υπηρτεσεν Paris. B. & D. teste probanteque Larcherio. Participio servato, Koenius commodum inesse sensum putabat, sic scriptis: απευσαν δη ταυτα υπεκθεσθαι παιδομενοι, τω χρησθαιω τε βελομενοι υπηρτεσεν, referens nempe το παιδομενοι ad το κρηγμα, quod per Atticum fuerat promulgatum, ut omnes suis consulere; qui nunc dicerentur festinasse in liberis & familia alio mittendis, παιδομενοι, τω κρηγματι, videlicet: istud placitum opinor in

orillum damnatae vocis patrociniū: παιδομο-
 ροι in optimis codd. si omitteretur, non displic-
 ebit a Gronovio proposita lectio. *Valkenar.*
 Qui hanc lectionem, Aldinam scilicet, con-
 cinnarunt, si Herodotum spectarunt, debuif-
 sent posteriora potius convertisse in negativam
 formam hoc modo, καὶ ἔβλομενοι ἀντιβαίνειν.
 Ita enim crebro procedit eius stylus. Sed pro-
 ut nunc leguntur ista, certe vel aut illa verba
 παιδομενοι καὶ, aut tria sequentia videri possunt,
 immo debent prorsus supervacua; vel ex iudi-
 cio interpretis Latini omittentis sane quod sper-
 nit Unde in eo totus eram, an non is egisset
 temere, & recte duo ponerentur, quorum pri-
 us pertineret ad animos, posterius ad exsequu-
 tionem, quod persuaderentur oracula. & vellent ob-
 sequi. Sed Latinus interpretes haud dubie se-
 quutus fuit auctoritatem maiorem & veterem,
 & forsā ex hoc ipso Mf. libro petitam, quip-
 pe qui ignorat priora duo, ad quem accessi.
 Certe Laurentium Vallam, & hanc eius versio-
 nem Latinam ignoravit Stephanus, qui tam li-
 bere de eo pronunciat. *Gronov.* Nos cum Lar-
 cherio pro Paris. B. & D. stamus. Post ὑπηρε-
 τεειν punctum Ald. Cam. I. II.

τῆδε εἰνεκα) Idem quatuor & Vind. olim
 τῆτε cum Aldo, qui cum Cam. I. II & ἔκηκιστα.

οἱ Ἀθηναῖοι οφιν) ὀφιν Arch. prave, omittit
 idem οἱ ante Ἀθηναῖοι cum Pass. Ask.

ἐνδιατασθαι) ἐνδιατετασθαι idem Vind. Post
 σοντι comma Ald. Cam. I. II.

καὶ ὡς) καὶ δὴ καὶ ὡς Vind.

ἐπιτελεσι) Medic. Pass. Ask. Vind. Arch.

Antea τελεσι cum Ald.

πρῶθυ-

προθυμότερον) Paris. A. B. Arch. Vindob.
 Brit, Valla: sed προτερον Med. Ask. Pass. Va-
 lere nequit και προτερον, nisi si η και προτερον
 scribatur. Equidem pro pravo putō, atque ex
 scriptionis compendio. *Wesseling.* consentiente
Valkenar.

www.libtool.com.cn

απολελοιποις). απολελοιποις Med.

ad Cap. XLII.

νεας) νηας Vind. Arch. Ask. & saepius de-
 inde, tum συναρσε Arch.

των Τροιζηνηων) των Brit. adi Casaubon. ad
 Strab. 8. p. 574.

προσηρτο) ειρητο tantum Arch. Vind. Com-
 ma post νεας Ald. Cam. I. II, in quibus comma
 quoque post αυτος.

αυτος) αυτος Ask.

ο Ευρηκλειδω) abest Arch: Colon post
 Σπαρτιητης Ald. Cam. I. II.

γενεος τε) γενεος γε Vind. pro quo τε Arch.
 αν & μαντοι γε voluerunt? *Wessel.*

ad Cap. XLIII.

Post Κορινθιοι δε abest comma Ald. Camer.
 I. II, quod idem ponunt post παρεχομενοι &
 post το.

παρερχοντο) παρεσχοντο Arch. Vind. περη
 differt, moris tamen Herodotei est. Post δε το
 punctum. Ald. Cam. I. II.

Μακεδον) Med. Pass. Ask. Brit. Μακεδονι-
 κον prave alii cum Aldo. Quid hic sibi vult
 Macedonica gens in Peloponneso? Nonne re-
 ctius legatur Ιωνικον? Totus locus distinctione
 ex.

explanandus. Post ἄθνος ponendum *εἶγμα τε-
λειον*, post ὀρμηθέντες tollendum. Gronovius o
Flor. suo restituit *Μακεδόνον*. Vinding. in Helle-
ne p. 339 iam coniecerat *Μακεδόνικον* ipsum He-
rod. lib. I, 56 sequutus. Sed hæc Macedonia
gens a Dorica non fuit diversa. Legendum
igitur *Δωρικόν τε Μακεδόνικον*. Goldbogen. Com-
mata post *Εἶναι τε & καὶ Πινδα*.

ὑσατά) ὑσατοί Arch. Post *Μηλιῶν* comma
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

Absunt commata post *Ἀθηναῖοι μὲν & post
ἄλλοι* Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post
μῆνοι.

τοιόνδε) Pass. Ask. Med. Paris. A. *τοιόνδε τε*
reliqui cum Aldo.

περαίην) Περειήν Arch. Περειήν Vind. & Val-
la. Unde *Pieriam*, qualem in Boeotia non no-
vi, acceperit Valla, satis nunc in aperto. Πε-
ραίη της Βοιωτίας, quæ contra Chalcidem in Bœ-
otise finibus, cuiusmodi Περαια της Ἀσίας Dio-
doro XX, 97, Asiae continentis regio, ex ad-
versum insulam Rhodum, *Peraca* apud Liv.
XXXII, 13. *Wessel*.

εὐκομιδην) κομιδην Arch. Post *σώζοντες* com-
ma Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναῖοι δέ) Descripsit Eustath. ad *Perieg.*
v. 423.

εὐνομαζόμενοι) bene Viad. Arch. Ald. Cam.
I. II, antea *ονομαζόμενοι*. — G. Koenius in li-
teris ad me datis, Multa, scribit, sunt in his,
quæ me offendunt. Primo Cranaos dictos
fuisse sub Pelasgis; deinde vero Cecropidas,
quum

quum Cecrops Cranaum aetate praecesserit. Quid scripserit Herodorus, codd. forte monstrabunt. Interim valim consideres, num tibi displiceat: ἐπι μὲν Πελασγῶν — εἶσαν Πελασγοὶ ὀνομαζόμενοι· ἐπι δὲ Κεκροῦτος Βασιλεὺς ἐκκληθῆσαν Κεκροπίδαι· καὶ ἐπι Κρανῶος Κρανῶοι. Dubium non est, quin ista ratione vere scripsisset Herodorus; sed, quod in nostris est exemplaribus; in suo Scymnus Chius iuvenit, cuius ista sunt in Perieg. v. 558 Ἐξῆς Ἀθηναίς Φάσιν οἰκητὰς λαβεῖν. Το μὲν Πελασγῶς πρῶτον, εἰς δὴ καὶ λόγος Κρανῶος καλεῖσθαι· μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπίδαις, &c. v. 564 Ἡροδοτὸς ἴσους δὲ ταῦτα συγγράφων. Scymni loco, quem tum Marcianum vocabunt, usus est Meursius in Regn. Att. p. 50. 68. 724, neque omisit huc spectantia Eustathii verba in Dionys. v. 423. Valken. Jo. Meursium, haec loco non suo deposita arbitratum, in ordinem Gronovius coegit iustissime; addi potuerat, quod Bouherius Diss. Herod. c. 9. p. 99. tacitum non habuit, valde dubium manere, utrum a rege Cranao Athenienses *Cranai* fuerint olim nuncupati; an potius, quod asperam & petrosam, *κραναῖαν*, regionem haberent, quae Salmafii doctrina Ling. Hellenist. p. 359. Ad veritatem propior Berkelii accedit suspicio ad Stephan. Byz. Ἰωνία, in vicinis excidisse vocem. Ἐρεχθεΐδαι· fuisse primitus Ἀθηναῖοι Ἐρεχθεΐδαι μετωνομασθησάν. Verborum enim & rei nexus coniectanti apprimè favet. Wessel. In Salmafii sententiam cum Larcherio abimus, in Berkelianam abiit *Degenius*.

ἐκκληθῆσαν) Med. Ask. Pass. ἐπεκκληθῆσαν Arch. Viad. Brit. Ald. satis commode.

ad Cap. XLV.

παρερχοντο) παρερχον Passion. Askew. Arch.
 comma post παρερχοντο & post το Ald. Cam. I.
 II, in his comma post εχοντες.

επεβωθησαν) Arch. Vindob. de quo supra
 c. I., ceteri επεβωθησαν.

ετοι) abest abs Pass.

ad Cap. XLVI.

Post Αιγινηται abest comma Ald. Cam. I. II,
 in quibus punctum post νες. Suspico, plus
 quam XL naves & in hanc classem Aeginetas
 dedisse; atque, ut Herodotei numeri conveni-
 ant, duo ὄ τεσσαρῆντα; legendumque adeo δυο
 και τεσσαρῆντα quo nitatur argumento haec
 divinatio dicetur ad c. 48. Valken. Expressie
 hunc numerum Degenius.

πλωσησι) Arch. Vind. alii πλεωσησι cum
 Aldo.

Αιγινηται δε) Eustath. ad Dionys. v. 511.

Κετοι) Pass. vere. Κιοι prius cum Ald., qui
 cum Camer. I. II comma post vocem non po-
 suit. Accurata scriptio requirit, ut dicantur
 Κετοι — εθνος εον Ιωνικον απο Αθηνων. Valken.

εον) defit Arch. qui cum reliquis & Ald.
 Αθηναίων, etiam inferius. Revocavi απ' Αθηνων,
 usus Eustathii consensu. Sic απο Κορινθου, απ'
 Επιδαυρου &c. Cognita quoque solemnitas in ea
 scriptura aberratio. Wessel.

Post Ναξιοι δε comma Ald. Cam. I. II.

τεσσαρας) τρεις citat Plut. Malign p. 869.

A. Post πολητων abest comma Ald. Came-
 rari. I. II.

ωλλοι)

ἄλλοι) ἄλλοι Arch. ἄλλοι Vind. οἱ ἄλλοι ceteri cum Ald. conf. adscripta lib. 2, 14.

επλευσαντος) πλευσαντος Arch.

Αθηνεων) antea Αθηναίων cum Ald. c. 48. Siphnii & Seriphii Ἴωνες εὐντες ἀπ' Αθηνεων. Ad L. 2. c. 7 loca quaedam indicata sunt Herodoti, in quibus Αθηνεων scribendum pro Αθηναίων ad ista haec poterunt adiungi. Nemo harum rerum sciens in Thucyd. vulgatum sollicitaret, ubi Cei aliique insulani dicuntur Ἴωνες οὐντες καὶ ἀπ' Αθηναίων VII. c. 57, sed aliter loqui solet Herodotus; quam in rem vicinia satis nobis dabit exemplorum: c. 45. Leucadii vocantur εἰδος Δωρικον ἀπο Κορινθου c. 46. Aeginetae Δωρικές ἀπο Επιδαυρου c. 48. Melii γεγονοτες ἀπο Λακεδαιμονος. Ad eam rationem Cei ceterique dicti sunt [εἰνες Ἴωνικα] ἀπο Αθηνεων. Athenis orti. Valkenar. Post νηας comma Ald. Camerar. I. II.

τας καὶ επ') Arch. Vind. τας περ καὶ Brit. Ald. Cam. I. II, deerat καὶ vulgo. Post Αρτεμισιω punctum Ald. Cam. I. II.

Κυθνιοι) Κυθιοι omnes. Qui Κυθιοι illi, quibus tantopere delectati fuerunt librarii? An ex monte Cyntho Cretensum? Nugae. Cretenfes Graecis contra Persam suppetias non ierunt L. VII, 170. Redierunt, unica transposita litera, Κυθνιοι ex insula Cythno, quos suis in schedis hic invenit Plutarch. Malign. p. 863. E. restituendosque monuerunt G. Arnoldus Anim. crit. c. 30 & Abr. Gronov. ad Aelian. H. Anim. XVI, 32. De Cythniorum & Styreenfium Dryopica origine Stephan. Byz. & Pausan. IV, 34.

Wessel. Post Σεριφιοι τε & Σιφνιοι commata Ald.
Cam. I. II.

εδωσαν) εδωσαν Pass.

ad Cap. XLVII.

οι εδ) οι defit Arch.

οι εβωθησαν) in Vind. optime, οι εβωθησαν

Med. Pass. Ask. Arch. οι βωθησαντες olim cum
Ald. comma post της ante ηρχα Ald. Came-
rar. I. II.

πυθιονικης Φαυλλος) Πυθιονικος Φαυλος Arch.
Valla. Post Κρατωνηται de comma Ald. Came-
rar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

νυν) abest Arch. Vind. comma post αλλοι
abest Ald. Cam. I. II, in his comma post παρε-
χομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Post Μηλιοι
μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

γενος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Pass. Ask.
Post Σιφνιοι δε comma Ald. Cam. I. II. Habet
hinc Eustath. ad Perieg. v. 525, ubi απ' Αθηνων
bene. Antea Αθηναίων cum Ald. Post Σεριφιοι
abest comma Ald. Cam. I. II, in his commata
post τρηκοσια & εβδομηκοντα. In Arch. Vind.
Valla οκτω και πεντηκοντα και τρηκοσια — Nil-
lam in numeris, tamen in alia omnia abeant cum
Valla scripti quidam, litem moveo. Re-
petuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve
suspicio cesset omnis. Error se tamen implicuit
catalogo, quem supra Scriptor dedit navium,
non sequante hanc summam. Ubi vero & in
cuius populi naves irrepserit, non divino.
Wessel. Graecorum classis ad Salamina hic na-
vium

vium fuisse dicitur triremium trecentarum septuaginta & octo; sed si sedes ad calculos, quidque singulae dederint civitates iuxta c. 43 sqq. in unam summam contrahas, conficies in univcrsum duntaxat naves 366. Jam vero ex Arch. cōd. nobis hic offeruntur non 378, sed tantum 358 *οκτώ και πεντηκοντα και τρηκοσια* totidem repertae sunt in cōd. Vallao. Si vel eadem praebent alii codd. habent illa, me iudice, speciem tantum, & sunt correctoris. Scripserat Herod., ut hic vulgatur, 378, venit enim ad ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis e Tenō missa; hae duae numerum 380 expleffe nostro dicuntur infra c. 82 *εξεπληρηστο το καυτιον τεισι Έλλησι ες τας ογδωκοντα και τρηκοσιας νηας* ut adeo is numerus suspectus esse nequeat: ubinam itaque vitii sedes erit quaerenda? nisi fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, sed dedisse naves videntur 42. Athenienses dederunt naves 180; Corinthii 40, plus quam 40 dederunt Aeginetae; nam post Athenienses maximum dedere navium numerum: en testem, qui legerat Herodotum accurate, Pausan. in Corinth. p. 178 scribentem, Aeginetas *εν τω Μηδικω πολεμω παρασχεσθαι πλοια μετα γε Αθηναϊς πλεισα*. Jam vero numeri postulant Herodotei, ut dederint duas & quadraginta. *Volkenar.*

ad Cap. XLIX.

Post *εββλησαντο* abest comma Ald. Camer. I. II; quod nec adest post *Ευρυβιαδεω*, sed exstat post *γνωμην* in iisdem.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma post των Ald. Cam. I. II.

χωρων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum post ασι χωρων Arch. Vind. In Steph. margo χωρων, quod ob seqq. maluit *Wesseling*.

αφεσται) αφεται Ald. Cam. I. II, in quibus post ηδη colon.

περι) non est in Arch. Post πλασσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post Πελοποννησθ.

τονδε) τειτον Arch. Vind. Porro ως es νικηθεωσι Med. Pass. Ask. in Ald. Vind. Arch. Paris. B. Brit. ως ην νικηθεωσι. Post ως abest comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & sequacium es νικηθεωσι inconsulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcabitur. *Wessel.* es νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur sincerum ην νικηθεωσι. Perizon. in Aeliani V. H. II, 36, ad es δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω spernit ut leve & inane; & est sane levissimum; sed constans veterum usus sperneret το es αποθανω ut soloecum, alterum εαν αποθ. tantum admisit: in his saepe fuit a viris doctis peccatura. *Valken.*

μεσ εαυτες) μενεοντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 αise αυτε μενεειν, & c. 62 ου es μενεεισ αυτε. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciunt. *Wessel.*

επιφανησεται) φανησεται Arch. & Vind.

ad Cap. L.

Post Αθηναιος abest comma Ald. Cam. I. II, quod his quoque abest post την πολιν.

πυτων) εκ των Arch. male.

εδης) εδης Pass. ex vero.

Θεσπειαν) Θεσπιαν Arch. Vind. Θεσπειαν Ald. Camer. I. II. Post Πλαταιαν comma non habent Ald. Cam. I. II, habent post Θηβαιων.

ad Cap. LI.

Post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

μησι) μηνες Vind. notabili scriptura. Post Αθηναιοσι punctum Ald. Cam. I. II.

ασθενης βια) ασθενης Arch. Ald. ασθενης scribi quoque poterit II, 47. Jonice pronuntiabatur ασθενη, ευηθη &c. veteribus Atticis poetis προμηθια, ευσεβια &c. Valken.

επχωρησαντες) επχωρησαντας Ald. Cam. I. II. Post Σαλαμινος in his punctum.

αυτοι δοκοντες) και αυτοι idem Vind. commata post μαντηιον & post το Ald. Camer. I. II, quod defit post εχησε. In his το ter legitur repetitum; corrigendum το μαντηιον, τω — οραειν, quo ipsis edikeται Pythia, — putabant εξευρηκεναι, mentem Dei adsequuti. Valkenar. rectissime. Post εσεοθαι punctum Ald. Camer. I. II.

και αυτο δη) αυτο δη sine praefixa copula Ask. Vind. Brit.

εσαι) εσεοθαι Arch. post νηας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LI.

Post τον ante Αθηναίοι comma Ald. Camer. I. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

συπειον) συππειον Pass. συππειον Arch. Vin-
dob. quorum prius in Diodoro & Polluce, po-
sterius in Demosthene atque aliis. Retineo
vetus.

σχατον κακα) sine τε medio, quod habent
Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22.
Porro iidem τε φραγματες. Post προδεδοκotos
comma Aldi Cam. I. II.

ταλοιτροχης) Habet Suidas in voce, & Eu-
stath. ad Homer. p. 925, 5. Schol. Pass. τροχ-
υλος, τροχαιδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi
ελαττροχον pinxerunt. Wessel. Post ελεον colon
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & μοχ επισθε Passion.
Ask. Porro προ ante της ακροποδους abest Arch.
Vind.

πολεων) πολεμων Brit.

εστε τις) Vind. Pass. Ask. ora Stephan. &
Yalla, quod ob sequentia opportunius. Olim
cum Ald. εκοτε τις. Quia mox suo loco legi-
tur μηκοτε, hic non displicet lectio marg. Step-
han. τη δη εστε τις εφουλασσε. Valkenar.

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιπερ As-
kon. - καιτοιπερ non nemini molestum accidit,
καιπερ, sicuti in schedis quibusdam, formanti:
quo minus adstipulet fragmentum Eusebii in
Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 καὶ ταῖς χερσὶ πάντας
 εἰδέναι τὸν μέλλοντα ἀνδρῶν καταδικαίαν, impedit.
 At hoc momenti non magni. *Wesseling*

ἐπι τὴν) ἐς τὴν Arch. Post οἱ μὲν comma
 Ald. Camer. l. II, in his post διεφθέρωντο πον-
 κτῆμα, comma post οἱ δὲ, colon post πύλας.

ἰκέτας) οἰκέτας idem Ald. Si Cornel. Nep.
 in Themist. c. 4, hæc ob oculos habuerit,
 protinus χερσὶς ἀπέσπασε, idque nullis defendenti-
 bus, interfecit sacerdotibus, quos in arce invenerat,
 incendio delevit, suspicio, legisse suo in libro
 τὰς ἰσθμίας, nasceretur; quæ incerta vaguesque,
 quoniam in multis egregius scriptor dissentit.
 Librariorum autem solitus in vocibus οἰκέτας &
 ἰκέτας lapsus sæpe redit. *Wessel.* Post εφονεύον
 πονκτῆμα Ald. Cam. l. II.

κατέσπρωτο) Pollux explicat IX, 157.

συλησαντες) συλησάντες Arch. more con-
 sucto, τὴν πύλαν Arch. Vindob. Brit. prae-
 tereunt.

ad Cap. LIV.

ἀγγελεῖσθαι) Arch. melius, quam ἀγγελε-
 οντας. Litera nocet superflua Herodoto: infra
 recte scribitur c. 97 ἐπέμπε ἐς Περσας ἀγγελεῖν-
 ται τὴν παρεῖσθαι σφί συμφορὴν. hic misit Artaba-
 no nunciaturum τὴν παρεῖσθαι σφί ἐν τρηξίαν. Ta-
 lia quaedam notata sunt ad Eurip. Phoen. p. 289
 & p. 383. *Valkenar.* Post ἡμερῆ comma Ald.
 Cam. l. II, idemque post ἀκροπόλιν.

ἰδὼν ἐνυπνίῃς) Memini, fuisse, cui de conie-
 ctura vehementer ridebat ἰδὼν ἐν ὑπνῷ. Id enim
 scriptoris præcipuo usu teri: εἴψιν εἶδεν ὁ Καμβύ-
 σης ἐν τῷ ὑπνῷ l. III, 30 & c. 65 εἴψιν εἶδεν ἐν τῷ

ὑπὸν atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque οὐκ ἐνυπνία ab eo non sperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Wesseling.*

ἐμπρησάντι) ἐμπρησάντας Pass. Askew. Post Ἀθηναίων comma, post ἐπιτεταλμένος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Post τὰ comma Ald. Cam. I. II.

Ἐρχθῆνος) Ἐρχθῆνος Pass. Ask. Arch. Vind.

Post ἐνὶ comma, post νῆος punctum, post ἐν τῷ comma, post ἐν punctum, post τὰ comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Ἀθηναίων) ὑπὸ Ἀθηναίων Arch. Vindob.

Post βαρβαρῶν punctum Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναῖοι οἱ) Ἀθηναίων οἱ Arch. Passion;

haud male.

νῶν) ὧν Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Post ἐξηγγελάθη comma Ald. Camer. I. II.

ἐξηγγελάθη sine augmento Arch. Vind.

τὰ περι) τὰ deficit Arch. Vind.

ὡς) ὡς Arch. Vind. commode.

νῆας) νεῶς Arch. Ask. Post αὐτῶν comma

Ald. Cam. I. II, colon in his post ἐγίνετο.

ad Cap. LVII.

Ἐνθάυτῃ δὴ) Excerptit Plut. Malign. p. 869

D. Post ἐπε colon Ald. Cam. I. II.

ἵτοι ἀρεῶν) ἵτοι Arch. Vind Valla: ex Plut.

ἐτ' ἀρεῶν antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatæ huius correctionem mecum communicavit, Ἐν γ' ἀρεῶν — Dederatne forsitan utrum-

que

quo poster: Συγ' αρα, ὑτοι εν εσπαιρωσι τοος νηας,
 περι εδαμης επι πατριδος ναυμαχησεις, aptum hac
 in sede esse negari nequit: quid si legerit utrum-
 que Valla? eius sunt Latina: Si isti &c. iam tu
 pro nulla amplius patria dimicabis, Valken. Post
 Σαλαμωνος abest comma Ald. Cam. I. II.

περι εδαμης) εδρ περι μιας Plut.

πολις) Ask. recto: πολιως ceteri cum Ald.

μη & διαπεδασθηαι) & μη Pass. & ακεδασθη-
 ναι tantum Vind. Arch.

ιδι, και) Plutarch. ιδι τε και vulgatis me-
 liora, iudice Valken.

μεταβελευσασθαι) μεταβαλεσθαι Vindob.
 Arch. in Plut. vulgatum.

αδ Cap. LVIII.

δη) δε Ask. τε Arch. Vind. omittit. Post
 εφοθηκη punctum Ald. Cam. I. II.

θαλειν) θαλειν Pass. Post εαβαντα comma
 Ald. Cam. I. II. εμβαντα Arch.

θαλει) θαλοι Arch. cum Vind.
 παριζομενος) παριζομενος iidem. Sicuti VII,

18 non Plutarch. his quoque usus, sed ο ante
 θεμιστοκλεις cum Arch. negligens, cuius loco

de Plut. satis bene. Post οε comma Ald. Came-
 rar. I. II.

παντα) Non habet Plat. post τα comma
 Ald. Cam. I. II, quod abest post Μνησφιλας, sed
 existat post προστιδεις.

εμβηται) Huic nexa in Ald. &c. τον Ευρυ-
 βιαδεια non legunt Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
 Pristino, ni codices vetuissent, εμβηται τον Ευρυ-
 βιαδεια, αυλαξαι — nihil deminuissem. Glossae
 libra-

librariū inconsulte tollentis istae voces, quarum
absentia utilior, tribuendae sunt. *Wessel.*

ad Cap. LIX.

αεα) abest Arch. Vind. comma post ταν
Ald. Cam. I. II. www.libtool.com.cn

ὁ Ωκυτς) ὁ quoque & α abest Arch. Vind.
Post Ωκυτς comma, post εστε colon Ald. Ca-
mer. I. II.

απολυόμενος) απολογούμενος Brit. quae glossa.
Vide Suid. απολυόμενος. Post εφη punctum Ald.
Cam. I. II.

σεφαιεωται) Arch. Vind. optime. σεφαιεν-
ται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Post ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) εκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον εδεναι κατηγορεεν) vir doctus εδενος
κατηγορεεν. haud recordatus, κοσμον εδεναι sae-
pissime Scriptorem iunxisse. *Wessel.* Accusa-
tioni nullus erat hic locus, verum εκ εφερεσ οi
κοσμον εδεναι κακηγορεεν sic corrigendum arbi-
tror: *deidecebat ipsum curiam faciorum male dicere:*
saepius idem vitium hunc illinc fuit a viris do-
ctis sublatum; nondum tamen, quod sciam,
ex Attica lege apud Demosth. p. 710, 42 ενοχον
ειναι τη κατηγορια &c. transcripsit ista Petit. in
Legg. Att. p. 522, legendum τη κατηγορια, faci-
le liquebit attendenti. *Valken* Post ε δε com-
ma Ald. Camer. I. II, punctum post ταδε in
iisdem.

Post πειθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.
μενων abest Arch. Vind.

(μυθε)

μαδε) ην δε Ask. Post εκατεροι abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλων) συμβαλων Arch. Post εστι abest comma Ald. Cam. I. II. es δ immerito in abundantiae suspicionem incidit: quid enim tritius, quam ες vice εν ρονι? ζομενος ες τον βασιλιον θραγον L. 3, 64. & mox ες την ημιν υπεκκείται τεκνα —, eiusdemque structurae cumulum congeffit Portus. *Wesseling.*

Post ελασσονας colon Ald. Cam. I. II., ελασσονας Arch. Vind. Paris. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελασσονα. Medic. Pass. Ask. Post Σκλαμινα τε & Μεγαρα commata posuit Ald. Cam. I. II.

πεζος στρατος) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Desit στρατος Ald. & reliquis.

σφεας αυτες) σφεας αυτες Arch. Post Πελοποννησαν punctum Ald. Cam. I. II., comma in his post τα ante εγαι.

ποιησης) Arch. Paris. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Pass. ποιης. Post πρωτα μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλωντες) συμβαλωντες Arch. Post εστι punctum Ald. Cam. I. II.

Post αυτες δε abest comma Ald. Cam. I. II. δε desit Arch. & Vindob. post περιγινεται punctum, post ες την comma Ald. Cam. I. II.

υπεκκείται) νυν εγκειται Arch. Vind. post τεκνα τε comma Ald. Cam. I. II., in quibus & comma post τε ante και.

περιεχοθαι) περιεχοθαι μαλιστα, ομοιος Med. Pass. Ask. περι. εχοθαι μαλιστα, ομοιος Arch. & Brit. alii cum Ald. περιεχοθαι μαλιστα χρεων. ομοιος. Praeclare scripta exemplaria atque ex

illis Gronovius, quem ὁμοίως αὐτῷ — καὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ illustrantem L. VI, 139 vifi. *Wesset.*

προναυμαχῆσαι) προναυμαχῆσαι Pass. προναυμαχῆσαι Ald. Cam. I. II.

γε καὶ) absunt duae voculae Arch. Vind. Commata post τῷ & ελπίσω Ald. Cam. I. II.

ἑκαστερω) ἑκαστερω Arch. post νοσμος punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Ἀργίνη, punctum post Σαλαμῖνι, comma post εν τη.

μη οἰκοτα δε) μη δε οἰκοτα Pass. Arch. Ask.

ad Cap. LXI.

Comma post τῷ ante μη εἰ Ald. Camer. I. II.

Ευρυβιαδεω) Arch. Vind. prius Ευρυβιαδην cum Ald. contra morem.

ων) εἰν Arch. cum Vind. Vide Suidam in Ἀδριμαντος.

ἀπολι) ἀπολιδι Arch. Haesitavi, hoc probarem an ἀπολιδι, quod multo receptius, Arch.? Re considerata visum illud formae fuit, cuius Ἰσιος, τη Ἰσι, Οσιριος, τη Οσιρι, κανναβιος &c. in superioribus. *Wesseling.* Post ἀνδρι punctum Ald. Cam. I. II.

προεφερω) προεφερωτο Ask. Pass. Steph. ora. Post ηλωκισαν τε comma Ald. Cam. I. II.

αι Ἀθηναί) non est in Arch.

τοτε δε) Scribendum τοτε δε δε —. Ad ista namque c. 60, Τοτε μεν ηκως προς τον Κορινθιον αμειψατο haec respondent: Τοτε δε δε ο Θεμιστοκλης κεινον τε καὶ της Κορινθιης ποδα τε καὶ κακω ελογη. *Valkenar.* Post Θεμιστοκλης comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

κακας) καλα perperam Arch. post πολις
comma Ald. Cam. I. II.

μεζων η πορ κενουσι) μεζω & κενουσι Arch.
Vindob.

αποκρησσοθαι) iidem Pass. quod verius: an-
tea αποκρησσοθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Post τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

ανατρεψεις) ανατρεψεις Brit. prave. Post
πολεμη comma Ald. Cam. I. II.

ποιησεις) ποιησης Pass. Arch.

αυτην δεον) iidem Vind. Med. Ask. olim
cum Ald. αυτων. Mox in Ald. δεον κτισθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τειστηων,
μοκ μεμνησθε margo Steph. Pass.

ad Cap. LXIII.

Post δε μοι abest comma Ald. Cam. I. II.

αναγη) Arch. Vind. antea αγαγη. Quidni
rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c.
57 ως ειη δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τον
ισθμον· δε ανηγον τας νηας επι την Σαλαμωνα c.
70 &c. Wessel.

ad Cap. LXIV.

Ουτω) ετοι Arch. Vindob. Post Σαλαμωνα
abest comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, eolo post
vocem posito, commate vero post ανιαντι &
post ηη.

εγενετο) εγενετο Pass.

μει εν) μει abest Vind. & Arch. qui cum
Valla deinceps Διωντα των Τελαμωνος, quod ful-
cra

Wessel. Post Σεριφιοι τε & Σιφνιοι commata Ald.
Cam. I. II.

εδουσαν) εδωσαν Pass.

ad Cap. XLVII.

οι εξ) *vi. defist* Arch.

οι εβοηθησαν) in Vind. optime, οι εβοηθησαν
Med. Pass. Ask. Arch. οι βοηθησαντες olim cum
Ald. comma post της ante ηρχε Ald. Came-
rar. I. II.

πυθιονικης Φαυλος) Πυθιονικός Φαυλος Arch.
Valla. Post Κρατωνηται de comma Ald. Came-
rar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

γυν) abest Arch. Vind. comma post αλλοι
abest Ald. Cam. I. II, in his comma post παρε-
χομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Post Μηλιοι
μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

γεγος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Pass. Ask.
Post Σιφνιοι δε comma Ald. Cam. I. II. Habet
hinc Eustath. ad Perieg. v. 525, ubi απ' Αθηνων
bene. Antea Αθηναίων cum Ald. Post Σεριφιοι
abest comma Ald. Cam. I. II, in his commata
post τρηκοσια & εβδομηκοντα. In Arch. Vind.
Valla οκτω και πενηκοντα και τρηκοσια — Nil-
lam in numeris, tamen si in alia omnia abeant cum
Valla scripti quidam, litem moveo. Re-
petuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve
suspicio cesset omnis. Error se tamen implicuit
catalogo, quem supra Scriptor dedit navium,
non aequante hanc summam. Ubi vero & in
cuius populi naves irrepserit, non divino.
Wessel. Graecorum classis ad Salamina hic na-
vium

vium fuisse dicitur triremium trecentarum septuaginta & octo; sed si sedes ad calculos, quidque singulae dederint civitates iuxta c. 43 sqq. in unam summam contrahas, conficies in univcrsum duntaxat naves 366. Jam vero ex Arch. cod. nobis hic offeruntur non 378, sed tantum 358 *οκτώ και πεντηκοντα και τρηκοσια* totidem repertae sunt in cod. Vallae. Si vel eadem praebent alii codd. habent illa, me iudice, speciem tantum, & sunt correctoris. Scripserat Herod., ut hic vulgatur, 378, venit enim ad ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis e Tenos missa; hae duae numerum 380 expleffe nostro dicuntur infra c. 82 *εξεπληρητο το καυτι-
κον ταισι Έλλησι ες τας ογδωκοντα και τρηκοσιαις νη-
αις* ut adeo is numerus suspectus esse nequeat: ubinam itaque vitii sedes erit quaerenda? nisi fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, sed dedisse naves videntur 42. Athenienses dederunt naves 180; Corinthii 40, plus quam 40 dederunt Aeginetae; nam post Athenienses maximum dedere navium numerum: en testem, qui legerat Herodotum accurate, Pausan. in Corinth. p. 178 scribentem, Aeginetas *εν τω Μηδικω πολεμω παρασχεσθαι πλοια μετα γε Αθη-
ναις πλειστα*. Jam vero numeri postulant Herodotei, ut dederint duas & quadraginta. *Val-
kenar.*

ad Cap. XLIX.

Post *εβελουοντο* abest comma Ald. Camer.

I. II; quod nec adest post *Ευρυβιαδew*, sed exstat post *γνωμην* in iisdem.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma post των Ald. Cam. I. II.

χωρων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum post εσι χωρων Arch. Vind. In Steph. *margo* χωριων, quod ob seqq. maluit *Wesseling*.

αφεστο) αφεται Ald. Cam. I. II, in quibus post ηδη colon.

περι) non est in Arch. Post πλασσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post Πελοποννησιν.

τονδε) τετον Arch. Vind. Porro ως es νικηθεωσι Med. Pass. Ask. in Ald. Vind. Arch. Paris. B. Brit. ως ην νικηθεωσι. Post ως abest comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & sequacium es νικηθεωσι inconsulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcabatur. *Wessel* es νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur sincerum ην νικηθεωσι. Perizon. in Aeliani V. H. II, 36, ad es δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω spernit ut leve & inane; & est sane levissimum; sed constans veterum usus sperneret το es αποθανω ut soloecum, alterum εαν αποθ. tantum admisit: in his saepe fuit a viris doctis peccatum. *Valken*.

μεν εαυτες) μενεοντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 ωσε αυτε μενεον, & c. 62 ου es μενεος αυτε. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciunt. *Wessel*.

επιφαινησεται) φαινησεται Arch. & Vind.

ad Cap. L.

Post Αθηναίος abest comma Ald. Cam. I. II,
quod his quoque abest post την πολιν.

αυτων) εκ των Arch. male.

εδης) εδης Pass. www.exlibris.com.cn

Θεσπιαν) Θεσπιαν Arch. Vind. Θεσπειαν
Ald. Camer. I. II. Post Πλαταιαν comma non
habent Ald. Cam. I. II, habent post Θηβαιαν.

ad Cap. LI.

Post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

μησι) μηνεσι Vind. notabili scriptura. Post

Αθηναίους punctum Ald. Cam. I. II.

αοθενης bis) αοθενης Arch. Ald. αοθενης

scribi quoque poterit II, 47. Jonice pronun-
ciabatur αοθενη, ευηδη &c. veteribus Atticis
poetis προμηθια, ευσεβια &c. Valken.

εκχωρησαντες) εκχωρησαντας Ald. Cam. I. II.

Post Σαλαμιναι in his punctum.

αυτοι δοκουντες) και αυτοι idem Vind. com-

mata post μαντηιον & post το Ald. Camer. I. II,

quod deficit post εχρησε. In his το ter legitur

repetitum; corrigendum το μαντηιον, τω — ora-

culum, quo ipsis edixerat Pythia, — putabant

εξευρηκεναι, mentem Dei adsequuti. Valkenar.

rectissime. Post εσειδαι punctum Ald. Came-

rar. I. II.

και αυτο δη) αυτο δη sine praefixa copula

Ask. Vind. Brit.

εσαι) εσειδαι Arch. post νηας colon Ald.

Cam. I. II.

ad Cap. LII.

Post τον ante Αθηναίοι comma Ald. Came-
rar. I. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

συπειον) συππειον Pass. www.libtool.org συππειον Arch. Vin-
dob. quorum prius in Dióodoro & Polluce, po-
sterius in Demosthene atque aliis. Retineo
vetus.

εσχατεν κακη) sine τε medio, quod habent
Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22.
Porro iidem τε φραγματες. Post προδεδοκotos
comma Ald. Cam. I. II.

ελοιτρσχος) Habet Suidas in voce, & Eu-
stath. ad Homer. p. 925, 5. Schol. Pass. ερωγ-
γυλος, τροχαιδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi
ερωπροχον pinxerunt. Wessel. Post ελων colon
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & μοχ επισθε Passion.
Ask. Porro προ ante της ακροποδους abest Arch.
Vind.

πολεων) πολεμιων Brit.

εστε τις) Vind. Pass. Ask. ora Stephan. &
Valla, quod ob sequentia opportunius. Olim
cum Ald. εκοτε τις. Quia mox suo loco legi-
tur μηκοτε, hic non displicet lectio marg. Ste-
phan. τη δη εστε τις εφουλασσε. Valkenar.

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιπερ As-
kon. - καιτοιπερ, non nemini molestum accidit,
καιπερ, sicuti in schedis quibusdam, formanti:
quo minus adstipulet fragmentum Eusebii in
Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 καὶ τοὶ περὶ χερῶν πάντων
εἰδέναι τὸν μέλλοντα ἀνθρώπων καταδικᾶν, impedit.
At hoc momenti non magni. *Wesseling*

ἐπι τὴν) ἐς τὴν Arch. Post οἱ μὲν comma
Ald. Camer. l. II, in his post διεφθέρωντο punctum,
comma post οἱ δέ, colon post πύλας.

ἰκετάς) οἰκετάς idem Ald. Si Cornel. Nep.
in Themist. c. 4, hæc ob oculos habuerit,
protinus Xerxis accessit astu, idque nullis defendenti-
bus, interfecit Sacerdotibus, quos in arce invenerat,
incendio delevit, suspicio, legisse suo in libro
τὰς ἰσθμίας, nasceretur; quæ incerta vagaque,
quoniam in multis egregius scriptor dissentit.
Librariorum autem solitus in vocibus οἰκετάς &
ἰκετάς lapsus sæpe redit. *Wessel.* Post εφονεύον
punctum Ald. Cam. l. II.

κατέβρωντο) Pollux explicat IX, 157.

συλησαντες) συλλήσαντες Arch. more con-
suetō, tum πᾶσαν Arch. Vindob. Brit. prae-
tereunt,

ad Cap. LIV.

ἀγγελεῖν) Arch. melius, quam ἀγγελε-
ντα. Litera nocet superflua Herodoto: infra
recte scribitur c. 97 ἐπεμπε ἐς Περσας ἀγγελεῖν
τὰ τὴν παρεῖσθαι σφί συμφορὴν. hic misit Artaba-
no nunciaturum τὴν παρεῖσθαι σφί ἐν πρηξίαν. Ta-
lia quædam notata sunt ad Eurip. Phoen. p. 289
& p. 383. *Valkenar.* Post ἡμερῆ comma Ald.
Cam. l. II, idemque post ἀκροπόλιν.

ἰδὼν ἐνυπνίῃ) Memini, fuisse, cui de conie-
ctura vehementer ridebat ἰδὼν ἐν ὑπνῷ. Id enim
scriptoris præcipuo usu teri: εἴψιν εἶδε ὁ Καμβύ-
σης ἐν τῷ ὑπνῷ L. III, 30 & c. 65 εἴψιν εἶδον ἐν τῷ

ἴστων· atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque οψιν ενπνις ab eo non sperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Wesseling.*

εμπρησαντι) εμπρησαντας Pass. Askew. Post Αθηναιων comma, post εντισταλμενος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Post τε comma Ald. Cam. I. II.

Ερχθης) Ερχθεις Pass. Ask. Arch. Vind. Post εναι comma, post νης punctum, post εν τε comma, post ενι punctum, post τε comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Αθηναιων) ὑπο Αθηναιων Arch. Vindob. Post βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι οι) Αθηναιων ει Arch. Passion; haud male.

ων) ων Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Post εξηγγελθη comma Ald. Camer. I. II. εξηγγελθη sine augmento Arch. Vind.

τα περι) τα deficit Arch. Vind.

αις) ωσε Arch. Vind. commode.

νης) νεας Arch. Ask. Post αυτων comma Ald. Cam. I. II, colon in his post ενινοτο.

ad Cap. LVII.

Ενθαυτα δη) Excerptis Plut. Malign. p. 869 D. Post απο colon Ald. Cam. I. II.

ἴτοι αρεα) ἴτοι Arch. Vind Valla: εκ Plut. εν' αρεα antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatae huius correctionem mecum communicavit, Ενγ' αρεα — Dederatne forsitan utrum-

que

que poster: Συγ' αρα, ὅτι αν απαιρωσι τας νηας,
 περι εδωμης επι πατριδος ναυμαχησεις, aptum hac
 in sede esse negari nequit: quid si legerit utrum-
 que Valla? eius sunt Latina: Si isti &c. iam tu
 pro nulla amplius patria dimittabis, Valken. Post
 Σαλαμωνος abest comma Ald. Cam. I. II.

περι εδωμης) εδω περι μιν Plut.

πολις) Ask. recte: πολιας ceteri cum Ald.

μη η διαταχθεασθαι) η μη Pass. & ακετασθη-
 ναι tantum Vind. Arch.

ιδι, και) Plutarch. ιδι τα και vulgatis me-
 liora, iudice Valken.

μεταβελουσασθαι) μεταβαλλασθαι Vindob.
 Arch. in Plut. vulgatum.

ad Cor. LVIII.

δη)-δε Ask. τε Arch. Vind. omittit. Post
 εφοθηκη punctum Ald. Cam. I. II.

θαλειν) εθαλειν Pass. Post εαβαντα comma
 Ald. Cam. I. II. εμβαντα Arch.

θαλει) θαλοι Arch. cum Vind.

παριζομενος) παριζομενος iidem. Sicuti VII,
 18 non Plutarch. his quoque usus, sed ο ante
 Θεμιστοκλεως cum Arch. negligens, cuius loco
 δε Plut. satis bene. Post οι comma Ald. Came-
 rar. I. II.

παντα) Non habet Plut. post τα comma
 Ald. Cam. I. II, quod abest post Μηναφιλς, sed
 exstat post προστιθεις.

εμβηται) Huic nexa in Ald. &c. τον Ευρυ-
 βιαδου non legunt Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
 Pristino, ni codices venissent, εμβηται τον Ευρυ-
 βιαδου, αυταρξαι — nihil deminuissem. Glossae
 libra-

librarii inconsulte sollertis istae voces, quarum
absentia utilior, tribuendae sunt. *Wessel.*

ad Cap. LIX.

αρα) abest Arch. Vind. comma post των
Ald. Cam. I. II.

ὁ Ωκυτς) ὁ quoque & ω abest Arch. Vind.
Post Ωκυτς comma, post εἶπε colon Ald. Ca-
mer. I. II.

απολυόμενος) απολογαμένοις Brit. quae glossa.
Vide Suid. απολυόμενος. Post εφη punctum Ald.
Cam. I. II.

σεφαιευνται) Arch. Vind. optime. σεφαιεν-
ται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Post ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) εκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον εδεναι κατηγορειν) vir doctus εδενος
κατηγορειν. haud recordatus, κοσμον εδεναι sac-
pissime Scriptorem iunxisse. *Wessel.* Accusa-
tioni nullus erat hic locus, verum εκ εφερε οί
κοσμον εδεναι κατηγορειν sic corrigendum arbi-
tror: *dedecbat ipsum cuiusdam faciotam male dicere:*
saepius idem vitium hinc illinc fuit a viris do-
ctis sublatum; nondum tamen, quod sciam,
ex Attica lege apud Demosth. p. 710, 42 ενόχων
ειναι τη κατηγορια &c. transcripsit ista Petit. in
Legg. Att. p. 522. legendum τη κατηγορια, faci-
le liquebit attendenti. *Valken.* Post ε δε com-
ma Ald. Camer. I. II, punctum post ταδε in
iisdem.

Post ποιεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.
μενων abest Arch. Vind.

(μυθο)

μηδε) ην δε Ask. Post εκατσοι abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλων) συμβαλων Arch. Post εσι abest eomma Ald. Cam. I. II. es δ immerito in abundantiae suspicionem incidit: quid enim tritius, quam ες vice εν ρονι? ζεμενος ες τον βασιληιον θρονον L. 3, 64 & μοχ ες την ημιν υπεκειται τεκνα —, eiusdemque structurae cumulum congeffit Portus. *Wesseling.*

Post ελασσονας colon Ald. Cam. I. II, ελασσονας Arch. Vind. Paris. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελασσονα Medic. Pass. Ask. Post Σκλαμινα τε & Μεγαρεα commata posuit Ald. Cam. I. II.

πεζος στρατος) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Defit στρατος Ald. & reliquis.

σφραξ αυτες) σφραξ αυτες Arch. Post Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post τα ante εγα.

ποιση) Arch. Paris. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Pass. ποιης. Post πρατα μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντες) συμβαλοντες Arch. Post εσι punctum Ald. Cam. I. II.

Post αυτες δε abest comma Ald. Cam. I. II. δε defit Arch. & Vindob. post περιγινεται punctum, post ες την comma Ald. Cam. I. II.

υπεκειται) κυ υπκειται Arch. Vind. post τεκνα τε comma Ald. Cam. I. II, in queis & comma post τε ante και.

περιχεσθαι) περιχεσθαι μαλισα, ομοιος Med. Pass. Ask. περι εχσθαι μαλισα, ομοιος Arch. & Brit. alii cum Ald. περιχεσθαι μαλισα χρεων. ομοιος. Praeclare scripta exemplaria atque ex

illis Gronovius, quem ὁμοίως αὐτῷ — καὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ illustrantem L. VI, 139 vifi. *Wesset.*

προναυμαχίσεις) προναυμαχίσεις Pass. προναυμαχίσεις Ald. Cam. I. II.

γε καὶ) absunt duae voculae Arch. Vind. Commata post τῷ & ελπίδα Ald. Cam. I. II.

ἐκατέρω) ἐκατέρω Arch. post κρομμῶ punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Ἀργίνη, punctum post Σαλαμῖνι, comma post ἐν τῇ.

μη οἰκοῦται δε) μη δε οἰκοῦται Pass. Arch. Ask.

ad Cap. LXL.

Comma post τῷ ante μη εἶσι Ald. Cam. I. II.

Ευρυβιαδεῶ) Arch. Vind. prius Ευρυβιαδῆ cum Ald. contra morem.

εῶν) εἶεν Arch. cum Vind. Vide Suidam in Ἀδειμαντος.

ἀπολι) ἀπολιδί Arch. Hæsitavi, hoc probarem an ἀπολιδί, quod multo receptius, Arch.? Re considerata visum illud formae fuit, cuius Ἰσιος, τῇ Ἰσι, Οσιριος, τῇ Οσιρι, κἀνναβιος &c. in superioribus. *Wessling.* Post ἀνδρῖ punctum Ald. Cam. I. II.

προεφερῶ) προεφεροῦτο Ask. Pass. Steph. ora. Post ἠλώκισαν τε comma Ald. Cam. I. II.

αἱ Ἀθηναί) non est in Arch.

τοτε δε) Scribendum τοτε δε δε —. Ad ista namque c. 60, Τοτε μεν ἡκίως πρὸς τὸν Κορινθίον ἀμειψάτο haec respondent: Τοτε δε δε ὁ Θεμιστοκλῆς κοῖνον τε καὶ τῆς Κορινθίους πολεῖα τε καὶ κακαὶ ελογῆ. *Valkenar.* Post Θεμιστοκλῆς comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

κακας) καλα perperam Arch. post πολις
comma Ald. Cam. I. II.

μεζων ηπερ κενουσι) μεζω & κενουσι Arch.
Vindob.

αποκρησσοθαι) iidem Pass. quod verius; an-
tea αποκρησσοθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Post τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

αναστρεψεις) αναστρεψεις Brit. prave. Post
πολεμω comma Ald. Cam. I. II.

πεισεις) πεισης Pass. Arch.

αυτην δεαν) iidem Vind. Med. Ask. olim
cum Ald. αυτων. Mox in Ald. δεαν κτισθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τειχτων,
μοκ μεμνησθε margo Steph. Pass.

ad Cap. LXIII.

Post δε μοι abest comma Ald. Cam. I. II.

αναγη) Arch. Vind. antea αγαγη. Quidni
rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c.
57 ως επι δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τω
ισθμον· δε ανηγον τας νηας επι την Σαλαμωνα c.
70 &c. Wessel.

ad Cap. LXIV.

Ουκα) ουκα Arch. Vindob. Post Σαλαμωνα
abest comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, colio post
vocem posito, commate vero post ανιαντι &
post ηη.

εγενετο) εγενετο Pass.

μει εν) μει abest Vind. & Arch. qui cum
Valla deinceps Διωντα των Τελαμωνας, quod ful-
circ

cire videtur c. 121, ubi soli Ajanti, nulla patris Telamonis habita ratione, victores triremem ex manubiis mittunt Salaminem & dedicant. Qui voluerint, eorum sequi auctoritatem poterunt, mihi non nihil dubii superest. *Wessel.* Post *επεκαλεοντο* punctum Ald. Camer. I. II, commata in his post *Διακον* & *Διακιδας*, *ωπερσλλον*) Med. Pass. Ask. Arch. Vindob. vulgo cum Ald. *απεσαλαν* & Schol. Hermogenis p. 407, qui & sequentia excerpit p. 390.

ad Cap. LXV.

Post *Φυγας τα* comma Ald. Cam. I. II, *εκειρετο*) Explicat Eustath. ad Poet. p. 364, 25.

τυχειν τοτε) desunt haec duo Arch. Post *πειδιω* comma Ald. Cam. I. H, *ιδειν δε*) Arch. Vind. Med. Ask. Pass. Brit. deerat. de Ald. & c. Haec ob oculos habuit Criticos ad Aristoph. Nub. v. 30.

μαλιζα κη) *μαλιζα κη* Med. Pass. Ask. *κη* Schol. Hermog. In Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. *μαλιζα κη*. Laudavi ex trium aetate κη *μαλιζα* L. VII, 23, quoniam nihil aptius codd. offerebant. Alioqui *μαλιζα κη* Musae solent amare L. II, 75. IV, 174. VII, 30. *Wesseling.*

αποδωμαζων τε σφρας) *αποδωμαζοντας σφρας* Arch. Schol. Hermog. & Passion. *τε του κοινοτερον*, sine isto pronomine. Post *αυθεν* comma Ald. Cam. I. II.

την Φωνην ενοι πον) Olim mihi facile persuadebam, vocem hinc excidisse, sic restituendam: *την Φωνην ενοι [αδοντων, vel εξαγοντων] του Μυσικου Ιακχων*. Nunc paratus sum, vulgata tueri.

ri. Prior illa coniectura locis nitebatur praesertim a Jo. Meursio collectis in Eleusina. c. 27. Solebant initiati certo die mysteriorum Jacchum ex sacello suo, quod habebat in Ceramico, deducere Eleusina, magno clamore & strepitu, Jacchum cantantes, aut hymnum sacrum, qualem, neglectam Meursio, dabit Aristoph. Ran. v. 401 &c. *Ἰακχε πολυτιμητε — Δευρο συναικόληδες προς την θεον, και δεξον ως Ανευ πονε ποδη οδον περαινεις. Ἰακχε φιλοχορευτα συμπροσημπεμε.* Tot mystarum vocibus excantatus laetus per viam sacram cum illis procedebat Jacchus, quos ut is *εξαγειν* in Aristoph. Ran. v. 354, sic illum verius *εξαγειν* dicebantur; in Schol. ad Ran. 326. Boëdromionis memoratur *η εκας, εν η τον Ιακχον εξαγειν*; ter quaterve; τον μουσικον Ιακχον εξαγειν legitur apud Plutarch. Vide Casaub. in Athen. V. c. 14. Nihil interest, utrum dicatur *δτες, η τον μουσικον Ιακχον εξαγειν*; an *η τον Ιακχον αιδειν*. Schol. ad Ran. 324 *οι μεμνημενοι αιδειν τον Ιακχον*. Hesych. *Ιακχαζεν*, in v. *Δι αγουρας*, interpretatur *αδειν τον Ιακχον*. Sed ode sacra, quam cantabant, ipsa quoque dicebatur *Ιακχος*. Hesychius in *Ιακχον και η ωδη, ην οι μεμνημενοι αιδειν* apud Suid. in v. *ο Ιακχος ηκασθη εκ της θριασις πεδισ υμνεμενος τε και αδομενος*. hoc sensu Herodoti dicebat Dicaeus *οι φανεισθαι την φωνην εναι τον μουσικον Ιακχον*. clamorem esse mysticam Jacchum, quo, ut ait paullo post, *εν ταυτη τη ορτη ιακχαζουσι*. isthoc utuntur die festo Jacchum saepius inclamantes, Valken. *ιεναι* placuit, teste Larcherio, Villosonio, vertenti: hanc vocem emissam esse a mystico Jaccho. Sed vox mystici Jacchi, iure inquit Larcherius,

num

num tantum differebat ab hominum Deorumque ceterorum vocibus, ut agnosci a Dico potuerit? Is Atheniensis num perfectam habuit vocum omnium Deorum cognitionem? His aliisque de causis reprobendam censuit Villosonianam hanc coniecturam, insertam in librum, cui titulus: *Mémoires pour servir à l'histoire de la religion secrète des anciens peuples. par M. le Baron de Sainte Croix. Nota 5. p. 199.*

Ελευσινι γινομενων τον Δημωρητον) Ελευσινι τον Δημωρητον Brit. & Schol. Hermog. quod utique non absurdum. Post Δημωρητον punctum, commaque post αυτον Ald. Cam. I. II.

τουτο) τριβτον Pass. Ask. επων iidem.

επ' Ελευσινος) απο Ελευσινος plene Arch. Vind. porro εον ες Pass. in reliquis εον. Pavii & Bergleri coniecturam schedae Pass. certam praestant, tum narrationis cohaesio, & Aristides, quem in re manifesta non describo, Or. Eleus. p. 258. Adfinitas, quae εον & ιον iungit, confusionem peperit L. I, 157 & lib. V, 59, ubi vide. *Wessel.*

συμμαχοισι) Arch. Vind. Pass Ask. olim ζυμμαχοισιν. Post Πελοποννησον comma Ald. Camer. I. II.

βασιλει) τω βασιλει Brit. qui & εσαυ praeteriit.

τη μητρι και τη κορη) Δημητρι Arch. Vind. κερη Med. solus, haud improbe. *Wessel.* Hic Gronovius ex Med. Cod. Jonicam Proserpinæ dare potuerat nominis formam κερη. *Valken.* Edius inhaereo: Cererem, μητρος titulo L. IV, 53 nobilem, describi, dubitabit nemo. *Wessel.* post

Post μητρι comma Ald. Camer. I. II, idemque
post βελομενος, post φωνη & post της.

ιακχαζισι) ιακχιζισι, Schol. Hermog. prave.

Vide Suid. in voce hoc spectantem.

επαυ) επεν Pass. Ask. Arch. Vind. Post

Δημαρετον punctum Ald. Cam. I. II, comma in
his post σιγα τε.

ανενεχθη) ανενεχθη Pass.

υδεις) υδε εις idem, Ask. neque male. mox
ει ηουχες Ask. erronee. Comma post υδεις Ald.
Camer. I. II, idemque post τησδε & post τον,
post κοιουρετε & post φωνης, punctumque post
νεφος.

μεταρσιωθεν) μεταρσιον γενομενον Schol. Her-
mog. ex glossa.

επι το) εις το Vind. Arch.

απολεσθαι) απολεσθαι Schol. Hermog.
Arch. Post Δημαρετς τε comma Ald. Came-
rar. I. II.

αλλων) των αλλων Vindob. Arch. Eustath.
qui ad Hom. p. 155, 28 citat. Post καταπτο-
μενος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

Post Ευριπε colon Ald. Cam. I. II.

δοκειν) Med. Ask. Pass. Alii cum Ald. δο-
κεις. Voculam hic vellem libri scripti darent
Herodoteo more interiectam, ως μιν νυν εμοι δο-
κειν. Valken. Post Αθηναις abest comma Ald.
Cam. I. II, adest post ηπειρον.

απικομενοι) Omittit Arch. quem praeter si
plures proscriberent, in exilium sine sententiae
damno posset abire. *Wesseling.*

η επι τε Σηπτιάδα) Arch. cum Valla, non
 επι, ut in ceteris & Ald. Verius est editum,
 & necessarium ob scriptoris consuetudinem.
 επι & επιε facillime permutantur. Wesseli. Koe-
 nius duabus litteris repetitis corrigebat επι τε
 es Σηπτιάδα απικοντο. Valken. Post απικοντο com-
 ma Ald. Camer. I. II, in his abest comma post
 ναυμαχησι, positum post τεσδε.

Μηλιας) Μηλιας τε Arch. ultimum aberat.

Θεσπικων τε και Πλαταιων) Θεσπικας & Πλα-
 ταιεας Brit. comma post τε Ald. Camer. I. II,
 punctum habent post Πλαταιων.

Καρισις) Καρισις Arch. comma post τε
 Ald. Cam. I. II, idemque post Τηνις τε & post
 παντας.

των επεμνησθημεν) post των comma Ald.
 Cam. I. II. επεμνησθημεν Med. Pass. Ask. ceteri
 omnes επεμνησθη, cui vim non facerem. Pa-
 rum refert, singulari an multitudinis numero
 pingatur, etfi prius Herodoto consuetius, at-
 que ita codd. scripti c. 95 τε και ολιγω προτερον
 τετεων επεμνησθη. Wesseling.

προσεβαινε) recte litteram detrahunt, προσ-
 βαινε scribinges, Reiskius & Koenius. Valken.
 Post ειπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

απικαστο) Medic. Pass. Askew. Arch. Vind.
 απικαστο Paris. A. B. Ald. Brit. quod saepe sine
 caussa mutatur. Commata post Αθηνας & παν-
 τες Ald. Cam. I. II.

ετοι πλην) Med. Pass. Askew. Arch. Vind.
 ετοι deest Ald. &c.

τη αποβησεται) η Arch. Vind. κη Ask. Pass. Brit. Gemino in negotio κεραιδοκουστας τον πολυλεμον, η πεσεται L. VII, 163 & 169. At L. I, 32 σκοπεσεν δε χρη — κη αποβησεται, sicuti hic tres scripti. Res momenti videbitur exigui, nec negligenda tamen, neque improbanda. Κη sumi poterit ex Etymol. p. 682 fin. at mox iterum τη αποβησεται. Wessel. Post τη comma, post αποβησεται punctum Ald. Cam. I. II. επιπλεοντων) Arch. Vind. Olim cum Ald. επιπλεοντων. Post τυραννοι comma Ald. Camer. I. II. punctum post νηων, sed abest comma post ιζοντο & post πρωτος μεν.

ωλλοι) Ask. Arch. ωλλοι alii.

πρωτα) Arch. Vind. Pass. & mox, antea πρωτα ex Med. aliisque, abest comma post πρωτα Ald. Cam. I. II, neque adest post ενασεν.

ποιουοντο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. ποιουοντο Med. Pass. Ask. & ora Steph. quos sequentia refellunt.

ad Cap. LXVIII.

πρωτα) iidem, qui supra. πρωτα Ald. & alii. οι μεν δη ωλλοι) δη ωλλοι Arch. Vind. antea μεν ωλλοι cum Ald. & tribus Paris. teste Larcherio, qui ωλλοι iure praetulit. ωλλοι enim idem ac οι ωλλοι, & οι μεν δη ωλλοι idem foret ac οι μεν δη οι ωλλοι, quod ferri nequit. Conf. & Gronov. I, 125.

εξεφεροντο) επεφεροντο Ask. Pass. Stephan. margo: απεφ. Brit. Post εφη colon Ald. Camer. I. II.

επα) ειπεν προς Arch. Vindob. ειπεν μοι προς Med. Pass. Ask. Paris. A. B. Brit. in Ald.

εἶπαί μοι, quem ob Jonismum laudo, εἶπε μοι
 Edd. alii Nolo oblectari membranarum con-
 sensione morique Herodoteo, qualis ὠξεν ἄγ-
 γελας Λακεδαιμονίαις — L. VII, 228, & passim
 alii. Redundantia pronominis, dictioque tota,
 Homereum spirat Iliad. ξ. 501 εἰπεμένοι μοι Τρω-
 ας — Ubi Eustath. ἐν δὲ τῷ εἰπεμένοι μοι Τρωας
 αὐτὶ τῷ εἶπατε, περιττον δοκεῖ τὸ μοι κρῆσθαι.
 Quo quidem pleonasmo nihil omni in lingua,
 recte Rittershusio ad Oppiani Cyneg I, 89 do-
 cente, receptius. *Wesset.* Herodotum, pro
 εἶπε μοι, scripsisse suspicor cum Koenio εἶπαί
 μοι πρὸς βασιλ. quia εἶπεν cod. habet Medic. sic
 autem Nostro adhiberi ἀπαρεμφατοί Pörtus do-
 cebit. Supra II, 90 perpetam κατεπαῖν ex
 Med. posuerat Gronov. pro Ionico κατεπαῖν
 Ionica certe sunt, quae toties apud Herodotum
 recurrunt, εἶπαί· εἶπα· εἶπα· εἶπας. *Valkenar.*
 Abest comma post βασιλῆος Ald. Cam. I. II.

κακίστην γενομένην) Med. Pass. Ask. & απο-
 δεξαμένην, pro quo δεξαμένη Brit. προσδεξ. Arch.
 Vind. Olim cum Ald. κακίστη γενομένη & απο-
 δεξαμένη — Illa, quae Artemisia ad Xerxem
 referri postulat, fide codd. optime procedent,
 εἶτε κακίστην γενομένην — εἶτε εὐλαχίστα αποδεξαμέ-
 νην, δεσποτα, τῆνδε εἶσαν γνῶμην με — me ne-
 que ignavissimam — neque paucissimis defun-
 ctam facinoribus, domine, me talem aequum
 est — Namque τῆνδε εἶσαν ad γνῶμην ἀρτᾶν
 ἰσχυρῶς τα τυγχάνω φρονησα, eadem utique
 futura, prohibent. Partem horum disputando
 nactus est de Pauw, cetera, damnata violentio-
 re coniectura, Reiskius, *Wesset.*

την δε ευσαν) facile liquet, cur voculam interferuerint δε, qua eiecta, την ευσαν γνωμην interpretor veram animi mei sententiam, ex Herodoti more loquendi. Valkenar. Post δεσποτα punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma post τα ante τυγχαν, & punctum post ταδε λεγω, postque νηων.

ποιεω) ποιει, οι γαρ Arch. Vind. ποιω, οι Ask. οι γαρ Pass. quoque & ορα Steph. Post τοι & γαρ ανδρες commata Ald. Cam. I. II.

τρωτων) τρωτη Pass. Ask. Post εδεις interrogandi signum posuit Ald. Cam. I. II,

τοι αντησησαν) αντισαται Arch.

εκεινοις) κενος Vind. εκενος Pass.

τη δε εγω) τη, δ εγω Ald. Cam. I. II.

αλλα τας νηας αυτε εχης) αυτε δε εχης τας νηας Arch. Koenius in literis, conieceram, αιτ, εχης, quia εχεν eo significata, qui hic requiritur, saepe vel in hoc libro apud Herodot. usurpatum occurrit. Valkenar.

προβαινων) προσβαινον Arch. Post τοι δε δεσποτα absunt commata Ald. Cam. I. II, comma ponunt post τα. ante νοσαν.

εσι τοι) rectius, me iudice, scriptum legitur apud Plut. T. 2. p. 896 ult. εσονται τοι αντηχαν. a minus attento mutari potuit ob sequens διασκεδασ sed hoc idem tempus est ac εσονται, veteri more scriptum, de quo Pierson. egit ad Moer. p. 124. Herodotea dedit rariora H. Stephan. in App. Thef. p. 140. Valkenar.

διασκεδασ) διασκεδασ Medic. Pass. Ask. alii solito more διασκεδασ uti Plur. qui Malign. p. 869, F. citat: in Brit. διασκεδασται, quod vulgatus.

κατα πολεις δε) Pass. Ask. Plut. κατα πολεις
 δε τοι Vind. Arch. κατα πολεις γαρ Brit. se-
 quor priores. Olim cum Ald. κατα δε πολεις.
 Post φευξονται punctum Ald. Camer. I. II, abest
 his comma post οικος. Koenius suspicatur le-
 gendum ετε αυτε οικος, neque ibi: vide mihi se-
 quentia, τας εκειθεν αυτεων ηκοντας quae dum
 omittit Plut. non sane censerī potest tueri vul-
 gatum αυτες. Valkenar. In Aldo παρα recte,
 loco παρας, alii παρας.

ατρεμειν) ατρεμειν Askew. ατρεμεισεν Plat.
 alia etiam mutans. Illud opportunius videtur
 Wesselingio.

ναυμαχησαι) ναυμαχθειν Arch. Vind.

προσδηλησεται) Med. Pass. Askew. Paris. A.
 προσδηλησεται Plut. Ald. & alii, non bene.

βαλευ) Ald. Brit. Arch. Vindob. Paris. B.
 βαλεο Medic. Pass. Ask. βαλεο Stob. Serm. 60.
 p. 85, haec describens. L. VII, 51 ες θυμων
 αν βαλευ. Qui βαλεο maluerint, Homereum
 ου δ ενι φρεσι βαλεο σης Iliad. α. 297 adhibebunt.
 Wessel. Post ανθρωπων comma, post γυνοσθαι
 colon Ald. Cam. I. II.

εν — εναι) desit εν & εναι Arch. Post Αργυρ-
 τιοι τε comma, post Παμφυλοι colon, post των
 comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIX.

τι πεσομηνς) τι non habet Ask. Post ποιο-
 σθαι punctum, post οι δε comma Ald. Camer.
 I. II. Cuncti εκ εα, multo rectius εκ εα, non
 sineret. Wessel. Vide ad lib. II, 30, sed est &
 illud apud Herodot. verantis; nam η Πωθη εν εα,
 IV,

IV, 164. & ὁ Θεὸς ἐν ταῖς κινήσιν VIII, 36 quorum
tum non recordabar. *Valken.*

αγαλλομενοι) αγεομενοι Arch. post τε comma
Ald. Cam. I. II.

τετιμημενης) Med. Pass. Ask. Vind. Arch.
τετιμημενη Ald. & Edd. Retinuit *Wesselingius* τε-
τιμημενης obsecundans praestantissimis membra-
nis, quod & *Valkenari* placuit. Perquam egre-
gie Ms. τετιμημενης, ut ferretur sermonis forma,
quam inchoavit in proximis, ubi licet praemi-
serit in dativo τῆς Ἀρεμισιῆς, tamen subnectit ὡς
πεισομενης, perinde in hoc membro. Quin
etiam solet Herod. sic absolute loqui, non ob-
servato, qui casus antecedit, ut c. 90 διεβαλλον
τὰς ἰσθμῶς, ὡς δὲ ἐκεῖνες ἀπολοῖσθε αἱ νῆες, ὡς προ-
δεντῶν. Sic & c. 108. Ἐτροπῶν.

ανακρῖσι) κρῖσι Arch. Vind. Brit.

πλειοσι) Pass. Ald. Cam. I. II, πλειοσι Arch.
Vind. male in Edd. κλειοσι. *Turpis est deter-
sa macula, post Aldi & Camerarii aetatem editis
adpersa. *Wessel.* Post καταδοξας punctum Ald.
Camer. I. II.

Ευβοιῆ) Ευβοιῆς Arch. Post αὐτῆς colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. LXX.

Ἐπειδὴ δὲ) Arch. Vindob. in aliis Aldoque
ἐπει δὲ. Scripsi ex codd. ἐπειδὴ δὲ, quod & ali-
is factum, uti II, 2. VII, 36 &c. recordor.
Wessel. Scribendum puto ἐπει δὲ παρεγγαδὼν
ἀναπλάσων, Xerxes nempe, qui tum aderat,
non παρεγγαδων. *Valken.* idque rectissime.
Post Σαλαμίνα punctum Ald. Cam. I. II.

εξεχρησα) εχρησα Brit. post ημερη comma
Ald. Cam. I. II.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Passion.
Ask. qui cum Med. επεγενετο omnes: olim cum
Ald. εγενετο. Post οi de comma Ald. Cam. I. II.

εκ ηκισα) εκηκισα Ald. Camer. I. II, in his
punctum post μελλοιεν.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Pass. ex cor-
rect. tum πολιορκησεσθαι Ask.

ad Cap. LXXI.

Post νυκτα comma, post Πελοποννησον pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

εμβαλλειεν) εμβαλλοιεν Arch. Vind.

Λεωνιδα) iidem, Λεωνιδην ceteri. Saepe su-
periore libro τον Λεωνιδην formarunt exscripto-
res, communio rem amplexi aduetudinem,
cum τον Λεωνιδα, ut hinc & ex c. 15 liquet,
debuissent: idem crebro in τον Ευρυβιαδην & ali-
os designarunt. *Wessel.*

συνδραμοντες εκ) συνδραμοντες τε Arch.

Σκιρωνιδα) Σκειρωνιδα Arch. neque praeter
morem.

οικοδομεον) idem, Vind. Pass. alii cum Ald.
οκοδομεον. Post τεχος comma Ald. Cam. I. II,
colon post πολλων.

ηνετο) ora Steph. Passion. Brit. prius ηνετο
fuit ex Ald. Planissime L. I, 189 οια δε ομιλε
πολλω εργαζομενθ, ηνετο μεν το εργον. *Wessel.*

και κληνθοι) non leguntur in Med. qui pec-
cat, has voces omittendo, neque dignus patro-
cinio erat arcessito. *Wessel.*

εσεφοροντο) Arch. Vind. ceteri εσεφροντο
cum

com Ald. Editum melius de dialecti usu. *Wesseling.* Post *νικτες* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXII.

Οι δε Βοιωθισσάυτες) Ald. & reliqui. Βωιωθισσάυτες Eustath. ad Homer. p. 288, 16. Idem in vicinis olim fuisse, nullum mihi dubium, cui ducis eodque iudicio destitutus, sedem illabam relinquo, quamquam invitus. Vide supra c. I. *Wessel.* Post *Ἑλλήνων* punctum Ald. Cam. I. II. *Ἑρμιονέας*) *Ἑρμιονέας* Arch. Post *κινδυνεύουσα* punctum Ald. Cam. I. II.

εμελε) *εμελε* Arch. Pass. Ald. peccato saepe obvio. Conf. *Jungermann.* ad *Pastor.* *Longi* p. 229.

ad Cap. LXXIII.

Πελοποννησιον) Spectavit haec Eustath. Homer. p. 289, 9.

Post *τα μιν δυο* abest comma Ald. Camer. I. II.

ιδρυται νυν τε και) De his septem Peloponnesi gentibus agens hoc capite Herod. nonnulla tradit, quae vix, ut puto, reperientur apud alios, & ne apud Strabonem quidem vel Pausaniam. Sed haeret initio menda, eodd. forsan antiquior, facile tamen tollenda: de septem istis, *τα μιν δυο*, inquit, *αυτοχθονα εοντα, κατα χωρην ιδρυται νυν, την και το παλαιον οικον, Ἀρκάδες κα, Κυνεριοι*, vocula *τε* tantum in *την* mutata, sic commode mihi correxisse Koenius noster videtur. *Valken.* Hanc Valkenarianam emendationem expressit *Degenius*, eandem iam coniecerat *Goldhagen.* Sentio *τῆ νυν τε* — hic fuisse, eamque vocem ab ultima praecedentis

verbi syllaba absorptam: series istam sibi exposulat, aut την certe, quam alii maluerunt. *Wessel.*

Ἀρκάδες τε,) Arch. Pass. Vind. Ask. hinc enclitica venit, quae aberat Ald. &c. Post τεσσαρα comma, post αἰ colon Ald. Cam. I. II, Δωριέων μὲν) sine praeposito καὶ, quod existat in Ald. &c. Pass. Ask. Vind. Paris. B. Med. Valla, quos laudo. Quae de Elide sequuntur, Eustath. ad Homer. p. 303, 38 exscriptit.

πόλις) πολίεις Ald. Cam. I. II, post μὲν in his punctum.

Ἑρμιονη) Ἑρμιων Med. Pass. Ἑρμιονη Vind. Arch. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Homeri Iliad. β. 560. Ἑρμιονην Λαίην τε — amplecti malui, quam Med. recentiorem urbis titulum. *Wessel.*

Καρδαμυλη) Steph. Byz. in v. citat.

Παρωρενται) Παρωρενται Arch. Παρωρενται Jonum hic more, Παρωρενται L. IV, 148, ubi & Lemnia eorum origo. *Wessel.*

ἐνδεδωριενται) ἐνδεδωριενται margo Stephan. Brit. ἐκ δὲ Δωριενται Ask. Pass. Ferri posset ἐνδεδωριενται, quomodo boni eodd. modo contractum recte videretur, ἐκ τῆς ἐνδεδωριενται, quae Porri doctrina. *Wesseling.* Monstrat illud δὲ, in vicinia fuisse μὲν. Ab Herodoto tamen scribi non potuit, δοκεῖσι μὲν μοι εἶναι Ἴωνες, quae viri docti est coniectura; videbantur enim nostro αὐτοχθόνες Cynurii. Commode scribi poterit: Οἱ δὲ Κυνηριοί, αὐτοχθόνες πάντες, δοκεῖσι μὲν εἶναι Ἴωνες ἐνδεδωρ. — δὲ ὑπὸ — Δρυεῶν ἀρχόμενοι quae tum sequuntur viris doctis emendanda relinquam vel explananda.

Quum

Quum dixerat Strabo VIII. p. 514. Β. Λειψθηναι
 — εν τη Πελοποννησω τα δυο εθνη το, τε Λιολικον
 και το Δωρικον, causam tradit veram, cur Arcades
 & Elei purius Λιολισι διελεχθησαν, cum in reli-
 quis civitatibus mixta quadam uterentur dia-
 lecto; δοκσοι δε, addit, Δωριζεν απαντες δια την
 συμβασαν επικρατειαν. Verbo Herodoteo εκδε-
 δωρικωνται H. Steph. aliiq̄e caute abstinuerunt:
 diversam dat lectionem margo Steph. εκδεδωρικαι-
 ται quae facile verti posset in flexum legiti-
 mum εκδεδωριδαται nam quae Porus fingit,
 sermonis analogiae repugnant: sed a verbo
 δωριζεν, me iudice, neque εκδωριζεν neque εκ-
 δεδωρισθαι formari potuit. Adhiberi forte po-
 tuit δωριευεσθαι dantur enim & huius flexus imi-
 tativa, sed pro δωριζεν vel δωριαζεν. Unicum
 restat, quod hic congruit apte, quodque, a
 Δωριος ductum, analogiae respondet εκδωρικαι-
 δαι in Dorienarium naturam veluti degenerare,
 Lingua uti, moribus & institutis Doricis. Hu-
 ius formae verba plurima praebet praeter cae-
 teros Plato: unum de multis nobis sufficiet ad
 εκδωρικωθηναι proximum accedens εκβαρβαρωθη-
 ναι Plato Epist. 8. p. 353. Α. κινδυνος εγενετο
 σοχατος Σικελια τη των Ελληνων, υπο Καρχηδονιων
 αναστατον ολην εκβαρβαρωθεισαν γενεσθαι explicat
 illud paulo post ηξει σχεδον εις θρημιαν της
 Ελληνικης Φωνης Σικελια πασα, Φοινικων η Οπικων
 μεταβαλυσσεν εις τινα δυνασειαν και κρατος quae
 in hunc Herodoti locum conveniunt, quo scri-
 bendum arbitror εκδεδωρικωνται. Euripidis in
 Oreste versum 485 Βεβαρβαρωσσαι χρονιος ων εν
 βαρβαροις sic invertit Apollon. Tyran. Epist.
 34, Εβαρβαρωθην — χρονιος ην εν τη Ελλαδι.

Jocosum hinc facile verbum intelligatur Alexi-
dis *Πεφιλιππιδωσαι*, de quo L. Küster ad Suid. in
Φιλιππιδης. *Valkenar*. Post *αρχομενοι* comma
Ald. Cam. I. II.

Ορνευται) Arch. Vindob. Brit. Paris. B. in
Med. Pass. Ask. *Ορνευται*. Comma post vocem
Ald. Cam. I. II. *ως τε Ορνευται* coniectura *Lar-*
erberii. *συντες* videtur insertum esse, aut pro eo
scribendum *οι τε Goldbagen*.

περιουκοι) *οι* ante *περιουκοι* recte abest Arch.
Vindob.

πολις) Ask. & supra quoque, non *πολις*.
Post *παρεξ των* comma Ald. Cam. I. II, pun-
ctum post *εκαταεστο*.

ειπαυ) *ειπειν* Ask. Vind. Arch.

κατημενοι) *κατημενοι* Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIV.

συνετασαν) *συνετησαν* Ask.

δρομη) *δρομον* Eustath. ad Homer. p. 1264,
25, & *δρομη* p. 242, 20 sicuti codd. & edd.
Conspirant in *δρομη* vocem scripti omnes, unus
Eustathius, nec sibi tamen constans, *δρομον* ha-
bet, cui post Portum primas darem. Solemne
in talibus, *τον περι σωτηριας αγωνος τρεχειν*, apud
Eunapium vit. Maxim. p. 100, aut *τον περι της*
ψυχης θρειν, in eiusdem Juliano p. 115 *τρεχων*
περι ψυχης infra IX, 36 *τασιρα αγωνος* aut *δρομη*
voce. Plura Budaeus, Stephanus, & Portus,
qui *τω ελαμψεσθαι*, quod Herodoteum testa-
batur Hermogenes, positumque fuit lib. I, 80,
operam non negarunt. *Weseling*. Post *θροιτες*
punctum Ald. Cam. I. II.

ελαμψεσθαι) ελαμψεσθαι Ald. Cam. I. II.
 ενλαμψεσθαι ex correct. Pass.

Σαλαμινι) Omittuntur Ελληνες, qui in Ald.
 &c. leguntur, in Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
 Brit. Valla: iussuque codd. eiccti sunt a *Wesse-*
lingio, neque opus erat, ut ὁμοίως fingeretur;
 ὁμοίως, quae & Abretchii opinatio, sufficit.
 Confimiliter enim, atque ad Isthmum illi, su-
 periora auditione accipientes, formidasse sibi,
 traduntur. *Wessel.* Post Πελοποννησῶ punctum
 Ald. Cam. I. II.

Θαῦμα ποιημένοι) Θαῦμα Arch. Ask. & ποι-
 εομένοι Vind. Arch. ποιημένοι Med. Pass. Ask.
 in Ald. Paris. A. B. ποιημένος. Post μῦσαν colon
 Ald. Cam. I. II, idemque post εἴρητο.

χρεῶν) χρεῶν Arch. Post κινδύνουεν colon
 Ald. Cam. I. II.

δορυαλωτα) δορυαλωτα Arch. Vind. ad Dio-
 dor. XVI, 20. Post μαναντας comma Ald. Ca-
 mper. I. II.

αμυνασθαι) αμυνασθαι Vind. Pass. Ask.

ad Cap. LXXV.

Post λαθῶν comma Ald. Cam. I. II, idem-
 que post τα ante λεγεν.

χρεῶν) χρεῶν Arch. Vind. Comma post τῶ
 ante ενομια Ald. Cam. I. II

Σικιννος) Pass. Brit. Arch. Valla, & dein-
 cept. Σικιννος Ald. &c. Scripsi Σικιννος, uti Edd.
 c. 110, & hic scripti, inque Plutarcho, Poliae-
 no I, 30, 2. Clem. Alex. Paedag. I, 7. p. 130.
 Etymologo atque aliis. *Wessel.* Post τῶν ante δι
 comma Ald. Cam. I. II.

σβεσσει) σβουσι Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Wesseling. Post κῆρον abest comma Ald. Cam. I. II.

μαιμωνοντα) και μωνον τα Brit.

πυθουσαι) πεθουσαι Pass. πυθουσαι Valla, quorsum Pass. vergit. Comma post vocem Ald. Cam. I. II.

Φοιξαι) Φοιξη Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Wessel.

αντιλογιαι) Scripta exemplaria consentiunt, quibus, etsi κριτολογιας in Diss. Herod. maluerim, non pugnabo. Desit oblitterata praepositio, reditura, Βακιδι modo δι'αντολογιαι revocetur. An vero δι'αντολογιαι λεγειν, contradicendo obloqui, iniustum sit, fateri, ob varium in isto genere sermonis usum, erubesco. Aliter qui sentiunt, ut Abresch, οτε αυτος ελθειν τολμειω refingunt. Quae sane dictio & elegans & trita est, ab ipso Animadv. ad Aeschyl. L. I, 3. p. 15 & Valken. in Phoeniss. Eurip. v. 482 doctissime illustrata. Wessel. αντιλογιαι commode corrigi Wesseling. in Diss. Herod. p. 201. Valken.

ad Cap. LXXVIII.

Post στρατηγων comma Ald. Cam. I. II.

περικυκλευντο) Med. Pass. Ask. In Ald. & Paris. B. Brit. περιεκυκλευντο.

ad Cap. LXXIX.

Συνεσηκοτων) Quod συνεσηκοτων vertebatur congregatis: sed vide I, 207. IV, 132. Wesseling. Post τον ante εγω comma Ald. Cam. I. II, quod abest post γενομικαι, sed ponitur post Αθηνησι & post

post περιμεινος, & colon post ισθμον, punctum-
que post ταυτε.

εν τε τω) Passio. deerat enclitica Ald. &c.
Abest comma post εν ταυτε.

την πατριδα) Med. Pass. Ask τη πατριδα
Ald. & alii. Optime Mss. & Gronov. Proba-
tissima Nostro, Thucydidi. Xenophonti, aliis-
que ea structura, a Thoma M. ad Δρω laudata.
Dubito vero, sitne ex usu ται, siquidem illud
commodiorem post pauca locum occupat, &
necessarium hic non est. *Wessel.*

δε ται) Askew. Pass. Medic. antea com Ald.
λεγω δε sine ται, in Brit. δε διακου. Post ετι νυν
abest comma Ald. Cam. I. II., nec ponitur post
θελωσι, sed post Ευρυβιαδης.

ad Cap. LXXX.

Post ταισδε colon Ald. Cam. I. II., idemque
post ηγγελαις, & comma post τα.

εθελον) ηθελον Ask. Post ου δε abest com-
ma, colon post λεγειν Ald. Cam. I. II., idem-
que in his post λεγεις.

ταυτα δε τα καλιστα) Si qui ταυτα δεχα
praecipuerint, cum doctiss. viro Miscell. Obi.
Vol. III. p. 142, non valde obicitur. Loquen-
di genus plenius hoc loco quam plerumque,
eiusdem & Is. Casauboni ad Athen. V, 2 solle-
tia exemplorum cumulo manifestius, quam
pridem, habetur. *Wesseling.*

ad Cap. LXXXI.

δ Αρισειδης) undecim sequentia non habet
Brit. culpa scribae. Malunt ταυτα ελεγε: Θηρι-
... ..

σοκλής· παρελθών δε ὁ Ἀριστοτέλης — Verum concisus sermo scriptoris est, respiciens illa, σημερινον αυτος παρελθων, ὡς εχει neque enim opinor, molestum videri, ελεγε — Φαμενος, cui simillima in Musis conplura. *Wesseling*. Post μετασηκεις **punctum, comma** post τῶνδε Ald. Camer. I. II.

αμφισβαστη) Pass. Ask. recte. Antea cum Ald. αμφισβητη. Vide lib. IV, 14, tum οἱ γὰρ πλεονὲς iidem. Post εξαγγελθεντα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Post της ante ηχε comma Ald. Cam. I. II, punctum post Σωσιμενος.

αληθινήν) αληθεσην Ask. Post Ελληνι & ογδοκοντα commata Ald. Camer. I. II, punctumque post νηας.

ad Cap. LXXXIII.

Post Ελληνι comma Ald. Cam. I. II.

ἥως τε δη διεφαινε) εφαινε Medic. Pass. Ask. colon post διεφαινε, & δη non habet Ald. Camer. I. II, Med: & aliorum scriptura, cui simillim ex Arch. enotavi L. VII, 217, ex præcipua parte fallit. Ita ibi, ἥως τε δη διεφαινε, καὶ οἱ εγενοντο — placuit accessio τε δη quamquam & ea vox lib. IX, 46 haud conspicitur. *Wesseling*.

καὶ οἱ συλλογον &c.) Indigent verbo, fortasse olim scripta καὶ οἱ συλλογον των επιβαταων ποσειδαμενα ηγρασαντο, & hi propugnatorum concitato consilio concionabantur. Sic αρχομαια. Alioqui καὶ οἱ — ποιησαμενος προηγεραι,

reus, ut Themistocles, popularibus suis co-
 actis, habita oratione dixerit ista. Memini ab
 aliis excogitata alia, quae praetereo. *W. Joff.* —
 Haec perperam coniecturis tentata, nominativi
 sunt absoluti, quorum vice scribi poterat: ης
 τε διαφαινης, και των αυλων των επιβατων
 ποιησαμενων, paucis Themistocles populares fu-
 os ad pugnam inflammavit: qualia tum proba-
 biliter dicta sunt, dedit Aeschyl. in Pers. 402 ο
 παιδες Εδηνων ιτε, Ελευθερευτε πατριδ', ελευθερευ-
 τε δη Παιδας, γυναικας, θεων τε πατρωνων εδη,
 θεκας τε προγονων, ινυ υπερ παντων αγων· audie-
 bantur ista secundum Tragieum, Επει γε μιντος
 λευκοπωλος ημερα Πασσαν κατεσχε γαιαν· iuxta
 Herod. prima luce; simul atque ηως διαφαινε-
 frequentius legitur υπεφαινε· Herodoteum est
 αιμα ημερη διαφαινησκουση, vide ad III. c. 86 αιμα
 εω, & αιμα τη εω leguntur apud Thucyd. p. 100,
 64. 396, 41. 311. 2 haec ad manum si fuissent
 Dukero p. 299, 2 ne dubitasset quidem, quin
 C in E mutato προσω corrigi deberet in προ εω·
 ut εζ εω, sic προς εω recte leguntur in Aristoph.
 Eccles. v. 85, 312, & εις εω apud Isaeum Or.
 VI. p. 71, 28. Huc spectabat Harpocrat in
 εις εω, αντι τε αρχομενην ημερων· non alium Isaei
 locum, quo referens ista H. Vales. illic sinco-
 rum εσω sollicitabat. *Valken*

Post Θεμιστοκλεις colon Ald. Cam. I. II.

τα κρεσσω) τακρεσσω una voce iidem.

ρησιν) κρησιν Passion. & mox εκλαυσε. Post

σεβαιων punctum Ald. Cam. I. II.

οι Εδηνες) defit Pass. & Ask.

ad Cap. LXXXIV.

ἐπι πρυμνήν ἀνακρουόντο) Citavit Suidas in ἐπι πρυμνήν, tum ὠκεῖλον Pass. punctum post νηὸς Ald. Camerat. I. II, abest ab his comma post Ἀθηναίος.

οἱ ἄλλοι Ἀμεση) οἱ ἄλλοι ἄμα νηὶ Arch. finito hiato.

γενεσθαι τῆς ναυμαχίης) τῆς ναυμαχίης γενεσθαι idem & Ask. Post Ἀργινηται δὲ abest comma Ald. Cam. I. II, qui habent post φανερῶν δὲ & post ὡς.

στρατοπέδον τῶν Ἑλλήνων) τῶν Ἑλλήνων στρατοπέδον Arch. Ask. Colon post ταῦτο Ald. Cam. I. II. Necessitudo nulla, ut πικρότερον aut προθυμότερον formetur. Wessel.

μέχρι κοῦς ἐτι) Priori quoque sede sic scribendum arbitror, non ἐπι, sed ἐτι πρυμνήν ἀνακρουόντο, quia ἐπι non adhibetur apud veteres in phrasi πρυμνῶν ἀνακρουεσθαι. Valkenar.

ad Cap. LXXXV.

Post Ἀθηναίους comma, post ἰωνες punctum Ald. Cam. I. II, absunt commata post αὐτῶν & ἠτολαίς, colon positum post ὀλιγοί. in iisdem.

τριηραρχῶν) τριηραρχῶν Arch.

Θεομητορὸς τε) Θεομητορὸς Pass. prave. Vide IX, 89.

τὰδε εἰνεκα) τὰδε δὲ cum Abreschio praefertur. Wesseling. Jonum nomina, qui veteris Graeciae ceperint naves, reliqua prudenter retinet Noster: τὰδε δὲ εἰνεκα, ait, μεμνημαί τετῶν μόνον sic syllaba scribendum puto repetita pro τὰδε εἰνεκα. Valken.

Post Θεομητορὸς μὲν comma Ald. Cam. I. II.

(οἱ)

οι) Non est in Arch. Pass. Ask. Post Πε-
 ρσι colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma
 post τας.

ad Cap. LXXXVI.

σικραῖ(στο) Eustath. libo.homer.gr p. 364, 25
 illustrat. Colon hic in Ald. Cam. I. II, idem-
 que post διαφθερομεναι.

ναυμαχεοντων) abest Brit.

ε τεταγμενων ετι. Koenio nostro scripsisse
 de Barbaris videbatur: ε τεταγμενος τι ετε συν
 νοω πομοντων εδεν de Graecis dixit, συν κοσμο
 ναυμαχεοντων κατα ταξιν. Valken. Post ετι ab-
 est comma Ald. Camer. I. II, ponunt id post
 ουνοισεσθαι.

τε εκασος) τοι εκασος Pass. -tum θεησεσθαι
 Vindob.

ad Cap. LXXXVII.

επαι) επειν Idem, Askew. Arch. & in seqq.
 Post ηγονιζοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his
 comma post Αρτεμισην.

επειδη γαρ, Med. Arch. Passion. Ask. olim
 cum Ald. επει.

υνης) υνες Ask. Arch. Vind. post η δε αυτης,
 & post το ante και commata Ald. Camer. I. II,
 post ποιησαση colon habent.

Δάμασιθυμ) Σαμασ Brit.: Steph. Byz. in
 Καλυνδα gentile urbis hinc hausit.

εγωγε εχω επαι). Arch. antea cum Ald. εχω
 γε. Cultius Arch. & verius. Sic cap. 128 αρ-
 χην εγωγε εκ εχω επαι. Eo vero cupidius id re-
 posui, ut scabrities, ad quam vir doctus ultro
 offendit, detergeretur. *Wesseling.*

επε) επε, & denuo, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχεν Passion.

ενεβαλε τε) ενεβαλε Arch. comma post τε

Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε Arch.

νηα της) νεα την Askew. Ald. & Edd. της

Arch. Pass. forte & Med. de quo Gronov. nihil, vetustum tamen mutari passus. *Wesseling.*

Post επρεπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνηενκε γενεσθαι) Corrigenti γενεσθαι μη-
χος τε διαφυγεν — nec schedae veteres, nec
creberrime in Musis iteratum συνηενκε γενεσθαι
profunt. Nam διαφυγεν τε και μη απολεσθαι
Herodoteae consuetudinis & ubertatis extra
omnem esse culpam, cumulus exemplorum,
unde pauca delibavit Abresch. *Diue. Thucyd.*
L. 6, 87. manifestat. *Wesseling* Post τετο δε
comma Ald. Cam. I. II, quod desit post λεγε-
ται γαρ. Post παρεδντων in his punctum, post
και τον & και τις commata exstant.

σαφως) Med. Pass. Vind. Arch. Paris. A.
Ask. Olim cum Ald. σαφως. Ab exemplaribus
scriptis nihil deflecto Est cui σαφων, ως το —
in coniecturam incidit, non illam damnabilem,
modo ab ipsa re expostularetur. *Wessel.* Post
διαφθαρεσθαι comma, quod non ponunt post
αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυνδικης) Καλυνδικης Arch. quod non di-
splicet. Sed vide I, 172.

Post οι μεν ανδρες comma Ald. Camer. I. II.
Hinc Eustath. ad Homer. p. 211, 23 & 668, 43.
Post επται colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIX.

Commata post ποδοι τε & Περσων, punctum post συμμαχων Ald. Camer. I. II. Abest his comma post τεταυμενοι.

προσθε) Pass. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) post των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma post των Ald. Camer. I. II. Quibus ex phuteis & quo cod. H. Steph. accepit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum est. Πεντες των τινος δορυφορων L. VII, 146. Gronovium consule lib. I, 85. Wessel. Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praebet hoc margo Steph. absque codd. recipiendum; των τινος εταυρων in Pausan. p. 594, Jenicam Sylburg. vocat αιαιεροφνη. Nostro frequens, apud alios hic illic observata fuit; vide T. H. in Lucian. p. 82 & P. IV in Diff. Herod. p. 137. Qui loquendi saepe figuras usurpat elegantes & rariores, amat Eustath. hanc etiam voculam Herodoteo sic more transponere; huius immemor Casaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των Ομηριδων τις, p. 56 verius iudicabat & elegantius, των τις Ομηριδων: quod praebet Eustath. in Odyss. B. p. 316, 47. Sed centonis forte locis sic scribit Eustath. semel Athenaeus, Valkonar. Post απολαιωτο αι νηες abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post προδαντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Pass. antea cum Ald. διαβαλοντας, mox iidem τοιουδε cum Med. Ask. ceteri τοιητες cum Ald.

Σαμοθρηάκη) Σαμοθρηάκη Arch. Vind. & flamm. Post κατεδυτο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυσατο Arch.

Λυγναίη) Med. Ask. Passion. olim Λυγναίη. Post ης comma Ald. Cam. I. II.

απηρεάζαν) Olim απηρεάζαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionys. Halic. VIII, p. 494. Wessel. Verbum illud careat hoc loco litera superflua; apud Suidam etiam απαραξεις, & απηρεάζεν, απεκυψεν scribendum, non litera ε duplicata: recte scribuntur alibi apud Nostrum αρασσασμενοι συναρασσονται &c. Valken.

επεβησαν τε) Medic. Ask. Pass. Vind. Ald. Valla; απεβησαν male prius. Post τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post γενομενα, & post υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Paris. B. Med. Vindob. Pass. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: eam omni modo accusans, & longe praefert de Pauw: nam κινετοι si rex incusarit, Jonas in idem incurrisse periculum. Quod illi vitio non verto, consensionem Mss., cuiusmodi nullum inspexerat, ignorantia. Αιτιωμενος παντας ομηες Phoenices, quorum αρξαντων της Φυγης αιτιωτατης απεκτεινε Diod. XI, 19. Wesseling.

ερεϊ) ορεϊ Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeschyl. Pers. 466. Commata post Σαλαμινος & post το Ald. Camerac. I. II, idemque post τριηραρχον.

προς δε ετι) προς δ' ετι Arch. Vindob. post προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque post Περσης. Omittunt τε post τριηραρχον iidem. — Aut aliquis latet error, aut Latina peccant:

pravus esse, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam accessisse, confit? Quae hominis culpa? An προσεβαλετο τετα τε Φοινικητε παθος haec indicare apta sunt? Saltem alius verbo casus adfuisse. Porro οι μεν δη — quae continuo post Phoenicum postulant poenas, nullas Ariamenem. At obscurum & molestum perseverat προσεβαλετο — τετα τε Φ. παθος, neque dissipatur Pavi Latinis, ab eo increpabatur praefens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluisse, unde nobis patet, & ubi προσβαλεσθαι tali notione? Errorem latere arbitror, & προσελαβατο, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Persam, Jonum amicum, cum praefens adesset, calamitatem illam Phoenicum adiutasse criminando. Placet Abreschii Φιλος Ιωνον των, adeundi Diluc. Thucyd. p. 112. Wessel, quocum Larchetius sentit Reiskianam probans coniecturam felicissimam, quam & Degenius recepit.

ad Cap. XC I.

Post οι μεν comma Ald. Cam. I. II.

(υποσαντες) προσαντες edit. Genev. 1618.

Valde imprudenter & sine excusatione. Post ανπισαμενας comma Ald Cam. I. II, colon ponunt post νηον, comma post Αγγινηται.

(εκπλευσας). Arch. Vind. ceteri cum Ald, εκπλευσας.

ad Cap. XC II.

Post επ' ης comma Ald. Cam. I. II, idemque post τον ante οι Περσαι.

εκπαιγλομενοι) εκπλωγομενοι Askew: Vide VII, 181. Comma post τον sequens Ald. Cam. I. II, in queis colon post Σιδωνη, sed abest comma post ογω, & punctum ponitur post τρατηγιδος.

Θεμιστοκλεια) Θεμιστοκλεια Arch. Vind. Ask. & iterum. Post Πολυκλειτον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Comma post των ante αι νηος Ald. Camer. I. II, sed abest hoc περιεγεγοντο, inseritur autem post ναυμαχη ταυτη.

αρισα Λυγινηται) Citat Schol. Vind. Isthmion, V fin. & Plut. Themist. p. 120, D. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι) Arch. Vind. Pass. Valla: singulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienses. Wessel.

Αναγυρασιος) Αργυρασιος Arch. comma post vocem Ald. Cam. I. II, in his punctum post Παλαιους.

επεδιωξε) idem, Vind. Pass. Ask. Stephan: margo. Alii cum Ald, απεδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επαι τε σφι απεδοξε μητ' επιδιωκειν επι προσωτερω &c. Wessel. Colon post vocem Ald. Cam. I. II.

πλωει) πλωει Pass. Arch. Vind. Ask. qui η non agnoscunt.

τριηραρχοισι) τριηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκελευσο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Post μεν δε abest comma Ald. Cam. I. II, adest post ηρηται, post αλλοι & post των.

ad Cap. XCIV.

Αδελμάντων δε) Tangit haec Dio Chryf. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλαγυντα τε και υπερδαισαντα) Non aliter legisse Plutarchus videtur, sed interpretis malevoli perfunctus officio. Valken. Post εκπλαγυντα τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

το ιρον) abest Arch. Pass. Brit. Legendum videtur Goldhagenio απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιραδος Arch. Post πομπη punctum, post τον comma Ald. Cam. I. II.

τοις Κορινθιοις) Non legunt ista duo Arch. Vind. & Valla. Abest comma post κελητος Ald. Cam. I. II.

αποσρεψας) Plut. haec, verba conpendificiens, negligit Malign. p. 870. Post ναυς comma Ald. Cam. I. II, idemque post οι δε.

αυτοι) αυ Arch. Post ταδε λεγειν punctum Ald. Cam. I. II.

αποσρεψαντα) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. in alijs & Ald. αποσρεψαντες. Vere ex schedis Gronov. distracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξεργασμενοισι. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum est. Vide lib. 4, 165. Wessel.

επ' εξεργασμενοισι) επεξεργασμενοισι Ald. Edd. & fortasse Plut. επ' εξεργασμενοισι Passion. Arch. Vindob. quibus Paris. A. B. & D. accedunt teste Larcheria.

ad Cap. XCV.

Post τε ante και comma Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον, ut saepe. Vide VII, 113. *Wesseling*. qui testes pro hac varietate non nominavit. www.libtool.com.cn

εμνησθην) επεμνησθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo supra. Post γενομενω comma Ald. Cam. I. II.

οι παρατεταχαστο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οι πολλοι παρατεταχαστο. Post αγων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

κατερρυσαντες) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερρυσαντες. Post ναυηγιων comma Ald. Camer. I. II, idemque post ναυμαχιην.

ο ανεμος) ο ante ανεμος defit Arch. & abesse potest.

ωτε αποπλησσαι) Ex suspitione eruditi viri αποπλησθηναι, quomodo πληρασθαι apud Sacros N. Test. scriptores. At noster ad των ναυηγιων τα πολλα aptavit, quae ad Coliadem delata fide oraculis conciliarint. *Wessel.* Comma post τον ante τε αλλον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μισσεω, & post ετεσι comma, colon post χρησμολογω & comma post το, colon iterum post Ελληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Eustath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξσαι) Ultima haec oraculi iucunda Κυβητις & Ιeni medicina reparavit ad Pausan. I, 2 Φρυξσαι: tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiektorum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti possent. Quam quidem opem codd. Strabo Eustathiusque recusant, non infitiaturi, modo liceret, *Φρυγεν ερετμοις* matronis adprime convenire, *Φριττων ερετμοις*, *et si* meretriciosum hoc genus, quidpiam arcessiti atque incommodi possidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. *Wessel. ερετμοισι Φριξοισι* remis horrebunt mulieres *Coliades*; an Horret capillis ut marinus asperis *Echinus* aut *Laureus* aper? non opinor. Lenissima mihi quoque placet Kuhnii correctio, *legentis Φρυξοισι*, quae, *Berglero* probata, *Reiskio* quoque venit in mentem, aliisque: remis sic usurae secundum Kuhnium mulieres dicuntur, ut *Φρυγετμοις, frigidioris*: *Φρυγεν* latinum est *frigore*, de quo *N. Heinsius* agit ad *Ovid. Medic. faciei v. 70. Valkenar.* Consentit his *Larcherius*, *Alciphronis* citans *Epist. lib. 3. Epist. 27. p. 334 & not. Bergleri.* Kuhnii *Φρυξοισι* recepit *Degenius*.

απελασσαντος) *Med. Pass. Ask.* Ceteri cum *Ald. απελασσαντος.*

ad Cap. XCVII.

πλωειν) *πλεειν Arch. Vind. Pass. Ask.*
κινδυνευση) *Med. Pass. Ask. & ex coniectura Pavius. κινδυνευσει Arch. κινδυνευσαι prius cum Ald.*

εββλευε) *Ask. Pass. Med.* In aliis, Aldoque, *εββλευσε.*

επιδηλος) *επιδημος Arch.* Post *διαχεν* *παν-ctum Ald. Cam. I. II,* comma ponunt post *εωαι.*
ηπισεατο) *επισεατο non male Arch.*

παρι-

παρεσκευασται) Idem, Vind. Med. Passion.
 Ask. Antea παρεσκευαστο ex Ald. &c.
 τε αμα) τε non agnoscit Arch.

ad Cap. XCVIII.

θνητων εον) Siccine vero nunciis his Perfi-
 cis nihil mortale celerius? an ne columbae qui-
 dem velociores essent, censendae, quibus &
 olim ad domesticos deportandas literas alliga-
 bant? qua de re Casaub. egit in Aetha. IX. c.
 11. Levissima mutatione pro θνητων libenter
 corrigerem ανηιον, sive ανθρωπιον εον: unius
 ponam, aliis omitta, de iisdem loquentis Xe-
 nophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35 οτι γε των
 ανθρωπιων περὶ πορειων αυτη ταχυτη τρυφου
 aliorum de his loca dederunt Brissonius de R.
 P. p. 190 & Stanlei. ad Aeschyl. Persf. 247. He-
 rodotus saepius ανθρωπιον scripsit, quam αν-
 θρωπων. Valkensar. Nobis haec non tentanda
 videntur.

Post λογουσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

ιπποι τε και ανη) Arch. Medic. Pass. Ask.
 Brit. Alii cum Aldo εικασθη τεταγμενοι tantum.
 Laudibus Gronovium fero, amplioribus orna-
 turus, modo Brissonio & Stanleio comiorem
 sese praestitisset. Neuter schedas Herodoti ma-
 nu exaratas versaverat, & vituperabuntur ob
 vocum, in Mss. latitantium, ignorantiam? Vo-
 ces bene redierunt, clariorque cursum hunc,
 cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt.
 Videndus Brisson. R. Persf. lib. I, 238 & M. Pau-
 lus Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 28 non dissimi-
 lem vehicularem apud Tartaros cursum enar-
 rans. Wessel. Post τες comma Ald. Cam. I. II.

της στε) haud moveo: in distributione, ut dicere amant, numeri solens saepe mutatio, *Wesseling*.

εργας) Askew. Pass. Ald. εργας Vind. Alii εεργας, uti Homer. Iliad. β. 617.

ἑαυτῶ) αὐτῶ Arch. Pass.

Post δραμων comma, post δευτερω punctum, post δευτερος comma Ald. Cam. I. II.

λαμπάδοφορη) λαμπιδοφορη Arch. post την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Post απικομενη abest comma Ald. Cam. I. II.

στερψε) στερψεν Arch. Vitiose.

μυρσινησι) μυρσινη Pass. Arch. Vindob. Brit. margo Steph. Vise lib. VII, 54. Post θυσιασι

τε comma Ald. Cam. I. II. De Graecis si loqueretur, sola mihi forma loquendi nova videretur, ουαι εν θυσιασι.

In Graecia saepe την θυσιαν θαλασσα sequebatur, convivium sacrorum causa fieri solitum, interprete Casaub. in Athen. p. 745, θεων θυσιαι, θαλιαι τε iunguntur in Aristoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδραν τε δεστας dixit, και θαλιας μακαρων.

Quando vero de Persis verba facit, Herodotum scripsisse suspicor: ες αν εν θαλησι τε και ευπαθησι quorum prius iuxta Nostrom notat χαρμοσυνα εποισον, vel κηχαρηκοτες εορταζον, laeti velut festos dies agitabant: θαλιαν εορτην αγαν δε θαλιαν αγαν Graecis etiam dicebatur: Eustath. in Odyss. φ. p. 759, 6. Epist. Socrat. p. 43, 18. Jam vide Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii εσαν εν θαλησι.

Festo die bonarum rerum affluentes copiae dicuntur εν ευπαθησι οντες Herodot.

dot.

επε) επε, & denuo, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχην Passion.

εμβαλε τε) εμβαλε Arch. comma post τε

Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε Arch.

νησ της) νεα της Askew. Ald. & Edd. της

Arch. Pass. forte & Med. de quo Gronov. nihil, vetustum tamen mutari passus. *Wesseling.*

Post ετραπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνεσκε γενεσθαι) Corrigenti γενεσθαι μηχος τε διαφυγεν — nec schedae veteres, nec creberrime in Musis iteratum συνεσκε γενεσθαι profunt. Nam διαφυγεν τε και μη απολεσθαι Herodoteae consuetudinis & ubertatis extra omnem esse culpam, cumulus exemplorum, unde pauca delibavit Abresch. *Dihæ. Thucyd. L. 6, 87. manifestat. Wesseling.* Post τατο δε comma Ald. Cam. I. II, quod desit post λεγεται γαρ. Post παρεοντων in his punctum, post και τον & και της commata exstant.

σαφως) Med. Pass. Vind. Arch. Paris. A. Ask. Olim cum Ald. σαφως. Ab exemplaribus scriptis nihil deflecto Est cui σαφων, ως το — in coniecturam incidit, non illam damnabilem, modo ab ipsa re expostularetur. *Wessel.* Post διαφθαρησαν comma, quod non ponunt post αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυδικης) Καλυδιης Arch. quod non displicet. Sed vide I, 172.

Post οι μεν ανδρες comma Ald. Camer. I. II. Hinc Eustath. ad Homer. p. 211, 23 & 568, 43. Post επται colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIX.

Commata post πολλοι τε & Περστων, punctum post συμμαχων Ald. Camer. I. II. Abest his comma post τεταγμενοι.

προσθε) Pass. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) post των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma post των Ald. Camer. I. II. Quibus ex pluteis & quo cod. H. Steph. accepit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum est. Περσες των τινος δορυφορων L. VII, 146. Gronovium consule lib. I, 85. Wessel. Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praebet hoc margino Steph. absque codd. recipiendum; των τινος εταρων in Pausan. p. 594, Jonicam Sylburg. vocat αιαιροΦων. Nostro frequens, apud alios hic illic observata fuit; vide T. H. in Lucian. p. 82 & P. IV in Diff. Herod. p. 137. Qui loquendi saepe figuras usurpat elegantes & rariores, amat Eustath. hanc etiam voculam Herodoteo sic more transponere; huius immemor Casaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των Ομηριδων τις, p. 56 verius iudicabat & elegantius, των τις Ομηριδων: quod praebet Eustath. in Odys. 8. p. 316, 47. Sed centenis forte locis sic scribit Eustath. semel Athenaeus. Valkemar. Post απολειατο αι νηες abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post προδοντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Pass. antea cum Ald. διαβαλωντας, mox iidem τοιονδε cum Med. Ask. ceteri τοιηται cum Ald.

Σαμοθρηκίη) Σαμοθρηκίη Arch. Vind. & flatin. Post κατεδυτο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυατο Arch.

Αργιναιη) Med. Ask. Passion. olim Αργινει. Post ηνυς comma Ald. Cam. I. II.

απηραξαν) Olim απηραξαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionys. Halic. VIII. p. 494. *Wessl.* Verbum illud careat hoc loco litera superflua; apud Suidam etiam απαραξεις, & απηραξεν, απεκυψεν scribendum, non litera ε duplicata: recte scribuntur alibi apud Nostrum αρασσασμενοι συναρασσονται &c. *Valken.*

επεβησαν τε) Medic. Ask. Pass. Vind. Ald. Valla; απεβησαν male prius. Post τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post γενομενα, & post υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Paris. B. Med. Vindob. Pass. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: *ear omni modo accusans*, & longe praefert de Pauw: nam κυριος si rex incusarit, Jonas in idem incurrisse periculum. Quod illi vitio non verto, consensionem Mss., cuiusmodi nullum inspexerat, ignorantia. Αιτιωμενος παντας οπτες Phoenices, quorum αρξαντων της φυγης αιτιωτατης απεκτεινε Diod. XI, 19. *Wessling.*

ερεϊ) ορεϊ Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeschyl. Perf. 466. Commata post Σαλαμινος & post το Ald. Camerar. I. II, idemque post τριηραρχον.

προς δε ετι) προς δ'ετι Arch. Vindob. post προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque post Περσης. Omittunt τε post τετε iidem. —

Aut aliquis latet error, aut Latina peccant: pra-

pravus esse, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam accessisse, confit? Qua hominis culpa? An προσεβαλετο τῆς τε Φοινικῆς πάθος haec indicare apta sunt? Saltem alius verbo casus adfuisset. Porro οἱ μὲν δὴ — quae continuo post Phoenicum postulant poenas, nullas Ariamenis. At obicium & molestum perseverat προσεβαλετο — τῆς τε Φ. πάθους, neque dissipatur Pavii Latinis, ab eo increpabatur praefens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluisse, unde nobis patet, & ubi προσβαλεσθαι tali notione? Errorem latere arbitror, & προσελαβετο, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Persam, Jonum amicum, cum praefens adesset, calamitatem illam Phoenicum adiutasse criminando. Placet Abreschii Φίλος Ἰωνῶν εἶναι, adeundi Diluc. Thucyd. p. 112. Wessl. quocumq; Larcherius sentit Reiskianam probans coniecturam felicissimam, quam & Degenius recepit.

ad Cap. XCI.

Post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

(ὑποσάντες) προσάντες edit. Genev. 1618.

Valde imprudenter & sine excusatione. Post ἀντιστάμενος comma Ald. Cam. I. II, colon ponunt post νηῶν, comma post Ἀργινηταί.

(ἀπλευσας) Arch. Vind. ceteri cum Ald. ἀπλευσας.

ad Cap. XCII.

Post ἐπ' ἧς comma Ald. Cam. I. II, idemque post τῶν ἀπὲς οἱ Πέρσαι.

εκπαιγλωμενοι) εκπλωγωμενοι Askew: Vide VII, 181. Comma post τον sequens Ald. Cam. l. II, in queis colon post Σιδωνη, sed abest comma post ογω, & punctum ponitur post τρατηγιδος.

Θεμιστοκλης) Θεμιστοκλας Arch. Vind. Ask. & iterum. Post Πολυκρετον comma Ald. Camer. l. II.

ad Cap. XCIII.

Comma post των ante αι νηες Ald. Camer. l. II, sed abest hoc περιγενοντο, inseritur autem post ναυμαχη ταυτη.

αριστα Αγγινηται) Citat Schol. Vind. Isthmion, V fin. & Plut. Themist. p. 120. D. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. l. II.

Αθηναιοι) Arch. Vind. Pass. Valla: singulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienses. Wessel.

Αναγυρασιος) Αργυρασιος Arch. comma post vocem Ald. Cam. l. II, in his punctum post Παθητιος.

επεδιωξε) idem, Vind. Pass. Ask. Stephan: margo. Alii cum Ald. απεδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επαι τε σφι αποδοξε μητ' επιδιωκειν επι προσωτερω &c. Wessel. Colon post vocem Ald. Cam. l. II.

πλωει) πλειο Pass. Arch. Vind. Ask. qui non agnoscunt.

τριηραρχοισι) τριηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκελευσο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Post μεν δε abest comma Ald. Cam. l. II, adest post αρηται, post αιλοι & post των.

ad Cap. XCIV.

Αδερμαντων δε) Tangit haec Dio Chryf. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλαγυνται τε και υπερδειασαντα) Non aliter legisse Plutarchus videtur, sed interpretis malevoli perfunctus officio. Valken. Post εκπλαγυνται τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

το ιρον) abest Arch. Pass. Brit. Legendum videtur Goldhagenio απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιραδος Arch. Post πομπη punctum, post τον comma Ald. Cam. I. II.

τοις Κορινθιοις) Non legunt ista duo Arch. Vind. & Valla. Abest comma post κελητος Ald. Cam. I. II.

αποσρεψας) Plut. haec, verba conpendificans, negligit Malign. p. 870. Post ναυς comma Ald. Cam. I. II, idemque post οι δε.

αυτοι) αυ Arch. Post ταδε λεγεν punctum Ald. Cam. I. II.

αποσρεψαντα) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. in aliis & Ald. αποσρεψαντες. Vere ex schedis Gronov. distracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξεργασμενοισι. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum est. Vide lib. 4, 165. Wessel.

επ' εξεργασμενοισι) επεξεργασμενοισι Ald. Edd. & fortasse Plut. επ' εξεργασμενοισι Passion. Arch. Vindob. quibus Paris. A. B. & D. accedunt teste Larcherie,

ad Cap. XCV.

Post τε ante και comma Ald. Cam. I. II.
 ολγω) ολγον, ut saepe. Vide VII, 113.
 Wesseling. qui testes pro hac varietate non nominavit.
 εμνησοθην) επεμνησοθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo supra. Post γενομενω comma Ald. Cam. I. II.

οι παρὰ τεταχάτο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οι πολλοι παρὰ τεταχάτο. Post αγων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

κατερυσαντες) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερυσαντες. Post ναυηγιων comma Ald. Camer. I. II, idemque post ναυμαχην.

ο ανεμος) ο ante ανεμος defit Arch. & abesse potest.

ωπε αποπλησαι) Ex suspitione eruditi viri αποπλησθιναι, quomodo πληροσθαι apud Sacros N. Test. scriptores. At noster ad των ναυηγιων τα πολλα αρταvit, quae ad Coliadem delata fide oraculis conciliarint. Wessel. Comma post τον ante τε αλλον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μισσεω, & post ετιςι comma, colon post χρησμολογω & comma post το, colon iterum post Ελληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Eustath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξοσι) Ultima haec oraculi iucunda Kubniius & Ieni medicina reparavit ad Pausan. I, 2 Φριξοσι tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiektorum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti possent. Quam quidem opem codd. Strabo Eustathiusque recusant, non infitiaturo, modo liceret, Φρυγεν ερετμοις matronis adprime convenire, Φριττων ερετμοις, et si meretriciosum hoc genus, quidpiam arcessiti atque incommodi possidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. *Wessel.* ερετμοις Φριξοι remis horrebunt mulieres *Collades*; an Horret capillis ut marinus asperis *Echinus* aut *Laureus* asper? non opinor. Lenissima mihi quoque placet *Kuhnii* correctio, legentis Φρυξοι, quae, *Berglero* probata, *Reiskio* quoque venit in mentem, aliisque: remis sic usurae secundum *Kuhnium* mulieres dicuntur, ut *Φρυγεροις, frictoribus*: Φρυγεν latinum est frigore, de quo *N. Heinsius* agit ad *Ovid. Medic. faciei v. 70. Valkenar.* Consentit his *Larcherius*, *Alciphronis* citans *Epist. lib. 3. Epist. 27. p. 334 & not. Bergleri.* *Kuhnii* Φρυξοι recepit *Degenius.*

απελασαντος) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Ald. επελασαντος.

ad Cap. XCVII.

πλωειν) πλεειν Arch. Vind. Pass. Ask.
κινδυνευση) Med. Pass. Ask. & ex coniectura *Pavins.* κινδυνευσει Arch. κινδυνευσαι prius cum Ald.

εβελυει) Ask. Pass. Med. In aliis, Aldoque, εβελυσει.

επιδηλος) επιδημος Arch. Post διαχεν punctum Ald. Cam. I, II, comma ponunt post εωαι.
ηπισεατο) επισεατο non male Arch.

παιρι-

παρισκουασται) Idem, Vind. Med. Passion.
 Ask. Antea παρισκουασται ex Ald. &c.
 τε αμα) τε non agnoscit Arch.

ad Cap. XCVIII.

θνητων τον) Siccine vero nunciis his Persicis nihil mortale celerius? an ne columbae quidem velociore essent, censendae, quibus & olim ad domesticos deportandas literas alligabant? qua de re Casaub. egit in Aethea. IX. c. 11. Levissima mutatione pro θνητων libenter corrigerem ανηιον, sive ανθρωπιον τον: unius ponam, aliis omissa, de iisdem loquentis Xenophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35 οτι γε των ανθρωπιων πεζη πορειων αυτη ταχυση τητο ευδηλον: aliorum de his loca dederunt Briffonius de R. P. p. 190 & Stanlei. ad Aeschyl. Persf. 247. Herodotus saepius ανθρωπιον scripsit, quam ανθρωπων. Valkenar. Nobis haec non tentanda videntur.

Post λεγυσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

ιπποι τε και αιηε) Arch. Medic. Pass. Ask. Brit. Alii cum Aldo εκαστη τεταγμενοι tantum. Laudibus Gronovium fero, amplioribus ornaturus, modo Briffonio & Stanleio comiorem sese praestitisset. Neuter schedas Herodoti manu exaratas versaverat, & vitaperabuntur ob vocum, in Mss. latitantium, ignorantiam? Voces bene redierunt, clarisque cursum hunc, cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt. Videndus Briffon. R. Persf. lib. 1, 238 & M. Paulus Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 28 non dissimilem vehicularem apud Tartaros cursum enarrans. Wesel. Post τας comma Ald. Cam. I. II.

τες ετε) haud moveo: in distributione, ut dicere amant, numeri solens saepe mutatio, *Wessling*,

εργα) Askew. Pass. Ald. εργα Vind. Alii εργα, uti Homer. Iliad. β. 617.

εαυτω) αυτω Arch. Pass.

Post δεσμων comma, post δευτερω punctum, post δευτερος comma Ald. Cam. I. II.

λαμπάδηφορη) λαμπιδοφορη Arch. post την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Post απικομνη abest comma Ald. Cam. I. II.

στρεψο) στρεψεν Arch. Vitiose.

μυρσινησι) μυρσινη Pass. Arch. Vindob. Brit. margo Steph. Vise lib. VII, 54. Post θυσιασι τε comma Ald. Cam. I. II. De Graecis si loqueretur, sola mihi forma loquendi nova videretur, ουαι εν θυσιασι.

In Graecia saepe την θυσιαν θαλαια sequebatur, convivium sacrorum causa fieri solitum, interprete Casaub. in Athen. p. 745, θεων θυσιαι, θαλιαι τε iunguntur in Aristoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδρων τε δαιτας dixit, και θαλιας μακαρων.

Quando vero de Persis verba facit, Herodotum scripsisse suspicor: es αν εν θαλησι τε και ευπαθησι: quorum prius iuxta Nostrium notat χαρμοσυνα επορον, vel κηχαρηκοτες εορταζον, laeti velut festos dies agitabant: θαλαιαν εορτην αγειν & θαλαιαν αγειν Graecis etiam dicebatur: Eustath. in Odyss. φ. p. 759, 6. Epist. Socrat. p. 43, 18. Jam vide Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii

εσαν εν θαλησι. Festo die bonarum rerum affluentes copiae dicuntur εν ευπαθησι οντες Herodot.

dot. I. c. 22 & 191, *abi χωρευον και εν ευπαθειση
 ενοι, ut πινειν και ευπαθειση II. c. 133. c. 174.*
Nusquam iuncta reperi θυειν και ευπαθειση sed
cum istis bene conveniunt, quod laeti Per-
fae τας τε οδους μνησθησι πασας εσερισαν, και
εθυμιασιν θυμηματα Vide Briffon. de R. P. p. 340.
 — *Valken cuius ingeniosissimam emendatio-*
nem recepit Larcherius & Degenius.

Post *επεξεληθουσα* comma Ald. Cam. I. II;
 idemque post *βοη τε.*

αιτην) αιτησις ora Steph. Brit. Post ταυτας
 abest comma ante τον παντα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

Αθηνεων) Αθηναίων solemnī viño omnes;
praeter Vallam.

κρεσσον) κρεσσον Pass. Vind. Arch. vetante
dialecto. Post τον βιον abest comma Ald. Ca-
mer. I. II.

πλεον) Pass. Vind. Arch. Ask. bene; olim
cum Ald. πλεω. Μοx η abest Arch. & οι Pass.
Post τονδε colon Ald. Cam. I. II.

μηδεμην) μηδεμιαν Ask. Vind.

δοκεει) δοκειεν Arch.

παρεχει) παρεχε idem. Post εκδυσις abest
comma Ald. Cam. I. II, ponunt comma post
λογον των.

οες) τες Arch.

ποιει) ποιειεν idem, quod pro Nostri more
melius; tale lib. 5, 23 επεαν δε αυτον περιλαβης,
ποιειεν εως μηκετι — απιζεται. Vide c. 67 &
IV, 126. Wessal. Post βεβουλευται abest comma
Ald. Cam. I. II.

απαγωγῆν) απαγωγῆν Arch. Post Περσῶν
abest comma Ald. Cam. I. II.

Περσῶν τοῖσι) τοῖσι Περσῶν Arch. Positura
vocis τοῖσι multis molesta. Maluit σοῖσι quam-
quam fluctuans, de Pauw, τοῖσι Reiskius; in-
mutatam qui relinquit Abresch. τοῖσι δειλητῶν
ab illis explicat Græcis. Mihi ordo ab Arch.
enotatus placet. Negat Mardonius, Persarum
rebus damnum allatum. Classe quidem victo-
res Græcos abiisse: at ibi ζυλῶν αἰγῶν, ἐκ ἀν-
δρῶν καὶ ἵππων. Aegyptiῶς, Cypriῶς, Φοινίκης &
Phoenices superatos esse, Persas minime. Un-
de idem in Epistola ad Græcos, νενικηκατε θα-
λασσιῶς ζυλοῖς χερσαῖς ἀνδρωπέε in Plat. Arist.
p. 324. C. Wesseling. Duarum literarum mu-
tatione incommodum ex τοῖσι natum evitari
poterit, & apta enascetur sententia: Οὐ μὲν γὰρ
ἐν Περσῶν τοῖσι δειλητῶν πηγματῶν — et
de Φοινίκης &c. non enim Persarum culpa quid-
quam vetus tuis allatum est detrimenti. Δειλη-
σασθαι significat βλαβῆσαι sed δειλησθαι potest
βεβλαβῆσαι, laesum esse, hinc fluxerunt omnia
Lexicographis, κεντροδαλητῶς πανδαλητῶς &
Ξιφοδηλητῶς, Hipponactis & Aeschyli vocabula;
Δειλητῶν in Eurip. Hippol. 175. Ms. cod. Paris.
redditur βεβλαβῆται — Nihil vetat, ἐν Περσῶν
hic interpretari διὰ Περσῶν, ut apud Thucyd.
VII. c. 8 ἐν τῷ ἀγγέλῳ. Καίτοι. Nos cum Lar-
cherio & Degenio in Valkenarianam abimus sen-
tentiam. Post πηγματῶν colon Ald. Camer.
I. II. In his post Φοινίκης τε, & Κυπρίοις τε com-
mata ponuntur, sed nullum post Κίλικες.

παρῆμενον) παρῆμενον Arch. & ταῖς αὐτῆς.
Post

Post ἀπελαύνε, abest comma Ald. Camer. I. II, idemque abest post δεδωλομένην.

ad Cap. CI.

ταυτὰ ἀκῆσας Ζερχῆς) Non aliter ab Herodoto scripta, sic suo situ verba quoque poterant collocari: ἦσθη τε ταυτὰ ἀκῆσας Ζερχῆς, καὶ ὡς ἐκ κακῶν εὐχαιρῆ' ut III. c. 34 ἦσθη τε ταυτὰ ἀκῆσας Καμβύσης, καὶ — ubi eiectum rediit in suam sedem ἀκῆσας. Valkenar. Post Ζερχῆς & κακῶν & εὐχαιρῆ τε commata, post ἦσθη punctum Ald. Cam. I. II.

ἀποκρινέσθαι) ἀποκρινάσθαι Brit. Ald. Scriberem; ἀποκρινεσθαι, ὁκοτερον ποιησῆ τέττων; ut legitur inferius, ὁκοτεροι ποιῶν ἐπιτυχῶ. Valkenar.

ἐς συμβεβλην) Med. Ask. Pass. ceteri cum Ald. ἐπι συμβεβλην. Optime hic & c. 102. Gronov. cui paria cur faciam, scribere memini ad L. III princ. Wessel.

μένη) defit Arch. perperam. Post τὰ comma Ald. Cam. I. II.

μετασησάμενος) μεταπεψάμενος male Brit.

πειρασθαι) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass. antea ἀναπειρασθαι, post Πελοποννησικ comma Ald. Camerar. I. II, in his idem σφι, & post τε εἶρατε.

τὰς εἶμαι) Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. τὰς με. Post ὁ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Post Ἡ δε comma, post λεγῶ ταυτὰ punctum Ald. Cam. I. II.

εθελει και υποδουλα) εθελει Ald. υποδου-
 κται Arch. Post τατο μεν γαρ abest comma,
 posium id post τα Ald. Cam. I. II.

εθελει) εθελει Pass. Ask. εθελει Arch. Ald.
 & μοχ και οι προχωρησει Arch. προχωρησει Ald.
 comma post τα Ald. Cam. I. II, omisium id in
 his post εργον & δεσποτα.

οι γαρ σοι δελοι κατεργασαντο) σοι δελοι κα-
 τεργασαντο Abresch. Post τατο δε abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

και εκεινων των πεπηματων) Ultimam harum
 vocum abraham vir doctus cupit: ego ad εκει-
 νων allidor, & ευ κειμενων refingo. Lapsus εκει-
 νων & ευ κειμενων facilis, sententia probior: te
 salvo & bene habentibus domus tuae rebus. Par Phi-
 lostr. V. Apoll. VIII, 7. p. 252 οδ ευ κειρασθαι
 τα εαυτη εφασκεν. Ille rem suam bene se habe-
 re dicebat. Wessel. Quocum una cum Larche-
 rio, & Degenio sentimus. Post Μαρδονι δε ab-
 est comma Ald. Cam. I. II, quae comma po-
 nunt post υκωντες, punctum post απολεσαντες,
 & comma post των ante εινεκα, postque Αθηναις.

ad Cap. CIII.

δη τη συμβελη) defit δη Arch. συμβελη Me-
 dic. Pass. Ask. in Ald. & reliquis συμβελη.

επειρες) εγοσει ora Steph. Arch. Vind. Pass.
 Ask. Brit. neque improbe. Post εμενε αν abest
 comma Ald. Cam. I. II.

Αρτεμισην, ταυτην μεν) Αρτεμισην ταυτην,
 την μεν Arch.

συνεποντο) Med. Pass. Paris. B. συνεποντο
 Arch. Vind. Paris. Brit. Ald. συνεποντο Ask.

ad Cap. CIV.

Oi δε Πηδασσειες) Quae sequuntur de Pedasensibus hic mihi videntur adulterata, atque a mala manu ex marginis scholio interiecta Herodoteis, quae, reiectis istis, hoc modo coibunt: *παρα βασιλεῖ, τῷ μεγίστῃ τισί, &c.* Hanc vellem coniecturam, supra iam memoratam, codd. comprobarent, ut illam firmarunt VI. c. 122. Jam primum ponam Herodotea ex L. I. c. 175, paullo ἰωνικωτέρῃ, quod hic licebit, scripta: Ἔσαν δε Πηδασσειες αἰκοντες ὑπερ Ἀλικαρνησσε μεσογυααν τοισι ὁκῶς τι μελλοι ανεπιτηθεον εσσοθαι, αυτοισι τε και τοισι περιοικησι, ἡ ἰσηη της Αθηναιης πωγαια μεγαν ἰσχεσ τρις [δε] σφι τεττο εγυνετο. Sensum si spectes, hic eadem paene narrantur: his usus And. Donæus in Demosth. p. 124, hoc, ait, videtur unum esse e splendidioribus Herodoti mendaciis: barbae tamen muliebri patronus citatur Aristoteles; vid. Leopard. Emend. VII. c. 11. XV. c. 24. — Hic tradita spuria videntur, primum quod insunt nonnulla ab Herodotea scribendi facie diversa; deinde quia libro primo posita tantum legisse videtur Strabo; tandem quia ex Herodoti consuetudine illic suo leguntur loco, ubi Pedasensium fit e Caria mentio: ista talia denique sic non solet Noster eadem repetere. Si adeo erant digna, quae repperentur, cur non illa reposuisset potius L. VI, c. 20, ubi Pedasenses e Caria iterum commemorantur. Quod primum dicebam, me iudice, rem conficit: interpolator suo fraudem prodit iudicio. Herodotea τοισι ὁκῶς τι μελλοι ανεπιτηθεον εσσοθαι sic lecta Straboni, noster inter-

pre-

praetatur: ἔπειτα ταῦτα — μέλλω τι ἐντὸς χρόνου εἰσ-
 ἰσαι γαλαῖπον· τῆ εἰσεῖδαι videlicet! requirebat
 adiectum ἐντὸς χρόνου· velut Grammaticus Ἀνεπι-
 τήδειν, ἡσάλειπεν· ἰσχυρὰ παύωνα reddidit Φουκ. Pri-
 ora missa facio, εἰ ποιοὶ Πηλοσάβιαι· & τοιοῦδε φη-
 ρεται πραγμαὶ γινεσθαι· fertur. Valla; quod mu-
 tari postea potuit in συμφερεται πραγμα. Sed
 quibus tandem hoc ostento malum portendeba-
 tur? an non ipsis etiam Pedasensibus barba suae
 sacerdotis portentum erat expiandum? hoc utri-
 que significatum voluit Herodotus. Et quid
 tandem interpolatur? quum malum imminueret
 τοῖσιν ἀμφικτιοῖσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκεῖσι τῆς
 πόλεως: quae sane non eleganter sunt terenda;
 Vallae reddidit Amphictyensibus; qui circa
 eam urbem habitant; Palmerius; Amphictyo-
 nas, ait, a Pylaea sua in mediam Cariam sine
 navi transfretavit. Suspicio, primum huius no-
 tae auctorem pro περιουκιοῖσι, l. c. 175 legisse in
 suo cod. περικτιοῖσι· noverat magister ex Ho-
 mer. Odys. β. 65 περικτιοῖσι ἀνδρῶν τῆς Οἰ περιου-
 κτιοῖσι· immo vide quam docte scripserit ad exem-
 plar Homeri propemodum ἀμφικτιοῖσι — τοῖσι
 ἀμφὶ — οἰκεῖσι· Ubi meminit Thucyd. III. c.
 104. Δοξί τῶν περικτιονῶν νησιωτῶν· Schol. πε-
 ρικτιοῖσι, inquit, εἰσι καὶ ἀμφικτιοῖσι, οἱ περιουκτι-
 οῖσι· Ufus huius vocis ἀμφικτιοῖσι exemplum
 requirenti succurret Androcion apud Pausan. XI.
 p. 815, adiutus a Sylburgio: conterminos Ἀμ-
 φικτιοῖσι vocans Tzetzes iuxta Valef. in Harpo-
 crate. p. 276, Soligerum in errorem induxit,
 qualis Grötium etiam decepit Stobaei sui Flori-
 leg. p. 197 in illis incerti Poëtae: κατ' ἀλκιμον
 ἔχονθ' ἄρμον, καὶ νῆσι, εἰδὲ αἰδαῖθ' ἀμφὶ περικτιοῖσι;

neque vicinos, iuvenes, reverentini. *Vallens.*
 Post Πηδασσαίης comma Ald. Cam. I. II.

Πηδασσαίοι) Πηδασσαίη τυττοίσι *Passion.* prius
 etiam *Vind. Brit. Steph. ora, Πηδασσαίη Arch.*
 Post τῆσσι comma Ald. Camer. I. II. Verius
 Πηδασσαῦτι, quod *L. VI. 20. P. Leopard.* iuge-
 bat Πηδασσαῖσαι *Emend. VII. 1 κ.* Schedarum
 Πηδασσαίη, modo commodus & gentis vocabulo
 ad urbem Πηδασσαῖν processus foret, nec τῆσσι
 inoraretur, passet ferri. At ferri non potest
 συμφερεται, et si saepius συνπραχθῆ γυναικαῖ, repe-
 ritur: id enim quid acciderit, non quid fama se-
 rat, indicare aptum est. Verum epim vero
 multa narrationis huius offendunt. Post sit-
 tem oportuerat ἐπιμν αυτοίσι τε κῆρυττοι —, si-
 cuti lib. I, 175. *Gronevius ἀμφικτιοσι*, de cod.
 scripto silens, publicavit. Plerique aliter. Se-
 quar tamen ob Ask. consensum. Ex *Vallae La-*
tinis Amphibibyanar expulsos *Leopardus* voluit:
 eadem mens *Nic. Antonio* lib. I de *jur. Exul*
α. 11, unice in ἀμφικτιοσι acquiescenti, neque
 alia *Palmerio*: sunt sane iidem περακτιοτες, ἀμ-
 φικτιοτες, sive *Schol. Thucyd. L. 2, 104* inter-
 prete, οἱ περακτιοτες; quales *Callino Ephesio*
ἀμφιπερικτιοτες *Stob. p. 356*. Pedasensium so-
 colas alibi *Herodotus* περακτιοτες eiusdemque ver-
 bis dixit *Strabo XIII. p. 909*. Cui ergo bono
 additamentum, τῶσι ἀμφι τῶσδε οἰκῆσι τῆς πε-
 λίας. Cur dis τῶσδε; utique ex ingenio librarii,
 rariorem ἀμφικτιοτος vocem explicaturi. Porro
 dis ἤδη εἰρηκετο protinus peccat. Alibi τῶσι πο-
 suit, & cum eo *Strabo*. Quae cuncta animo
 revolventi, plura his inculcata videntur. Con-
 so-

stule Valkenar. ad dictum prioris libri caput
Wesseling.

Φερεται) Ald. Arch. Vind. Brit. Paris. B.
συμφερεται Med. Ask. Pass. Post γυνεθου pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

αμφοτεροι) Ask. αμφοτεροσι Passion, Vind.
Arch. Brit. Ald.

ιρεση) ιρεη Arch. rem strigit Strabo XIII.
p. 909. Post μεγαυν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CV.

Πηδασιων) Πηδασιων Ask. Comma post vo-
cem Ald. Cam. I. II, in his comma post τω an-
te μεγαυνη, & post παρτων την.

Πανωνιος) Παιωνιος Arch. Viadob. Valla.
Vulgatum in Athenaeo, haec lib. 6. p. 266. E-
citante. — Hoccine mangoni nomen paren-
tes imposuerint, an Παιωνις, scripti codd. du-
bium relinquunt; si posterius, respectus aliquis
ad artem medicam erit, ex qua Apollo, Bacchus
& ipsa Minerva Παιωνιοι. Prius illi furcifero ac
commodatus ex concilio Panionio, cuius Chii
participes. L. I. 143, atque ita Athenaeus.
Wesseling. Post Πανωνιος abest comma Ald.
Cam. I. II.

ζση) ζση Arch. Vind.

και Εφεσον' και ες Εφεταν iidem. Post ευτε-
χοι & πασης absunt commata Ald. Cam. I. II.

ενορχιων) Pass. Ask. ενορχιων Arch. antes
cum Ald. ενορχων. ενορχιων melius videtur, ob
lib. VI, 32. *Wesseling.*

τητων) τητε Arch. Pass. Ask. Vind. Steph.
margo. ποιημενος εκ τητε την ζση neque dam-
no, neque recipio. Dedit ποιημενον απο τητων

την ζων L, 2, 36 diversiore in re. Si codd. obsecundamus, εκ τρις postulabit sibi aut οργε aut περιγματος, quomodo Valla. Wessel. Post κα ante & abest comma Ald. Cam. I. II.

παρε Ξερξη) παρε βασιλες Ξερξη Arch. Vindob. Valla.

ad Cap. CVI.

ορμος) ορμος Arch. Vind. sine augmento, ut solent Jones. Statim ο omittitur a Pass. Ask. & comma ab Ald. Camer. I. II. Post Αθηναις, sed post την ante Χιοι inseritur ab iisdem.

μεν) abest ab Arch. in quo & Vind. Αταρνας. Tu adi ad L, I, 160.

Παώνιον) Παώνιον iisdem & Valla, semper. ποιησεν, ην) ποιησει, ην κομισάμενος Arch. Vindob.

οικεται) iisdem & Med. Pass. Ask. Thomas Mag. in οικεται & Valla: antea παιδας ex Ald. & aliis. Thomas M. & calamo scripti verissime, conf. dicta ad huius libri c. 4. Wessel.

ασμεμον) Omittit Thomas, quod hominis cupiditatem adprimē sua praesentia indicat. Corrigitur praeterea αποδεξαμένον, cui in Musis alia potestas. Wessel. Post ως δε comma, post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ηδη) Cum ηδη & εη in Codd. alternentur, posterius eligebam. Verum Abresch, ηδη rario-
re accipit notione pro μεχεινών, huc usque, qua Pausan. Achaic. C. 22 ipso observante, πυθε-
δαι μεν ηδη τα ανοματα αυτων εκ ειχομεν. Wesseling.

εμων τις εργασατο) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. τις σε προγονων εργασατο. Pautasche-

Schedarogai iussu, ut scribiligo in posterum ab-
esset, induxi. Quis enim *τι σε γνω — τις σε*
προγνων — η σε sequis oculis adspiciat? Deleta
librariis transcripsi. *Wesseling*. Post *λησων* com-
ma, post *εμεις* colon Ald. Cam. I. II.

ωι ειδιζε) ωι ειδιστε Pass. Ask. Vind. cuius usus
esse potest. Post *τωντων* comma Ald. Came-
rar. I. II.

η τε τισις) η τισις και Ερμοτιμος Arch. Vin-
dob. ο defisit & Askew. Post *τισις* comma Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. CVII.

εκελευσε) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph.
prius εκελευσε.

τες αν βεληται) τες βελεται iidem omnes,
neque sperno. Post *τες* comma Ald. Cam. I. II.

τηστρον) ταστρο Passion. Post *νυκτες* abest
comma Ald. Camer. I. II, abest quoque post
Εδησποντον.

ταχως) ταχος ισως Vind, Posterius etiam
Arch. Idem in Paris. A. & B. teste *Larberis*, ni-
si quod *αχεν* in B. exstat. Olim *ταχως* ex Ald.
Statim Vind. Arch. *φυλαξισως*. Plut. T. II, p.
610. C. *ως μεν ειχε ταχος και δυναμικως εκεινος*,
nec Nostri disconvenit L. IX, 58. *Wessel.*

βασιλες) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. in
Aldo & reliquis *βασιληα.*

ταυτης, εδοξαν) ταυτας εδοξαν, loco *ταυτης*,
Arch. Vindob. A me tacite praetermitti hoc
non debet, quippe elegans, & vulgato haud
quaquam posterius. Opinabantur enim Persae,
minuta ista promontoria naves esse Graecorum,

inde formido illis & fuga. *Wesseling.* Coloa
post σκομιζοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

εγενετο) εγενετο Pass. Arch. satis bene.

αρχακνιαις) αρχακνιαις Arch. Vind.

νν) abest ab Arch. Vind.

γνωμην απεδεκλυτο) Non agnoscit γνωμην

Ask. neque Brit. in Vind. & Arch. απεδεκλυτο.

Post απεδεκλυτο abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Ευρυβιαδης de comma in iisdem.

σθεας κακων) σθι Pass. Askew. σθεας Vind.

Arch. & κακων. Porro σργασαυτο Arch. Vind.

Pass. Ask. Animum multiplex in schedis va-

riatio percussit; quid ea intendatur, non adfir-

mavero. Ubi pronomine, vario in omnibus,

ablato, σργασαυτο probaveris, res solvendi pon-

tis in consideratione erit, universae Graeciae

ingens allaturum damnum. Si σθεας malueris,

addendum erit και την 'Ελ. quorum equidem

neutrum ausim, vulgato contentus, nec plane

aversatus Arch. κακων, cui par c. 75 & IX, 36.

Wesseling.

περατω αν) plene Arch. Vind. pro περατω

αν ex Ald. vulgato. Post οι νουχην comma Ald.

Cam. I. II

προχωρησεν) προχωρησεν Arch. Post φανη-

σεν colom Ald. Cam. I. II.

διαφθαρεται) Med. Pass. Ask. Arch. Pa-

ris. A. Olim ex Ald. διαφθαρεται.

προχωρησεν) Brit. προχωρησεν, ex quo Lau-

rentii succedere fluxit, saepeque legitimi locum,

sicut paullo superius in Arch. & Thucyd. II, 5

invasisit. Editum plerorumque consensu muni-

tur,

sur, indicans, Xerxi, modo strenue & prudenter egerit, singula per Europam oppida & nationes, partim captas, ultero partim, sese adiuncturas. Id vero προσχωρησασιν velle, nemo ignorat. *Wessel.*

ελθω) Ask. *Med. Passion.* ceteri cum Ald.

ελθω

Πελοποννήσιω) εἰ Πελοποννησίων Arch.

ad Cap. CIX.

Post περιημεκτεον comma Ald. Cam. I. II.

ἔρμεατο) Arch. Vind. bene. ὠρμεατο alii cum Ald. Post βαλλομενοι abest comma, Ald. Cam. I. II. βελομενοι Arch. Vind. praeteraque εἰ ὠλλοι, quod Johum est. Prius εἰ οἱ ἄλλοι ex Ald. post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

πλεω) πλειω Arch. Vind. Commata post αναμαχεσθαι τε & post αυτες in Ald. Cam. I. II.

αγωσαμενοι) ανασσασαμενοι Medic. Pass. Ask. Post ηρωες colon Ald. Cam. I. II, comma post ανοσιον τε.

εμπιπρας τε) εμπιπρας Med. Pass. Ask. videtur scripturae aberratio verioris. *Wesseling.* Comma post εμπιπρας τε Ald. Cam. I. II.

πεδας τε κατημε) Ob vicinas duae forte litterae perierunt, ut scripserit εγκατημε, nempe τη θαλασση. Diogen. Laert. in Prooem. λ. 9 dixit: εἰς την θαλασσαν πεδας καθεναι κατενας ες το πηλαγος πεδων ζευγος Herodot. VII, 35. *Valkens.*

εχει) desideratur in Arch. Vindob. Post ημιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταμειναντας) καταμειναντας ἤμ. τ. αὐτ. ἐπι-
 μηθηθῆναι Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Stephan.
 pargō. Antea ex Aldo καταμειναντες — επιμε-
 ληθῶμεν, comma post καταμειναντες & post
 επιμελεθῶμεν habet Ald. Cam. I. II.

(ἀναπλάσσειν) Arch. Vind. Eustath. Ho-
 mer. p. 1425, 61. Olim ex Aldo ἀναπλάσσεισθα
 σπῆρα) σπῆρας Eustath. Post ἔχεται abest
 comma Ald. Cam. I. II.

παντελεως) Med. Askew. — Passion. in ceteris
 παντελεως.

ἀπελασας) ἀναπελασας Arch. Post βαρ-
 βῆρον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his
 post Ἐλλησπόντες.

ἀποθηκῆν) Med. Arch. Pass. Ask. ὑποθηκῆν
 ceteri cum Aldo, tum ποιησεσθαι Pass. Erant
 fortasse, qui ὑποθηκῆν, notione παρακλισεως ἰμο-
 νitionis, illustrata Menagii diligentia in Laërt.
 I, 61 praeoptabunt. Equidem in Gronovii par-
 tes eo, Vallam arbitratus ex ipsius subsidio ἀπο-
 θεκῆν invenisse. Πέρσεα, Porto ob insolentem
 τῶν suspectum, recte pingit Arch. Wessel.
 Sequentia cum his arbitror iungenda: ἐς τὸν
 Πέρσεα ἵνα (τὴν αἰρὰ τὴν μὴ καταλωμβῶναι πρὸς Ἀθη-
 ναίων παιδῶν) ἔχη ἀποθεκῆν ita tamen, ut partim
 etiam ad illa pertineant, τὸν Πέρσεα, Petsam enim
 facturus erat ἀποθηκῆν, ad illam ut haberet receptum
 vel refugium, si qua urgeret necessitas, amicum
 ad certum tempus velut depositum, aliquando
 usu futurum, eleganter vocat ἀποθηκῆν, ad ἀπο-
 θεκῆν Φίλων in Lysiae P. 158, vide Mackland; &
 qui hic ἀποθηκῆν egregie tuetur, Abresch. Di-
 luc. Thucyd. p. 654. Valken.

ad Cap. CX.

ταυτα μεν) μεν ταυτα Arch. Vind. & διαβα-
 λε Ald. Comma post Αθηναίοι δε & punctum
 post επεδεσθε Ald. Cam. I. II.

οι ανεγνωσμενοι) οι deficit Arch. Vind.

επιστευσε) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Ste-
 phan. marg. Alii επεδεθε cum Ald. — *Miste
 viros, iussos, tantes. Valla: τάσδε επεδεθε σιγαν?*
meliior mihi lectio videtur marginis Stephan,
τοις επηεισε σιγαν ες πασαν βασανον απικνεομε-
νοις, τα αυτα επτελεθε βασιλε βασιλει φρασαι: quos,
occumbis formenais exorciarentur, fideli cre-
debat: occultaturos silentio, quae regi mandaf-
set dicenda. Valken. Pristinum επεδεθε: dante
nant schedae, quibus obsequor. Wesselingi.

απικνεομενοις) Med, Pass. Askew. in Arch.
 απικνομενοις ων τατοις επτελεθε, reliqui απικνο-
 μενοις cum Aldo: Post τα comma Ald. Cam.
 I. II, in quibus punctum post φρασαι & comma
 post των, & post οι μεν, colon post πλοια &
 post ταδε.

Comma post αριστος & post ται Ald. Came-
 rar. I. II.

ο Αθηναίος) ται Αθηναίος, & sequens σοι
 omittentes, Arch. Vind. non profecto male,
 μοχ υποργεεν Pass. Ask. cuiusmodi & alibi vi-
 dimus. Post λυεν colon Ald. Cam. I. II.

απεπλωον) Arch, Vindob. απεπλεον Ald.
 & alii.

ad Cap. CXI.

Abest comma post Εδητες Ald. Came-
 rar. I. II.

πλων) επιπλων Arch. Vind. cui locus esse poterit.

Post περικατατο abest comma Ald. Cam. I. II. περικατατο nullo augmento, Arch.

εξελεον) sic recte Arch. Vindob. antea ex Ald. εξελεον. Post ηησιωτων abest comma Ald. Cam. I. II.

χρηματα ασηθιντες προς Θεμισκλας) ασηθιντες προς Θεμισ. χρηματα. Pass. Ask. Arch. Vind. ordine sat bono.

λογον τονδε) τον λογον Arch. Vindob. Post μεγαλε abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Περω τε comma Ald. Cam. I. II. Plot. Themist. p. 128 citavit. Post χρηματα comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) ταυτε Arch. abest comma post vocem Ald. Cam. I. II.

εσαν αρα αι Αθηραι) αρα ησαν Αθηραι Arch. & Vind. Post ευδαιμονες colon Ald. Cam. I. II, commasque post eu.

και θων) Eingebat de Pauw ται θων — non absurde, modo necessitas adesset; insuper επι Ανδριος γε ειναι γεωπειτας ες τα μαλιστα αφηκοντας — ad Andrios certe non accedere, nisi maxime pauperes, & in primis, deas inutilis & noxias duas numquam eorum insulam relinquere, sed in ea gratum sibi domicilium habere, Paupertatem & Impossibilitatem. Γεωπειτας non homines, sed ipsas respicere deas, sic ab Andriis dicacioribus appellatas: ad Athenienses accessisse θεες χηνης, ac si semper invifere θεες γεωπειτας, praeterque ceteros Πονην και Αμνηχανην insulae possessione delectari. Quae, doctissimo viro mirifice olim blandita, minime ex-

εξαγματο, **nicerius**, an ipsum ^{αινηκοιτες} **τα**
μαλιστα, seu potius **τα μεγαλα**, uti lib. 5, 49 se-
 fellerint, an repetiti toties post **οπαι** accusativi;
 hos certe improbavit, invito Herodoto, &
 praecipiente **fracturae H. Steph. de Dial. p. 138.**
Wess. www.libtool.com.cn

τα μεγαλα) **Med. Arch. Passion. τα μαλιστα**
Askew. Vind. Bric. Paris. A. B. & Ald. Post
ανηκοιτας colon **Ald. Cam. I. II.**

αχρηστος) **χρηστος Arch. Valla. Post φιλο**
χωρειν abest comma **Ald. Cam. I. II.**
επιβολας) **επιβολας Arch. & Vind.**

ad Cap. CXII.

λογοισι τοισι — εχρησασα) **τοισι και προς Βοθη**
φιλεα εχρησασα **Med. Pass. Ask. praeterea χρω-**
μενυς solus Medic. In ceteris λογοισι τοισι και
προς Ανδριου εχρησασα post **λογοισι**, post **εχρη-**
σασα & **λεγων** commata **Ald. Cam. I. II. Ma-**
gnas ceterum hic turbas amanuenses, quorum
Med. & consentanei veraces si fuerint, χρωμο-
νος, aut χρωμενυς Medic. exilio damnabitur,
summa plerorumque concordia oblatum: sal-
vum illud vocabulum perstabit, ubi de vulgato
demutabitur nihil. Neque fatuus propterea
sermo erit, tametsi απειλητηριοι λογοι praecesser-
int. Illa enim generatim minacia verba, haec
την Πειθα και Αναγκαιην, nisi imperata praestentur,
denunciantia. Verum vide magnum &
eruditum Med. patronum. Wesseling Incredi-
bile, Gronovius inquit, quantum infuscatus lo-
cus. Nullos enim nuncios in praecedentibus
legitur ad Andrios misisse Themistocles, sed
ipsum poposuisse numos προδχομενον eos ser-
mo-

mones, quos audivimus. Deinde abundantia est longe ineptissima, ut is, qui paulo ante dixit, Themistoclem ad alias insulas misisse: **καταλητηριεως λογους, μηδε, παυσισημισις verbis interpositis, dicat, eδωκ ηχεωμεναν λογουσιν τρισι και προς Ανευρεωσ εχρησατο.** Quis enim tam fatuus est, ut non sponte intelligat, eosdem vel certe similes adhibitos fuisse ab eo sermones in tali negotio, quod totum erat innox? Quin & vide, quanto periculis abeat M., in quo tamen videtur vera manus Herodoti: **δια των αυτην αυτων ωμενες τοισ και προς βασιλευσ εχρησατο.** Sic certe ipse ex eo notavi, & statim in eo maxima lux. Nulli enim fuerunt nunci ad Andrios, & fatua manus illos huc adduxit, ubi non erant necessarij, cum omisi sint, ubi debuerant allegari, si fuissent. Eadem ista lascivia interposuit quoque vocem λογουσι. Sed notat Herodotus. Themistoclem in imperandis his pecuniis usum esse Sicino, quem in animo habebat locupletare, sicut etiam locupletavisse in superioribus dixit; ad quam rem poterat inservire haec curatio. Itaque adhuc abundat in lectione cod. Medic. vox **ηχεωμενες** qua deleta sunt nitidissima omnia. — Haec Gronovius.

Post Ελληνων colon, post πολιωρετων comma Ald. Cam. I. II, quod idem ponunt post Κερυσιων τε & punctum post Παριων.

διουτι) οτι Arch. Post Θεμιστοκλεωσ abest comma Ald. Cam. I. II.

αειη) τιμη Vindob. Arch. quod Scholion; Δωη Ald. Cam. I. II.

αλλοι εδοσαν ησιωτεων) αλλων ησιωτεων εδοσαν Arch. Vind. Post Κερυσιουσι comma Ald. Camet.

mes. I. II. Καρυσιοισι τε. sden Ask. (Καρ. 43 sden
Pass. cui non adverbior.

εφυγον) Med. Pass. Ask. in ceteris ex Ald.
διεφυγον) cui sedes potberat relinqui.

εκταστο) εκταστο Med. Pass. Ask. Brit. και
πειτο Arch. ηπειτο Ald. & ceteri omisso comma-
te. Reiskii κατιστο genio sermonis & Arch. suf-
fragatione protegitur. Conf. L. IV, 6a. Wessels

ad Cap. CXIII.

Post Ζεξζα abest comina Ald. Cam. I. II.
positum: post ναυμαχιν.

εξηλαυον) εζηλαυον Ald. Cam. I. II.

ωνωρη) Arch. Vind. Paris. B. Brit. ανωρη
Med. Pass. Ask. Paris. A.

Θεσσαλια) Ask. Passion. Arch. Vind. & sic
solet scriptor, non Θεσσαλια, uti Ald. &c.

απικατο) Med. Pass. Ask. Alii cum Ald.
απικατο.

μη Περσας) μη τις Περσας Ask. Pass.; μη
τις μη τις Περσας Arch. & Valla. Praefert. inso-
liti quidpiam: saltem παντας omiffissent. Glos-
sam atque additamentum ex Lib. VII, 83 arbi-
tror. Wesseling. Post βασιλης punctum Ald.
Cam. I. II, abest his comma post μετα δε, sed
ponitur post Μηδες τε.

Βακτριαι τε) Passion. Ask. ultimum deerat
Ald. &c.

την αλην ιππον) την ιππον tantum Arch.
Vind. Valla.

των συμμαχων) Med. Pass. Askew. Paris. A.
alii αλαν συμμαχων uti Ald.

κατ' ολιγας) Legi nec posse, nec oportere
κατ' ολιγας verissima Abreschii animadversio,
ad-

advocantis Thucyd. III, 111 ὑκαπέστησαν κατ' ἄλλας
 γῆς & L. IV, 11 κατ' ὀλγας ναυς διαλομυοι.
 Vide supra lib. II, 93 & Duker. ad Thucyd. L.
 VI. p. 400. Wessel. Post ὀλγας colon Ald. Ca-
 mer. I. II.

α τῶσι τι χρῆσον) εἰ τι οἱ χρῆσον Arch. cum
 συναδες cum Pass. Forte lectio non esset dete-
 rior, καὶ ὅτεοισι τι χρῆσον συναδες ἠγαπημενων.
 Est illud ὅτεοισι Homericum & Herodoteum;
 Sophocleum ὄτοισι. Ad Homeri Iliad. O. 491.
 Εὐστάθιο ἀδοκασταρ ὄτεοισι, ὅτῃ, ὅτῳ, ὅτων,
 ἀντι τῶ ἀντινων, καὶ ὄτοισι: de quibus unum re-
 futui poterit Aethiano de N. An. V. c. 39 ad
 praedam a leone relictam τὰ ἀλλὰ ζῶσι ἡγοντα
 καὶ αἰσθανομενα, ὅπῃ scribendum ὅτῃ λαψανον
 εἰ τὸ κειμενον, cuius ista sint reliquiae. Valken.

Post αἰρετο abest comma; positum post
 ερεπτοφους τε, & punctum post ψελισφους Ald.
 Cam. I. II.

de πληθος) de το πληθος Pass. Ask. post μεν
 comma Ald. Camer. I. II, colon in his post
 Περσῶν.

ἴσσοτες) ἡσσοτες Vind. Ask. contra morem.
 Post συμπαντας abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

Εν δε τῆτω) εν τῆτῳ δε Ask. Post χρονῶ &
 εν τῳ commata Ald. Camer. I. II, in his colon
 post φους, & punctum post ελεγε ταδε, comma
 habent post ἀπο Σπαρτης, & post γελασας τε.

ὡς οἱ ετυγχανε) ὡς ετυχε Arch. Vind. Post
 αἰσο colon Ald. Cam. I. II.

τοῖγμα εφί) τοῖγμα κοί Arch. Post τοιαντας
 com-

comma, idemque post ὁ μὲν, neque post δι
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

εν πεντε) Abest εν Arch. & commata post
ἡμερησι & μερος absunt Ald. Cam. I. II.

ειπα) ειπεν Arch. Vind. Pass. Ask.

αεραζοντες) αναεραζοντες Arch. comma post
vobem Ald. Cam. I. II, idemque post οι δε.

δενδριον) δενδρον Arch. Vind.

καταδραποντες) καταδιεποντες Pass. Citat
Suidas in Δρεπε, ησθιον λογενε. Post καταδρα-
ποντες comma Ald. Cam. I. II, quod non ha-
bent post καταησθιον, sed ponunt post ημεριον &
αεγειον, & colon post λιμος.

επιλαβων δε λοιμος τε τον) Med. Vind. Pass.

Askev. Arch. antea λοιμος εστα τον, & in Ald.
λιμος. In επιλαβων exemplarium consensus est.
Vid. ad lib. VI, 27, λιμος quoque a manu prima
Parisiensium unus, in quo a manu recentiore
λοιμος, teste Larcherio, qui addit Τουριου in
Emend. in Stid. P. 3. p. 333. edit. Britann. λιμος
praetulisse, morbumque a Graecis λιμοψωρον di-
ctum, quem Scorbutum vocare solemus, hic in-
telligendum, de quo Polybios lib. 3. p. 333 scripsit,
cuiusque etiam meminit in Excerpt. ex Polyb.
de virtut. & vit. T. 2. p. 1469 iisdem usus ver-
bis, quae Herodotus ex Toupii hac correctio-
ne habet. — Post δυσεντεριη comma Ald. Ca-
mer. I. II.

εφθερε) διφθερε Arch. Post τις de com-
ma Ald. Cam. I. II, quod abest his post πολισι

γινωιτο) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Pri-

us cum Ald. γινηται.

Appar. Herod. Vol. V.

H

μο-

μελεδαινεῖν τε) deficit τε Pass. & Ask. Post
 Διος abest comma Ald. Cam. I. II.

ἀσπαιτεόντος) ἀσπαιτεόντων τῶν περι omiffis
 mediis Arch.

οικημένων) Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Ste-
 phan. margo αἰετομένων ceteri, comma post vo-
 cem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post Κρησιώνικης abest comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Θρηξ) Θρηξ Arch. Vind.

ὑπερφους) Pass. Ask. Arch. Vind. in aliis
 & Ald. εργασιέτω.

οιχετο) ωχετο Askew. Passon. & ορος Vind.
 Arch.

αλογησαντες) αλογισαντες Ald.

Περση) Ξερξη Arch. Vindob. Valla. Post
 παντας abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

Post διαλελυμενας comma Ald. Cam. I. II.

δη κατεχομενοι) de Pass. Placebat olim addi-
 ta litera κατεχομενοι, huc delati, sive reversi,
 uti in Aeschyleo, a Comico acerbius perstricto,
 κῶ γὰρ εἰς γῆν τῆνδε καὶ κατερχομαι. Quoniam
 schedae vetant, patior vulgatum, retentos ali-
 quantisper isthuc declarans. Wessel.

εἰτια πλεω) τε πλεω Pass. Askew. non ab-
 surde.

Post ελαγχαιον punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVIII.

λεγομένων λόγος) λόγος λεγόμενος Ask. Pass.
& Arch. Post *ως* abest comma Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναίων) Ἀθηναίων omnes, Valla excepto,
quem sequor. **Justissimum** ἐξ Ἀθηναίων, toties
totiesque in Musis pravum. *Wesseling.*

ενθενθεν) abest Arch.

διεχερετο) Ald. Arch. Vind. Brit. Paris. A.
B. διεχερετο Med. Pass. Ask. Bonum ex Aldo
atque aliis διεχερετο, Jonici enim commatis
χερεσθαι eiusdemque composita. Vide I, 21.
Wessel. Post Ἐλλησποντον colon Ald. Cam. I. II,
idemque post Ἀσθην.

πλωοντα) Arch. Vindob. ante cum Aldo
πλεοντα.

Στρυμονη) Laurentii a *Στρυμονια* ansam do-
cto viro praeiuit corrigendi *Στρυμονηθεν*, quo
facile carebimus. Ab antie ventus Boreas
Στρυμονιος & *Στρυμονιης*, isque impetuosissimus.
Callim. H. in Del. 25 Τὰ χεῖρα μὲν καὶ λαεὶς ὑπὸ
εἰπῆς καὶ πρῶσιεν Στρυμονιῆ Βορραῖο. Hinc Ae-
schyli πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμονος μολυσσάει κακοσχολοί
Agam. v. 209. Callimachum respexisse Helych.
videtur in *Στρυμονιος*. *Wessel.*

γὰρ τι) deficient ista duo fragm. Paris. in
Arch. μάλλον γὰρ τοι.

κυβερνησσω) κυβερνητην Passion. Post καὶ τὸν
comma, post εἰπαὶ punctum Ald. Camer. I. II,
idenique post proxime sequens εἰπαὶ.

οικε) Med. Ask. Pass. male alii οικε. tum
εἰπαὶ ἐμοὶ σωτηρίην Arch. Pass. Post ὑμῶν & τὸν
μὲν composita Ald. Cam. I. II.

εκπηθεον) ~~επιπηθεον~~ Arch. Vind. Perplacet
 εκπηθεον, ut ενδιαυτεσσαθαι, καταμπερθεον, &
 χρεσσαθαι. Wesseling. Post προσκυνεοντασ comma
 Ald. Cam. I. II.

δωρησσαθαι) δωρησαι χρυσω εσφαινω Arch.
 Vind. qui δωρησσασθαι. Post κυβερενηται punctum
 Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIX.

αλλοσ λεγεται λογοσ) αλλοσ λογοσ λεγεται
 Arch. αλλοσ etiam Vind. & sine articulo λογοσ
 Pass. Valla non diffimile habuit: antea cum
 Ald. αλλοσ λεγεται ο λογοσ. Scripta exempla,
 quod impeditum erat, sic optime explicant.
 Respectus est ad initium c. 28. Wessel. Post
 πισοσ colon Ald. Cam. I. II.

ερεθη) ειρεθη Pass. ερεθη Vind. ειρεθη in
 Pass. nihil habere damnabile, ostendi ad lib. 4,
 157, atque alibi. Wessel. Post αντιξοον abest
 comma Ald. Cam. I. II.

μη εκ) μη defit Arch. Vind. Post τοιοινοσ
 comma Ald. Cam. I. II, idemque post τρεσ μιν.

επι τε) εκ τε Arch. Vind. Valla, & forte
 verius. Post κτασφρωματοσ abest comma Ald.
 Cam. I. II.

των δ' ερετεων) και των ερετεων Arch. abest
 comma post ερετεων Ald. Cam. I. II.

προτερον μοι) Medic. Pass. Ask. ab aliis &
 Ald. pronomen negligitur.

ad Cap. CXX.

τινη χρυσοπαισω) Arch. Vind. Valla, τινει
 Med. Ask. Pass. τινει Paris. tres. Ald. Brit.
 onasse dicitur Abderitanos aureo acinace, και
 τινει

τιηρη χρυσοπασω quod ex codd. revocabitur; tiaram tamen infrequens fuisse puto Regium donum: Acanthios eodem, quo Abderitanos, honore Rex dignatus VII. c. 116 εδωρησατο εθνη Μηδικη. Nusquam etiam auro distinctam χρυσοπασον memoratam legi. *tiaram*. code qua praeter Briffon. multa Gataker A. M. P. c. 24, sed alibi reperias χρυσοπασον εθνητα, & τα χρυσοπασα των ενδυματων. Valken. Ex Vallae Latinis locum instauravit de Pauw: recte factum Mss. testantur. Medic. & paucorum τρηρεϊ formam praefert insolitam, nec usquam obviam, cedereque meliori debuit. Quid de docto in Germania viro (Heilmanno, cui hanc tribuit sententiam Degenius) existimabimus, Aldinum τρηρεϊ χρυσοπασω, tuente, & poculum auro inductum excogitante? Quid? sed mihi tempero. Τρηρης, si qua apud audaciorum poetam, in Musis & solutae orationis auctoribus, de poculo nusquam. Mos quoque Persicus, uti ad hunc diem in Oriente, donare vestes, tiaras, acinaces, *Wessel*. Post καυ ante ως abest comma Ald. Camer. I. II.

εμογε εδαμως πισα) Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ora Stephan. alii cum Aldo μεν εδαμως εμοι πισα.

εξ Αθηνων) εξ Αθηναίων omnes praeter Valliam, Αθηνων recte legentem. Post οπισω abest comma Ald. Cam. I. II.

προς τς Ελλησποντες &c.) τα δε Αβδηρα ιδουται προς τς Ελλησποντες μαλλον η τς Pass. Askew, Arch. Vind.

ad Cap. CXXI.

Abest post Ελληνες comma Ald. Cam. I. II.
 εγενοντο) εγινοντο Pass. Vind. Arch. & εζη-
 λην Arch. Vind.

δηιασαντες) δηιασαντες Arch. Vind.
 νυν τοισι) νυν desit Ask. post ακροθινα com-
 ma Ald. Cam. I. II.

διδασσαντο) εδασσαντο Ask.
 απεπεμφαν) Med. Pass. Ask. Brit. alii cum
 Ald. επεμφαν. Post εκ των comma Ald. Came-
 rar. I. II.

δωκαδεκα) Med. Askew. Pass. ceteri cum
 Ald. δωδεκα, Valla tantum decem. Μοχ εσημ
 Arch. Vindob. Post ετος comma Ald. Ca-
 mer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Πεμφαντες) Haec apud Plot. Malign. p. 871.
 et Ελληνες) absunt ista duo Askew. qui mox
 cum Pass. επηρωτεον non επηρωτεον, ut antea ex
 Ald. Post ε δε comma, & εχει Ald. Cam. I. II.

αλλα απαιτες) Arch. Vind. Askew. plene,
 αλ' Aldus &c. post αυτες comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Κροισω) Med. Pass. Ask. in Arch. χρους,
 male, etsi crater aureus fuerit. Redi ad L. I,
 51, in ceteris Κροισα.

ad Cap. CXXIII.

Post ληις comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post φρατηγες.

διενομον) Med. Pass. Ask. διενομοντο Paris. A.
 B. Brit. Ald. Steph. εφρον Arch. Vind. No-
 lo,

lo, quamquam locuplete pristinum auctoritate
 munitur, licet recepto movere. εφερον, quod
 duobus in codd. ad stipulatores Aristiden T. II.
 p. 218 & Plutarch. Them. p. 120. D. nanciscit-
 or: hic enim απο της βωμης την ψηφον εφερον οι
 στρατηγοι, plenius ille, και εφεροντων την ψηφον απο
 της βωμης της Ποσειδωνος περι των αρεσιων. unde
 Canterus Chaeronensis arae Neptuni, Ποσειδω-
 νος, titulum instauratum voluit, Nostro prae-
 eunte. Ambo vero in latis sententiis ab Hero-
 doto abeunt, & sumtas ex ara tabellas, sive
 ψηφους significant, nec prave, pro diverso re-
 spectu. Wessel. Revocarem relictum δινεμοντα.
 Athenis, causa utrimque dicta, qui iudicibus
 distribuebant singulis τας δυο ψηφους, hi dici po-
 terant διανεμεν τας ψηφους. Sed apud Herod.
 Graeci duces inter se calculos dividentes, qui-
 bus ferrent suffragia, δινεμοντα τας ψηφους &
 quidem επι Ποσειδωνος τω βωμω ad altare Isth-
 mii Neptuni; ut Dei maiestate moti sancte iu-
 dicarent: τον πρωτον και τον δευτερον κρινοντες (si-
 ve κρινοντες, iudicaturi) εκ παντων. Herodotea
 Plut. interpretatur in Themist. p. 120. D. Hoc
 Athenis etiam nonnumquam factum liquet ex
 Demosth. de Corona p. 162, ubi η βυλη η εξ
 αρεσι παυε dicitur απο της βωμης φερουσα την
 ψηφον. Or. c. Macart. p. 601 την ψηφον, καιομε-
 των των ιερων, απο της βωμης φεροντες της Διους της
 φρατρεις, — ψηφισαντο τα δικαγια. Valken. Post
 παντων comma Ald. Cam. I. II.

ουτεων) abest Arch. Vind.

εκασος) Sic omnes; εκασον edit. Gronov.
 operarum error est. Vise lib. 3, 82.

Θεμιστοκλειος) Θεμιστοκλειος Arch. Vind. Ask.
 Post οἱ μὲν comma Ald. Camer. I. II, idemque
 post Θεμιστοκλειος δε.

ad Cap. CXXIV.

εἰσώθη τε καὶ εδοξώθη) Vindicavimus prius
 ab iniuria H. Stephani L. VI, 131. Εδοξώθη in
 eadem recensione voc. Herod. legi posse εδοξώ-
 δη, quod utique ipse, Aldo deserto, mutave-
 rat, suspicionem movet, nec urget tamen, id-
 que rectissime. *Wessel.*

πολλόν) πολλῶν ora Stephan. ex Aldo. Post
 Θεμιστοκλειος punctum Ald. Cam. I. II.

δε μιν) γε Ask. καλιθευοντι Vind.

απιοντα) Arch. Vind. Passion. Ask. margo
 Steph. ανιοντα olim, ανιοντα duabus vocibus
 Ald. Camer. I. II. Legerem ex marg. Stephan.
 απιοντα quo honore neminem alium dicuntur
 prosequuti: hoc apud Thucyd. I. c. 174. Spar-
 tanis in memoriam revocat Orator Atticus.
Valkenar. Non nescio patrocinium, veteri ανι-
 οντα paratum. Praestat ex scriptis exemplis de-
 promptum, estque apud Aristid. T. 2. p. 219 in
 memorabili hoc Atticum imperatorem dedu-
 centium & prosequentium comitatu: memora-
 bili inquam; nihil sane ad honorem amplius &
 ad gloriam magnificentius, publice a Spartanis
 laudato accedere potuit, quam a CCC. equiti-
 bus primae nobilitatis, & regum stipatoribus,
 L. 6, 56 ad Laconicae fines honorifice deduci.
 Praedicant hoc eius decus Aristides, Plutarchus,
 Atheniensiumque legati, ad Spartanos peroran-
 tis in Thucyd. L. I, 74. *Wessel.*

ερεων)

επειν) Arch. εραν alii cum Ald. Post ανθρω-
πων & των commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Αφιδναίος) Αθηναίος Arch. Valla neutrum
habet, cui Αφιδναίος haud agnoscanti, nedum
Αθηναίον, modo plures afforeat suffragatores,
ad sensum cupide praerberem. Timodemus Bel-
binita fuit. Memini pulcre, Jo. Menrsium in-
sulam Belbinam Atticae populis sive pægis sine
teste inferuisse, & Sponii meruisse censuram,
errantis tamen longe ob negatos insulae inco-
las. Alia omnia Strabo VIII. p. 576 & IX. p.
611. Jam Belbinita si Timodemus, quomodo
Aphidnaeus? Nam Αθηναίος Arch. ex sequenti-
bus, quoniam librarius, sicuti in Valla, aliquid
deesse suspicabatur, huc venisse videtur. Fuis-
se vero Belbinitanum acre Themistoclis respon-
sum arguit. Simile Platonis de rep. I. p. 330.
A. & Plut. Themist. p. 121. A. quo Seriphio
obtreptatori Themistocles; αλλ' ετ' αν εγω Σερι-
φιος ων, εγενομην ενδοξος, ετε ου Αθηναίος. Qui
quidem ex insula Seriphio, hic ergo ex Belbina,
insula ex adverso Atticae obscuriore, cuius ha-
bitatores ob vilitatem adeo contemptibiles, ut
Βελβινιτης Graecorum conviciis celebraretur.
Testis est Teles Philosophus apud Stobaeum
Serm. 38. p. 233, ubi nunc Βελβινθετης, sed
ad Nostri praescriptum de Abr. Ortelii sententia
reformandus. Si boni tamen commatis Αφιδ-
ναίης, quod valde metuo, quippe dicto Themi-
stocleo nervos incidens, solum superest, ut
Timodemus, domo Belbinita, ius civitatis
Athenis ob nescio quae merita, qualis de Pauw

divinatio, consequutus fuerit, & Aphidnaeis additus. *Wessel.* H. Steph. ad h. I. Valla, inquit, Αφιδναίος omisit, aut potius non legit, quod certe suspectum etiam reddunt, quae sequuntur: Vallae potius suspectam fuisse puto codicis **scriptionem Αθηναιος**, in Arch. etiam inventam, atque illum omittendum censuisse, quod emendare non poterat. *Valkenar.*

επιφανων) επιφανων ανδρων Arch. Vindob. Pass. Valla, Steph. inargo: deerat ultimum Ald. &c. Adiuncto ex schedis, nihil ad hanc rem utilius. *Wessel.* Comma post επιφανων Ald. Cam. I. II.

καταμαρτυρων) Arch. Vind. Valla, non uti ceteri cum Ald. καταμαρπτων. Exiguam lectionem καταμαρτυρων Herodoto vindicavit *Wesseling.* in *Diff. Herod.* p. 203. *Valkenar.* Retinendum καταμαρπτων, an codd. καταμαρτυρων revocandum, haesitavi. Visum hoc a Valla, quod *Portus* coniiciendo tenuit, lectum, ac quius melius. Nam καταμαρπτων inprehendendo tritum, solitarie deponi, vix tolerabile. Contra καταμαρτυραν ex more Ionico καταμαρτυρεων, protervi hominis & invidia rumpentis insaniam egregie declarat. Quo qui ingenio μαρτυρωμενοι κλοδρασις *Aeschyl.* Suppl. 766. *Wessel.* *Larcbetius* καταμαρτυρων quoque invenit in *Parif. A.*

εσ Λακεδαιμονα) εσ Σπαρτην idem. Alterutrum scholion est.

εχοι) Med. Pass. Vind, Ask, *Parif. B.* Reliqui cum Ald. εχει.

επει τε εκ επαυτο) Med. Pass. Ask, Arch. Vind. Brit. Valla. Antea ex Ald, ανεκτο, και εκ

ἐκ' ἐπαινετο. Scholion ἐνεκεντο καὶ Mss. extrudunt, alioqui non in absurdis, uti L. VII, 158. Wessal. Post τοι comma Ald. Cam. I. II.

ἐπ' αὐτὸν) ἐπὶ αὐτῷ Arch. Vind. Post ἀνδραπέunctum Ald. Cam. I. II.

τοῦτον) Med. Ask. τὸντο Passion, Arch. Vindob. levi discrimine: praeterea μεν tantum Ask. Med. Pass. Ceteri cum Ald. μεν ἔνν. Vide Miscell. Obs. Vol. III. p. 146.

ad Cap. CXXVI.

ἐρατῶ) ἐρατῶ τῶ Med. Pass. Arch. Askew. ἐρατῶ τὸν Vind. alii ἐρατῶ ὄν cum Aldo. Post ο μεν comma Ald. Cam. I. II.

ην) desideratur in Passion. & Medic. non absurde.

ἐγενετο) ἐγένετο Pass. Post πορευομενος abest comma Ald. Cam. I. II.

Ποτιδαμηται) Ποτιδαμηται & consimiliter post pauca Arch. Ask.

οὐ γὰρ) ε γὰρ ex errore typogr. Ald.

ἐκ τῆς Σαλαμίνος) ἐκ Σαλαμίνος idem, Vindob. Pass. Post ὡς δε comma Ald. Cam. I. II.

αἱμοῖ) Arch. Vind. οὐ αἱμοῖ Ald. & alii.

ad Cap. CXXVII.

οὐ ἐκ' τῆ) deficit οὐ Pass.

Κριτοβελω Τορωναίω ἐπιτροπευεῖν) Κριτοβελω ἐπιτροπεύειν Med. Pass. Ask. omissa media voce Τορωναίω. Non ausim, hinc quidquam auferre aut demutare; non ἐπιτροπεύειν, in cura & administratione civitatis frequens L. 3, 15 & 82; non Τορωναίω siquidem Toronaei is generis. De Valla sileo. Recte castigatur, ad unum Cri-

Critobalam applicans, quod toti Chalcidicae genti concessum, conf. H. Casaub. in Strabon. X. p. 685. *Wessal.*

ad Cap. CXXVIII.

Post προθυμίας comma Ald. Cam. I. II. συντιθεται) marg. Steph. Vind. Arch. Pass.

Askew. Brit. quod placuit: antea συντιθετο.

Post αρχην comma Ald. Cam. I. II.

ειπα) ειπειν Arch. Vind. Pass. Brit. punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

βιβλιον) βυβλιον Pass. Arch. etiam in seqq. porro Τιμοξενος θελων Arch. Vindob. & similiter μοχ.

γλυφιδας) Explicat Suidas in voce. Haec minus recte conversa egent levi correctione, τοξευματος περι τας γλυφιδας περιελιξαντες: verbis adiectas sic solet Noster repetere praepositiones: ad eam rationem Aeneae suo Casaubonus restituit: οι δε τα τοξευματος περι τας γλυφιδας ελιξαντες το βιβλιον: circa sagittae crenas epistolam volventes. *Valkenar.*

προδιδας) παραδιδας Ask.

δ Αρεταβαζος) Articulum non agnoscit Pass. Post βληθεντα comma, colon post πολεμω Ald. Cam. I. II.

παρη) Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. A. B. Brit. Ald. ex Med. παρησαν, quem deserui, sine ullo fulcro incedentem: structura tamen non improba, & L. III, 114, atque alibi sese offerens. *Wessal.*

καταπληξαι) καταπλεξαι Arch. quod probavit recepitque *Larcher.* μη καταπληξαι Τιμοξενου προδοσιη, de prodicionis supplicio in Latinis

nis Vallae simulantur, indignante, neque iniuria, Porro, qui, ob prodicionem Τιμοχρημῆν metu non percellendum, ex communi eius verbi notione, haud prave. Mihi, ut ingenue dicam, blanditur quodammodo Arch. μη καταπλεξαι — προδοση non implicare prodicionis crimine. Notum in Musis καταπλακειν usu diverfiore, nec hunc tamen sermonis genius adspersatur. *Wesseling.* Post προδοση colon, post ὁ μὲν δὲ comma Ald. Cam. I. II.

εγενητο) εγεγονε Arch. Vind. Passion. ora Steph. haud male, uti c. 139.

ad Cap. CXXIX.

Post Ἀρταβαζος de abest comma Ald. Camer. I. II.

παρισσαν) παρησαν Arch. Ask. loco παρησαν, quod verius opinor.

μὲν μοιρας) μὲν abest Arch. qui mox cum Vind. διδοιπορηκεσαν sine augmento. Post τας ante διελθοντας comma Ald. Cam. I. II.

οση) οσην Arch. post λεγασι abest comma Ald. Cam. I. II.

γενομένη) γενομένης Arch. γενομένη Pass. Ask. Post οἱ μὲν comma Ald. Camer. I. II, idem post επισταμενοι, & colon post διεφθειροντο, comma post επισταμενος in iisdem.

Ποτιδαηται) οἱ Ποτιδαηται & mox idem scribunt Ποτιδαηται Arch. Ask. Post επιπλασαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post ερχιης, & post πλημμυριδος, colon post τοδε.

τε Ποσειδωνος ες τον νηαν) ες τε Ποσειδωνος τον Arch. post νηαν comma Ald. Cam. I. II.

το εν τω προσκειν) Quattuor ista negligi
Arch. Post Περωτων comma Ald. Cam. I. II.

τοιπερ) οίπερ Arch. Ask. Pass. Vind. Post
περιγενομενους comma Ald. Cam. I. II.

ετω επηζαν) absunt haec duo M. d. Pass.
Askew, www.libtool.com.cn

ad Cap. CXXX.

ναυτικός) ναυτικός στρατός Arch. Vind. Ald.
quorum vocum ultima desit Med. Pass. Askew.
Brit. Gronov. Wesseling. Hanc vocem ulti-
mam expellit Mf. ut rursus in principio capituli
proxime sequentis, & 9, 95 dicuntur αὐτῶν ναυ-
τικῶν στρατηγοί. Et toties iam in antecedentibus
ὁ πλοῦτος, etiam mox rediens. Quin. etiam vox
ista huc non convenit." Neque enim classarius
exercitus transfretavit alias pedestres copias,
sed nautae & classarii. Gronov. Satis olim
commoda ἡ δὲ ναυτικὸς στρατός ὁ — Wesseling.
Post ἄσση abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐκ Χερσονησι) desunt Ask. διαπορθμεύσας Arch.
cum εχαιμερισε Pass. Ask.

ἐπιλαμψάντος) Codd. etiam praebent I. c.
190 εἰς ὑπολαμπε· hic si darent εἰς ὑπο-
λαμψάντος, praferrem ut usitatus; hoc ubi
habet Chariton III. p. 51, 9 dedit Herodotes
d'Orvilius, ex ἐπιλαμψάντος hoc in loco maius
incrementum colligens; sed confutat illud vox
adiecta πρώτος paullo etiam post memoratur
τὸ εἰς γινόμενον, opposita ad εἰς ὑπολαμπόν, vel
ὑποφαινον. Nusquam apud Xenoph. invenietur,
ut puto, εἰς ἐπεφαινε sed εἰς ὑπεφαινε p. 292,
27. 300, 17 & alibi. Sic Livius orditur libr.
22. Jam ver appetebat, & Hannibal ex hiber-
nis

his movit: ista codd. lectio ceteris videtur anteponenda. Hic Herodoto scribi quoque poterat, ut alibi solet, ἄμα τε ἐπὶ ὑπελαμπῆ, καὶ ὁ ναυτικός ἐπιβλεγετο ἐς Σαμόν: eleganter nunc ponitur, πρῶτος συνελεγετο: maturus, pro πρῶτῃ, pro ὄψε, fero, ut Latinis *fero*, non usurpatur, quod sciam, ὄψιμος, sed ὄψιζων pro σκοπῆς ὄντος, σκοπτικός adhibetur, ut *vespertinus*. *Valken.*

πρῶτος) πρῶτος Arch. Vindob. ex Scholio.
Post Βαγῶων comma Ald. Cam. I. II.

προελαμμένος) προσλαμμένος Arch.

ἡ Ἀμιτρῆς) Fuerat Ἰθαμιτρῆς, sicuti lib. 9, 101, cuius priore obsolescente litera, mutataque altera, id prodiit, quod cernitur: nam eundem describi, dubio vacat. Fueritne Ἀρτυνῆς Ἰθαμιτρῆω L. 7, 67 huius frater, & patris hinc corrigendum nomen, non adfirmaverō. *Wesseling.*

πρῶσιαν) προσησιαν Arch. Vindob. προσησιαν Ask. προσησιαν Pass. antea προσησιαν ex Ald. verius προσησιαν ex codd. discordante scriptura, & το προς ἰσπερῆς, quod cap. 130, *Wess.*

τα προς) Pass. Ask. alii τα,

Post adae punctum Ald. Cam. I. II. εὐδαιος Arch. Vind.

ε μιν) ε μιν Ask. & sic Reiskius.

ἐλευσεθαι) margo Steph. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. quod satis; προσελευσεθαι antea, Post Φυλαίσσαν comma Ald. Cam. I. II. colon in his post θυμῶ.

πολλῶ) πολλῶν Arch. Vind. bene. Vide c. 13 & VII, 7.

ἐβλεψοντο) ἐβλεψοντο Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II.

ετα) ετ. Ald. Cam. I. II.
 δυναματο) Pass. Ask. Med. Arch. Vindob.
 antea δυναντα. Post ποιων colon Ald. Camer.
 I. II, comma post ωτακαστεον in iisdem.

www.lodovico.org
 ad Cap. CXXXI.

Post εων comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post περος & post ναυτικός.

Ηγησίλειω) Ησίλειω Arch. Valla. τε η Γησι-
 λειω Ald.

Χαριλας) iidem, alii Χαριλας cum Ald. Am-
 flexus Χαριλας suum nomen, obtemperans Pau-
 saniae; pluribusque aliis: vide Χαριλας apud
 Phot. Lycurg. frequentatur titulus *Wessel.*

Post Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II,
 quod abest his post παντες.

δων) δων Arch. Post οι αλλα abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

Ex Eurythenidarum familia Ηγησίλειος L.
 VII, 204 leniore est scriptura; hic lib. VI, 65.
 Ayt, non sine lite. Reliqua Proclidarum seri-
 es, ubi scriptores priores in consilium miseris,
 multis premetur difficultatibus. Omnes aut re-
 ges fuisse, exceptis duobus prius post Leucy-
 chiden depositis. Ubi vero Anaxandridae re-
 gis, filii Theopompi, neposisque eiusdem Ar-
 chidami, pronepotis Anaxilai, & abnepotis Leu-
 rychidae inter Spartanos reges mentio? Pausa-
 nias III, 7. Proclidarum successorem multo
 digessit aliter, habetque sibi suffragatores mag-
 nae in talibus auctoritatis. Ista ad incommoda
 cum Palmerius animum attenderet, nossetque
 Aristodemum, Aristomachum, Cleodaeum,
 Hyllum in Spartacorum regibus haud censeri,
 scrip-

scriptum fuisse decrevit, πλην των δ' ὕστατων καὶ των ζ' μετα Δευτυχιδέα πρώτων καταλεχθέντων, exceptis quatuor ultimis, & iis septem, qui post Leutychem recensiti sunt. Exercit. in G. Auct. p. 39. Quae optimi viri medicina modum excedit, nec pravis sanitatem reddit. Prava reliquit, quae fingi debebant, Χαρίλλης, τὸ Πολυδέκτηος, τὸ Εὐνομῆ· nam Charillus Polydectis fuit filius, Eunomi nepos, sicuti Jo. Meursius Regn. Laced. c. 16 & Ed. Simsonius Chron. A. M. 3107 docuerunt. Perperam abest Σωρ, Euryphontis pater, Proclis filius, eodem Meursio c. 15 monstrante. Omnes hae turbae & errores iniuriae temporum & librario- rum debentur, expeditu, silentibus codd. inextricabiles. Wessel. Leutychidae pater & avus memorantur etiam supra VI. c. 65 proavus, abavus, ceterique maiores ad Theopompum usque aliunde ferme sunt ignoti, quippe qui Sparta non regnaverint. Sed si septem isti, qui post Leutychem primi memorantur, non fuere reges, scribi non potuit hoc capite: ἔτσι πάντες πλην των ὀκτῶν· corrigendum videtur: ἔτσι πάντες πλην των ἑπτά των μετα Δευτυχιδέα πρώτων καταλεχθέντων, οἱ αἱοὶ βασιλεὺς ἐγένοντο Σπάρτης· levissima correctio, quae Jac. Palmerio debetur, fit unius literae mutatione, reliqua Palmerii molimina probari nequeunt. Reges Proclidas enumerans Herod. forsan in generis auctore Procle substitit, aut in primo potius iuxta Lacedaemonios rege Aristodemo; atque hunc etiam ultimum posuerat recensens Eurysthenidas VII. c. 204. Ab aliis dissentientes Lacedaemonii VI, 52 λεγούσι αὐτὸν Δρισάδη·

Appar. Herod. Vol. V. I μόν

μον των Αριστομάχου, τῆ Κλεοδαίου, τῆ Ἰλίου, Βασιλευντα ἀγαγεν σφραγ. quantillum iam fuit exemplaria Herodotea corrigentibus illinc repetitos Aristomachum, Cleodaeum, Herculem, ad utramque seriem adiicere, aut in margine memoratos in contextum recipere. — Septem istis omiſſis hic, si vera suspicor, decem reges memorarentur Leutychidae progenitores ex Heraclidis fati, Aristodemus, Procles, Sons, (hunc recte, opinor, Jo. Meursius interſerit reliquis, Eurypontis patrem, de R. Lacon. c. 15.) Euryphon, Prytanis, Eunomus, Polydectes Charillus, Nicander, Theopompus: hic, Herodoto decimus, alias regum dicitur ex ista familia nonus, quia non Aristodemus, sed primus rex statuitur Procles. — In his nostris, Jonice scriptis, mirari licet formam nominis, *Ευρυφώντος*, illam quidem instar aliorum ex *ων* contractorum legitimam, sed in hoc nomine inauditam; in quo scribenda nota nostrorum tantum exemplarium, sed & veterum est inconstantia, quam exposuit F. Sylburg. ad Pausan. p. 208, hinc incerti fluctuant recentiores P. Faber Agon. III. c. 18. Jac. Palmer. Exerc. p. 381. N. Cragius, Jo. Meursius, Ez. Spanheim ad Julian. p. 129. *Ευρυφών*, hoc loco positum, commendat, quam genuinam, puto, scriptionem *Ευρυπών*, Pausaniae, me iudice, tribuendam & Plutarcho, in cuius T. I. p. 662. E. pro *Ευρυπώντι δε*, scribendum *Ευρυπώντιδα* — *παρεσχόν*. Rarissimam formam patronymicam nobis servavit, Etymol. p. 397, 12. *Ευρυπώντιδος*, quae non sane censeretur debet ex *Ευρυπώντιδος* κατὰ συγκοπήν nata, sed potius ex *οίδης* con-

contracta, sicut Μινωδης & similia. *Walken.* —
 Corruptus sine dubio locus. Herodotum Spar-
 tanorum regum genealogiam & successionem
 ignorasse, vix credibile. Librariis ergo erro-
 res debentur. Quare cum *Valkenariorum*: ετοι παν-
 τες, πλη των επτα, και μετα Αυτοχιδεα πρωτων
 καταλεχθεντων, οι αδλοι βασιληες εγενοντο Σπαρ-
 της; corrigendum censemus; τε Σω8 librario-
 rum culpa post τε Ευρυφωαντος excidisse, ibique
 inferendum, & Polydectem, & Eunomum
 transponendos cum *Larcherio* iudicamus. Euno-
 mus enim Prytanis, & Polydectes fuit Eunomi
 filius; uti recte in Pausania collocantur. Sic
 omnia expedita.

ad Cap. CXXXII.

εσ την Σπαρτην) εσ Σπαρτην Arch. Passion;
 Vindob.

φασιαται) φρατιωται Arch.

Στραττι) Σταττι Arch. Valla. Post επιβη-
 λουστες de comma Ald. Cam. I. II.

εγενοντο) εγινοντο Ask. Pass.

εξενεικαντος) εξενεικαντες Ald. Cam. I. II.

Post ετω δη comma Ald. Cam. I. II. ουτοι οι
 λοιποι Arch. post εοντες comma Ald. Came-
 rar. I. II.

υπεξεσχονι εκ της) υπερεσχον της Χι8 Arch.
 της abest Ask.

οι προηγαγον αυτες) προηγαγον δε αυτες Arch.
 Vindob.

προσωτερω) πορρωτερω Arch. Post Ελησι co-
 lon Ald. Cam. I. II.

εμπειροισι) απειροισι Arch. post εναι pun-
 ctum Ald. Cam. I. II.

ηπιστατο) επιστατο Arch. Vindob. neque
id prave.

τοιςτω) τοιςτων Arch. concinnius, sive τορ
στο, quae & Pavii coniectura, belle observan-
tis, planiorem futuram descriptionem, si το
προς εσπερης καιωτερω Σαμυ & το προς την ηω
ανωτερω Δηλε Scriptor maluisset. Sic manifesti-
or Persarum ex orientis plaga progressus intra
Samum & Graecorum ab occidente ultra Delum.
Verum noster maluit vulgatum, habita utrius-
que itineris diversa ratione & respectu. *Wessel.*
Post βαρεβαρεσ comma Ald. Cam. I. II.

Δηλε) Δηλος. Pass. & mox δε es το cum As-
kew. loco δεος melius εφυλασσε iidem, Arch.
Vind. Brit. ora Steph. Valia: antea εφυλασσαν
cum Ald. δεος το μεσον εφυλασσε ab ipsa re &
schedarum auctoritate commendatur. *Cob.*
L. IX, 89. *Wesseling.*

ad Cap. CXXXIII.

Comma post Έλληνες Ald. Cam. I. II, idem-
que post Μαρδονιος δε.

ορμεωμενος) ορμεομενος Arch. & κατα χρηση-
ριω. Post τω ante ενομα comma Ald. Cam. I. II,
idemque post Μυς.

χρησομενον) χρησομενον Arch. Vind. Post
των comma Ald. Cam. I. II.

σφι) minus accommodum, scribique mal-
let *Koenius* των οια τε ην οι. *Wesseling.* Quod
probavit recepitque *Larcher.* & *Degen.*

ad Cap. CXXXIV.

απικομενος Φανεται) Φανεται απικομενος As-
kew. Pass. Arch. In Vallae Latinjs *Telebadiam*,
miro

miro errore. Post Τροφωνιον punctum Ald. 'Ca-
mer. I. II, comma in his post χρητηριον.
και ες) και abest Arch. Vind.

Ισμηνιω) Ισμινιω Arch. prave. Post ες) δε
abest comma Ald. Cam. I. II.

ιροισι) Literas aliquot a vicinis absorptas
suspicio, & pro κατάπερ εν Ολυμπιη, ιροισι γε-
stitui commode posse, κατάπερ εν Ολυμπιη,
εμπυροισι αυτοδι χρητηριαζεσθαι, ignem victima-
rum vaticinum illic (in Ismenii Apollinis The-
bis) consulere licet, ut Olympiae. De multis
pauca sufficient: Pindar. Olymp. 8, 3 Ολυμπια
Δεσπον' αλαθειας, ινα μαντιες ανδρες Εμπυροισ τεκ-
μαιρομενοι παραπει — Ρωνται Διος αρχηκεραυνη.
Schol. in Olymp. VI, 112 Μαντειον ην εν Ολυμ-
πια, ε αρχηγος γεγενεν Ιαμος τη δια των εμπυρων
μαντεια, η και μεχρι τε νυν οι Ιαμιδαυ χρωνται.
De oraculo Apollinis Ismenii Thebis Schol. ad
Sophocl. Oedip. Tyr. 21 εκ' Ισμενε τε μαντεια
σποδω] αντι τε βωμω, οτι δια των εμπυρων εμαν-
τευοντο οι ιερεε, ως φησι Φιλοχορος. Valkenar,
Probavit recepitque Latetius εμπυροισι, cui &
nos calculum adiicimus. Recepit hoc & Dege-
nius, Reiskius in Miscell. Lips. Nov. Vol. 8. p.
503 ιρηιδισι contecit, ad mentem Porti.

κατεκοιμισε) Scribi malim κατεκοιμισε εν
Αμφ. sive casus censeatur secundus, atque usi-
tator in talibus; seu potius quartus & rarior,
quia legebatur ante εις Αμφιαραιου cubitum ivit
in aedem Amphiarai: Triclin. ad Sophocl. Oe-
dip. Tyr. 114 απηλθεν — εις Αποδω. Apollod.
III. p. 203 εις Πυθιαν ηλθε. Lucaneum in A. A.
XVI, 40 εσηλθον εις την Λυδισιν, est & illud ad

Atticam normam Aristoph. Π. v. 237. Demosth. p. 733, 79. Lybiae p. 339, 7. Wessel.

Δμφιαρεω) Medic. Arch. Vind. Pass. Ask. Paris. B. alii cum Aldo Δμφιαραον, post τοδε punctum Ald. Cam. I. II.

εκελευσε) Med. Passion. Arch. Vind. Ask. Paris. A. εκελευε Paris. B. Brit. Ald.

Δμφιαρεως) recte Askew. Δμφιαρεος Arch. Olim Δμφιαραος cum Ald. post απεχομενους punctum, post οι de comma Ald. Cam. I. II.

εγκατακοιμηθησαι) Pass. Ask. ora Stephan. quod placet. κατακοιμηθησαι prius ex Ald. Non reuicerem, si plures darent codd. lectionem marg. Steph. εγκατακοιμηθησαι. In Amphiarai templo εγκοιμησομενοι qua solerent abstinentia praeparari, ad somnium fatidicum accipiendum tradit Philostr. de V. A. II. c. 37. Propria erant de his verba εγκοιμασθαι, εγκαθευδεν, incubare; vid. Wessel. ad Diodor. I. p. 63 & Davis ad Cic. de Divin. I. c. 43, ubi vulgatum εκκυβαbant forte tuebitur Xenoph. εξακαθευδον, p. 278, 37. In Aesculapii fanis suo quisque ordine εγκοιμησομενοι interim circa templa excubabant aegroti: tales intelligendi sunt περι τον θεον θεραπευται apud Aristid. T. I. p. 531. Vide T. H. ad Schol. in Aristoph. Plut. p. 450, tales etiam latent in voce perverse scripta apud Pausan. II. p. 136 περι οικισι μεν δη και αδοι, και το πολυ οικηται (L. ικεται) τε θεσ. Valken Amphiaraus την δι' ανερατων μαυτικης censebatur auctor Pausan. I, 34. Cuius in fano propterea seisciraturi pellibus incumbabant stratis somnosque petebant. Illud autem εγκοιμασθαι dicere cum soleant, remque ipsam εγκοιμησεν εν τοις ιεροις Diodor.

odor. I, 13, cur pro reliculo *εγκατακοιμηθῆναι*
praestantium sordidarum censebimos. *Wesseling.*

ad Cap. CXXXV.

Tode *de*) τότε *de* Ald. Cam. I, II, in quibus
nullum comma post *Μῦν*.

Πρώτῳ) Reponunt *Πρώτῳ* scriptis non addi-
centibus. *Wesseling.* Comma post *λιμῆς*, quod
abest post *εἰς* Ald. Cam. I, II.

Ακριφίης) *Ακριφίης* Arch. Valla. Conf.
Sylburg. ad Pausan. IX, 23.

de oi) Med. Pass. Ask. Ceteri *de* omittunt,
nec Ald. habet.

Θεσπιεῖν) *Θεσπιεῖν* Arch. Vind. more Jo-
num, post *τα* comma, post *εμελλε* colon Ald.
Cam. I, II.

την προμαντιν) *τον προμαντιν* Pass. Vindob.
Brit. *τον μαντιν* Arch. Proba haec si sunt, ha-
bit *Πτοῦς* Apollo aequae ac Delphicus suam
προμαντιν, suam *προφητην*, nullaque necessitas
υπο της προφητιδος in vicinis ex Reiskii volunta-
te fingendi, quae quidem, improba ista si fue-
rint, nulla tamen aderit. Ostentant scripta
exemplaria *τον προμαντιν*. Strabo solum *προφη-*
την τε μαντιν Ptoi lib. 9. p. 633 novit, iidem
Plutarch. T. 2. p. 412. A. atque erronee, aut
corrupte, *Φωνη Αιολιδι* respondentem, loco
Καρινη, quam in vit. Aristid., lapsus nonnihil,
illi tribbit, h. e. *βαρβαρικη διαλεκτω*, qualis Ca-
rium, non Aeolensium, L. I, 171. Pausaniae,
haec excerptis IX, 13, iusto iudicio. Hinc
manare videtur, *τον προμαντιν* Ptoi Apollinis &
προφητην, quorum insequentia vergunt, unum
eundemque fuisse. Talis Amphicaeae *προμαν-*

τις δε ὁ ἱερὺς ἐστὶ· Χρὰ δε ἐκ τῆς ὁρῆς κατοχοί.
Pausan. X. p. 884. Wessel. Post χρᾶν comma
Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma post
σχεν, sed existat post Μῦν, & post τὴν ante εφε-
ροντο, pro quo εφερον Arch.

γραφεν) γραφην Pass.

γλωσση) φωνη Arch. Vind. punctum post
χρᾶν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

λεγοντα) defit Askew. post Μακεδονας pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

οἱ προσηκιδεες οἱ Περσαι) οἱ Περσαι προσηκιδεες οἱ
Arch. Sumfit hinc Pollux III, 7 & 30. Post
ερχε punctum Ald. Camer. I. II, abest comma
post Ασιη.

τῆ μητροπατωρος) το μητροπ. Arch. Vindob.
Comma post τῶ ante δη Ald. Cam. I. II.

Αλαβανδα) Steph. Byz. Αλαβαντα δε αμα
δε Ask. quod verum, olim αμα τε. Post νεμο-
σαι punctum Ald. Cam. I. II.

προξενος) προξενος dialectus postulat. Post
ειη comma Ald. Camer. I. II. In his comma
post ειναι, punctum post αλκιμον, comma post
κατεργασαμενυς.

ηπισατο) επισατο Arch. Vind. probabiliter.

προγενομενων) προγενομενα Arch.

ταπερ αν και ην) ταπερ ην και ην Ald. male,
error typographi.

πολλον) bene Arch. alii πολλω. Vide VII, 7.

Ελληνικων) Ελληνων Arch. Valla, satis ex
uso, & mox cum Vind. ταχα δε και.

προλεγχοι) Medic. Passion. Askew. in Arch.

Vind.

Vindob. προλεγει ex Ald. Brit. προλεγεις, & sine commate post vocem.

οι ποιησασθαι) οι ποιησασθαι Arch. Vind. Inde pronomen accessit, quod aberat Ald. &c. Post πεδωμενος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Post τετε comma Ald. Cam. I. II.

Περδικης) Περδικης Arch. Ask. perpetuo. post τε abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma existat post τυρραινιδα.

Ιθυρις) Ιθυρις Arch. Vind. Valla.

Γαυρηνς) Γαβανης Ask. Commata post τε & post Αεροπος Ald. Cam. I. II.

ενθαιτα και εδητευον) ενθαιτα δε εδητευον Arch. Vind., pro quo δη Passion. & Steph. margo. Post βε punctum Ald. Cam. I. II.

γαρ) δε Arch. Vind.

μων) vere Passion. ceteri μονον, post δημο color Ald. Cam. I. II.

οπτατο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. Jonge verius, quam quod reieci οπτωη Medic. Pass. Ask.

εαυτη) εαυτω Ald. male.

ανδρα εαυτης) ανδρα τον εαυτης non prave Arch. Pass. Ask. Vind. cui subdunt τον δε ακβσαντα εσηληεν αυτικα, ως, sicuti est in ora Stephan. ως δε ηκβσα, εσηληε οι αυτικα ως εση olim ex Ald. Vulgata haec non est sane deterior lectio Arch. & marg. Steph. vide not. in P. 531, 64, hic adeo quid praefendum sit, codd. discernent. Volkenar. Quo moti vim his librarii fecerint, non assequor. Corruptelam sustuli imperio excellentium codd. eoque cupidius,

ut sua scriptori venustas rediret. De loquendi genere abunde lib. 7, 46 stabilito, taceo *Westl.* Post *αυτικά* abest comma Ald. Cam. I. II.

Φεροι ες μεγα τι) *Φεροι μεγα* Pass. Stephan. margo, servandum, quod vulgatur. *Falken.*

εκ της τής) *εκ της εως* Arch. Vind. nec displicet.

απολαβουτες) Pass. Medic. Ask. verissime. Vide Küsterum in Clerici Bibl. Vet. & Nov. T. V. 404. *απολαβοντας* Arch. Vind. Brit. Ald. Post *βασιλευς* abest comma Ald. Cam. I. II, nec exstat post *ειπε*, sed ponitur post *αποδιδωμι*.

ο Αεροπος) negligitur ο in Arch. scribit autem *πρεσβυτατοι* cum Vindob. post *πρεσβυτεροι* comma Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post *επιπληγμενοι*.

ταδε, ωδε) Ask. Medic. Pass. quod significantis. *ωδε* deerat Ald. &c. Non inutili augmento Ms. si distinxerimus *επας ταδε, ωδε δεκομεθα*. Hoc modo accipiunt, ut paullo infra *ωδε εγεγορε*. Sed ubi videbis fidem libri veteris 9, 28 *ετασσαντο ωδε οι επιφαιτωντες Γηθου*. Comma post *τα* ante *διδois* Ald. Cam. I. II.

ες το εδαφος) Vind. Arch. Askew, Pass. *ες ταυδαφος* antea cum Ald.

τη ηλιε) Medic. Vind. Pass. Ask. Brit. alii cum Aldo *εκ τα*.

μετ' εκεινθ) Medic. Pass. Arch. Ask. Vind. Paris. A. B. *μετ' αυτη* antea cum Ald. Mox *απησαν* Ask. *απησαν* bene, Pass. in aliis & Ald. *απησαν*, & comma post *δη* Ald. Camer. I. II. Summae in his Mss. consensionem non derogo. *Απησαν*, Joniae mos, quo *ριε, απηιε, επησαν*, & similia, tuebimur. *Westling.*

ad Cap. CXXXVIII.

Post *παρεδρων* comma Ald. Cam. I. II.

κεινων) Pass. loco vulgati Aldini *εκενων*.

δεδομενος) *διδομενος* Pass. Ask. Vind. Arch.

Scribi malim: *ως νεωτατοι (vell. ας νεωτατοι) εκεινων ο νεωτατος λαβει τα δεδομενα* id esset, ni fallor, *ως αυτων ο νεωτατος ενθυμιον ποιοιτο το ρηθεν*, *εως τον δεδομενον ηλιον*, eorum natu minimum, quae rex dederat, in animum demississe, velut vocem divinitus missam, quae haecum omen portenderet. Rem animo diligenter considerare Herodoto dicitur *εν Φρενι & εν νω λαβεν* aut omissa praepositione *νω λαβεν* IX, 10. III, 41. 52. Nostro loco *νω λαβεν* significat, quod saepius dicitur *ενθυμιον ποιεισθαι*, nonnumquam *ενθυμεισθαι & θεον ηγεισθαι* hoc dabit Xenoph. p. 287, 38. *Εισηλθε μοι τι θεον* Eurip. Cycl. 410, quod ille dixit *ενθυμημοι ο εγωγος και ταπο*, in K. A. III. p. 177. 14. Soph. Oedip. T. 748. Conf. & Thucyd. p. 478, 4. *Valken*. Post *τω* ante *δυσι* comma Ald. Cam. I. II.

σωτηρι) Pass. Ask. Vind. Arch. ora Steph.

Valla, *σωτηρια* ceteri. Certum vocabulorum delectum habere, saepe difficile: *τω δυσι — σωτηρια* videtur adpositum. Alexander ubi a vulnere convaluerat, *δυσαις θεοις σωτηρια*, *μεγαλας εχιασεις των φιλων εποιστε* Diodor. XVII, 100. Crebro alii, beneficiorum & salutis impetratae memores, convocati a Des. Heraldo Advers. I, 5. Peiusne vero *τω δυσι — σωτηρι* tamquam Deo sospitatori? Negabunt, quibus notus vocabuli est usus, ab Spanhem. Diss. VII de praest. numism. p. 416 clara in luce positus, eoque

eoque magis, quod σωτηρος titulus latissime por-
 rigitur, & fluvii, Deorum olim in numero,
 sua sibi templa, aras atque imagines habentes,
 Pausan. VIII, 24. p. 647. Offert praeterea τῶ
 θεῶσι — σωτηρι de Temenidarum posteris am-
 plius quid & signatus. Huc itaque inclino,
Wesseling. Post εἰρηῆ comma Ald. Camer. I. II,
 in his post Γορδίων punctum.

εν τοῖσι) εν τῆτοις Vind. colon post Φυλα
 Ald. Cam. I. II.

Σιληνος) Σηληνος Arch. post ηλω abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

ως λεγεται) ὡσε Passion. post κηπων comma
 Ald. Cam. I. II.

Βερμιον) Βερβιον Arch. Ask. in Valla cor-
 rupte fons *Berbinus*. Rectum vulgatum. Conf.
 notam Schurzfelschii ad Diodor. T. 2. p. 643.
 ὑπο χειματος) ὑπο χιωνος legendum suscipi-
 batur Koenius. *Valkenar.* Cum Koenio tenuit
Degenius.

ad Cap. CXXXIX.

Post Περδικεω comma Ald. Camer. I. II.
 γινεται Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. B. italici
 receptum.

παις ην) πατηρ ην Ask. & Stephan. margo,
 quod sine ulla controversia reiiciendum; dubi-
 um forsitan esse poterit, sitne natum ex errore
 librari ad vicina aberrantis, an ex erudituli no-
 ta, qui in ora libri ad παις posuerit και πατηρ,
 memor Alexandro filium quoque dari, praeter
 Perdiccam successorem, Amyntam, qui privata
 forte contentus filium reliquerit Aridaeum: vi-
 de quae tamquam ex Eusebii Chron. valgavit
 Sca-

Scaliger p. 57, 26. Sed Amyntas Alexandri fuit nepos ex filio Philippo: docente Wesseling. ad Diodor. XII. c. 50. n. 9, quem Philippum velut fratrem Perdicae, τὸ Ἀλεξανδρῶν, aliquoties Thucydides commemorat I. c. 57, 59. II. c. 95 &c. Conf. Scholia, quae Duker. edidit ex cod. Cass. p. 637, quaeque praefationi subiecit ex Basil. p. 161, 76. Valken.

Ἀλκετῶ) Ἀλκετῆς Ask. Ἀλκετῶ Arch. Post Ἀλκετῶ de comma Ald. Cam. I. II.

Ἀργαῖος) Arch. Vind. Valla. Ἀργαῖος Pass. Ἀργαῖος reliqui cum Aldo. Si Goltziū numus ἈΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ingenuus, qualis magno visus Scaligero ad Euseb. Ann. 1624. p. 122, Ἀργαῖος Argeus scribendus & appellandus erit, Wesseling. Abest comma post Περδικῆς Ald. Camer. I. II, in quibus colon αρχῆν.

ad Cap. CXL.

ἀποπεμφθεῖς) Ora Steph. Arch. Vindob. Pass. Ask. Brit. πέμφθεῖς olim ex Aldo.

Post ελεγε ταδε colon Ald. Cam. I. II. λεγες Askew. mox ἄνδρες &c. usque εμοι imprudenter negligens. Post λεγες colon Ald. Cam. I. II.

ἦκε) ἦκει Arch. Vind. Pass. Ask. non inconcinne, & si malueris, vere. Wesset. Post ἔτω colon Ald. Cam. I. II, in his comma post πᾶσας, & post τῆτο μὲν.

ἐθελῶσι) θελῶσι Arch. Vind.

ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον αἰτίον γενήται) Hic lector attentus expectabat κώλυση, impedimento fuerit, vel simile quid; neque enim bene cohaerent, mihi necessitas incumbit, istis vos beneficiis ornare, ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον αἰτίον γενήται. una lineola adiecta

iecta scribamus *αντιον γενεται*, id est, *αντιωθη*.
 Herodotea sunt *αντιος & αντιωθαι* eleganter
 τα υμετερον *vestrum* dixit pro υμεις το εμον, το σου
 & similia frequentantur Platoni praesertim, cu-
 ius sunt ista, το γ' εμον ετοιμον, εκυ ετος εθελη,
 T. I. p. 128. *Ββτολχομον* δεν κωλυει επαδεσθαι
 απο αυθσαι ημεραι, me quidem quod attinet ni-
 hil impedit quominus &c. p. 176. B. τα μεν
 ημετερα ακκην, ως ειπεν, ετοιμ αν εη T. 2. p. 643
 A &c. Plura dabit H. Steph. App. de D. A.
 p. 115. 116. *Valkenar*. cuius in sententiam cum
 Larcherio & *Degenio* abire nulli dubitamus.
 Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ανταειρομενοι) *αιειρομενοι* margo Steph. Pass.
 Ask. Brit.

παρ' εμε εβσαν) Arch. Vind. Eton. Passion.
 Ask. Ora Steph. ceteri *παρεβσαν μοι* cum Ald.
 Editum, fide codd. egregie munitum, cur ie-
 rit mutatum, causam non adsequor, nisi ra-
 riora fuerit in structura. Solet plerumque πα-
 ρα casui tertio adiungi *επι εμψυχε*, h. e. quo-
 ties de re animata sermo. Homerus, Thucyd.
 Plato. Lucian. quacum, & poëtae exemplo
 Noster, adstruxerunt. Vide Thom. Mag. in η
παρα. *Wessel*. Duo tresve codd. dudum inno-
 tuerant, in quibus haec Herodoteo more di-
 stracta leguntur, *την νυν παρ' εμε εβσαν δυναμιν*.
 Paulo quoque rarius illud *παρ' εμε* supra VI. c.
 86, ex codd. recte receptum *θεσθαι παρα σε*
 quae lectio altera *παρα σοι* non debuerat dici
 deterior. *Lexicon Coislin*. p. 483 *παρ' ημας*
οιμει, *αντι τα παρ' ημιν*. *Αλεξιος Φιλαθηναιω*. *Soph.*
Electra 184 ο παρα τον Αχεροντα θεος ανασσων
 vere Schol. *καμ εν τω πεζω λογω εν χρησει αυτη η*
 εν-

ευνταξίς της παρὰ προδεσεως. Isaens p. 70. 25.
καθημεροί παρ' αυτον. Thucyd. III. c. 3 τρηρεις
— βοηθοί παρὰ σφας παρκοσαι, ubi vide Abresch
Valken.

τεπερ) τοπερ Arch. Pass. Ask. Post ελπις
abest comma Ald. Cam. I. II.

φρονεετε) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
rif. B. Brit. alii cum Ald. φρονεοιτε. Μοχ πα-
ρα εσαι Ask.

παρισυμενοι) Arch. Vind. Herodoti-hæc
manus. Supra L. IV, 166 παρισυμενος Δαρειω
διεφθαρη. Olim cum Ald. παρισυμενοι. Wess-
seling.

αυτων) εωυτεων Ald. Cam. I. II.

καταλυσασθε) Arch. Pass. Ask. Vind. Brit.
καταλυσασθε Med. pessime. καταλασσεσθε Ald.
&c. Post καταλυσασθαι colon Ald. Cam. I. II.
comma in his post ωρμημενε, nullum post ελευ-
θισθαι, sed habent post δολε.

επα) ειπεν Arch. Vind. Pass. Post υμεων
comma Ald. Cam. I. II.

εν υμιν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
rif. A. Brit. Antea ex Ald. ενον υμιν. Potuissent
τατο ενον εν υμιν, uti c. 60, 2 και τοδε εν αυτοις
ενεσι. Noluisse membranae docent. Wessel.

τασδε) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Paris.
B. olim τοισδε ex Ald. Post τοισαδε colon,
post εσι comma Ald. Cam. I. II.

ων) desideratur in Arch.

επ' οισι) εποισι Arch. perperam. Post μετων
abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιρετον τι μεταιχμιον) εξαιρετον μεταιχμιον
τε Ask. Pass. Vind. In Arch. εξαιρετον μεταιχ-
μιον την & Brit. εξαιρετον μεταιχμιον τε codd.
egre-

egregie scriptum desiderant, fortasse haud improbc. Certe si *εξαιρετον τε μεταιχμιον* praebuissent, quis sperneret? *Wesseling.*

εκτημενων) κεκτημενων Arch. Pass. Askew. Vindob.

Post *Αλεξανδρος μιν* comma Ald. Cam. I. II. *τουσ αυτα* Arch. Vind.

ad Cap. CXLI.

Abest comma post *λογιων* Ald. Cam. I. II. *χρεων) χρεον* Arch.

εκ Πελοποννησου) απο idem, Vind.

καρτα τε) deficit τε utrique. Post *Αθηναισι* colon Ald. Cam. I. II.

τε σφι) -δε σφι. Arch. Vind. non absurde. Post *επ' ομολογη* punctum Ald. Camer. I. II, quibus comma nullum post *πυθομενοι τε*, sed ponitur post *αγγελος*.

ad Cap. CXLII.

Post *αγγελοι* colon Ald. Camer. I. II, post *φερων* habent comma.

γε αλλοισι) abest particula Arch. Vindob. post *εδαμοισι* colon Ald. Cam. I. II, sed abest comma post *ηκισα*.

εγειρατι) ηγειρατι Arch. Vind.

Post *βελομενων* colon, Ald. Cam. I. II. *βελομενων* Pass.

υμετερης αρχης) Pass. Ask. Arch. Ald. alii *υμετεραις*. Haec Spartani, qui Graeciae *ηγεμονιην* & principatum sibi vindicabant, ad Athenienses? Arbitror reliquisse scriptorem, *περι της υμετερης αρχηθιν ο αγων εγενετο*, de vestra regio-

ne primum decertatum fuit, tum sequetur oportune, *νυν δε Φερες κ. τ. λ.* Simile Themistoclis c. 22' *ὅτι αρχηθεν η̄ εχθη προς τον βαρβαρον απ̄ ῡμων η̄μιν γεγωνᾱ* & c. 2 *περι της εκουσε ηδη τον αγωνη̄ εποιοοντο.* Sed esto coniectura. *Wesseling.* Sed dignissima, quae recipiatur, & a *Larcherio* recepta.

ἀπαντων) παντων Arch. Vind. In *αλλως τε, τετων απαντων* — labat sententia, ad quam instaurandam variantur suspicionum tumultos. D' Orvillius, ut schedae testantur, *εκτος τε τετων απαντων* praeter ea omnia Athenienses &c. Reiskius consimiliter, *αλλως τε, ανευ τετων απαντων* —. Ambo ad dictionis principium, cui molestiam non crearem, adhaeserunt. H. Stephanus eiusdem medio manum impieuit, *ηγεισθαι δελοσυνης*, primos ex Graecis iugum servitutis subire, reparans, quod vereor, ut Graece doctis doctissimus ipse probaverit; *ηγεισθαι ηδοναν*, illis imperans, non earum auctor, pariliter *ηγειται δελοσυνης*, illi imperium inhibens. Vide IX, 1, idem animadvertit J. C. de Pauw, cuius de opinione *τετων απαντων αιτις, αιτις γενοσθαι* —, aut addita copula *γενοσθαι και δελοσυνης* oratio melius procedet. Et procederet profecto, si priori ex Mss. auxilium nasceretur. Simillimam certe iteratae vocis omissionem L. IX, 54 dabit. Sed desino, ne aestus augetur. *Wesseling.* In his voeula videtur deesse: Koenius legebat *τετων απαντων εκτος, αιτις γενοσθαι*. Reiskio *και* post *γενοσθαι* videbatur inferendum: dare quoque potuissent duabus tantum literis repetitis: *αλλως τε τετων απαντων αιτις τε γενοσθαι δελοσυνης τοισι Έλλησι*
Appar. Herod. Vol. V. K Aθη

Αθηναίως εδάμως ανασχετόν. *Valkenar*. Haec summi viri coniectura nobis prae ceteris arri-
det. Pavium sequutus est *Larcborius*.

καὶ τὸ παλαι) Medic. Ask. Pass. Arch. Brit.
prios erat κατὰ τὸ παλαι.

πιεζυμενοισι) Arch. Vindob. praectare: in
Aldo & aliis πιεζομενοισι. Formae est JONICAE
πιεζυμενοισι. Πιεζυμενοι δε οἱ επικηροι lib. 3, 146.
πιεζυμενοι ὑπο Θηβαιων lib. VI, 108. *Wesseling*.
Post ὑμιν comma, post συναχθομεθα punctum
Ald. Cam. I. II.

εξερηθητε) Med. Passion. Arch. Vind. Brit.
ὑξερηθητε Ask. alii cum Aldo εξερησθε. Nescio,
cur melius censerī debeat lectio Med. quam
Aldi, cui respondet vicinum, οἰκοφθορησθε.
Valkenar.

οἱ συμμαχοι) οἱ λοιποι συμμαχοι Arch. Valla,
quos non laudo.

συνεσηκη) συνεσηκε Arch.
δε γε ε) δε γε Arch. Vind. deerat ultimum
Ald. &c.

εστε πισον) negligit haec duo Brit. sed mox
post αληθες εδεν nectit εστε βεβαιον. Post εδεν
colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIII.

Post Αθηναιοι δε comma Ald. Camer. I. II.
Post ταδε colon eadem. τοιαδε Arch. Vind.
Comma post δυναμεις Ald. Cam. I. II

τω Μηδων) των Μηδων Arch. Valla,

δεη) δεεις iidem, Pass. Ald.

ελευθεριην σκεπτομενοι) ελευθεριης γλιχομενοι
Pass. Ask. ora Steph. cum Paris. B. teste *Larcborio*.
In reliquis cum Ald. ελευθεριην σκεπτομενοι,
liber-

libertatis considerantes commoda, vel praerogativas, sincerum videtur: quod praebent duo minimum codd. ελευθερίας sive της ελευθερίας γλιχομενοι, non interpretamentum adeo, sed nota videtur marginalis a studioso lectore repetita ex lib. 2, 102, ubi sic ille scriptum invenit in sub cod. δεινός γλιχομενοισι της ελευθερίας, quod mihi nunc ob hanc lectionem Mss. illic probandam videtur. *Valken.* Si morbus his absit, quid aliud quam libertatis considerationem ostendent? Interpretis Latina ex σκεπομενοι fluxerunt. Fallor autem, aut γλιχομενοι ελευθερίας, desiderio libertatis accensi, praestant. Fundus est in bonae notae exemplaribus ex Herodoto II, 102. *Wesseling.* Praetulit orae Steph. & codd. lectionem *Larcher* quae & nobis, *Degenio*que optima videtur. Post ετω comma Ald. Cam. I. II.

και δυναμεθα) και defit Arch. Vind.

πειρω) Aldus, uti oportebat, πειρω, inconsulte πειρω deinceps per editiones vulgatum. *Wesseling.*

νυν δε) Arch. Vind. quod verius, alii νυν τε. Post η comma Ald. Cam. I. II.

τη περ) τη καθ Med. Pass. Ask. post Ξερεη comma Ald. Cam. I. II.

πισυνοι) πισυνοι Arch. ut solet. Interposita litera scribi poterit in his: Diis adiutoribus πισυνοι μιν επεξιμεν, αμυνεομενοι, και τοισι ηρωσι, των εκεινος εδεμην οπιω εχων ενεπρησε τις τε οικης — hinc οικης & ex proximis Deorum οικηματα. D. Heraldus attigit Advers. II. c. 9. *Valkenar.* Post ηρωσι punctum, post των & οικης commata Ald. Cam. I. II, idemque post τοιωδε.

αθεμιτα ἔρδεν) ρεζον Arch. Vindob. Galei
αθεμιτα membranae Arch. non agnoscunt.
Supra lib. 7, 33 αθεμιτα ερδσκε, ubi plura.
Wesseli.

παθεεν) Arch. Vind. antea παθεν ex Ald.
comma post προξενον τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIV.

Post ὑπεκριναντο punctum Ald. Cam. I. II.

καρτα) καρτα μεν Arch. Vind.

το Αθηναίων Φρονημα) των Αθηναίων το Φρο-
νημα non male Arch.

μεγα) μεγαλη idem, post ὑπερφερσαι co-
lon, post τα comma Ald. Cam. I. II.

εθελωμεν) θελωμεν Arch. Post μεγαισα abest
comma Ald. Cam. I. II.

εμπεπρησμενα) τα εμπεπερ. Vind. εμπεπρη-
μενα Passion. Post μελλον abest comma Ald.
Cam. I. II.

των ταυτα εργασαμενω) τοισι ταυτα εργασι-
μοισι Arch. Vind. Valla. punctum post εργασι-
μενω Ald. Cam. I. II.

εον ἰμακμον) Arch. Med. Ask. Pass. in Al-
do & aliis εον desiderabatur. Post τε comma
Ald. Cam. I, II, in quibus colon post ἰμογλωσ-
σον, comma post κοινα.

των προδοτας) Arch. Vind. ὡν προδ. Med.
Ask. Pass. prius edebatur cum Ald. ὡν και προ-
δοτας tum brevi post ην μη και προτερον Arch.

εσ ἡμεας οχθασαν) Vindob. Arch. Olim ex
Ald. προς ἡμεας εβσαν. Nolui, quod suum scrip-
tor agnoscit, adspernari; agnoscere autem,
adnotata L. V, 81 commonstrabant. *Wesseli.*
Reiectis interpretamentis restituetur ex codd. He-
rodo-

rodotea phralis την ες ημεις εχασαν, vide nota-
ta p. 412, 72. *Valken.*

Post ετω abest comma Ald. Cam. I. II,
και υμιν) και ημιν in margine Arch. quod si
valeat, venustas deminetur: cessaret enim so-
lita Atheniensium & Spartanorum contra sese
positio. Aiunt, quantum ad Lacedaemonios
attinet, plenissime illos benivolentiae officio
defunctos. *Wessel.*

ημεις) ημεις Ald. Cam. I. II &c. ημεις recte
Arch. Post ημετερον comma Ald. Camer. I. II,
in his comma nullum post αγγελιην, sed adest
post των ante εκεινος.

ημεις) Malleμ υμεις, vos Spartanos. *Wessel.*
προσβωθησαι) Arch. Vind. Valla. Olim
cum Ald. προσβωθησαι. προσβωθησαι aut προβω-
θησαι Ionum sermo, de quo VIII, 1 desiderat.
Athenienses lib. 9, 6 αντιωσσοθαι ες την Βοιωτην
explicant ipsi, ratumque habent ex Mss. deriva-
tum, & veterum comprobatum usu. Vide Di-
odori T. I. p. 242, deque Pass. & Med. clausu-
la Melpomenes finem *Wess.*

Post Βοιωτην Pass. habet, uti Med. & Valla,
principium libri seq. Οί μιν ταυτα — ες Σπαρ-
την, tum cum eodem Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ Η.
ΧΗΗΗΔΔΗ. In Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΟΓΔΟΗ.

www.litpol.eu
Ad Librum IX.

In Inscript. abest τὸ Ἀλικαρνησσιος & ἐπιγραφομένη Ald. Camer. I. II. Ceteri Ἀλικαρνησσιος. Ex Arch. Ἀλικαρνησσιος; cui & Brit. defunt ἐπιγραφομένη Καλλιόπη; in Pass. & Vind. tantum Καλλιόπη.

ad Cap. I.

Post ἡγεμονιοῖσι comma Ald. Camer. I. II, idemque post προ τὸ.

παρήκε) Arch. Pass. Vind. ora Steph. In reliquis ex Ald. παρήκε. Post Ἑλλάδα colon. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. II.

τὸν Μακεδόνιον) Omittit τὸν Vindob. Arch. Post αὐτῶ comma abest, insertum post λεγοντες Ald. Cam. I. II.

κατασρεψήται) κατασρεψήτε Ald. Cam. I. II. ἔδε εἰων ἰεναί) Si vel codd. praeberent ut, quod hic ponendum censebat Reiskius, ego tamen vulgatum, ἔδε εἰων, omnino retinuerim in proximis more satis usitato ἐκελευον, vel simile quid, relinquatur factori supplendum: plene Socrates in Schol. ad Aristoph. Aves 521 λέγεται αὐτὸν πρῶτον ἔδενα εἰων ὄρκους ποιῆσαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύσαι κελύσαι χηνῶν, καὶ κινῶν &c. Sicut hoc in loco, supra Herod. VII,

VII, 104 εκ των Φευγεν, — αλλα μεμοντας εν τη
 ταξι επικρατεση, η απολυσθαι' obi huius gene-
 ris alia quaedam leguntur adscripta. *Valkenar.*

κατα μεν γαρ το ισχυρον Ελληνας ομοφρονου-
 τας) ordo verborum infolentior. Succurrebat
 Reiskii sollertia. Ελληνων ομοφρονουτων — περι-
 γινεσθαι, cui scripta exemplaria pugnante valide.
 Potius erit, Ελληνας ομοφρονουτας, siquidem
 vis abesse debet, accusativos arbitrari conse-
 quentiae, quales Gronov. tuerur L. II, 66, vi-
 delicet, quantum ad Graecos attinet, concor-
 des si maneant, qua illi & ante sententia fue-
 rant, subigi vix posse. Par opinio Abreschii.
Wesseling.

περγινεσθαι) περιγενεσθαι Arch. Vind.

ποιησεις) ποιησεις Arch. Vind. Ask. Steph.
 margo, non pessime, nec displicet Valkenarico
 post τα comma Ald. Cam. I. II, quod abest his
 post παραινεομεν.

κεινων ισχυρα βελευματα) κεινων βελευματα
 sine medio ισχυρα Med. Pass. Ask.

μετα των εασιωτων) μετα εασιωτων Arch.
 Vind. Valla: tum κατασρεψεις.

ad Cap. III.

Commata post οι μεν & οι δε Ald. Camer.
 I. II, in quibus post επειθετο colon.

δεινος ενεσακτο) δεινος τις Arch. Vindob.
 Quae vocula, in codd. Vallae lecta, adest, haud
 ea inconcinna. Oppian. Cynege. III, 314 και
 βαλιων δε ποδος τις ενεσακται Φρεσι θηρων. Omit-
 titur a Sophocle Trachin. 480. *Wessel.*

ελειν) Arch. Vind. antea ex Ald. ελεν, in

Brit. *εχων*, punctum post *ελαν* Ald. Cam. I. II, in quibus comma post *δια νησαν*.

τας Αθνας) Arch. Vind. hinc venit articulus, qui aberat Ald. &c.

υταρην) Med. Pass. Ask. Vind. *υστραην* ceteri cum Ald.

www.libtool.com.cn

ad Cap. IV.

εν Αθηνησι) abest praepositio Arch. *εν Αθηναιοισι* Brit.

Μερυχιδην) *Μερυχιδην* Pass. Arch. Brit. Valla, semper. Post *λογος & τας* commata Ald. Cam. I. II.

ελπιζων) *ελπιστας* Arch.

της Αττικης χωρης) *πασης της* idem, Vind. Valla, non prave.

υπ' εωυτω) colon hic Ald. Camer. I. II. *ηδη υπ' εωυτω* Vind. Arch.

ad Cap. V.

ως εδοκεε) *ως οι εδοκεε* fatis bene, fragm. Paris.

Post *αμεινον ειναι* abest comma Ald. Camer. I. II, quae habent id post *λογον & τον*, omitunt post *προφερει*, ponunt vero post *ο μεν*.

οι και ταυτα) *και ταυτα οι* Pass. Ask. Arch. Post *εξωθεν* abest comma Ald. Camer. I. II, in his colon post *βαλλοντες*.

Μερυχιδεια) Vindob. Arch. alii cum Ald. *Μερυχιδην*.

των Αθηναιων αι γυναικες) *το γινομενον αι γυναικες των Αθηναιων* Ask. Pass. Arch. Post *παρεβαλυσαι* abest comma Ald. Cam. I. II,

οικιην) *οικιη* Ald. Cam. I. II, cum commate.

ησαν)

πασαν) ησαν Ask. quod ad ησαν five ηισαν
Jonum ducit, quomodo ex membranis semel
iterumque L. III, 77. *Wessel.* Post αυτοκελευες
colon.

κατα μεν ελευσαν) citat Eustath. ad Homer.
P. 601, 24. Post τεκνα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

οι Αθηναιοι) Arch. Pass. Ask. hinc articulus.
Comma post οι δε Ald. Camer. I. II, idemque
post επε δε & οι μεν.

τε και) deest τε Ask. Vind. Arch.

εν τη Βοιωτιη) ες την Βοιωτιην Arch. Vindob.
Parif. A. B. Brit. Ald. εν τη Βοιωτιη Med. Pass.
Ask. Vetus ες την Βοιωτιην concederene recep-
to ex Florent. debeat, in dubio haeret. Ex-
stat acervus, ex Musis a Porto congestus, exem-
plorum in hanc partem. Verum valeat. *Wes-
seling.*

επεμπον) επεμψαν Arch. post αμα μεν com-
ma Ald. Cam. I. II.

μεμψομενης) Arch. Vind. antea μεμψομεις
ex Ald. μεμψομενης, quae Retskii suspicio, vo-
lentibus exemplaribus scriptis, suum in locum
collocavi. *Wessel.*

εμβαλοντα) Med. Pass. Ask. Arch. Parif. B.
antea εσβαλοντα, cum Ald. frequente variatio-
ne. Post αμα δε abest comma Ald. Cam. I. II,
quod ponunt post μεταβαλυσι.

προεπει τε) Medic. Pass. Ask. Arch. Ald.
Cam. I. II, alii προεπε. Ald. & Camer. optime,
post quorum curas operae, inscite προεπε cog-
noscunt, aberrarunt turpiter. Geminum ger-
manum earundem delictum in επε ex legitimo

επιαι L. 8, 68. Utique Aldinum exemplar, ut hinc & alias frequenter apparuit, ab infecutis contemptius habitum fuit. *Wessel.* Ectionem Mediceam in προειπαν mutandam suspicabatur Koenius: praeterea denuntiarunt, ni venirent Atheniensibus auxilio, hos sibi ipsos tutamen quoddam paraturos: sic redderem Herodotea, ως και αυτοι τινα αλεωρην ευρησοντα; id est απο-
 ρροφην ετοιμασοντα, vel εκπορισοντα. Hoc significatu sibi parandi, vel adipiscendi veteribus frequentatum ευρεσθαι adhibuit aliquoties Herod. infra bis c. 26 & 28 αδειαν ευρεσθαι, vel ειρηνην, vel αγαθον τι, locutiones sunt usitatissimae: ευρεσθαι παρα των θεων των παροντων κακων απαλλ-
 λαγην dixit Isocrat. in Evag. p. 191. E. Vide R. Dawes, in Misc. C. p. 258. *Valkener.*

ad Cap. VII.

Post Λαικεδαιμονιοι comma Ald. Cam. I. II. ωρταζον) ορταζον, five augmento, Askew. Post ετερχεον colon Ald. Cam. I. II, in his comma post αγγελος, αγγελοι απ' Αθην. Arch. Vind. επι της εφορας) ες της Arch. Vind. Vide infra c. 11, post εφορας punctum Ald. Camer. I, II, in quibus comma nullum post Αθηναιοι, positum post λεγοντες.

Post ποιησασθαι abest comma in iisdem, ponunt id post δολε, & post την ante αν.

αλλα απειπαμεθα) ora Steph. Pass. Askew. Arch. Vind. Brit. quibus addit Larcher. Paris. A. B. αλλα παντα τε απειπαμεθα Ald. Camer. I. II. Steph. I & seqq. Editum gravius & elegantius legenti accidit, suadentque membranae. *Wessel.* Latina Vallae, nos tamen — abnuere nolle, sed

sed recusare, monstrant lectionem in marg. Stephan. notatam, & κατενεσσαμεν, ἀλλ' ἀπειπαμεθα non adprobavimus, sed repudiavimus, illa nimirum omnia, quae paullo ante sibi dixerant a rege Persarum oblata. Valken. Post Ἐλληνων & καταπεροδομενοι commata Ald. Camer. I. II, idemque post μάλλον.

ἀπ' ἡμεων) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. μοχρον quatuor posteriores non norunt, ἔτιω Arch. olim cum Aldo το ἡμετερον ἔτω ακιβδηλον εον. Placet & mihi Med. lectio ab Arch. firmata: καὶ το μεν ἀπ' ἡμεων ἔτω ακιβδηλον εον νεμεται ἐπι τῆς Ἑλλήνας editum ἡμετερον videtur interpretamentum Valken. Καὶ το μεν ἀπ' ἡμεων ἔτω — a Gronovio ac Pavio summo iure laudatur, idem quidem ac το μεν ἡμετερον, sed suavius atque ex interiore sermonis usu. Quod autem aderat participium εον, saepe Scriptori in deliciis, abesse codd. iussu potest; neque hic criminationem, in Th Galeum intentatam, metuo, quippe temerariam valde. Ceterum νεμεται ἐπι τῆς Ἑλλήνας in Graecos impenditur, sive distribuitur, bene Portus. Wessel.

Post ἀπικομενοι comma Ald. Camer. I. II. ἀπικομενοι ἢτε Arch.

διότι) ὅτι idem, Vind.

ἐν τελεί εσι) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Paris. A. B. & D. teste Larcher. non ἐντελες, uti ex aliis Ald. Litem non moveo membranis, quarum ἐν τελεί εσι, haud aliud ac πρὸς τελεῖ c. 8. & Dion. Chryf. Or. 61. p. 583. D. Platonis ἐπι τελεῖ Menex. prior., aequatque adeo vulgatum. Wessel. Herodoteum videtur ἐν τελεῖ

λεῖ εἶ, quod est in marg. Steph. ut paullo legitur inferius ἢν πρὸς τελεί, prope finem. *Valken.*

συνθεμενοι τε ἡμῖν τον Περση) Scripserim partim cum Reiskio: συνθεμενοι τε ἡμῖν τῶ Περση αντιώσεσθαι ἐς τὴν Βσιωτὴν: saepius in Mufis obvium αντιώσθαι sollicitari non debet, *Valkenar.* τῶ Περση αντιώσεσθαι, tritius, aut πρὸς τον Περση, uti non male Reiskius voluit. Habet tamen illud, quod alius significatum, suum in Mufis locum. *Wessel.*

προδεδωκατε) προδεδοκατε Ald. Camer. I. II, cum puncto post vocem.

εσβαλοντα) προσβαλοντα Ask. Passion. & Steph. margo.

μηνισι) μηνυσι Arch.

δεκωμεθα) Quod ex Arch. Galeus adposuit εκδεκωμεθα, erroneum est; habet δεκωμεθα. *Wesseling.*

επιτηδεωτάτων) επιτηδεσάτων ἐς ἐμμαχεσθαι Arch. Vind. antea μαχεσασθαι tantum, ex Ald. Diff. Herod. p. 131 novas nobis obtulit ex codd. lectiones: τῆς γὰρ ἡμετέρας επιτηδεσάτων ἐς ἐμμαχεσασθαι τὸ Θριασιον πεδιον: quarum lectionum altera procul dubio est genuina: proximum accedit apud Suidam in Εὐηλατον: πεδιον — επιτηδειον ἵππων ἐμμαχεσθαι. Thucyd. II. c. 20 χωρὸς επιτηδειος ἐφαινετο ἐν στρατοπεδευσαι Herod. IX. 25 χωρὸς επιτηδεωτερος ἐν στρατοπεδευεσθαι. *Valken.* Etsi επιτηδεσάτων Arch. & Vind. optime ex επιτηδης manet, & επιτηδεσάτων Democriti apud Homerii interpretem p. 1441, 16 fere sit genuinum, eo non utar. Mire blanditur ἐμμαχεσασθαι, rarioris quidem formae, sed legitimae, quae ἐν στρατοπεδευεσθαι castra in loco metari,

tsari, supra c. 2, χωρος επιτηδεος ενδιαταζαι τε και εναρριθμησαι, uti Mss. τον στρατον, aptus locus ad exercitum in eo ordinandum & numerandum L. 7, 59. Tale πεδιον εναγωνισασθαι καλεσθαι Appian. B. Cic. IV. p. 1041, rariusque Philon. Iud. L. 2. Vit. M. p. 659. B. επιτηδεοτατον ειναι τον ταπον ενησυχασαι και ενημερησαι & de Nom. Septem. p. 1187. A. πεδια επιτηδεοτατα εμβοσκεσθαι. Negligo alia. Constat verbo iusta compositio, & probanti ratio. *Wessel.*

ad Cap. VIII.

ακυσαν) ηκυσαν Pass. Ask. Brit. Arch. Vindob. qui duo αρα non habent.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Vind. ενεβαλλοντο Pass. tum υποκρινοσθαι Ask.

και επι δεκα) Pass. Arch. Vind. Ald. alii δε και. Post τω χρονω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post Πελοποννησιαι, colon post τελευτα comma post Αθηνας, quod non habent post εδεμην, inserunt autem post αλλο γε.

δεσθαι εδεν) δεσθαι εδενος Arch. Vind. prius placuit prae δεσθαι, quod Ald. habet.

ο Αλεξανδρος) ο abest Arch. Passion. Post απετετεριχο punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Post τοιαυδε punctum Ald. Cam. I. II.

Χιλος) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Paris. B. antea ex Ald. Χιλος ενοματι. Post μεγαισον comma insertum, quod post ξενων abest Ald. Cam. I. II. μεγαισα Arch. non male.

των εφορων επυθετο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Valla: εφορων ενα επυθετο

Σετο Ald. Cam. I. II. των εφορων εκυθετο postulant schedae. Wessel. Sic mihi quoque scripsisse videtur, omissa voce ένα, quae ut a Medic. sic aliis etiam aberit codd. Valkonar. Post λογω & τον commata Ald. Cam. I. II, in his colon post ελεγον.

ακυσας δε ο Χιλιος) Med. Pass. Ask. Paris. B. In Ald. & aliis ακυσας δε ταυτα ο Χιλιος, colon post ελεγε Ald. Cam. I. II, abest his comma post οχες, positum post εφοροι.

οντων μη) μη οντων Arch. Vind. & Scid. in αριθμια, ubi pessime αμμιν, sicuti αριθμιων Ask. μοχ τῶδε τῶ Arch. τῶ δε τῶ Vind.

εληλαμενε κρατερε) εζηλαλαμενε Arch. & καρτερε sicuti Pass. Ask.

κλισιαδες) Citavit Eustath ad Hom. p. 78 pr. εσακυσατε) εσακυσετε Pass. Post φερων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

Post ο μιν comma, post συνεβηλευε punctum Ald. Cam. I. II.

Φρεν) Med. Passion. Ask. Brit. Ceteri εν Φρενι cum Ald.

εκπεμπησι) πεμπησι Arch. & πεντακισχιλιων. και επτα — ειλωτων) Septem haec omittit idem cum Vindob. Eton. Valla. Vereor una cum de Pauw, ut haec Herod. scripserit. Valla tresque scripti libri omittunt, habentque c. 28 sedem magis opportunam. Et cui bono ταξαντες post εκπεμπησι; Non nego, quod Galeus urfit, esse in Plutarchi ea Malign. p. 871, sed hinc derivata, unde confit? Tolle omnia, & orationi ad culturam nihil deerit, modo επιτεψαν.

παντες probetur. Id sane cum exercitus impe-
 ium traditur, multo commodius & lenius.
 Vide III, 155. VII, 52 &c. *Wessel.* Eosdem
 nemorat Plut. in Ariflid. p. 325. A. & T. 2. p.
 171. E. ubi εζηλθον ες Πλαταιας πντακιςχιλιοι
 επαρτιαται περι αυτον εχων ωνηρ εκατος επτα ειλω-
 τας, atque adeo legit hoc in loco, quae non-
 nullis in codd. perperam omittuntur. Tot
 numero ειλωτας ad Plataeas cum Spartiatis ste-
 tisse certum est c. 28, & bello Peloponnesiaco
 saepe cum Lacedaemoniis militasse τας ειλωτας
 novimus ex Thucyd. IV. c. 80. V. c. 57. c. 64.
 VII. c. 19. *Valkenar.*

επιτρεψαντες) Vind. Arch. & εγενετο μεν
 νυν prius & Pass. nec prave. Olim επιταξαντες
 cum Aldo.

εγινετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, in quibus
 post παις punctum, & comma post επιτροπος
 τε, idemque post εκ τε Ισθμυ.

την στρατην ο Κλεομβροτος) εκ τε Ισθμυ την
 στρατην ο Κλ. Arch.

Παιουσανιης) ο Παιουσανιης idem, post οι μεν
 comma Ald. Cam. I. II.

εξεληλυθασαν) Arch. Askew. non εξεληλυ-
 θησαν.

ad Cap. XI.

Post οι δε αγγελαι abest comma Ald. Ca-
 mer. I. II,

επι της εωυτης) επι την Med. Pass. Ask. Vin-
 dob. Arch. non male, ita si velis. Sed vide
 H. Steph. Dialect. p. 123. *Wessel.* Post εκατος
 punctum Ald. Camer. I. II, colon habent post
 ταδε,

ταδε, comma post αγωτε, punctum post συμμα-
χος. Omittunt comma post Αθηναιοι δε.

χητῆς τε συμμαχων) χητῆς συμμαχων Arch.
Vind. Post Περση comma Ald. Cam. I. II.

δη ὅτι) δη non est in Arch. Vind. Ask. Pas-
sion. quorum pierique βασιλεος. Conf. lib. 2, 5.

Post ἐπι την comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα λεγοντων) ταυτα δε Arch.

σειχοντας) σιχοντας idem.

ξενος γαρ εκαλεον τες βαρβαρες) Spectavit
Eustath. ad Hom. p. 423, 26. Parentheseos
signa in editis ante nostram non sunt.

επειρωτεον) Arch. Vind. επειρωτων Passion.
Askew, επηρωτεον Ald. & reliqui. Post το εον
punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent
post δε σφι.

ἔπλιται) deest Arch. Vind. Valla.

ad Cap. XII,

Post οἱ μιν comma Ald. Cam. I. II, quas
his absunt post κηρυκα & αρισον.

αυτοι) αυτω Arch.

επει τε) τε omittit idem. Post ταδε colon
Ald. Cam. I. II, comma post τοι in iisdem.

αυτην ισχειν) αυτοι ισχειν Arch. Posterius
Vind. Brit. εχειν alii cum Aldo. Sequor eodd.
ipsumque Scriptorem, qui Lib. 3, 77 ισχον τε
βελομενους — ες το προσω παριεναι & μοχ c, 13
ὡς και ολιγους σφεας ανδρωπες ισχειν. Wesseling.
Comma post ο μιν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIII.

η πυθεσθαι) Medic. Passion. Askew. Pa-
rif. A. η aberat Ald. &c. Post ανεκωχσε ab-
est

est comma Ald. Camer. I. II, quod adest post
επημεινε.

εινετο) εινεετο Arch. Adis ad L. V, 81.

τε χρονη) negligit haec duo Arch. Omni
illo tempore, quo in Attica armatus confederat.
Necessum enim non puto, δια παντος cum Reis-
kio in διαγοντος, aut προιοντος converti. Imo si
Arch. consentaneos nasceretur, δια παντος suf-
ficeret. Aeschyl. Prom. 283 της σης δε πονες
χρησω δια παντος εκβασαι, quod in scholiis δι' ολα,
sed idem ac omni modo. Wessel.

τον παντα) Praetereunt τον Pass. Ask.

πριν η) πριν Arch.

εμβαλων) εσβαλειν idem, Vind. Post των
τεχρων comma Ald. Cam. I. II, idemque post
καταβαλων.

εξελαυνε τωνδε) εξελαυνε Arch. Vind. Post
εκ ην abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus
punctum post ζεινον.

και ολιγες) non legunt και Med. Pass. Ask.
Paris. A. B. deleant, qui velint, ego non ausim.
Wesseling. Post των abest comma Ald. Came-
rar. I. II.

Θηβαις) Αθηναις Arch. & συμβαλλεν, quod
& in Vind.

ιππασιμη) ιππασιμω Arch. Pass. Ask. Vind.
& ora Steph.

ad Cap. XIV.

δη υπεξεχωρεε) Med. Pass. Ask. Vind. Pa-
ris. B. sine medio ετω, quod exstat in Ald. &c.
porro υπεχωρεεν Arch. Comma post αυτω Ald.
Cam. I. II, quod abest post προδρομος.

αλλην στρατην) Calculum corrigenti προδρομος αλλη, στρατην. — non adpono. αλλην scribit, utpote diversas a superioribus Spartanorum copiis. *Wessel.* Post εβλευετο abest comma Ald. Cam. I. II.

Θελων) non est in Brit. quod, damnatum a Brit. & docto viro, geminum habere videtur S. Pauli Epist. ad Coloss. c. 11, 18 μηδεις υμεις καταβραβευετω θελων, i. e. cupide. Θελων sane cupiditatem & lubentiam quandam in Aeschyli fabulis ostentat saepe numero. Θελων δε τωδε πειυεται λογων, cupide libenterque audiet. Choeph. 791. Plura apud Abresch. Animadv. in Trag. illum lib. 2, 14. Quare εβλευετι θελων cupide consultabat. *Wessel.* Post στρατη comma Ald. Cam. I. II.

προελθουσα) Vind. Valla. Prius προσελθουσα ex Ald. Quisque videt, Vind. rectum tenuisse. *Wessel.* Comma post vocem ponit Ald. Camer. I. II, idemque post Ευρωπης.

ad Cap. XV.

ηκε αγγελιη) ηλθε Pass. Med. Ask. Arch. Vind. Alii cum Aldo ηκε, quod patrociniū ex lib. 8, 140 εμοι αγγελιη ηκε παρω βασιληας, & observatis d'Orvillii ad Charit. lib. I. p. 37 impetrat. At Aldo congruit L. I, 83 ηλθε αλλη αγγελιη, & proxime ηλθε αγγελιη προδρομος. Eurip. Androm. 79 ηλθεν φαιτις. Junge Raphael. in Epist. ad Galat. 3, 23. *Wessel.* Post αγγελιη comma Ald. Cam. I. II, & colon post ιωθμω.

Δεκελης) Arch. non Δεκελης ut reliqui cum Ald. Jones Δεκελης. Post Ασωπιων punctum, idemque post Σφενδαλεας Ald. Cam.

Ταναγραν) Arch. Vind. Antea Ταναγραν
cum Ald. in qua punctum post vocem.

εσ Σκωλον) Arch. Pass. Valla: male in Edd.
ex Ald. εσ Κωλον Cur Ταναγραν δε εσ Σκωλον
dederim, nemo mirabitur: mirum vero maxi-
me, turpe illud εσ Κωλον praesertim Valla vi-
am ad verum monstrante, hoc tolerari loco
quitum fuisse. Την κατα Σκωλον παροδον in Boe-
otiam Poliaen. Strategem II, 1. 11 ostendet, cui
accedere Strabo poterit lib. 9. p. 628 cum Ca-
sauboni nota. *Wesseling.* Post Θηβαιων comma
Ald. Cam. I. II.

εκερε τες χωρες) Eustath. Hom. p. 364, 25.
στι κατα) Scribendum suspicor, ουκ κατα
εχθος αυτων. *Valken.* Post εχομενος comma
Ald. Cam. I. II.

βελομενος) Ask. contemnit.

τω στρατοπεδω) στρατω margo Steph. Pass.
Ask. Post εκβαινη-abeist comma Ald. Came-
rar. I. II.

εθελoi) Med. Pass. Ask. in Arch. Vindob.
θελη, in Ald. εθελει.

Ερυθρων) Arch. ceteri Ερυθραιων cum Ald.
flexus Jonicus omnino requiritur Ερυθρων. *Val-
ken.* Peccarunt, uti creberrime, in Αθηναιων,
vice Αθηνεων. *Wessel.* Post Υσιαις colon Ald.
Cam. I. II.

παρα τον Ασωπον) Arch. Vind. Ask. Pass.
ora Stephan. Valla. περι olim ex Ald. παρα
oportuit, pro qua επι τω Ασωπω c. 19 & c. 16.
Plut. Aristid. p. 425. Β. των βαρβαρων της στρα-
τοπεδειας παρα τον Ασωπον ποταμην παρεκτετα-
μενης. Apparet inde, castris iuxta flumen por-
rectis, probabiliter Reiskium divinasse τεταμε-

του Herodotum, non τεταγμενον, reliquisse. Illud autem τειχος τετραγωνον, cuius singula latera denum erant stadiorum, impedimentis rebusque pretiosioribus servandis munivisse Mar- donium, Plutarchus adseverat. *Wesseling*. Pa- ris. B, *Larcher*o teste, τετυγμενον, ex errore li- brarii pro τεταγμενον legit.

τσαβτον) ετως Arch. Post Θηβαιος abest comma Ald. Cam. I. II.

παρασκευασαμενος) Citat Athen. lib. 4. c. 12. Post Μαρδονιον comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post λογιμωτατες, & comma post ετοι- εποντο) ειποντο Arch. Passion. Vindob. ut saepe, vide I, 172.

ad Cap. XVI.

Ταδε δε) Ask. Fragm Paris. Pass. δε aberat Ald. & rell. comma post τας Ald. Cam. I. II, in his comma post δεπνον τετο.

και σφειων ε χωρις) και σφειας ε χωρις Fragm Paris. non prorsus damnabile: damnabile au- tem κλιθηναι sive κλιθηναι, citra necessitudinem obtrusum. Vulgatum eodem vergit, & rectum in Vallae Latinis. *Wesseling*.

διαπινοντων) scripti omnes. Videf. Valken. ad V, 18. *Wessel*. Post ομοκλινον abest comma Ald. Cam. I. II.

οποδαπος) παδαπος Arch. Vind. Conf. VII, 218. Post εσι punctum Ald. Cam. I. II, in his post υποκρινασθαι comma, idemque post statim sequens τον.

ειπαι) ειπεν Vind. Arch. Pass. Ask. Post θελω comma Ald. Camer. I. II. εθω- λω Arch.

δαινυμενος) δαινυμενος Arch. comma post τον ante ελιπομεν Ald. Camer. I. II, abest his comma post οψαι.

ταυτα αμα τε) ταυτα τε αμα Vind. Arch.

πολλα των δακρυων) πολλας Ald. Cam. I. II.

θωμιασας) θωμιασας Ask. Arch. Post αυτον colon Ald. Cam. I. II.

εν αυη) desiderantur haec duo in Fragm. Paris. nulla caussa. εν αυη Ald. Camer. I. II, quae & comma post τον δε ponunt, & colon post απαι, comma iterum in his post πισος λεγσαι.

εθελει) θελει Arch. Vindob. & Stobaeus, haec excerpens, Serm. CV. p. 567.

τις Ορχομενις) Abest articulus Ask. Pass.

λεγοι) Arch. Vind. recte: λεγεις olim cum Ald. Quod coniectando perceperant Abresch. & Reiskius λεγοι, sermonis series & codd. ratum habent. Wesseling.

προς ανθρωπους) Miror, quod hic legitur de Thersandro, ως αυτος αυτικα λεγει ταυτα προς ανθρωπους: cur enim obsecro προς ανθρωπους; Frequens & hic suspicor haerere vitium, corrigendumque προς αλλας: ut aliis ista narrasse ante dicatur Thersander, quam apud Plataeas decertaretur: inter voces αλλας & αντες, sive ανθρωπους, perexigua fuit olim scribendi differentia: videtur Valla illud ipsum in sua quoque cod. reperisse; vertit enim: ipsum haec statim aliis enarrasse: quod in Ed. Gronovii his fuit substitutum, per homines sparsisse, numquam, ut equidem puto, dici potuit λεγειν προς ανθρωπους: hinc valde discrepant locutiones εκφερειν εις τας πολλας, vel ειπειν, vel λεγειν εις παντας, similesque.

que. Rarius illud Sophocli. apud Stobæum p. 579, ἡ Μη σπερε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα· pro eis πολλοῖς ut ibidem v. 11 legitur consueto more. Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἀνδρᾶς τὰς αὐτὰς τύχας, εἰς πάντα αἰμάδες. *Valkenar.*

ad Cap. XVII.

Post Ἑλλήνων punctum, post Φωκῆες comma Ald. Cam. I. II.

συνεσβαλον) συνεβαλον Arch.

σφοδρα) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ald. & alii μεγαλως. Revocarem, quod ante Gronov. vulgabatur μεγαλως, pro σφοδρα frequenter usurpatum Herodoto, & in hac ipsa phrasi infra c. 39, ubi Thebani, αἰτε μηδίζοντες μεγαλως, προθυμως εφερον τὸν πόλεμον. *Valkenar.*

δοκιμωτατος) δυνατωτατος Med. Pass. Ask. quod vulgato non praeferat, & ποχ απικατο cum Arch. Rectius Hermocydes dicitur δοκιμωτατος, quam δυνατωτατος in Medic. ex quo Gronov. optime restituit εκελευσε σφεας επ' εαυτων εν τω πεδιω ιζεσθαι, seorsim fecedere. *Valkenar.*

εκελευσε σφεας — ιζεσθαι) εκελευσε Arch. tum επ' εαυτων Ald. Cam. I. II. Med. Ask. Pass. Valla: in aliis απ' εαυτων absurde. Verissime Gronovius. At cur nulla Aldi mentio? Pavius animadvertit foedam operarum aberrationem, & correxit. Nostri Amazones L. IV, 414 οικωμεν επ' ημεων αυτων, habitemus seorsim, & IX, 37 ειχον γαρ και επ' εαυτων μαντιν. *Wessel.* Post ιζεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

επει δε) ως δε Arch. Vind.

Μηδων)

Μηδων) Μηδα Arch. Post φημι comma
Ald. Cam. I. II.

Φωκτων) desit Arch. Post παρωες abest
comma Ald. Camer. I. II, in queis colon post
τοιαδε.

προσπω) citat Suidas in Προσπος, ubi πα-
ραδωσεν, quod in Ask. & ora Steph.

παντα τωα) Arch. Pass. Ask. quorum po-
steriores superius ων non agnoscant, nec Med,
antea τινα παντα cum Ald. Justior ordo, qua-
lis c. 88 επιθησασθαι γαρ οι παντα τινα οιστο, &
multifariam. Wesseling.

χρεων επι γενεσθαι) χρεον & γενεσθαι Wesse-
ling. in var. lect. excerpfit, sed unde? non ad-
scripsit. Post χρεσσον γαρ abest comma Ald.
Cam. I. II,

παρεχοντας) exscripsit Suidas in v. cunctis
in codd. obvium, cui tacitum pronomen ubi
aptaveris, quae novandi necessitas? Et Reiski-
us tamen η παρερενοντας, imprudenter absurdeque
agens, sed imprudenter. Παρερενονσαι Graeciae
est recentioris & C. cum dialecti, nisi Salma-
sius fallit, veterum vestigia premens. Funke
Ling. Hellenist. p. 152. Qui quidem falsus si fu-
erit, arguente Jo. Alb. Fabricio ad Sext. Em-
pir. lib. I adv. Gramm. c. 2. p. 227, obtrudi
Herodoto, quod ignorabat, haud oportuit.
Wesseling.

Post αυτων comma Ald. Cam. I. II, idem-
que post βαρβαροι.

ad Cap. XVIII.

Post ο μιν comma Ald. Cam. I. II. Ο μιν
ων Ora Steph. Med. Pass. Ask. εν docrat Ald.

&c. quam voculam ex marg. Stephan. auctori restituerem. *Valken.*

Post *παράινει* colon Ald. Cam. I. II.
επει σφειας) επει τε Arch. Vind.

απολευντες) Arch. Vind. απολεοντες prius
ex Ald. in qua punctum post vocem,
δη διατεινοντο) δη δεest Arch.

απηκε) απηκετο Ald. Cam. I. II., quod non
enotavit Wesseling.

Post *εσασαν* abest in comma iisdem. *εσησαν*
Arch. Pass. Ask. Vindob. nec improbo: tum
παντες Arch. Non pugnaturus αντιοι εσησαν
blandientur. Eurip. Orest. 1460 *Ως καπροι δο-*
ρεσεροι γυναικος αντιοι σαθεντες. Ferre autem
minime queo *παντη συρεψαντες* mutari. Tales
fere *συραφεντες εις ικανον πληθος* Diodor. III,
36, & infra c. 61 *συρεφομενοι.* Vide *Valkenar.*
ad lib. I. c. 101. *Wesseling.*

συρεψαντες) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit.
Ald. *σρεψαντες Ask. Medic. Pass. συρεψαντες*
δωυτες, quum se in unum conglobassent, Li-
vio VIII. c. 11 intactum reliqui debuerat. *Val-*
kenar.

πυκνωσαντες) κυκλωσαντες Arch. Vindob.
Post *Θεσσαλων* comma Ald. Camer. I. II, pun-
ctum habent post *οπισω,* comma post *Μακεδονιος,*
& post *ηδελησε.*

μετεχρσι) εχρσι ora Steph. Scribi quidem
poterit *ει αλκης μετεχρσι,* sed scripsisse Nostrum
opinor, ut est in Marg. Steph. *ει τι αλκης εχρ-*
σι. *Valkenar.* Post *ταυδε* colon Ald. Cam. I. II,
idemque ponunt post *αγαθοι,* sed comma post
νικηστε.

στὲ ὡς ἐμε) Med. Passion. Ask. Arch. ὡν
omittebatur ab Ald. &c.

τοσκετον) τοσκετο Passion.

ad Cap. XIX.

λαιποι) defit Arch. Post Λακεδαιμονίων CO-
lon Ald. Cam. I. II.

Post τῶν ἰσῶν comma Ald. Camer. I. II.
Frustra τῶν ἰσῶν corrigitur. Latinis *victima caesa litat*, ut Martiali lib. X. Epigr. 73 *victima di-
ti patri caesa litavit*, recte Graevius in Sueton.
Othon. c. 8. Vide Fr. Oudendorp. ad Lucan.
VI, 524. Graecis itidem, quoties *fausta exta*
ostentat, καλλιερει. Noster c. 37 ὡς δὲ ἐκ ἐκαλλι-
ερει — στὲ αὐτοῖσι Περσησι, videlicet τὰ ἰσῶ &
c. 95 τοῖσι δὲ Ἑλλήσι ὡς ἐκ ἐκαλλιερεισε. Docte su-
per verbo Scholiastes in Gregor. Naz. Stelit. II,
p. 87. Sequens ἰσῶ ποιησάντες confirmile habet
τὴν θυσιὴν τῆς δημοτελεῖ ποιησάντων L. VI, 57 & IV,
60 θυσιῇ ἐρδομένη. Alia hoc de genere If. Casau-
bon. Animadv. ad Athen. L. 14, 23. *Wesseling*.

Post Ἐλευσινὰ punctum Ald. Cam. I. II.

ὡς δὲ) ἐκ δὲ Arch.

ὑπῶρησε) Sic omnes, alibi ὑπῶρησε.

ad Cap. XX.

εἰς αὐτῆς) Med. Passion. Ask. Vind. Arch.
antea ἐπ' αὐτῆς. Post ἵππον punctum, comma-
que post τῆς Ald. Camer. I. II, in his comma
quodque post Περσησι & post τον.

Μακισιον) Μακισιον Margo Steph. Pass. Ask.
Arch. Vind. quod non improbo.

Νισαιον) Νησαιον Arch. & Ald. Sed adi ad
L. VII, 40.

προσεβαλλον) προσεβαλον Arch. & προσβαλοντες in proximis Vind. colon post εργαζονται Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post ταχθεντες comma Ald. Camer. I. II. γ' τε Arch. Vind. colon post παντος Ald. Camer. I. II.

και προσοδος) και η προσοδος Arch. Vindob. neutrum displicet. Post πιεζομενοι comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon post ταυτε, sed comma nullam post ημεσς.

δεκεσθαι μνηοι, εχοντες). Haec ita nexuit Aldus & Valla, commodius, me iudice, vulgata interpunctione post δεκεσθαι. Soli Megarenenses equitum impressionem sustinere haud valebant, hinc nuncius ad Pausaniam. Atque hoc Diodor. lib. XI, 30 & Plut. Aristid. p. 326 E. clarissime. Falsum praeterea, solos tum Megarenenses stationem, sibi principio contributam, tutatos. *Wesseling*. Virgulam post μνηοι, non post δεκεσθαι ponendam censuit *Larcherius*, Aldo & *Wesselingio* praeceuntibus. Confirmatur haec interpunctio Paris. A. B. & D. ubi colon post μνηοι, quod idem est. Post ταυτην & ες την commata Ald. Camer. I. II. επ' ης Arch. Vindob.

πιεζουμενοι) recte iidem pro vulgato Aldino πιεζομενοι. Cur πεμψητε & πιεζουμενοι iussu scriptorum exemplarium admiserim, nemini mirum eveniet: pro altero sermonis series, dialectus pro altero propugnat. *Wesseling*. Post ηω τε abest comma Ald. Camer. I. II. πεμψητε Arch

Arch. Vind. in aliis *πεμψετα*. Comma post
 ὁ μὲν Ald. Cam. I. II.

απηγγελε) *απηγγελε* Vind. Passion. Ask.
 Post *Ελληνων* abest comma Ald. Cam. I. II.

τε ες) *τε* deficit Ask. Post *Αθηναίων* comma
 Ald. Camer. I. II, colon habent post *λογαδες*,
 comma post *των*.

ad Cap. XXII.

οι τε) *τε* deficit Arch. Vindob. *προελομενος*
 Passion.

επι της) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo
 praepositionem non agnoscunt, quodammodo
 supervacua, tum in Arch. *προσβαλλεσης*. Post
ιππος comma Ald. Cam. I. II.

ισαται ορθος) *ισαται τε ορθος* Passion. Post
αυτω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum
 post *επεκρατο*,

τον τε δη ιππον) Vind. *την δε τη* Arch. Vin-
 dob. sequor. Vide L. 3, 36 & infra c. 26 *των*
δε ιππον Ald. Cam. I. II &c. Post *κτεινενσι* ab-
 est comma Ald. Cam. I. II.

ενεδεδυκεν) *ενδεδυκεν* sine augmento Arch.
 Vind. Jonum more.

θωρηκα) Pass. Medic. Brit. Paris. B. Ask.
 Vind. *θωρηκα αυτε* ceteri cum Ald. comma
 post *εδεν* Ald. Cam. I. II.

μαθων) *μαθοντες* Brit.

ες τον οφθαλμον) Lorica tectum Masist-
 um, primum invulnerabile, tandem aliquis
παιει ες τον οφθαλμον quod ex Arch. Cod. fuit
 enotatum, genuinum putat Galeus; *ομφαλον*
 pretiosissimum *εσημα* iudicat Gronovius; *υβ-*
γατον tamen *οφθαλμον* plerisque satis tueri vi-
 de-

debuntur haec Plutarchi in Arist. p. 327. C. Τῆτον ἢ τῶ κρᾶνος ὑπεφαιε τον οφθαλμον ακοιτις σορακι παιων τις ανεβλεν. Non mirarer, si in aliis hic etiam codd. altera lectio reperiretur, quum voces ομφαλος & οφθαλμος frequentissime fuerint a librariis inter se vermutatae. Valkenar. Pretiosissimum εὔρημα Gronovii, meri carbones pro thesauro. ομφαλον non novit Arch. a reliquis hic non diffidens. Falsus enim est Galeus, sefellitque alios. Immo vero si ομφαλον iste codex dederat, nequidquam advocaretur. Armatura, quae Masistium undique amiciebat, ut omnes ictus eludebat, ita pubes tenuis porrigebatur, umbilicum egregie protegens. Id Nostri Plutarchique pictura & Heliodori in primis Aethiop. IX. p. 431 demonstrat. Quid multa? Plutarchum audiamus, cui auscultare noluerant, in Aristid. p. 327, B. a Valken. laudatum. Ecquid liquidius? *Wesset.*

Post επεσε τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post γινομενα, & post γινομενης.

εποθεσαν) Hanc verbi scripturam concti offerunt codd. Sermonis genius postulabat εποθησαν, a quo deflecti posse, sicuti in similibus subinde, Porti doctrina fert. Macula si sese nulla adsperfit, absentis desiderio tacti fuerunt. De Cambyse lib. 3, 36 εποθησε τε δη τον Κροισον & πολλω μετεπειτα χρονω. Estque istud sanequam praestantius invento Gronoviano επυθησαν, quod valde metuo, ut Graecae habeatur monetae, & umquam intra mare Jonium & Thessaliam, uti alia in re notatum memini, auditum sit. *Wesset.* Absit comma post εποθεσαν Ald. Cam. I. II.

τον νεκρον) τον γε νεκρον Vind.

ad Cap. XXIII.

αλ' αἶμα πάντας) Arch. Vind. αἶμα aberat Ald. &c. Additam ex scriptis exemplaribus vocem sententia desiderabat. Hom. Iliad. ψ. 362 οἱ δ' αἶμα πάντες. — Απὸ εβώθου, ut eadem exempla, Jonicae consuetudinis est, rei- que satisficit. Redi ad lib. 8, 1. Wessel. Eli- sam a vicina αλᾶ vocolam αἶμα plures forte codd. hic dabunt αλᾶ αἶμα πάντας. ut in An- glicanis invenit Jos. Wasse: vide ad Thucyd. p. 181, 92 Eandem hic a Valla lectam vidit Koenius; requirit illam oppositum, ἐκ ἐπι κατα- τελᾶ προσελαυνόντας τῆς ἰππίας videbant Athe- nienfes, αλᾶ αἶμα πάντας. omaes simul irruen- tes; non, ut ante, κατα τελᾶ. Inter varios significatus vocis τελος Eustath. ad Iliad. K. 56 primum ponit το στρατιωτικὸν συντάγμα, turmam militarem: τῆς ταξιαρχίας τῶν τελῶν ex Hero- dot. IX. c. 41 excitat Th. Magist. in τελη. L. 7. c. 211. Persae dicuntur καὶ κατα τελᾶ καὶ παν- τοῖως προσβαλλόντες. ad Thucyd. II, c. 81. Vide Jos. Wasse. Valken.

εβώθου) Arch. Vindob. alii cum Ald. ἐπεβοηθου.

γινεται) εγενετο Arch. Vind.

επεβοηθησε) επεβοηθησαν Arch.

ἔτω δη εκετι οἱ ἰπποταυ ὑπεμενον) ὑπεμενον Arch. Med. Pass. Vind. antea cum Ald. επεμε- νον & εκετι non habent Ald. Cam. I, II, quod Wesseling non annotavit. Colon post επεμενον in iisdem, commaque post εκαινω.

προσαπολεσαν) προαπολεσαν Arch. Vind.

χρῶν)

χειων) χειον Arch. suo more. Post ποιειεν
punctum Ald. Camer. I. II, abest his comma
post δε σφι.

ad Cap. XXIV.

Post κρατι comma Ald. Cam. I. II.
κεροντες) Attigit Eustath. ad Iliad. ψ. 135.
Comma post ιππας Ald. Cam. I. II.
μετα γε) γε defit Arch. Vindob. Comma
post Περσησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

προσβαλυσαν) προσβαλυσαν Arch. Vindob.
Coma post δεξαμενοι Ald. Cam. I. II.
εθαρησαν τε) εθαρησαν Pass. τε omittunt
Arch. Vindob. post μαλλον punctum Ald. Camer. I. II.

ην θεης αξιος) habet Eustath. in Homer. p.
626, ζα, qui ην, sicuti Arch. Ask. Vind. Post
εινεκα comma Ald. Cam. I. II.

τωνδε εινεκα και ταυτα εποιουν) ταυτα εποιουν
Ask. non εποιουν, ut alii omnes cum Ald. abest
comma post εποιουν Ald. Cam. I. II. Lacunae
nulla supererit suspicio, neque supplementis
egebimus, si, voce και, quam eiecit Gronov.
reposita suo loco, sic ista leguntur τωνδε δε εινε-
κα και ταυτα εποιουν, και ελειποντες τας ταξισ,
εφοιτεον θεησομενοι Μαισισιον. - Τωνδε, id est, μη-
γαθεος εινεκα και καλλεος ταυτα εποιουν, nempe
τον νεκρον παρα τας ταξισ εκομιζον. Valken.

ταξισ εφοιτεον) Med. Pass. Ask. Brit. Arch.
Vind. quorum ultimi duo εφοιτεον, antea ex Ald.
ταξισ και εφοιτων. Post ευδροτερος comma Ald.
Cam. I. II.

Γαργαφην) Γαρσαφην Arch. & iterum, non
Γαρσαφην, ut Galeus.

ὕπωσης) ὑπώρεισ ora Steph. Ask.

παρὰ κρίσις) iidem & Arch. Vind. Passion.
alii περι cum Ald. in Brit. περικρίσις. Post ἄνεα
abest comma Ald. www.cambridge.org

δια οχθάν) plene Ask. Arch. ἀπεθε χωρε
Vind. Arch. Pass. marg. Steph.

ad Cap. XXVI.

πολλοὺς ὠθισμοὺς) πολλοὺς Vind. Arch. πολλῶν
alii, contra morem. Supra VIII, 78 τῶν δὲ —
εγένετο ὠθισμὸς λόγων πολλοὺς, vehemens sermo-
nis altercatio, & in praelio armato VII, 225
Περσῶν τε καὶ Λακεδαιμονίων ὠθισμὸς ἐγένετο πολ-
λοὺς. *Wesseling.* Conf. Diss. Herod. *Wesseling*,
p. 203.

αὐτοὶ ἑκάτεροι) Arch. Vind. Pass. Askew.
Brit. ora Stephan. αὐτῶν alii. Nihil interest,
αὐτῶν legatur, an ex cod. αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔχων
τὸ ἕτερον κέρασ. Scripserat opinor Plutarch. T. I
p. 326. A. Ἀθηναίοις δὲ Τεγεαταῖς περὶ ταξέως ἐρι-
σαντες ἤξιον, ὥσπερ αἱ Λακεδαιμονίων τὸ δεξιὸν
ἐχόντων κέρασ, αὐτοὶ τὸ εὐώνυμον ἔχον. Sinistrum
ut αριστερον & εὐώνυμον, sic per εὐφημισμὸν saepi-
us etiam ἕτερον dicebant. *Valken.* Post τῶν
μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

Post τὰδε punctum in iisdem.

τῆς τάξις) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask.
in Ald. Cam. I. II. τῆς τάξις, & punctum post
ἀπάντων, quod abest post παλαιον, sicuti com-
ma post νεον.

παλαιον) παλαι Arch. Vindobon. Anceps
electio est. Scriptor τὸ παλαι deposit IV, 180.
VII,

VII, 142. IX, 71. το παλαιον VII, 129. Similis discordia VII, 71 electurum frustratur. *Wesfeling*. Post *χρεος* comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) Pass. Ask. Arch. Prius *επει* tantum, ex Ald. *επει τε* plenius & plene *Ιακαο*, teste *Eustath.* ad *Homer.* p. 1158, 39. Post *Πελοποννησον* comma Ald. Cam. I. II, quod non adest post *τετο*. Colon ponunt post *τοιενδε*.

μετα) plene *Askew*. antea cum Ald. *μετ' Αχαιων*.

αντιβι) *αντιον* Passion. post *κατιβι* comma Ald. Cam. I. II.

χρεων) *χρεον* Arch. post *ερατον* comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλοντα) *συμβαλλοντα* Arch. *Vindob.* post *τον* ante *αν* comma Ald. Cam. I. II.

επι διακειμενοισι) Citat. *Eustath.* *Hom.* p. 233, 33, in *Vind.* & Ald. *επιδιακειμενοισι* una vox. Post *ποιητα* colon Ald. Cam. I. II.

ερκιον) *ερκια* Pass. probabiliter ex c. 91.

τον Πελοποννησιων) *των* Arch.

επι τα — Ηρακλειδας) Haec novem negligens Arch. scriba praetervidit. Post *την ερατιην* comma Ald. Cam. I. II.

τε δη εκ) *δη* non est in Arch.

Φηγεος) Omnes ita, *Valla* tamen *Phrygis*. *Degenius* *Κηφους* ex coniectura recepit. Post *εμνομαχησε τε* comma Ald. Cam. I. II.

εν τοισι Πελοποννησιοισι) *εν Πελοποννησιοισι το τοισι* Passion. Ask. *εν Πελοποννησιοισι τοισι* Arch. *Vindob.* Post *τοτε* comma Ald. Cam. I. II, idemque post *τα* ante *διατελομεν*, & colon post *εχωντες*.

ἰκνεσθαι) desit Arch. Larcherius a librariis praetermissam putat praepositionem ἐς ἡμεας, quia Herod. tali usurpare solet in verborum iunctura, uti ἐς τὸν ἰκνεσθαι εἶεν lib. 6. 57. vid. Valken. ad lib. 2. 16. cui calculum adiicimus.

γὰρ τε) γὰρ καὶ Arch. Pass. Vind.

Post ἀγωνιδαται colon Ald Camer. I. II. ἀγωνας ἀγωνιδ. Ald. Excerptis Eustath. in Hom. P. 234. 20.

αλλης) πολλης Arch.

ἡμεας δικαιον εἶεν) Maluit δικαιότερον Pavius, ut ἀξιονικότεροι antea, & postea c. 28. ἀξιονικότερος εἶναι εἶεν το κεραις ἠπὲρ Ἀρκάδας. Quae sane frequentior in talibus norma. Contingit tamen, ut absolutum comparati, & vicissim sedem teneat Sic εἰς βαρῶτερον loco εἰς βαρῶ in Apoll. Rhod. III. 1056. δικαιότερον ἀντὶ δικαιότητας Diod. XIII. 30. ἀλλοτριωτάτος Musa III. 119 nec fugi magnum Animadversorem in Athen XIII. 1. Wessel. Post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Post Ἀθηναῖοι de comma, post τὰδε colon Ald. Camer. I. II. in his commata post λεγῶν & τὰ.

πατρῶν ἐστὶ) πατρῶϊον Arch. Vind. post ἐστὶ abest comma Ald. Cam. I. II.

μαλλον) omittit Arch., comma post vocem ponit. Ald. Cam. I. II.

Φασι ἔτοι) ἔτοι Φοσι Arch. Pass. Ask.

τῆτο μὲν) absunt haec Arch. Post ἐς τῆς comma Ald. Cam. I. II.

Ευρυσθεος) Ευρυσθενος prave Arch. Ald. post κατελομεν abest comma Ald. Cam. I. II.

Appar. Herod. Vol. V.

M

κασινοισι

κενοισι) κενουσι Arch; Vind. Pass.

Θαψαι της ημετερης) Θαψαι ημετερης Ald.
Cam. I II. quod non annotavit. Wessel.

Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδοντος) Pass. Ask.
Arch. Vind. Valla, ora Steph. In Ald. & Brit.

Αμαζονιδας, τας αποθηκας τας απο Θερμωδ. Ede-
batur Aldi exemplo: quorum ad τας αποθηκας
multi merito offenderunt. Quid illa enim ad

Amazonas? C. de Pauw τας αυθεντατας rigidas
& severas, formavit: Gronovius τας αποθηκας,
& tanquam furias, & minime desiderabiles feminas De
sententia Jo. Taylor Lect. Lysiac. c, 4. fuerat,
τας Αμαζονιδας, τας απο Θεμισκυρας της εκ Θερ-
μωδοντος. Aliud sectatus Abresch. Diluc. Thu-

cyd. p. 655., verborum seriem ordinabat, εν δε
και εχει ημιν (κατα) τας αποθηκας (ημων το) ερ-
γον (το) ες τας Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδ. Quin

& thesauris factorum nostrorum illustrium habemus
illud, quod adversus Amazonas gessimus: addit con-
jecturam aliam, quam ibi legi malim. Atque

haec clarissime doctorum viorum fluctuationes,
ex pravissimis τας αποθηκας auctas, ostendunt.

Quorum equidem divinationes malui proponere,
quam ad examen revocare. Sentio enim cum

Galeo τας αποθηκας in exilium agendas, quor-
sum ab sex bonae fidei membranis ablegantur,
fortasse etiam pluribus. Florentiae certe Grono-
vius nihil singulare annotavit, cuius quidem bi-

bliothecae exemplari cum passim Ask. & Pass.
consentiant, opinari & illud τας αποθηκας non
habuisse licet. De Parisiensibus, quorum ac-

curata non usurpavi excerpta, tacere debeo.
Abunde mihi videtur corruptissimas voces ab
optimis libris abesse, natus scribentis, ut opinor,
incu-

incuria, ex continuo sequentibus τας απο θεσμ. vocibus. *Wesseling.* quocum sentit *Valkenar.* *Larshenius* in Paris. A. & B. τας αποθηκας non invenit. Ad Gronovium tamen accedit τας αποθηκας emendantem, huiusque coniecturam in versione sua expressit, motus *Toupi* auctoritate eadem probantis in Epist. Crit. p. 82. Brit. & p. 67. Part. 2. Opusc. Crit. edit. Lipsi. Nobis potius auctoritate codd. praestantissimorum delenda videntur.

Τρωϊκοις) ηρωϊκοις Arch. Vind. Valla. Τρωϊκοις non sollicito, tametsi Cicero Nat. Deor. III. 21. Heroicis temporibus, & εν τοις ηρωϊκοις χρονοις Diodor. XV. 79. tu vide VII. 20. *Wessel.*

ε γαρ τι προχει) Pass. Arch. Vind. Ask non προχει uti Ald. Explanavit haec *Dounaeus* in Demosth. p. 29. *Valkenar.*

γαρ αν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind., αν non aderat prius, nec in Ald.

αυτοι) εαυτοι Arch. Post αποδεδευμενον & εχοντα absunt commata Ald. Cam. I. II. αποδεδευμενον Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. recte: vid. c. 71. alii αποδεδευμενον.

ωσπερ εστι) corrigit. *Abresch* οισπερ εστι, leni, sed parum necessaria medicina. *Wesseling.*

εν Μαραθωνι) deest εν Brit. Μαραθωνι sine praepositione ad Aristoph. Acharn. 697. ανδρ' αγασθον οντα Μαραθωνι & εστα Μαραθωνι μεν οτ ημεν, exemplum unae schedae, quas iubeo valere. *Wessel.* Post εχεις colon Ald. Camer. I. II. in his comma post ηρεπες, nul um post υμιν.

αρτιοι εμεν) αρτιοιμεν Arch.

δοκει) Arch. Pass. bene. δοκειη alii cum Ald. Scribendum arbitror εν αν δοκειη vel ινα δοκει.

ad Cap. XXXIX.

Post μαθων abest comma Ald. Cam. I. II.
εμβολας) εμβολας Arch. Post τας ante Βοιω-
τοι comma Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch.
& Φειδομεναι) Med. Pass. Ask., & deerrat
Ald. &c.

αιδην) αιδε Arch. male. Citavit Suidas.
σασρα τε) Abest τε Pass. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Post των Ελληνων colon Ald. Cam. I. II. in
queis comma post Μαρδονιας, & post προσκεται
τε, sed abest comma post Θηβαιοι, & post πολυ-
μον colon exstat, & comma post εσκον.

ad Cap. XLI.

Comma post ημερων Ald. Cam. I. II. idem
que post ημερη. Recte, ni fallor, corrigit Koe-
nius εδεν επι πλευν εγινετο ταστων quae eadem
infra leguntur c. 106, & c. 120; nisi quod πλευν
ibi sit pro πλευν. Valken.

αντικατημενοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Pa-
ris. A. B. Brit., αλληλοισι interponebatur ab Al-
do &c. quo nihil ad sententiam opus. αντικα-
τημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd.
Vallae non lecta; iam ante dixerat c. 38, ημε-
ραι δε σφι αντικατημενοισι ηδη εγγυονεσαν οκτω.
Valken. Post Γοβρευω comma Ald. Cam. I. II. in
his colon post Φαριακεος.

βελευομενων δε) βελομενων Arch. post δε
comma Ald. Camer. I. II. & punctum post
γνωμαι.

μεν Ἀρταβαζέ) μεν γαρ Arch. μοχ χερον
idem, suo more. Post Θηβαιον colon Ald. Ca-
mer. I. II.

επεινεχθαι) εσεινεχθαι Vind. ειννεχθαι
Arch. Post υπερυγοισι punctum Ald. Cam. I. II.

δε και κερυρον) δε κερυρον, sine medio και
Pass., in Vind. sequens τε omittitur, & post τε
comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τετων φειδομενας) τετων δε φειδομενας Arch.
Post Ἐλληνας colon Ald. Cam. I. II. idemque
post πολισι.

συμβαλοντας) συμβαλοντας Arch.

μεν η αυτη) Med. Pass. Ask. Arch., alii μεν
νυν. Nostro tritum; tum εγινετο Arch. Pass.
Vind. Ask.

Post Μαρδονις δε abest comma, positum
post ισχυροτερη τε Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα ειναι) κρεσσον' ειναι Arch. & στρατηην.
Post ἑλληνικης abest comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλεγεμενων) πλευνες των Omi-
fo medio γινεθαι, Med. Arch. Pass. Ask. Paris.
B. Brit. Porro τον συλλεγεμενων Pass. Vind. An-
tea ex Ald. γινεθαι των συλλεγομενων Nolo tot
Codd., γινεθαι exturbantibus, obluſtari: par
Gronovii consilium. Auctius autem partici-
pium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in
Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem
ex μηδε βιαζεθαι fingit μηδε Ιαζεθαι, neque
Graecorum mores imitari in extispiciis & vi-
ctimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mar-
donii, nolentis τα σφαγια βιαζεθαι, ut invita
litarent, mentem intellexit interpreſ, Abreschio
plausore. Alia in re Plutarch. Vict. Mulier. p.

ad Cap. XXX.

Ἑλληνικῆ) Arch. Vind. bene, τῆ Ἑλληνικῆ
ceteri cum Ald.

ὀπλιτικοῖ) ὀπλιτικοῖ Arch. Abest post
comma Ald. Camer. I. II. quod habent post
προς δε.

ανδρῶν) non est in Arch. Post αὐν δε comma
Ald. Cam. I. II. idemque post παρεσι, sed nul-
lum post περιουτες.

εἰς οκτακοσίας) Haud novit εἰ Arch. Comma
post οκτακοσίας Ald. Cam. I. II. idemque post
ταχθέντες,

εἰρωτοπεδύοντο) εἰρωτεύοντο Arch.

ad Cap. XXXI,

αὐτετάσσοντο) ἐτάσσοντο Pass. Post Μακεδονία
punct. Ald. Cam. I. II. in his comma post Λακε-
δαίμονιας.

περιεσῶν) περιεσῶν Arch. notabiliter, dein-
ceps οἱ Πέρσαι idem Arch. Pass. Vind., hinc ar-
ticulus, quem non habet Ald. &c.

ἐκκοσμήσατο) ἐκκοσμησατο Arch. Vind. nulla
caussa. conf. lib. I. 101. Comma post ἀσθενεστε-
ρον Ald. Cam. I. II. Sermo de Persis, quorum
quod robustissimum contra Lacedaemonios
Mardonius opposuit, quod infirmius vero con-
tra Tegeatas. Nonne ergo ὁ, τι μὲν ἦν αὐτῶν—
quae elegans de Pauw coniectio? Alioqui το δι-
κατατώτων τῆ στρατῆ L. 8. 34. Wessel. Comma
post Ορχομενίας τε, post εχομίας, post Ἐπιδαυ-
ρίας τε Ald. Cam. I. II.

Post Λεπρητας τε comma Ald. Camer. I. II.
in quibus &c. Λεπραήτας. Λεπρητας Med. Arch.
Vind. λεπρητας Pass. Ask. Comma post Μικηναις

τε, post Βακτρίας; post Ερμιονέας τε Ald. Camer. I. II.

Post Ετύρεας τε comma Ald. Cam. I. II. idem post Αμπρακινήτας τε. Αμπρακιωτάς Vind. Αμβρακιωτάς Arch. Αμπρακινήτας recte hic & c. 28. ex Jonum ore, quo & Μαιηται, Μαιητις aliorum Μαιωται ac Μαιωτις L. IV. 123. Scio Steph. Byz. decretum in Αμβρακία probari ab Arch. & Vind., quod in Jonia invalidum iustius spreverint. *Wesseling*

Σακεων) Σακκας Pass. post de comma Ald. Cam. αντιον Arch. Vind. post Αθηναίων, τε comma itemque post Πλαταιέων Ald. Cam. I. II. quas idem quoque habent post Βοιωτάς τε.

αίπαντες) πάντες εμψόζον Arch. Vind. Post αυτων punct. Ald. Cam. I. II, auctore Paris. D. apud *Larcher* delendum.

Παρησσον) Arch. Vind. Pass. Alii una sibilante, uti Ald.

κατελημμενοι) Vind. cum Paris. A. B. & D. teste *Larcher*. loco Editorum κατελημμενοι. Praef. fiterit Vind. scriptura, postulante sermonis indole. Error est librariarum απελημμενες, κατελημμενες & απελημμενες, κατελημμενες confusionem. Vid. lib. 2. 141. 9. 69. & c. *Wesseling*. Post ορμεωμενοι & εφερον τε commata Ald. Camer. I. II. idem post τρατην. & post Μακεδονας τε.

οικημενες) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Prius οικεομενες.

ad Cap. XXXII.

Post τε ην comma Ald. Cam. I. II. τε abest Arch. Supra υπό Μακεδονία Pass. Ask. Ald. uti c. 30.

νησαν) ησαν Vind. Arch. Comma post Φρυγών τε Ald. Cam. I. II.

Θρηϊκῶν) Μυσῶν καὶ Θρηϊκῶν Arch. Valla. Post Μυσῶν τε comma Ald. Cam. I. II. idemque post Αἰθιοπῶν τε.

Καλασιριες) Κολασιριες Arch. comma post vocem Ald. Camer. I. II. quod non habent post καλεομενοι prave. In Paris. A. B. & D. teste Larcherio, interpunctio hic nulla. Post απεβιβασατο abest his quoque comma,

τας Αθηναις) Praetereunt τας Vind. Pass. Arch. Ask.

προτερον δεδηλωται) sine μοι medio, quod habet Ald. &c. iidem omnes, & Paris. B, quos duces, quamquam alibi additur, uti c. 100. habeo. Wessel. Post συμμαχων comma Ald. Cam. I. II. in his colon post ηριθμηθησαν.

επεικασαι ες) επεικασαι Med. Pass. Ask. ceteri cum Ald. απεικασαι. nexum ες non legit Arch. Dubitabam in Diff. Herod., hoccinæ an pristinum απεικασαι amplecterer? Causa ampliata, Gronovii in partes ivi. Inconcinnum huic certè locò απεικασαι, in assimilando & comparando solens: opportunius omnino videtur, ex melioribus advocatum membranis. Aeschyl. Choeph. 976. Φιλοι τε και νυν, ως επεικασαι παθη & Supplic. 252. και τ' αλλα πολλ' επεικασαι δικαιον ην. Sophocl. Oed. Col. 17. χωρον δ' οδ' ιερος, ως επεικασαι, βρυων θαφνης —, namque sic Mss. H. Stephano notante. Eadem in fabula 147. δυσαιων, μακραιων τ' εθ', ως επεικασαι, παρε nec citra codd. discordiam, qualis & in aliis. Illa vero Sophoclea absentiam τε ες ab Arch. legitimam declarant. Wessel. Post ιππος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIII.

παντες) deficit in Vind., qui cum Arch.
κατα τε εθνεα, in Pass. και τα εθνεα, prius ma-
luit *Wessl.* Post εθνεα comma Ald. Cam. I. II.

εθνοντα) εθνοντα www.Asktool.com.cn

Κλυτιαδην) Κλυτιαδε Arch., in Latinis *Lauren-
rentis Clytiades*. F. Ursinus ad Cic. Divin. I. 41.
τε Ιαμιδεων και Κλυτιαδων citat, hand scio unde.
Cicero ex P. Victorii, Ursini, P. Leopardi ex-
cellente auxilio; Elis in Peloponneso familias
duas certas habet, Jamidarum unam, alteram
Clytidarum, haruspicinae nobilitate praestan-
tes. Jam si Tisamenus fuerit Clytiades & των
Ιαμιδων quemadmodum apud Pausan. III. 11.
p. 232. oportet adfinitate nexae fuerint fami-
liae, paterque eius ex Clytiadis. Videt. Pet. Vi-
ctor. Var. Lect. XIII. 15. P. Leopard. Emend.
IV. 18., neque λεωσφετερον praetervide, h e.
πολιτην σφετερον, uti deinceps. Vir doctus dis-
iuncta voce, λεω σφετερον, alii componunt He-
sychii λεωλεθρες η λεωκορητος, παντελως εξωλο-
θρομενος, quae, modo λεως Jonibus & Hippo-
crati de Galeni & Erotiani opinione fuerit παντε-
λως, aliorum pertinebunt. *Wessl.* Tisamenum,
ob Cic. Div. I. 41, εοντα Ηλειον, και γενεας τε
Ιαμιδεων, meo quidem arbitrato dicere non po-
tuit Herod. Κλυτιαδην ut miter de Clytidis &
Jamidis agenti Leopardo Em. IV. 18. hunc He-
rod. locum mendae non fuisse suspectum. Ad
ista γενεας τε Ιαμιδεων, adscribi potuit a lectore,
& Κλυτιαδην, sive η Κλυτιαδην. Sed Jamidam
fuisse Tisamenum liquet ex Pausan. III. p. 232,
qui, Herodotum in his sequutus, Τισαμινω,

ait, εἰναι· Ἡλείων τῶν Ἰαμίδων λογισμὸν ἐγένετο· me-
 moratus IV. p. 317. Ευμαντιῶντα Ἡλείων τῶν Ἰα-
 μίδων. VI. p. 454. Thrasylbulum ex eadem fa-
 milia & p. 495. vatem Eperastum τε Κλυτιδῶν
 γένος. Infra Herod. c. 36. Graecum vatem se-
 cum habuisse dicitur Mardonius Hegesistratum,
 ἀνδρα Ἡλείων τε καὶ τῶν Τελλιαδῶν εἶναι. Triplex
 hoc genus, οἱ Ἰαμίδαί, καὶ οἱ Τελλιαδαί, καὶ οἱ
 Κλυτιαδαί, ubi memorantur Philostrato de V. A. V.
 c. 25 infelix prostat Olearii coniectura, ne-
 scientis veram lectionem iam demonstrasse Kuh-
 nijum ad Pausan. p. 800. Valken. Nobis, & ad-
 sentientem habemus Larchetum, textus quidem
 corruptus videtur Herodoti, sed accurata vete-
 rum Graecarum familiarum notitia defuiti vul-
 nus hoc sanare non audent. Post ὁ μὲν com-
 ma Ald. Cam. I. II. quod non ponunt post γυ-
 μνασίοισι. Omittunt τρισί Vind Pass. Arch.
 πενταεθλον) πενταθλον Arch. Vind. Post
 ολυμπιαδαε abest comma Ald. Cam. I. II.
 μαθόντες δὲ Λακεδαιμονιοί) λακεδ. δὲ μαθόντες
 Arch. Pass. Ask.

πολεμίων) πολεμῶν iidem tres & Valla. In
 Vallae correctis Latinis dix. bellicorum certaminum,
 adscito ex praegressis αἰγῶν vocabulo: id si
 nolueris, ἡγεμοναί τῶν πολεμῶν, prioribus non
 posterius, scripta suppeditabunt exempla. Atque
 hoc Reiskius praecoptavit. Wessol.

ποίησαι) ποιήσαν Arch. Post Σπαιρητικαί δὲ
 abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐποίηυντο καὶ) Arch. Vind. Alii cum Ald.
 ἐποίηυν τε καὶ.

μετιόντες) iidem, cum Paris. B. teste Larche-
 tio, non μετιέντες ut Ald. & alii.

αλλα αρρωθεομεν) αλλα γαρ Arch.
 ημιν) Pass Arch. Valla, prius ex Ald. υμιν
 scribebatur Adstipularur Wesselingius Pavo,
 ex Vallae Latinis, pronomen mutanti, faven-
 tibus schedis, & orationis, ut cuivis apparet,
 tracta.

www.libtool.com.cn

ad Cap. XLVII.

τοιστο) τοιστον Arch.

ως δ αυτως) ως δε και αυτος ο Μαρδονιος Arch.
 tum mox το ευωνυμον. Colon post ευωνυμη Ald.
 Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, causam non
 urget. Et illi minis suspiciosi, qui ob praece-
 dens ηγε της Σπαρτιατας, melius & ornatus επι
 τε ευωνυμη της Περσας futurum praescribunt.
 Quis obruso ita ingenio, ut Persas Mardonium
 illam in partem ducturum non advertat?
 Wess.

ad Cap. XLVIII.

Post ταδε Ald. Cam. I. II.

επαυλομενων) εκπλαυλομενων. Arch. Ratio
 doctissimum Galeum fugit hoc praeferentem.
 Causa ad lib. 7. 182. adscripta fuit. Wesseling.
 Comma post vocem Ald. Cam. I. II. in quibus
 post εκλειπτε punctum.

ημεας) υμεας Arch. Brit. Comma post Φευ-
 γοντας Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλειποντας υμεας) Arch. Viind., alii
 ζασιν cum Ald. ταξις potius quam ζασιν censui.
 Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scripto-
 rem, admonitione non eget; ad hoc commu-
 tantur haec voces c. 21. Wesseling.

προτενατο) προτενεται Arch. Post ὁ δε comma Ald. Cam, I. II. Post επορευτα abest comma in iisd. επορευτα Arch. Pass. Ask. & Steph. ora. Non habent comma post φας Ald. Camer. I. II.

μεταδωσι) μεταδωσαν Arch. Post ποιησαν τα comma Ald. Cam. I. II. quod defit his post Αργεοι.

ad Cap. XXXV.

Post ὡς δε comma Ald. Cam. I. II. καὶ abest Arch. Vind.

Post ὁ Ηλειος abest comma Ald. Cam. I. II.

ἔτοι) Habet Arch. in margine tantum. Post πρῶτος abest comma Ald. Cam. I. II.

Τεγεητας τε καὶ) Pass. Ask., hinc enclitica. Τεγεητας, καὶ antea ex Ald.

παντας) παντων in ora Steph.

ὁ Μασσηνιων) Arch. Vind. Paris. B. Pass. Ask. quos laudo: aberat articulus ab Ald. &c.

τω Ισθμῳ) deest τῷ Pass. Ask. punctum post Ισθμῳ ponit Ald. Cam. I. II. Bellum Spartanis Messenii una cum Helotis, occupata Ithome, conflant: isthic res gesta in decem annos, longissime ab Isthmo; Thucyd. lib. I, 101. & Diodor. lib. XI, 64. testes sunt. Ergo ὁ πρὸς τῇ Ισθμῳ ad Ithomen, veritati, Palmerio Pavioque observantibus, congrueret. Pausanias haec Herodotea apertissime aemulatus, nonnihil impedit Lacon. c. II. τεταρτον δε ηγωνισατο Tifame-nus πρὸς τῆς ἐξ Ισθμῳ Ιθωμην αποησαντας ἀπο των Ειλωτων. Isthmum enim Ithome-que pae-ne coniungit, nec sine suspicione reperti in Herodoto Ισθμῳ Ισθμι. Sic maculae origo Pausaniam

faniam anteverterat; namque mendam esse, nullus dubito. Illa vero Pausaniae an extra labis culpam? Palmerius Exercit. ad Gr. Auct. p. 41. negat, scribendumque opinatus, ἐξ Αἰθῶν Ἰθωμην — quoniam inter rebellantes, qui Ithomen occuparunt, *apud Thucyd. Αἰθῶνς*, sive, uti Steph. Byz. citavit, Αἰθαίωνς. At illorum Αἰθαία, Aethaea, oppidum, Ethnicographo auctore, non Αἰθῶνς. Pavius, cui Pausanias itidem vitio notabilis, fingeat πρὸς τὰς ἐς Ἰθῶμα Ἰθωμην ἀποσησαγτας τῶν Ἐιλωτῶν. Ithomen Isthmi, quippe in Peloponneso atque intra Isthmam positam, discretamque tali notatione ab Ithome Thessaliae. Bene ego memini Ithomen montium ὄρων, ὅποσα ἐντος ἐστὶν Ἰθῶμα, nulli magnitudine concedere ex Messeniac. c. 9, Ithomen Isthmi non reminiscor. Si Pausaniae voces ἐς Ἰθῶμα, ex corruptis Herodoteis fortasse additae, abessent, in Pavii correctionem studio inclinarem. Alia doctiss. Kuhnii. Quomodo autem cunque de Pausania statuetur, hic πρὸς τῇ Ἰθωμῇ ad Ithomen, oportnerat. *Wessel.* In ceteris nihil est difficultatis; quarto loco memoratum exercuit Joach. Kuhnium & Jac. Palmerium; huius mihi in Herodoto verosimilis videtur coniectura, corrigentis Μεσσηνίων ὁ πρὸς τῇ Ἰθωμῇ sed in Pausania neutrius placet tentamen *Valkenar.* Vna cum *Larcherio*, qui correctionem recepit, *Palmerio*, *Wesselingio* & *Valken.* accedimus. τῇ Ἰθωμῇ quoque *Degenius* recepit.

ad Cap. XXXVI.

Abest comma post Τισαμῆνος Ald. Camer. l. II.

ἐν τῇ Πλαταιίδι) Pass. Ask. Arch. Vind. Ald.
 quem articulum posteriores omiserunt male.
 Post ἀρνηνομένοισι punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

προθυμευμενω) προθυμενω Arch. Vind. προ-
 θυμεγω ad Steph. oram. Post τα ἴσα colon Ald.
 Cam. I. II.

εχρεετό) Paris. B. Brit. Ald., εχρεατό Med.
 Ask. Pass., εχρατο Arch. Vind. εχρεετο perpe-
 ram mutabatur. εχρεατό numeri multitudinis
 est, sicuti εκτεατό VIII. 113. παρηγορεατό V. 104.
 bonis, uti arbitror, avibus instaurata. *Wessel.*

Post Ηλειόν τε comma Ald. Cam. I. II. quod
 non ponunt post εχόμενος.

πησομενος) Arch. Pass. Paris. A. B., πησομε-
 νος alii cum Aldo, quod non abieciēbam in Diss.
 Herod. ob Aeschylī versum, προς κέντρα μη λακ-
 τίζε, μη πησας μογης. Agam. 1633. & πησασικε
 Etymologi p. 624, 50. Dicta non urgeo, quo-
 niam πησομενος ex πησομενος scribarum saepe
 peccato progignitur. Exempla ad Heliodorum
 monstravi, nec repeto, hic meliores eodd. se-
 quuntur. *Wessel.*

επενεχθεντός) επενεχθεντός Vind. επενεχθεν-
 τος Ask. επενεχθεντός Arch. Post σιδηρισ comma
 Ald. Cam. I. II.

αυτικα δε) δε Arch. Commata post πανταν
 & των Ald. Cam. I. II.

εαθμησαμενος) Suidas citat in v.

απεταμε) απεταμε Ask. Suidas. Post ποιη-
 σαι abest comma Ald. Cam. I. II.

ως φυλαισσομενος) ως Arch. Pass. Vind. Ask.

quod

quod minime displicet. Post τες δε comma Ald. Cam. I. II.

Θωμάτι) Θωμάτι Arch. Ask.

τε ποδος κειμενον) Arch. Pass. Vind. Ask.

Steph. margo. τετε κειμενον Ald. & alii, quo licet carere. www.libtool.com.cn

ξυλινον ποδα) Spectavit Plut. T. 2. p. 479.

B. Post πολεμιος colon Ald. Cam. I. H.

μεν τοι es γε) μεν τοι γε es Arch. Vind. Ask.

συγκεκρημενον) συγκεχωρημενον Vind. Vir doctus, cui in opinionem inciderat συγκεκρημενον, aut, eodem sensu, συγκεκριμενον, prudenter sententiam mutavit. Dudum Portus εχθρος συγκεκρημενον idem esse, ac odium casu fortuito susceptum, patefecit. Wessel.

ad Cap. XXXVIII.

μεν τοι) μεν νυν Arch. nec praeter scriptoris morem. Post Πλαταιικων punctum Ald. Camer. I. II.

ολιγα) ολιγα Arch. Post εδυετο τε comma Ald. Cam. I. II.

κατα τε το εχθρος) Med. Pass. Ask. Ceterum Ald. τε negligent. Abest comma post μαχεσθαι Ald. Cam. I. II. in quibus comma post Ελληνων.

Τιμηγετιδης) Arch.; Olim ex Ald. Τιμογετιδης. Τιμηγετιδης patriae flagitiosus proditor omnium librorum consensione c. 85. Pausaniae Τιμηγετιδης idem Lib. 7. 10. Optimus dux itaque Arch. codex. Wesseling. Post φυλαξαι comma Ald. Cam. I. II.

απολαμψοιτο) απολαμψοιτο Arch. Vind.

ad Cap. XXXIX.

Post μαθων abest comma Ald. Cam. I. II. εκβολας) εμβολας Arch. Post τας ante Βοιωτοι comma Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch. & Φειδομεναι) Med. Pass. Ask., & decret Ald. &c.

αιδην) αιδε Arch. male. Citavit Suidas. παραι τε) Abest τε Pass. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Post των Ελληνων colon Ald. Cam. I. II. in queis comma post Μαρδονια, & post προσεκειτο τε, sed abest comma post Θηβαιοι, & post πολυμον colon exstat, & comma post εσκον.

ad Cap. XLI.

Comma post ημερων Ald. Cam. I. II. idemque post ημερη. Recte, ni fallor, corrigit Koenius εδεν επι πλευν εγινετο τειτων quae eadem infra leguntur c. 106, & c. 120; nisi quod πλευν ibi sit pro πλευν. Valken.

αυτικατημενοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. A. B. Brit., αλληλοισι interponebatur ab Aldo &c. quo nihil ad sententiam opus. αυτικατημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd. Vallae non lecta; iam ante dixerat c. 38, ημεραι δε σφι αυτικατημενοισι ηδη εγυγονεσαν εκτω. Valken. Post Γοβρευω comma Ald. Cam. I. II. in his colon post Φαριακος.

βελευομενων δε) βελομενων Arch. post δε comma Ald. Camer. I. II. & punctum post γνωμαι.

μεν Ἀρταβαζέ) μεν γαρ Arch. ἴδιον χρονον
idem, suo more. Post Θηβαιον colon Ald. Ca-
mer. I. II.

εσσηνεχθαι) εσσηνεχθαι Vind. εσηνεχθαι
Arch. Post ὑπερυγιοισι punctum Ald. Cam. I. II.

δε και ἀργυρον) δε και ἀργυρον, sine medio και
Pass., in Vind. sequens τε omittitur, & post το
comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τῶτων Φειδομενης) τῶτων δε Φειδομενης Arch.
Post Ἐλληνας colon Ald. Cam. I. II. idemque
post πολισι.

συμβαλοντας) συμβαλοντας Arch.

μεν ἢ αὐτη) Med. Pass. Ask. Arch., alii μεν
γυν. Nostro tritum; tum .εγινετο Arch. Pass.
Vind. Ask.

*Post Μαρδονις δε abest comma, positum
post ισχυροτερη τε Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα ειναι) κρεσσον' ειναι Arch. & στρατηην.
Post ἑλληνικης abest comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλεγεμενων) πλευνες των Omis-
so medio γινεθαι, Med. Arch. Pass. Ask. Paris.
B. Brit. Porro τον συλλεγεμενων Pass. Vind. An-
tea ex Ald. γινεθαι των συλλεγομενων Nolo tot
Codd., γινεθαι exturbantibus, obluſtari: par
Gronovii consilium. Auctius autem partici-
pium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in
Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem
ex μηδε βιαζεθαι fingit μηδε Ιαζεθαι, neque
Graecorum mores imitari in extispiciis & vi-
ctimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mar-
donii, nolentis τα σφαγια βιαζεθαι, ut invita
litarent, mentem intellexit interpret, Abreschio
plausore. Alia in re Plutarch. Vitz. Mulier. p.

244. C. *εἰ δὲ μή, χαίρειν εἶναι καὶ μὴ προσβιαζεῖσθαι*
Wessel.

Post βιαζεῖσθαι punctum Ald. Camer. I. II.
Hoc frustra forte tentatum, vir quidam doctus
in Φραζεῖσθαι censet mutandum: sententiae, fa-
teor, satisfaceret, vulgatas literas prope acce-
dens, *μηδὲ Φραζεῖσθαι* neque considerare, sive,
neque ad illa animum advertere; sic usitato πα-
ραλληλισμῷ duo propemodum ἰσοδυναμῆντα hic
quoque coniunxisset: τὰ σφαγία — εἶναι χαίρειν
μηδὲ Φραζεῖσθαι. Valkenar. Post συμβαλλῶν colon
Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Colon post εἶδεις Ald. Cam. I. II.

εἰ βασιλεὺς) Absunt hae duae voces Arch.
Vind. Vallae.

μεταπεμφθεὶς &c.) Exscripsit Th. Mag.
in τελεῖ, in Musae numero errans sicuti Stoeber-
rus advertit.

εἰρωτα) Arch. Vind. Pass., antea ex Ald.
ἡρωτα.

διαφθαρῶνται) Pass. ora Steph. *διαφθαρῶνται*
Vind. Arch. *διαφθαρῶντας* Ald. Camer. I.
II. *διαφθαρῶνται* alii. Oblatum ex scri-
ptis *διαφθαρῶνται* forma commendatur Jo-
nica, at locus illi Musis nullus: quem
enim occuparat lib. I. 88 & lib. 7. 10. extr. inde
codd. imperio decidit. Stephano praeterea vix
credibile sit, *διαφθαρῶνται* Herodoti secundo in uso
fuisse, Proleg. p. 737. fortasse nullo iure. Am-
plexus tamen sum, quod lib. 8. 108. integraba-
tur. Wesseling. Post τῶν μὲν comma Ald.
Cam.

Cam. I. II. idemque post το ante λεγειν, punctum post ελεγει.

Επει τοινυν &c.) Αλλ' εγω ερω ως ευ επισταμενος, επει θε υμεις η ιση &c. Arch. Post επισταμενος comma Ald. Cam. I. II.

λογιον) λογος Steph. margo & Ask., qui χρεσθ ενm Arch. Post Δελφοισι colon Ald. Camer. I. II. comma post διαρκωσιν, in iisdem, αερπασιν Arch. Post επισταμενοι comma Ald. Camer. I. II.

επε μιν) Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. quibus suffragor: in Aldo ετοι τε sequens τετο non novit Arch. επιχειρισομεν Ald. Cam. I. II. quod non annotavit Wessel. Comma post αειτης Ald. Cam. I. II.

περισσομενος) περιεζομενος Arch.

εσημανε) εσημησε id. Vind.

ευκρινεα) ευκρινεα Arch., ευκρινεα Pass.

ad Cap. XLIII.

Post χρεσμον τον comma Ald. Cam. I. II.

τον Ευχελεων) των Arch.

τα δε μιν) τα δε Arch. recte; τα, μιν tantum antea ex Aldo. Post. πεποιημενα colon Ald. Cam. I. II. comma in his post Θερμιωντι & post λεχεπομη.

βαρβαροφωνον αυην) βαρβαροφωνε αυης Reiskius. Vid. Schol. ad Nicandri Theriac. 400.

ποδοι) ποδη Arch. post πρσενται abest comma Ald. Cam. I. II. habent comma post λαχουσιν τε.

τετοισι) omittitur ab Arch. Μισαιε fortasse legendum suspicatur Golahag. Comma post Τανναγης τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

εγενετο) εγενετο Arch. Ald. Cam. I. II.

προεληλατο) προτεληλατο Arch. & ησυχιη τε.
 Arrisit προτεληλατο PAVIO, vertenti, ut prima
 pars noctis adventarar; esse enim προσω αυ το
 προσω www.libriol.com hoc loco. At istud. lib. 2.
 121. 4. considera, ως προσω ην της νυκτος & 3.
 56. ες το προσω τε υδεν προσκοπτετο neutrubi
 primam partem indicabit. Notae etiam admo-
 dum formulae: η νυξ προσκοψεν S. Paul. Ep. ad
 Roman. XIII. 12. Hellod. Aethiop. I. p. 26. τε
 τε γαρ πβλυ της νυκτος προεβη. Sallust. Jugurth.
 c. 21. ubi plerumque noctis processit &c. Wessel.
 Sincerum est προεληλατο vitiosa scriptio cod.
 Arch. supra II, c. 121. 4. Idem illud aliis dicitur
 ποδης νυκτος, & περι μεσας νυκτας, vel μεσσης
 νυκτος postremum in eadem hac habet historia
 pro Herodoteis Plutarch. T. I. p. 327. D. Plato
 T. 3. p. 217. D. διελεγομην παρρω των νυκτων. Χρ
 noph. Edd. VII. p. 367. 15. εκαθευδον μεχρι πορ
 ρω της ημερας. Valken.

ησυχιη) Praetermisit h. l. typographus er-
 rans voces: ανα τα στρατοπεδα, και μαλιστα οι
 ανθρωποι ειναι, quae inserenda sunt.

τας Αθηναιων) Pass. Arch. Ask., quod ma-
 lui: των Αθηναιων Ald. & ceteri.

Post στρατηγος τε εων comma Ald. Cam. I. II.
 idemque post πλευνες, sed colon post παρεμεινοι,
 & post ελθοντες δε comma.

ηκοι) Arch. Vind. cui primas defero: antes
 cum Ald. ηκες.

τε Μηδων) Ask. Pass. Vind. Arch. Brit. Ald.
 Edd. των edit. Gronovii in quam unde immigra-
 verit,

ad Cap. LVI.

Post και ο μεν comma Ald. Camer. I. II.
idem post τις δε.

αποσιχοντων) Omittit Ask., αποσιχοντων
Arch. Post τα comma Ald. Cam. I. II. nullum
post γγεται, sed inseritur post σημηναις in iis-
dem.

κολωνων) κολων Arch. Post ταχθεντες δε εμ-
παλιν commata Ald. Cam. I. II. colon post Λα-
κκαμονιοι, comma post οι μεν, & post αντεχον-
το, punctum post ιππον.

τραφθεντες) τραφεντες Arch. male. Vid.
Eustath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Post ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξαντας Arch. & mox
θειν τεχνη. In nuperis docti viri, haec intelli-
gere negantis, coniecturis, ευηθη η τεχνη απολι-
πειν se deseri prae stultitia, aut callida fraudis
dissimulatione. Quale equidem consilium
Amompharetum, tametsi animosissimum, de
suo imperatore mente agitasse, non dixerō.
Potius erit, θεσην τεχνην industriam rectamque
disciplinae artem accipere, sicuti ιδεσην δικην in
Iuda & Etymologo. Non nego, pellexisse
suum voluntatem Arch. θεσην τεχνην, h. e. excel-
lente, & divina. Namque Spartani, όταν τινος
εγαλοπρεπώς επαινωσι θειον, sive suo sermo-
e σειον, testibus Platone & Aeschine Dial. I.
3. praedicabant. Lege magnam animadver-
sionem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blan-
dimentis abripior. Wesseling. Goldhagenio & θεση
Appar. Herod. Vol. V. O le-

καταρρωθηκε) καταρρωθηκε Ask. cui Galeus primas dedit, praeter formam Jonicam curpositius censeatur, nihil habet. Taceo id verbi tempus, ut Grammatici, loquuntur, rei disconvenire. Wessell.com.cn

συλλαχθητε) Arch. Vind. Pass. Ask., prius ex Ald. συναχθητε. Recte dedit Gronov. καταρρωθηκε γαρ μη πλευνες συλλαχθητε hoc enim moris est Herodotei, non συλλαγητε neque hic locum invenit Galeo probatum καταρρωθηκαν. Valkenar.

ολγων) ολιγα Arch.

εινεκα εγω εργον) Med Pass. Ask. in Arch. εινεκα εργον εγω παραβ. qui Wesselingio ordo concinnior. ex Ald. εινεκα τωτο το εργον ετο παρ. Post προθυμης abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιφνης) non habet Arch. Vind. nec Vala: videri potest glossema. Post Αλεξανδρος comma debet deleri.

ad Cap. XLVI.

Abest comma post Αθηναίων Ald. Camer. I. II. in quibus colon post Αλεξανδρα & punctum post ταδε.

χρεων) χρεον Arch. Ask. Plutarch. Aristid. p. 328. A. haec citat. Post Βοιωτες τε comma Ald. Cam. I. II.

εν Μακραθωνι) Med. Pass. Ask. Paris. A., ex Ald. &c. Post εμεν comma Ald. Cam. I. II. In iisd. commata post ημεις δε, & Βοιωτων, itemque post ταυτα, sed colon post ταδε. Nullam habent comma post αρχης, quod ponunt post ταυτα & post φθαντες, & punctum post προφερει caed.

αλλα αραωδομεν) αλλα γαρ Arch.

ημιν) Pass Arch. Valla, prius. ex Ald. ὑμιν
 scribebatur Adstipularur Wesselingius Pavo,
 ex Vallae Latinis, pronomem mutantj, faventibus
 schedis, & orationis, ut cuius apparet, tracta.
 www.libtool.com.cn

ad Cap. XLVII.

τοιςτο) τοιςτον Arch.

ως δ' αυτας) ως δε και αυτος ο Μαρδονιος Arch.
 tum mox το ευωνυμον. Colon post ευωνυμη Ald.
 Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, causa non
 urget. Et illi minis suspiciosi, qui ob praecedens
 ηγε της Σπαρτητας, melius & ornatius επι
 τε ευωνυμη της Περσας futurum praescribunt.
 Quis obruso ita ingenio, ut Persas Mardonium
 illam in partem ducturum non advertat?
 Wessel.

ad Cap. XLVIII.

Post ταδε Ald. Cam. I. II.

εκπαυλομενων) εκπλαυγομενων. Arch. Ratio
 doctissimum Galeum fugit hoc praeserentem.
 Causa ad lib. 7. 182. adscripta fuit. Wesseling.
 Comina post vocem Ald. Cam. I. II. in quibus
 post εκλειπεται punctam.

ημεας) υμεας Arch. Brit. Comma post Φευγοντας
 Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλειποντας υμεας) Arch. Vind., alii
 σασιν cum Ald. ταξισ potius quam σασιν censui.
 Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scriptorem,
 admonitione non eget; ad hoc commutantur
 haec voces ε. 21. Wesseling.

προπειραν) πειραν Arch. αυτι id. & Vind.
 ταυτα εδαμως) Arch. Med. Pass. Ask. Alii
 cum Ald. ταυτα δε, εδαμων Brit. post εργα pū-
 ctum Ald. Cam. I. II.

προσδοκομενοι) προσδοκομενοι Arch. Post κλεος
 abest comma Ald. Cam. I. II.

μνηοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Ceteri cum
 Ald μνηοι. Μνηοισι aptius mihi videtur ante
 vulgatum, βηλομενοι μνηοι Περσησι μαχεδα
 utrumque hic ab Herodoto positum Koenius
 suspicabatur, βηλομενοι μνηοι μνηοισι Περσησι μα-
 χεδα. excirans inscriptionem Homeri Iliad. H.
 Ητα δ' Αιας πολεμιζε μονω μονος Έκτωρι δια. Euti-
 rid. Heraclid. 808. εμει μοιος μονω Μαχην συνα-
 ψας η κτάνων αγυ λαβων Τους Ηρακλειδης παιδας,
 η θανων εμοι Τιμας πατρως και δομης εχεν αφει.
 Valkenar.

ποισεν ταυτα, εδεν) Aldina haec interpun-
 ctio commodissima. Omnia Persas respiciunt,
 qui cum parati essent ad ea facienda, quae de
 Sparranis sibi sponponderant, nihil horum anim-
 advertebant. Sententiam nuntii Persici praeter
 Paviun adsecutus & Reiskius est. Vulgo post
 ταυτα amplior locabatur distinctionis nota. Wessel.

εδεν τοιστω) deest Arch. Vind. pronomem.

πτωσσοντας) πτωσσοντας Arch.

αρχομεν, τι δη ε) αρχωμεν το δηων προ Arch.
 Post υμεις abest comma Ald. Cam. I. II.

μαχεσσομεδα) Arch. antea cum Ald. εμαχη-
 σαμεδα. Laurentius dimicemus, id, quod rediit,
 vertens. Non sane Persae pro barbaris ισοι προς
 ιας Spartanorum pugnaverant, sed hanc illis
 conditionem ferunt. Hinc brevi ημεις δε διαμα-
 χησσομεδα, & praeclare Arch. cod. Wessel.

δοκει)

δοκῆ) Arch. Vind. Brit. Paris. Ald. δογή Pass.
Ask., & Med. δοκεοι quem non laudat Wesse-
ling, ἢν μὲν δοκεοι Gronovio contra sermonis
genium obrudentem.

δοκεοι) Ald. Med. Ask. Pass. Arch. Vind.,
alii δοκεῖ. Post διαμαχασομεθα colon Ald. Ca-
mer. I, II.

ad Cap. XLIX.

ὑπεκρινετο) ὑπεκρινετο Arch. Vind. non ma-
le. Post απελθων δε comma Ald. Cam. I. II.

εσινοντο) εσινεοντο Arch. Post τεξευοντες co-
lon Ald. Cam. I. II. εστοξευοντες Arch. Vind. &
ὡσε και ιπποτοξοται εοντες.

αποροι) Med. Arch. Vind. Brit. Pass. Ask.
Valla: ευποροι Ald. cum commate post vocem.
Ad nexum προσΦερεδαι ευποροι, ad pugnandum
expediti, accommodati, utpote ex equis pug-
nantes, ιπποτοξοται, atque ad hostes laceffen-
dos maxime habiles. Quam tamen sententiam
codd. nolunt, προσΦερεδαι αποροι praebentes,
quod de conflictu, quo cominus Graecos urge-
re commode haud poterant, accipitur. In equis
erant, unde iaculis sagittisque incessabant, ὡς
ιπποτοξοται Appiani B. Civ. IV. p. 1001 & 1024.
mox cessum euntes ap. Plutarch. in Crasso. p.
558. B. Wessel. Vallae lectum & in Arch. recte
restituit Gronov. IV. 46. Scythae dicuntur αμα-
χοι τε και αποροι ποσμιγεν. Valken.

ΓαρσαΦιν) ΓαρσαΦιν Arch. Post συνεταρα-
ξαν comma Ald. Cam. I. II.

μηνι τεταγμενοι) τεταγμενοι μηνι Arch. &
Pass. Comma post Ελησι Ald. Cam. in queis punct.
post τεταγμενοι, comma post Ασωπος.

απο τε) defit praepositio Arch. Pass.

εφοιτεον) εφοιτων Arch. Ask.

υδωρ) Omittit Arch. Comma post ιππειαν

Ald. Cam. I. II.

www.lib. **ad Cap. L.**

Post τυττων comma Ald. Cam. I. II.

παρὰ Παιυσαινην επι το δεξιον) Med. Pass. Pa-
rif. B. Valla, Arch. Vind. Ask., quorum tres
postremi recte Παιυσαινην, ceteri Παιυσαιναν. Ab
Aldo aberant voces Παιυσαινην επι.

αλλα γαρ) Omnes αλλα, & abest comma
Ald. Cam. I. II. Placet Abreschii & Valkenarii

αλλα γαρ, τυττων τεικτων εοντων, μαλλον —, alia
enim, his ita se habentibus, magis eos agebant.

Praecessit συνελεχθησαν περι αυτων τε τυττων και
αλλων, eo ducens. *Wessl.* Aderit, quod quae-
rebat vir doctiss., si retracto tantum in primam
accentu scribatur: αλλα γαρ, reddit enim nunc
rationem paullo ante de Graecis ducibus dicto-
rum, qui, exercitu aqua privato, & ab equita-
tu hostium infestato, συνελεχθησαν περι αυτων
τε τυττων και αλλων. *Valkenar.*

Post οπωνες abest comma Ald. Cam. I. II.

οπωνες Arch. & iterum. Habent οπεωνες quid-
piam sibi singulare, a Porto ex dialecto deri-
vatum, cui simile nihil. H. Steph. Propterea
Thes. T. 2. p. 1360. οκαωνες probantur, ad
quem modum οπων L. V. 3. & in Homero,
Aeschilo, Euripide atque aliis. Consentiet,
modo leviter adiutetur, Arch. liber, me nihil
dissentiente. *Wesseling.*

αποκεκλεατο) απεκεκλεατο Med. Pass. Ask.

αποκεκλεατο, sine augmento, ut solent Jones,
Vind. Brit. Ald.

ad Cap. LI.

Post *ερατηγιοις* comma, nullum post *εδοξε*
Ald. Cam. I. II.

συμβολην ποιουμενοι) *συμβολην μη ποιουμενοι*
Arch. Vind. *Negativam ex Arch. Valla, & Vind.*
valde laudat Galeus, mihi nec plane necessa-
riam, nec inconcinnam. Supra Scriptor c. 44.
ην αρα υπερβαληται την συμβολην. Μαρδονιος, και
μη ποιηται, ubi si voluisset, ην αρα υπερβαληται
την συμβολην — μη ποιουμενος, quis culpasset?
Wesseling.

εσ την ερατοπεδευοντο) *επ' ην Ask. επ' η*
Arch. Vind. post *εσ την* comma Ald. Cam. I. II.
in quibus comma nullum post *απεχουσα*, Arch.
σχουσα.

διεχων) habet Thom. Mag. in *διεχεσ*. Post
ρεθρα comma Ald. Camer. I. II. in his post
σαδια punctum.

ταυτο) *τατο* Arch. post *δε οι* comma Ald.
Camer. I. II.

Περον) In duodecim filiabus Asopi nulla
Oeroe apud Diodor. IV. 72., eundem Apollodorus,
qui viginti Asopo dat. L. III. 11. 5.
nominatim negligit. Pausanias vero, *θυγατρας*
δε εναι την Περον τε Ασωπη λεγεται L. IX. 4.,
quod ego nomen hinc corrigendum arbitror
Wesseling. Primus horum una cum postremo de
Aegina loquitur, idemque reginam & Oe-
nonen unam eandemque esse, observat; suspi-
cor itaque vitium in Herodoti contextum irrep-
sisse, & *Οινονη* legandum esse. *Larcher.*

μετανασθηαι) *μετασθηαι* Arch. & Vind. Post
των ante *δη* comma Ald. Cam. I. II. in quibus
com-

Comma nullum post περισχίζεται, Arch. σχίζεται. Post τῆς abest οκτωίαις Ald; Camer. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ad Cap. LII.

εχον) εχον Arch. Pass. Vind. Ask. post ατρυτον punctum Ald. Cam. I. II.

σουαης της ωρης) δευσης ora Steph. Pass. Ask. tum es την δη συνεκεστο Arch. Vind., satis bene: deerat δη Ald. &c. comma post ωρης, post es την, & colon post συνεκεστο Ald. Cam. I. II. in iisdem comma post του χωρον & post es τον, in Ask. Pass. es ον Goldbagenio post απαλασσοντο videtur colon ponendum, & pro es μεν legendum οι μεν αἰτιοποι, inquit, constructio hiulca.

το δε προ της) το δη προ της Arch. Vind. comma post το δε Ald. Cam. I. II. colon in iisd. post απεχον, comma post απικμεναι δε, colon post οπλα, comma post και οι μεν.

Ἡραιον) ἱρον Arch. Valla. mera est παραδιορθωσις. Wessel.

ad Cap. LIII.

Comma post es τον ante συνεδηκοντο Ald. Cam. I. II.

ταξιμεχεων) ταξιαρχων Arch. Pass. Vind., in Steph. marg. ταξιαρχων uti c. 41, & alias.

λοχηγεων) Med. Arch. Pass. Vind. Ask. Paris. B. λοχηγετων Ald. Brit. & Paris. A. Dictumne fuerit Herodoto λοχηγεων τῶ Πιτανητεων λοχη, αν τῶ Πιτανητεω λοχη, si variant codd. vix discerni poterit: Πιτανητεω Koenio placebat, quia paullo post scribit τον λοχον τον Πιτανητην, atque ita Thucydides, Herodotea respiciens,

τον Πιτανητην λοχον fuisse negat Lacedaemoniis
 , c. 20. Hac de re notatis in Att. Lect. I, c. 16.,
 quaedam Meursius adiecit in Miscell. Lacin. p.
 100. Μορας & λοχος non distinguentis Meursii or-
 orem corrigit H. Vales, cui suffragator Ti.
 Hemsterh. ad Lucian. p. 164. Ex Thucyd. V. c.
 58., in Schol. ad Aristoph. Lyl. 454. pro Νικη-
 ριτων scribi poterit νοιεν Σκιριτων' quod fave
 vulgatae apud Herod. lectioni Πιτανητων. Val-
 ken Adstipulor Gronovio & Herodoto λοχη-
 γεσιν c. 61. usurpanti. Nec decerno tamen λο-
 χηγετων, ut Ald. & pauci, Graeciae finibus
 expellendam. λοχηγετην qui vitiose in Onati
 fragm. ap. Stob. Eclog. phys. p. 4. λοχαρχετας,
 usus non spernit, nedum Sophoclis αρχηγετην,
 Strabonis plurimumque κυνηγετην, Philon. Ind.
 ποδηγετην, quibus adprime λοχηγετην conveni-
 re, quid diffitemur? Vellem subsidium λοχα-
 Πιτανητων in promptu adesset. De illo Hesych.,
 ο Πιτανητης λοχος αυτοσχεδιαζεται, εκ ων ταις
 αληθειαις, legens vestigia Thucyd. L. I. 20. di-
 ferte cohortem Pitaneatam in Spartanorum mili-
 tia umquam fuisse, negantis. Quid Nostrium in
 errorem coniecerit, an tribus Φυλη Πιτανη, qua
 de Hesych. an aliud, prorsus ignoro. Rem
 Jo. Meursius docte tractavit Lect. Att. I, 15.
 Wesseling. Post την Σπαρτην punctum Ald. Ca-
 mer. I. II.

το ποιουμενον) deest το Brit. Ald. Post Παν-
 σανης τε & Ευρυαναξ commata Ald. Cam. I. II.
 colon in his post σφισι.

de ετι) Arch. Vind. plene. Ceteri cum Ald.
 ε ετι omisso commate.

ταυτα γενωμεν) Arch., Alii cum Ald. ταυτ' αναινομεν. Excellenter schedae Arch., atque ex vetere dialecto. Hesychius, Νενωται εν νω εχει ex Sophocle, cui Etymologus in Νενωται adscribit, ubi & hoc Anacreontis, ὁ δ' ὑψηλα γενωμενος, sublima animo agitans. Cognita & Nostri sunt αλισιας δη τειτης — ενενωτα, τον χειμωνια παρεις. &c. L. I. 77. ὁ δε εννωσας τα λεγομενα, ibid. c. 68. Sintne vero ex εννοσησας & εννοσητο contracta, an ex vetere νωω, unde νωσασαι ex Nostro Eustath. ad poet. p. 1424. 31. anceps in Grammaticorum diffidio controversia. Contra insurgit Doctiss. Rich. Dawes. Miscell. crit. p. 102. Negat sibi posse persuaderi, Herodotum verborum illorum formam talem in modum commutasse, cum ne Attici quidem in illis crasin adhibuerint. Quid ergo τω βωσας, αμβωσας, βωθησας, προσβωθησας similibusque fiat? Νωσαμενος Callimachi est in Suida. Νωσαδαι redire reddique debes Perictionae apud Stobaeum Serm. 83. p. 487. την αρμονιην γυναι ικανωσασαι δαι δεσ φρονησεος τε και σωφροσυνης πλην. Sunt enim, ut praescripta vides, incondita & sine sensu. Voluit doctissima matrona την αρμονιην γυναικα νωσασαι δεσ κ. λ. Harmoniam nosse oportet mulierem, prudentia & modestia plenam, quae elegantissima Valkenarii loci instauratio. Haec olim in Diss. Herod. p. 156. quibus meritissimo Excurs. ad Callim. H. in Jov. v. 87. aptabitur. *Wessel* Nusquam alibi Nostro usurpatum; hinc etiam iure verbum auferetur αναινομαι atque unius auctoritate cod. optima lectio restituetur ταυτα γενωμενυς egregie formata in Diss. Herod. p. 156., ubi meam vir summus coniecturam

memo-

memorat in fragmento Perictiones Jonico corrigentis, την ἀρμόνην γυναίκα νωσαδάου δε Φρονη-
 τεος τε και σωφροσύνης πλεην apud Stob. p. 487.
 18. In eodem fragmento p. 488, 25. scribi pot-
 erit εννεωμένην. & v. 31. ἀνδρασι μὲν γὰρ ἐπιχω-
 ρεστα ἀμαρτή αὐτή, γυναίξει δὲ ἐκεί, τιμωρή δ'
 ἐφείηκε· νωσαδάου ἐν τὸν νόμον δεῖ, καὶ μὴ ζηλοτυ-
 πειν in his postremis, pro ἐφείηκεν· ωσαδάου,
 sic legendum vidit etiam G. Koenius. Praeter
 alia huius generis dabit Hesych. Νωσαδάου, αἰθε-
 ραδου, ἐνθουμηθῆναι, νοησαι· rariora quaedam serva-
 vit Etymol. in Νεωταῖ p. 601. conf. R. Bealei.
 ad Callim. h. in J. v. 87. Valken.

Post λοχον τον Πιτανῆτην hiatus in Brit. usque
 in cap. 58. post μη nullum habet comma Ald.
 Cam. I. II. sed habent post ποιουντες τε & post
 Ἀμομφαρετον, colon autem post Λακωνικον.

ἐπειρωντο) ἐπειρωπων Arch. & χρεον, sicuti
 solet, post πειδοντες μὲν comma Ald. Cam. I. II.
 in his comma post οἱ μὲν, nullum post Ἀμομφαι-
 ρετον, sed ponitur post Λακεδαιμονιων τε.

ad Cap. LIV.

Post Ἀθηναίοι δε comma Ald. Cam. I. II. pun-
 ctum post τοιαυτε, comma post φρονεοντων, idem
 post Πρωσαῖνην τε in iisdem.

ad Cap. LV.

παρηγορεον) παρηγορευοντο Pass. Ask. Fragm.
 Paris. neque id praeter usum vid. lib. V. 104.
 Post Ευρυαναξ comma Ald. Cam. I. II.

Λακεδαιμονιου) Λακεδαιμονιων Fragm. Paris.
 quod potius videtur: Amompharetum ipsius-
 que cohortem videlicet, ut c. 52. Wessel. Post

επειθον comma Ald. Cam. I. II. idemque post
συμπιπτοντες.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. colon post
vocem Ald. Cam. I. II.

σφι απιγμενος) σφι απιγμεις Reiskius culte.
Vitium typographi suspicatur Larcherus, scri-
psisseque Reiskium απιγμενω, scil. es venia.
Hanc repetitionem Herodoteam censens.

Ξεινς — βαρβαρς) Parenthesi includendas
duximus has voces. Ξεινς λεγων Arch. deorat
Aldo ceterisque repetita vox, quam ex schedis
revocavit Wesseling. observans, supra c. 1. και
δη δεκεσν ειναι — σειχοντας επι τες Ξεινς Ξεινς
γαρ εκαλεον τες βαρβαρς. Suntque similitum pas-
sim iterationes III, 12. VI 109. Wesscl. Non lite-
rae tantum & syllabae, sed integrae voces, quae
repeti debuerant, saepe sunt a librariis, ut no-
tum, semel tantum positae. Novum praebuit
omissionis exemplum Dion Chrys: in cuius
Orat. 56. p. 565. C. scribendum Έλλην Έλληων
sed gravius eiusdem locus est affectus in Or. 74.
p. 642. A. το αυτο δη τετο και προς ανθρωπος πι-
πονθασιν οι πολλοι τω μεν εκ γυναικος &c. voces
οι πολλοι τω absorpserunt nomen Ιππολυτω
corrigendum sine controversia, οι πολλοι Ιππολυ-
τω μεν εκ γυναικος &c. nam quae subiicit Dion,
Euripidei sunt Hippolyti verba v 616 *Valkenat.*
Post μαινομενον comma Ald. Cam. I. II.

ε φρενηρας) ως φρενηρα Pass.

τον Αθηναίων) των Arch.

τε προς) τε desideratur in Arch. & Vind.

ad Cap. LVI.

Post και ο μεν comma Ald. Camer. I. II. ein post της δε.

αποσεχοντων) Omittit Ask., αποσεχοντων rch. Post τα comma Ald. Cam. I. II. nullam est syneſis, sed inseritur post σημηνας. in iis- em.

κολωνων) κολων Arch. Post ταχθεντες δε εμα- αλιη commata Ald. Cam. I. II. colon post Λα- ιδαμονιοι, comma post οι μεν, & post αντεχον- ο, punctum post ιππον.

τραφθεντες) τραφεντες Arch. male. Vid. Iustath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Post ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξαντας Arch. & mox τση τεχνη. In nuperis docti viri, haec intellige- e negantis, coniecturis, ευηθη η τεχνη απολα- ren se deseri prae stultitia, aut callida fraudis dissimulatione. Quale equidem consilium amompharetum, tametsi animosissimum, de ho imperatore mente agitasse, non dixero. otius erit, ιδσην τεχνην industriam rectamque iscipliniae artem accipere, sicuti ιδσην δικην in uida & Etymologo Non nego, pellexisse lim voluntatem Arch. θση τεχνη, h. e. excel- ente, & divina. Namque Spartani, οτων τινος εγαλοπρεπως επαινωσι θειον, sive suo sermo- e σειον, testibus Platone & Aeschine Dial I. 3. praedicabant. Lege magnum animadver- xrem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blan- imentis abripior. Wesseling. Goldhageno u θση Appar. Herod. Vol. V. O le-

legendum videtur, & αναλαβων δε. Post αυτω
abest comma Ald. Cam. I. II.

τον λοχον τω οπλα) Med. Arch. Pass. Ask.
Parif. B. Vind. Valla; τον λοχον Ald. & Parif. A.
non norunt, male tamen, vid. Gronov. qui:
Quam accessionem quum viderit Valla, & in
versione communicaret, noluit admittere Aem.
Portus iis ιδειη τεχνη, unde ibi, ut nimis docte,
sic infelicissime rem gerit. Patet lapsus, ut
opus non sit monstrare.

αλλο) deest hoc Vind. Arch.

δεκα ταδια) αλλα ταδια Ask. Post λοχον com-
ma ponendum censet Larcher. in Parif. B. & D.
colon post λοχον invenit.

Μολοντα) Μοσοντα Arch. Μολοντα Ask.
Post καλεομενον punctum, post τη comma Ald.
Cam. I. II.

ητοι) ιτοι Arch. Post ενεκα colon Ald. Ca-
mer. I. II. comma post χωρον & εν τω in iis-
dem.

εν τω) εν ω Pass. Ask. Comma post Αμορ-
Φαρετος τε, nullum post μενωσι Ald. Cam. I. II.

παρεγοντα) παρεγινοντο Pass. Arch. Vind.
Post πασα punctum Ald. Cam. I. II. comma in
his post ιπποτα.

κεινον) εκεινον Ask. Ald. tum εν τω Ask. Vind.
Pass. Ask. quod Jonum: εν ω olim ex Ald.

ad Cap. LVIII.

Abest comma post Μακεδονιος δε Ald. Ca-
mer. I. II.

αιδε τε) defit το Arch. & Δηρισσαιον cum
Vind. Valla, non Δηρισσαιον, ut Ald. & Edd.
Vid.

id. c. i. Comma post αὐτῶν Ald. Cam. I. II. etque post Εὐρυπύλον.

Θρασυδίων) Med. Pass. Θρασυδίων Ask, Θρασ-
 δαιον Arch. Valla, Θρασυδιον Ald. & alii. Scri-
 i cod. Arch. Θρασυδαίον. quo nomine The-
 mis F. Himeræ impositus, in Diodori XI. 49,
 Philippi Macedonis legatus ap. Plut. Demosth.
 854. B., in mente videtur habuisse. Facio
 im Gronovio, opinorque, hunc fratresque
 usdem, ac nominatim Thoracem a Pindaro
 yth. Od. X. fin. laudibus ferri. *Wessel.*

ελεγετε) Med. Pass. Vind. Arch. Ask. λεγετε
 ld. Paris. A. B.

ε φευγεν) εκΦευγεν Arch. omissa male ne-
 gativa. Punctum post πρώτῶν, comma post τῶν
 ld. Cam. I. II. in his colon post εἰδετε, comma
 post διεδεξαν τε.

προς τῶν) προς το Arch. Comma post εἰδῶν
 ld. Cam. I. II.

συνηδαται) συνηδαται Paris. B. frustra hoc;
 i fallor; versavit Portus, in συνηδατε leviter
 mutandum; quibus quid inesse virtutis bellicæ
 overatis: idem paene Reiskio placuit. Thes-
 lis, quos excusationis venia dignatur, oppo-
 sit Artabazum, sine ulla ratione metuentem
 acedæmonios *Valkenar*. Non pugnabo, si συνη-
 αται ex libro Paris. B. in συνηδατε abeat. Editi-
 men patrociniū Portus est professus, ver-
 um suo more illustrans, taciteque συνοιδατε &
 ηδατε, quod utrumque Reiskii suspicionibus,
 xans. *Wesseling*. Post το ante και comma Ald.
 am. I. II. και non legit. Arch. τον και καταρρω-
 σαι alius elegit: cui cur tandem auscultemus?
Wessel. Comma post καταρρωθισαντα τε Ald. Ca-
 mer.

mer. I. II. in his punctum post πολιορκησομεντες,
comma post την & post-τρτεων μου, idemque
post πειρυσι, & post ημιν των.

εποιησαν) Med. Arch. Pass. Ask., alii cum

Ald. εποιησαντε.

www.libtool.com.cn

ad Cap. LIX.

Περσας, δρομων) virgulam non post Περσας,
sed post δρομων, cum Paris. B. inferendam cen-
suit Larcher. Abest ea in Paris. A. & D. utro-
bique.

τον Λσωπον) Ora Steph. Pass. Ask. Vind.
Arch. Brit. hinc articulus, qui aberat Ald. &c.
Comma post Λακεδαιμονιες τε.

Περσας δε) Pass. Arch. Vind. Ald., in Gro-
noviana δε δε, quod, δε δη si foret ex scriptis,
tolerarem. Wessel. Post Έλληνας comma Ald.
Gam. I. II.

αυτικα παντες) absunt ista duo Arch.

εκατος εσχον) εκατοι margo Steph. Pass. Paris.
A. B., tum ηκον Arch. Iniuria dictionem ama-
nuenses perversum iverunt. Vid. lib. I. 169. II.
53. Wessel.

βοητε και ομιλω) Pro hoc frequentius βοη-
τε και παταγω χρεωμενοι III. 79. Sentio, hic in-
conditum clamorem & turbam Homereo more
exprimi. Κεκλωμενοι καθ' ομιλον επ' αυτω πα-
τες εβησαν. Trojani, inordinati atque incompo-
siti, in Ulysses ruentes. II. Δ. 466. Wessel. βοη-
τε και ομιλω si sinceram est, positam videtur
ομιλω pro ομιλαδον ομιλαδον εσιχωαντο est apud
Αρσλλον. Rhod. IV. 81. ex Hom. II. β. 93.,
εσιχωαντο ιλαδον. Sed, me iudice, βοητε και
πομπω, aptius hac in sede convenirent; & videri
posset

offet, aliam hic vocem legiffe Plutarch, in Ari-
 ide p. 329. &c. ubi Mardonius ἐπιφερετο τοῖς
 ἀκεδαιμονίοις βόη πολλή καὶ παταγὼ των βαρβα-
 ρων, ὡς ἔμαχης εσομενης, ἀλλὰ φευγοντας αναρ-
 ασομενων τῆς Ἑλλάδος, **quae certa sunt ex his**
xpressa Herodoti; cui supra VIII. 28. Thessali
 icuntur, ὡς ἀναρπασσομενοι τῆς Φωκίας, φερομε-
 ν. Urbs uno velut impetu capta frequenter di-
 citur ἀναρπαδηται Valken. cui calculum adiecit
 archer. & Degenius Post Ἑλληνίας comma Ald.
 am. I. II. ἀρπασσομενοι Arch. Vind. praeter ne-
 cessitatem. Vid. 8. 28.

ad Cap. LX.

Post Παιουσιάνης de abest comma Ald. Cam. I.
 colon in his post ταδε, sed omittunt post
 προκειμενα.

το ποιητρον) το abest Arch. comma post το
 ld. Camer. I. II. idemque post γαρ τη.
 ἡμεων) Arch. Pass. Ask. Vind. Brit. Steph.
 iargo, quod hic malui; ἡμεας Ald. & alii. Post
 μιν punctum Ald. Camer. I. II.

ἀπασσα) πασα Arch. Post αποπεμφαντες com-
 ma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXI.

Comma post σεχθαι Ald. Camer. I. II.

ἵση) ὡς καὶ Arch.

προκειμενον) Arch. Vind. Paris. A. B. alii
 um Aldo προκειμενον, comma post vo-
 cem Ald. Camer. I. II. Mentio αγωνος μεγιστη
 προκειμενα in proxime superioribus ansam hoc
 lutandi praebuit. Το προκειμενον, Persarum
 questres copiae, οἱ προδικωτο σφι, a quibus

continuo incessantibus damno Graeci augebantur. Res extra dubii aleam ex c. 56 & c. 39.

ἢ μὲν τοὶ ἵπποι — αἶψα προσέκειτο τὴ καὶ ἐλυπώετο
 Ἐλλήνας Wessel. Comma post Λακεδαιμονιοὶ Ald.
 Cam. I. II. in his colon post πεντακισμυριοί.

ἀποσχιζόντο) ἐσχίζοντα ora Steph. Comma
 post Λακεδαιμονίων Ald Cam. I. II. In iisd. com-
 ma post Μακεδονίη, colon post πολλοί.

Φραζάντες γὰρ τὰ γέγρα) Φαζάντες Ald. Ca-
 mer. I. II. γέρα & deinceps Arch.

τῶν ταξευμάτων) Pass. Arch. Brit. articulus
 aberat Ald. &c.

ε γυνομένων) Persuasit PAVIO χησῶν vocem
 hic ex libro Arch. iungere Th. Galeus, falsus
 vehementer: namque illo in codice, quem im-
 portunissimum Taylor appellavit, ob iniustum
 additamentum ad Serm. Ἐπιταφ. p. 33, voca-
 bulum illud frustra quaeritur. Plutarchi verba
 Aristid. p. 329. Ε. ἀμα ταῖς εὐχαῖς εἴπων τὰ ἱερά
 auxit ex falso prodita huius loci accessione Da-
 cerius εἴπων τὰ ἱερά χησῶ. Sic vara, uti dici solet,
 vibiam sequuta est. Plutarch. bene tutatur Brya-
 nus, Nostrium Taylor. χησῶ in dictione intel-
 ligi adsolent. Conf. L. VII. 134. Wessel. A. scio-
 lo ex vicinis repetitum χησῶν, quod praebet
 Arch, recte reiecit Jo. Taylor ad Lyf. p. 33.
 Quando litabant, τὰ ἱερά, vel τὰ σφαιγια γυ-
 νῶν simpliciter etiam dicebantur. Hic paullo
 post istis, ἐγένετο ἀνομιῶσι τὰ σφαιγια χησῶ,
 haec proxima subiiciuntur ὡς δὲ χρόνῳ κοτε ἐγ-
 νετο, quum vero tandem aliquando laeta essent
 exta. χρόνῳ, non nemini suspectum, tandem
 notat. vid. ad Eurip. Phoen. 313. in Dionys.
 Halic. T. 2. p. 33. 25. scribendum: τὸ χωριστὰ
 αἶψα

κίρες χρόνω· φερομενος δ' ὑπ' οργης. — Ut Herod.
 præcantem Pausaniam sistit Plutarch. T. I. p.
 329. E. ubi ἀμα ταις ευχαις εφαιη τα ιερα, και
 νικην οι μαντες εμνηυον Valkenar.

χρηζοντα) χρηζοντα Arch. Vind.

ad Cap. LXII.

επικαλυμενος) επικαλεσμενος Arch. Vind. Ask.
 προτεροι) προτερον Arch. Vind. Valla. conf.
 Davif. in Max. Tyr. p. 507. post Τρυγηται comma
 Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγνετο Pass. post Περασας colon Ald.
 Cam. I. II.

γερρα) γερα Arch. post μαχη punctum Ald.
 Cam. I. II.

η μαχη) Abest Arch. neque male.

ληματι) recte Plut. Malign. p. 874. A. Codd.
 plerique omnes cum Aldo λημματι vid. V. 72.
 VII. 99. Post ρωμη comma Ald. Cam. I. II. pun-
 ctum post Περασαι.

εκαντιοισι) ανττιοισιν Vind.

και πλευες) copulam idem & Arch. non
 habent.

ad Cap. LXIII.

Post τη comma Ald. Cam: I II. post οι δε
 comma, post αντειχον colon in iisdem, com-
 ma quoque post αμυνομενοι.

κατεβαλλον) κατεβαλλον Arch. Pass. Vind.
 Ask. Brit. Antea ex Aldo κατεβαλλοντο. Etsi
 minime me fugiat, pristinum patrociniò, si ri-
 xari libeat, non defici, consuetum nolui &
 schedarum præiudicio protectum abiicere. Sa-
 tis erit, hoc Plut. Aristid. p. 329. F. τοις δορασαι

τυπτοντες προσηκα και ζερα των Περσων, πολλες
κατεβαλλον. *Wesseling.*

πλειον γαρ) *Carpit Plutarch. Malign. p. 874.*
γυμνητες) γυμνηται Ask in Pass. εοντας γυ-
μνητας male. Porro αγωνας Arch. post γυμνητες
comma Ald. Cam. I. II.

www.libtool.com.cn

ad Cap. LXIV.

Post Λεωνιδεω & χησησιον absunt commata
Ald Cam. I II.

επετελεστο) επιτελεστο sine augmento Vind.,
sequentia laudavit Plut. Cat. Maior. p. 353. D.
Post απασων & των commata Ald. Cam. I II.
comma quoque in his post ενοματα.

Λεωνιδην) Λεωνιδεω Arch. loco Λεωνιδεω conf.
lib. 7. 204. ubi maiorum eius series.

Λειμνησε) Δριμνησε Arch. Valla; Αιμνησε Pass.
Ask. Λειμνησε Med. Justum nobilis viri nomen
non extra certamen. Δριμνησε titulum dant illi
Valla & Arch., inque primis Plut. Aristid. p.
330 C. ceteris autem codd receptum in laude
versatur. His equidem conspirantibus accede-
rem, eoque promptius, quoniam ex Plutarchi
scripto exemplari Διαμνησον H. Steph. enotavit,
ab Λειμνησε leviter diversum; Idem porro Plut.
Malign. p. 873. D. sive insulsi potius scribae
Δειπνισον pinxerunt, Δειμνησον utique appellan-
dum. Jam quae in Λειμνησε & Δριμνησε scriptu-
ra librorum hic &c. 71. discordia, vitiosior
alibi in monumentis sepulcralibus. M Anton.
Boldettus Observ. ad Coenat. p. 411. titulum ex-
scripsit hunc: ΞΑΝΘΙΠΠΗΑΕ ΙΜΝΗΣΤΕ ΓΡΗ-
ΓΟΡΕΙ & p. 416. ΠΤΟΛΜΑΙΣ. A. I. ΜΝΗΓΑΙ.
ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΡΘΕΝΟΣ, & Latine *Ptolmais A. I.*
hymnos

hymnas personabat virgo. Legisset ΑΕΙΜΗΣΤΗ *per-
petuae memoriae*, Latina nique adposuisset melio-
ra. At in talibus crebri eius lapsus *Wesseling.* In
hoc forte nomine placebit scriptio Arch. Αριμνη-
σης. quia firmat illam Plut. T. I. p. 330 C. τὸν
Μακεδονιον ἀνὴρ Σπαρτιατῆς ὀνομα Αριμνησος ἀπο-
κτείνουσι, λιθῶν τὴν κεφαλὴν παταξάς. Spartiata,
quantum recordor, Arimnestus nusquam Pau-
saniae memoratus; sed Plataensium hoc etiam
praefatio Imperator sic illi dicitur IX. p. 718. &
Plutarcho in Aristid. p. 325. C. quae commen-
dant lectionem Med. apud Herod infra c. 71.
Αριμνησον ἀνδρα Πλαταιαία, ubi Αριμνησον dabant
Edd. Plataensem Δακωνα τὸν Αριμνησε memorat
Thucyd. III. c. 52. *Valken* Post λογισμὸν punctum
Ald. Cam. I. II. quibus desit comma post *γοντος.*
Μεσσηνιοισι πασι) Arch. desit τε & Vind. Pass.
Ask., quibus obsequi licebit. ante cum Ald.
Μεσσηνιοισι τε. Ceterum Μεσσηνιοι, saepissime Iso-
crati & aliis *Wessel.* Post *απεθανε* comma Ald.,
Cam. I. II.

ad Cap. LXV.

ετραποντο) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ce-
teri cum Ald. *ετραπησαν.* Comma post το ante
εποησαντο Ald. Cam. I. II.

θωῦμα) *θώμα* Arch. Ask.

παρα της) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Val-
la, *περι* alii cum Aldo. Post *Περσεων* comma
Aldo Cam. I. II., in quibus punctum post *ισον*,
comma post *πλευσι.*

εδεκετο) *Ιδιδem omnes: εδεξατο* Ald. Paris.
A. B. comma post vocem non habet Ald. Ca-
mer. I. II.

ανακτορον) Med. Pass. Ask., ανακτοριον Arch.
 Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Post ανακτο-
 ρον punctum Ald. Cam. I. II. Templum *prima-*
rium & praecipuum doctiss. de Pauw, ad cuius
 formam Δημητρος Ελευσινις ιερον supra c. 56. No-
 tum mihi *adprime το σεμνον* ανακτορον των Θεων
 Cereris & Proserpinae Athen. L. V. p. 213. 6,
 verum το ιερον το εν Ελευσινι ανακτορον insolentius.
 Hesychii ανακταριον, ιερον, congruebat codd.
 quorundam voluntati, ac solemnem vocabuli
 glossam, Herodoto fortasse incalcatam, indica-
 bat. Vide ibi Alberti & Olearium ad Philostr.
 Vit. Soph. L. II. p. 600. Wessel. Herodotus alii-
 que saepe dixerunt ιερον vel ιερον αγιον & mo-
 nente Hemsterh. ad Lucian. p. 136, proprie
 Cereris Eleusinae templum dicebatur το σεμνον
 ανακτορον των Θεων sed causam non exputo, cur
 Nostro scriberetur το ιερον το εν Ελευσινι ανακτο-
 ρον mihi potius Cereris templum, quod fuit
 Eleusine, dixisse videtur το εν Ελευσινι ανακτορον
 ut ad Ανακτορον quis interpretamenti loco pri-
 mum adiecerit το ιερον. De quorumvis Deorum
 Dearumve templis vocem ανακτορον prae aliis
 Euripides frequentavit in Androm. 43, 8157.
 Iphig. in Taur. 41. 66. Troad. 15. Jone 55.
 Sed sacrarium illud a Persis igne violatum igno-
 rasse videtur Aristides, cuius vid T. I. p. 451.
 Valken. cuius in sententiam abire placet, prae-
 cunte Larcherio, in eam quoque Degenius abiit.
 τασκτον) τασκτο Pass. Ask.

ad Cap. LXVI.

Post Φαρνακεος comma Ald. Cam. I. II.
 ηρσακτο) ηρσακτο Arch. Pass. Vind. Ask.,
 nul-

nillum comma post *αρεσκετο* Ald. Cam. I. II. juae id ponunt post *κατ' αρχας*.

λαπομενε) *λαπομενε* Arch. Vind. Post *ηνυε* ibest comma Ald. Cam. I. II comma in his post *ρων* ante *ετρατηγηε*.

εχε δε δυναμιν — περι εαυτον) Parenthesi includenda duximus. Post *αλυην* punctum Ald. Cam. I. II. comma post *εαυτον* in iisd. *αυτον* Vind. Arch. Comma post *ταε* ante *εμελλα* Ald. Cam. I. II

απαβησεσθαι) *συμβησεσθαι* Arch.

ηε κατηρητισμενοε) Med. Pass. Ask., *ηγε* Arch. Vind. Brit. Ald. Valla, tum *κατηρητημενοε* aut *κατηρητημενωε* Pass. Ask. ora Steph. Inspice Gronovium, quicum non dissentio. *Wessel.* *ηγε* lectio bene colorata, si modo venisset ab Herodoto, non ab aliis, qui volebant alterius differri voculam *τητοε*, quia haberet iam aliquid adminiculi. Sed interim optimus MS. habet *ηε*. Et quidquid aliis videatur, id mutari non debuit, quum opiner, omnino sic scripsisse Herodotum, ut vocula ista praecedens *τητεε* quaerere inferius debeat aliquid, cui innitatur. *Gronov.*

κατα ταυτο ιεναι) *κατα τητο* Arch, *κατα ταυτο* Vind. Ask Pass. In Ald. & aliis *κατ' αυτο ιεναι πανταε, τη*. — Scripsi *κατα ταυτο*, scriptis exemplaribus iubentibus. *Wesseling.* Pertinet ad haec praecedens *τητεε* — *παραγγελιαε κατ' αυτο ιεναι πανταε τη αυτοε εξηγεταε*. *Valkem.*

αν αυτον) *αν* desideratur in Arch. Pavius de coniectura *οκωε* — *ορεασι σπαδη εχοντα* simul ac viderint ipsum magno studio properantem: neque enim vulgatum ullo Graecorum in sermonis esse commercio. Quid tum vero Aeschy-

leo fiet Suppl. 844. Συσθε — ὅπως ποδων. Quid
 ὡς ποδων ερχον Noftri lib. 6. 116. ὡς ταχέας ερχο
 8, 107. & Dionys. Ant. Rom. XI, p. 626. ὡς ερχον
 αργης τε και ταχες. Heliod. Aethiop. I, p. 23.
 ὡς ερχε δεσμων, ut vincus erat, & ibid. p. 56.
 ελθων ὡς ερχε δεσμοι. Quorum quidem uberrima
 passim messis. Wessel. Post τραπεζον comma Ald.
 Cam. I. II.

προτερων) Arch. Vind. Pass. margo Steph.
 προτερων prius ex Ald. προτερων elegi, quod
 c. 56. Wessel id quoque Koenius vulgato prae-
 ferendum censebat, ut Ιωνικωτερον & Herodo-
 teum. Valken.

και δη) Ask. Pass Arch. ordine meliore: δη
 και alii cum Ald. Post Περσας comma Ald. Ca-
 mer. I, II. idemque post Ξυλιον. Ξυλιον ταχες
 Arch. Valla, neque absurdo.

ad Cap. LXVII.

ερχον) ερχον Pass. Arch. Ask. Vind. post ολι-
 γην abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post
 μαχομενοι τε: in Arch. Vind. μαχομενοι. Post
 Περσαι colon Ald. Cam. I. II.

ετε αποδεξαμενος τι) ετε τι αποδεξαμενος
 Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXVIII.

μοι) εμοι Arch. Vind.

ηρητο) ηρητητο Arch. Vind. Post ετοι abest
 comma Ald. Cam. I. II.

πριν η και δε.) ταισι πολεμοισιν εφουγον πριν η
 και συμιξαι Arch. Post πολεμοισι abest comma
 Ald. Cam. I. II.

ιωρων

ἰατρῶν) αἰσῶν Arch. Vind. Post της το αλλης
comma Ald. Cam. I. II.

αγγιζω εἶσα) Venit Abreschio in mentem
αγγιζω ισα, cui coniectanti schedae addicere
renunt. Wesseling Post οἱ μὲν & διακοντες com-
mata Ald. Cam. I. II. post φονευοντες colon. δια-
κοντες τε καὶ Ask. nec male.

ad Cap. LXIX.

Εν δε τῷ τῷ γινομενω φοβῳ) Fuit, cum le-
gerem εν δε τῷ τῷ — πονῳ arbitrarerque simillim-
um εν τῷ τῷ πονῳ L. VI. 114 & VII. 224.
Quod quidem utrobique optimum, nec tamen
edito probius. Saepe nos blandimentis huius-
modi auferimur, quae, etsi hoc in se naturale
habeant, ut placeant etiam reiecta, haud raro
futilia evadunt. Wesseling.

αγγελεται) απαγγελεται Brit.

αλλοισι) Non est in Arch. Vind. & Valla,
neque valde necessarium videtur.

Post οἱ μὲν ante αμφι Κορ. comma Ald. Ca-
mer. I. II. idemque in his post ὑπαρξης. ὑπαρξης
Arch. Vind:

ανω) Omittitur ab Arch. Vind. Post Δημη-
τρος punctum, post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.
idem post Μεγαρεας τε, & post Μεγαρεες.

απιδοντες) αποδιδοντες Ald. Cam. I. II. quod
Wesseling, non enotavit.

των Θηβαιων) Omittitur ab Arch. Post ιππες
punctum, post των & εσπασοντες δε comma Ald.
Cam. I. II.

κατεσβεσαν) κατεσβεσαν Pass. Post εζακο-
σις punctum Ald. Cam. I. II.

Post.

Post λοιπες comma Ald. Cam. I. II. in quibus & aliis κατηραξαν male. κατηραξαν Arch. Vind. Brit. Perperam arbitror interesse, κατηραξαν scribatur an κατηραξαν variabunt hic etiam forte codd., ut apud Thucyd. VII. 6. το αλλο κρατευμα, νικηθεν υπο των Συρακουσιων κατηραχθη es τα τειχισματα ubi scribitur in aliis codd. κατηραχθη ex Herodoto sumfit Appian in Punic. p. 15, τας δε λοιπες ει τας πετρας κατηραξαν. Demosth. c. Aristocr. p. 430. κατηραξε δ εις την θαλατταν απαντας, omnes in mare dedit praecipites: illic ex scripto κατηραξε prostat enotatum: una litera ablata κατηραξε potius scribendum Valkenar. Post απωλοντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

εφραξαντο) εφραζοντο Arch. corrupte.

απησαν) απησεσαν Arch.

εχον) ειχον Arch. Pass. Vind. Ask.

οι Αθηναιοι) Articulum negligunt Arch. Brit. Vind. Ask.

ηρειπον) ηρειπον Pass. Arch., probe satis: post τη comma Ald. Cam. I. II. in his punctum post τειχος, & colon post διαπρασαντες. Comma ponunt post την Μακεδονιαν, & punct. post Τεγεηται eadem.

Αλης) Αελας Minervae in Valla, sed valde aberrante. Vid. lib. I. 66.

εσηνεκαν) εσηνεκάντο Arch. Vind. haud improbe. Post βαρβαροι comma, post εμεμνητο punctum Ald. Cam. I. II. εμεμνητο Pass.

αλυκταζον) in margine δυσφορεσιν, αγανακτησιν explicat Pass.

χωρω)

χωρω) Ora Steph. Paris. B. C. alii χρονω. Non
 rit, opinor, qui Codd. auctoritatem aversetur.
 Quod ex illis venit, vulgato praestabilius. An-
 gusto exiguoque in loco exterriti ac compulsi
 'ersae debebant, atque animum, explicare or-
 lines cum non possent, despondebant. Vellem
 maximopere, iisdem in schedis κατελημενων τε-
 periri, quod, me iudice, verius, ut c. 30. *Wesset.*
 suum χωρω, adnotatum in Diss. Herod. p. 205.
 recipiet ex codd.; Noster, qui poetas imitatus
 ελγων posuit επι μεγεθς. In hoc angusto loco
 πολλοι μυριαδες dicuntur κατελημενων ανδρωντων
 ubi Herodoteum dant Codd. κατελημενων. Qui
 sic tenentur, ut elabi nequeant, saepe tamen di-
 cuntur απειλημενοι, & αποληθεντες. V. c. 101,
 όσοι — ενησαν εν τη πολι απολαμφθεντες παντο-
 θεν. IX. c. 50. εν τω Κιθαιρωνι απολαμμενοι
 απειλημενοι Thucyd. II. p. 100, 89. & V. p. 353,
 46. Ulysses απειλημενος dicitur υπο Καλυψης
 Demostheni Thraci ap. Eustath. in Od. A. p.
 19, 27 Harpocratiον αποτετερισμενος redditur
 απειλημενος και αποκλεισμενος τω τειχεσ. vid. T.
 Hemsterh. in Aristoph. II. 935. *Valkenar.*

καταδεσσεων τεσσερων) De Reiskio quid di-
 cam? Angetis coniectando καταδεσσεων χιλιαδων
 τεσσερων, τας εχων — Ergone quatuor duntaxat
 millia Artabazus fugae locia abduxit? Quod
 quidem Herodotus ita c. 65. inficiatur, ut di-
 strictius non valeret. Sentio festinantis hallu-
 cinationem. *Wessel.*

Λακεδαιμονιων δε) Tangit haec & miratur
 Plut. Aristid. p. 330. E. Post Σπαρτης comma
 Ald. Cam. I. II. idemque post συμβολη.
 ος και) deficit και in Arch.

ad Cap. LX XI.

Post *πεζος μιν & ιππος δε* absunt comma
Ald. Cam. I. II.

ἢ Σακεων) ὁ Σακεων Arch. prave. Comma post
αυτη δε Ald. Cam. I. II. idemque in his post γι-
νομενων & Τευχητων, & punctum post αποστ-
μηνασαι.

αἱ πάντες) πάντες Arch. Vind.

ισχυροτατον) ισχυροτερον Pass. Ask. Steph.
margo: tum προσεγενθησαν Pass. Post υπεραιησαν
punctum Ald. Cam. I. II.

μακρω Λιγισοδημος) Citat Suidas in v.

τας ημετερας) τας εμας Suidas. Post ουδα
comma Ald. Cam. I. II.

τετον) τετων solus, hac in voce pravus.
Med. Post Ποσειδωνιος τε, & Φιλοκυων comma
Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιητης) ὁ Σπαρτιητης Pass. Ask. Post
αποθανειν abest comma, quod adest post λυσαν-
τα τε Ald. Cam. I. II.

εκληποντα) εκλιποντα Arch. Vind.

εποιεν) Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. Valla.
εποιμεν Med. Pass. Ask. quod demiror tantopere
probatum, siquidem non de se, & foret ea pro-
fessio Historiarum patri turpis, sed de Sparta-
norum sermone & iudicio, quis virorum illo-
rum laudabilior, haec Herodotus. Aristodemi
culpam lib. VII. 231. vidimus. *Wesseling*. Post
ἔτοι(δε της comma Ald. Cam. I. II.

των αποθανοντων εν ταυτη τη μαχη) Cense-
bat G. Koenius, verba haec hac in sede minus
accommodata, in suam facile posse restitui, si
hunc in modum paullo collocarentur inferius.

Οὔτι

Οὔτοι μὲν τῶν ἀποθανόντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐν Πλαταιῆσι νομομασάτοιοι ἐγενοντο. Valkenar.

ad Cap. LXXII.

Post Ἑλλήνων colōn Ald. Cam. I. II. post ὅς abest his comma.

εσφαγιαζέτο) Excerptit Suidas in σφαγιαζέτω, hinc, quod Pörtum & Kusterum fugit, adiuvandus. Wesseling.

κατημένος) Viro docto in Miscell. Lips. Nov. Vol. 8. p. 670. suspectum, egregie tuitus est & explicuit Wesseling. in Diss. Herod. p. 126. Valken. Bona omnia sunt. Callicrates, sacris dum operabatur Pausanias, ad arma suo in ordine confidebat, more prisca militia non infueto. Eurip. Suppl. 357. παρ' ὀπλοῖς θ' ἡμνος πεμψω λόγους Κρεοντι, & 664. 674. Commodum Plut. Aristid. p. 329. B. ὡς δὲ θυόμενος Παιυσανίας ἐκ ἐκαλίβρης, προσεταξέτο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἀσπίδας προπαδὼν θυόμενος, ἀτρεμα καθεζέσθαι. continuo subdens, Callicratem, dum ista ad arma federetur, sagitta fuisse percussum. Wessel.

Post καὶ δὴ & οἱ μὲν commata, post ἐμαχοντο colōn Ald. Cam. I. II.

ἐξενηγεμένος) ἐξενηγεμένος cum commate Ald. Camer. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ἐδυσθανάτεε) Habet ex h. I. Pollux III. 106.

Ἀριμνησον) Med. Pass. Ask. Δειμνησον Ald. Arch. Vind. Brit. Valla Schedis viri nomen Ἀριμνησον repraesentantibus, robur Pausan. lib. 9. 4. addit, ὅς δὲ Ἀριμνησος ἐν τῇ τῇ πρὸς Μαρδονιον μάχῃ — Πλαταιεύσιν ἠγήσατο. Plut. quoque Aristid. p. 325. F. Quibus autem πρὸς ἄρρατ. Herod. Vol. V

Λεμνησον placet, Thucydides, cui Plataeensis
Lacon Λεμνησος L. 3. 12, fortasse huius filius,
aderit. Adeo iterum anceps viri titulus, conf.
C. 63. W. Jfel.

μελει) μελειν vitiose Arch. Ask.
χει) χειρ Pass. Ask.

ad Cap. LXXIII.

εκ δημς) Abest εκ Arch. σοι, nec praeter
morem, delendumque censet Larcherius, ni le-
gere mavis Εως δημς, ex consuetudine Herodo-
tae. Post Δεκελων δε comma Ald. Cam I. II.

και της Δεκελαας) και non est in Arch. Vind.
qui deinceps Δεκελον cum Valla Vulgato ac-
cessit Steph. Byz. in Δεκελαια. Post Δεκελαας
colon, post οι δε comma Ald. Cam. I. II., quod
non habent post Δεκελον.

εξηγησαμεν) εξηγησαμενον Ald. Cam. I. II.
quod Wesseling. non annotavit. Comma post
τα. ante δη Ald. Cam I. II.

Τιτακος) Harpocrat. Suidas, & Etymolog.
in Τιτακιδαι, discordes in vocis tono, attige-
runt. Arch. dat δη τε κακος. Post αυτοχθων com-
ma Ald. Cam. I. II.

απο τετα τε εργα &c.) εν Σπαρτη απο τετα
τε εργα Arch. Vind. Pass. Ask post Σπαρτη
comma Ald. Camer. I. II. idemque post γεν-
μενον.

σινομενων) σινεομενων Arch.

αποσχουσαι) αποσχουσαι Vind. satis bene. Post
αποσχουσαι colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIV.

βαλεσκετο) βαλεσκετο Vind. post πολεμοιοισι
best comma Ald. Cam. I. II. nec habent post
ππιπτοντες, inserunt post ταξις punctumque
ionunt post δυναιατο.

εκπιπτοντες) Improbatur, censeturque Pa-
tio Reiskioque επιπιπτοντες, εσπιπτοντες, εμ-
πιπτοντες ad rem opportunius. Eadem illis vo-
untas Scriptori si sedisset, abiisset eas in partes:
ium maluit, utique, etsi diversiore intuitu, ac-
commodatum. *Wesseling.*

δεδοκτο) εδεδοκτο Vind. Arch.

αμφισβατων) Med. Pass. Ask. Alii αμφισβα-
των, ut Paris. A. B. Arch. Vind. Ald. Vide Suid.
n v. & supra L. IV. 14.

αιε) Ald. Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit,
ies editorum incuria negligebatur. Post περι-
θεσης comma Ald. Camer. I. II. idemque post
ετρεμιζσης.

αγκυραν) επισημον αγκυραν Arch Vind. Val-
a. Laudo Arch. Vallamque, verissimum εφορει
πισημον αγκυραν indicans. Convenit apprime
narrationi & Graeciae consuetudini, qua Laco
πι της ασπιδος μυιαν εχων επισημον in Plut. T. 2.
). 234. C. Neque obtrudo tamen, ne interpre-
amentum, si cui tale absque causa videatur,
necalasse perhibear. *Wessel.* Recepit επισημον
Larcherius & Degen.

ad Cap. LXXV.

Ευρυβατην) Ευρυβιαδην Arch. Vind. Valla,
nendose, verior hominis titulus lib. 6. 92. & in
ausan. I. 29. *Wessel.* Qui dedit *Eurybiadem*, Val-

la reperit in suo cod. quod Galeus obtulit ex Arch. Ευρυβιαδην. Hic vulgatum nomen Ευρυβατην ipse satis tuebitur Herod. VI. c. 92, ubi Argivus Ευρυβατης, τῶν victor certamine singulari, ὑπο τῆ τεταρτῆ Σωφαιεος τῆ Δεκέλειως ἀποδύσκει. Herodoto concinit. Pausan. I. p. 71. *Valkenar.*

προκλησιος) προβησιος Arch. Post τῆτερος comma Ald Cam. I. II. in quibus nullum comma post κατελαβε.

Λεαργω) Μελεαργω Arch., in Vallae Latinis *Leargo.*

Δατω) Citavit Steph Byz. Musae numerum prave edens in voc.

μαχεομενον) deest Arch.

ad Cap. LXXVI.

κατετρωντο) Pollux cum Jangermanni nota IX. 153.

Φαρωνδατεος) Φαρναδατεος Margo Steph. Arch. Vind. Valla. Post καὶ αὐτῆ comma Ald Cam. I. II.

καὶ ἀμφιπολοι) Articulum in his male omisum restituerunt Reiskius & Koenius. καὶ ἀμφιπολοι. *Valken.* Reiskio adsentitur *Wessel.*

των παρεσσεων) Med. Pass. Ask. Arch. Brit. Valla, alii cum Aldo εκ των.

Φοινησι εοντας) Φοινησι Arch. εοντας abest ab Med. Pass. Ask. Comma post ἐξεπισαμενη, colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

λυσαι με) ρυσαι Arch. Vind. quibus ferme obtempero. Eum in modum lib. 5. 49. προς θεων των Ἑλληνων ρυσασθε Ιωνας εκ της δελοσυνης & 9. 89. προστρεπε αυτε ρυσασθαι ανδρας Ἑλληνας

αὐτὸς ἐκ δειλοσύνης tum in Epigr. ap. Arist. T. 3.
 648. Ἑλλάδα πᾶσαν — ρυσαμένοι Δειλοσύνας.
 Quae quidem ad verbi usum, ad vulgatum au-
 tem, in simili negotio usitatum, praeiudicio
 damnandum minime Wesseling. Post ὠνησας τῆσδε
 comma, nullum post ἀπολλύσας, sed post τῆς,
 & δαιμονῶν, habent Ald. Cam. I. II, in quibus
 & comma post γένος μὲν, colon post Κῶν.

Συγκατῆρ δὲ) abest δὲ Ald. Cam. I. II, in qui-
 bus & comma post Ἠγετοριδεῶ, idemque post
 δὲ.

ἀμειβεταί τοιςδε) ἀμειβετο ὡς Arch. Vind.,
 prius Ald & Paris. A. cum Brit. Vulgarum ex
 Med. Pass. Ask. & Paris. B. Post θαρσαί colon
 Ald. Cam. I. II.

τῆτω) τῆτο Arch. & statim καὶ εἰς cum
 Vind.

κεῖνῆς τῆς χωρῆς οἰκημένων) οἰκημένων Pass. Arch.
 Vind. Ask. Brit. ora Steph. olim οἰκομένων, &
 κεῖνῆς ex Ald. κεῖνῆς Arch. Vind.

ταῦτα δὲ εἰπας) ταῦτα εἰπας Arch. Vind.
 Post παρῆβσι colon Ald. Cam. I. II., in quibus
 commata post ὑπερον δὲ, post Λαγίαν, & post
 εἰς τὴν.

ad Cap. LXXVII.

ἐπ' ἐξεργασμένοισι) ἐπεξεργασμένοισι iunctim
 Ald. & Vind. male. Vid. IV. 165. VIII. 94. con-
 iecerat iam, quod edidimus, Golahag.

ὑπεροι) ὑπερον Arch. Vind. Pass. Post Λακε-
 δαιμονιοῖς δὲ comma Ald. Cam. I. II. idem post
 οἱ δὲ, post Μαντινεῦσι, post ἔτοι.

τα κατὰ) τα omittit Arch. commata post
 Μαντινεῶν μὲν & post Ἠλεῶν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

Post Αιγινητεων comma, quod non habent post Πυθειω Ald. Cam. I. II.

τα πρωτα Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Paris B. C., edebatur ex Ald. τα πρωτα Φερων. Saltem dictionis corruptiores τα πρωτα Φερομενος, ut postulat mos, elegissent. Dio Cass. lib. 40. p. 136. de Suella Britanno sive Cassivelano, τον των τα πρωτα εν τη ιησω δυνασων Φερομενων, Aelian. Anim. XIII. 17, aulopias ex thynporum genere, ραμην τε και αλκην τα πρωτα φροιτο αν — Resecni importium & ab scheid Gronovioque proscriptum, Φερων. Conf. lib 6, 100. & praeter ceteros Ti. Hemsterh. in Luciani Tim. c. 35. & Xenoph. Ephes. Miscell. Observ. Vol. V. p. 30. Wessel. Si codd. etiam aliis abest Φερων, non repertum in Med, vir inter Aeginetas princeps hic dictus videbitur Αιγινητεων τα πρωτα; quam sermonis elegantiam his etiam usus Herodoti pertractavit vir summus ad Lucian. T. I. p. 147. Pro Φερων si qui codd. darent Φερομενος, Lampon censeri posset dictus Αιγινητεων τα πρωτα Φερομενος, ut Hermotinam scribit Φερομενον 8 τα δευτερα των ευναχων παρ βασιλει, VIII. c 101. quod commodum excitat Gronov. Dicitur quis τα πρωτα & τα δευτερα Φερεσθαι, non Φερεν. Lucian. T. 2. p. 115. ο αμφ' Αριστιππον τε και Επικερρον τα πρωτα παρ αυτοις εφεροντο: dedisse videtur Eunapius in Jambl. p. 21, Ανατολιω τω μετα Πορφυριον τα δευτερα Φερομενω. Moschus Eid. III. 57. μη δευτερα σειο Φερηται. Callim. H. in Del. v. 4. Δηλος δ' εδελε τα πρωτα Φερεσθαι Εκ Μυσηω. Valken.

ὅς ανοσιωτατον) Quid? si legas ὅς αν ὀσιωτατον. Nam consilium eius, tantum abest, ut infandissimum dici iure queat, ut nihil aequius videri possit. Goldhag.

ιετς) ικετο Arch. Vind.

ταδς) Med. Pass. Vind. Ask. Brit. Ald. in quo colon post vocem, deerat editorum concordia ταδε. Comma post μεγαθος τε, post Ελληνων & των Ald. Cam. I. II.

ποιεων) ποιεων Ask. Brit. Vidi ad marginem Aldinae docti viri manū, μη ὑπαρχων — ποιεων, quorum ultimum in Ask.; sed eius opera supervacua; Noster lib. VII, 8, 2 οἱ γε εμο και πατερα τον εμον ὑπηρξαν αδικα ποιεωτες: quibus comparia Vaiken. ad Eurip. Phoen. p. 533. conduxit plurima. Wesseling. Comma post κεφαλην Ald. Cam. I. II.

ανταυρωσαν) εσαυρωσαν Arch. Vind. comma post τω ante συ Ald. Cam. I. II. idemque post εξεις.

ὑπο παντων Σπαρτιητων) Pass. Ask. Arch. Vind. sine articulo των, quos amplector. Σπαρτιητων παντων αυτις δε Ald. Cam. I. II. in quibus colon post ταδε.

ad Cap. LXXIX.

Colon post τοισδε Ald. Cam. I. II. comma in his post ευνοειν τε.

αγαμαι) αμα και Brit. absurde. comma post πατην Ald. Cam. I. II. in his colon post ακουσθαι, comma post τα, & post ποιεων, punctum post Ελληνσι.

και εκεινοισι) Pass. Ask., alii cum Ald. και κεινοισι. post αρεσκειται punctum, nullumque

comma post μοι & post τω Ald. Camer. I. II.

Comma post τιμιωρησθαι in iisd.

τωνδε) τρησι τωνδε Pass. Ask. Vind. & Steph.

ora, quod aliorum arbitrio relinquitur a *Wesfeling*. www.libtool.com.cn

οι αλλοι οι εν) οι εν Θερμόπυλῃσι τελευτήσαντες Arch.

ετι) deest Arch.

εμοιγε) εμε, μητε συμβεβησσης, Arch. Vind.

quorum ultimum & Pass. Ask.

τε ισθι) ισθι τε Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXXX.

Abest comma post ποιησαμενος Ald. Camer. I. II.

εκελευε) εκελευσε Arch. Vind. Comma post χερσω Ald. Cam. I. II.

Post επιχευσης comma, post επαεργυρης punctum Ald. Cam. I. II., in quibus comma post και Φιαλας τε, & post εκπαματα colon. και ante Φιαλας desideratur in Pass. Ask.

Colon post ευρισκον. Ald. Cam. I. II.

ενεοντες) εοντες Pass. Ask. comma post χερσσοι τε Ald. Cam. I. II.

ψελια τε) Arch. Pass., antea ψελια. Vid. lib. 3. 20. 4. 168. post τε comma Ald. Camer. I. II.

ακιννακτας) Arch. quomodo saepissime; in Ald. & aliis ακιννακτας, comma post χυσεας Ald. Cam. I. II.

εγενετο υδεις) εγενετο υδε εις Arch. Vind. post υδεις punctum Ald. Cam. I. II. in his comma post

post κλεπτάντες, punctum post ειλώτες, colon
 post εγενοντο, abest comma post χρυσον.
 ειλώτων) ειλώτων. Ask.

ad Cap. LXXXI.

-οφιος) Arch. Vind. Ask. οφους antea, post
 βωμης comma Ald, Camer. I. II. itemque post
 αιεθικακ.

εξεγενετο) εγενετο Arch. Vind., fortasse ve-
 rius. comma post vocem Ald. Cam. I. II. idem-
 que post διαιρεοντο. post εκατοι, & post των.
 punctumque post εσαν. comma post χρηματα τε,
 colon post εδαμων.

τε και εδοθη) tria ista omittit Arch. comma
 post τε, punctum post εδοθη Ald. Camer. I. II.,
 in quibus cola post γυναικες &c. commaque post
 αυτως.

ταλαντα) An legendum αμαξας an αεματα?
 Goldhag. sed sine necessitate.

τα αλλα) Arch. & Vind. loco Aldini τ
 αλλα.

ad Cap. LXXXII.

κατασκευην) παρασκευην & iterum, Athen.
 haec describens & multa mutans L. IV. 6. p. 138.

παραπετασμασι) πετασμασι. Ask. tum κα-
 τασκευασμενην Vind.

αρτοκοπες) αρτοποιες Athen. quae duo saepe
 permutantur in codd. Ut apud Herod. alibi
 quoque iunguntur αρτοκοποι & οψαριοι: multa
 notantur ad Th. Mag. in Αρτοκοπος: dubium, quid
 scripserit Plut. T. II. p. 401. E. Valkenar. Post αρ-
 τοκοπες edimma Ald. Cam. I. II. idemque post
 κατα ταυτα, post χρυσεας & αργυρεας.

ευ ερωμενας &c.) Absunt septem hae voces Arch. & Ald.; ευ deficit & Athen.

γελωτι) γελωτα Arch.

της εωυτε δηκονες) τοις εαυτε διακονοις Athen. Comma post γελασαντα Ald. Cam. I. II. quod post Παυσανιην abest.

es εκατερην) Non legitur es in Arch. Vind., in Athen εκατερη των δειπνων. Post παρασκευη punctum Ald. Cam. I. II.

τηδε τη Μηδαν) Deficit Arch., qui Μηδε ηγεμονος, quorum postremum in Pass. Ask. Vind. Athen. ora Steph. & Valla. Antea βασιληος ex Aldo. Placeret τε Μηδε ηγεμονος ex Arch. modo plures iuberent libri. Alterum dubio caret. *Wesseling.*

οιζυρην) ταλαιπωρον Athen. de scholio & supra ως ημας. Post Ελληνων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

μετα ταυτα) Negliguntur haec duo ab Askew. nulla caussa. vid. c. 84. & L. VII. 33. Post χρευσ comma Ald. Camer. I. II.

επι τητων) Hoc paullo impeditius & salebrosius. Si esset εφανη δε και τοδε υπερον επι τητων — tum postea demum, nudatis carne cadaveribus, apparuisse τοδε, sive id, quod de cranio sine sutura & de maxilla proditur, sententia declararet. Et sic doctiss. Abresch. *Wessel.* quocum *Larcher.* iure optimo sensit. Post σαρκας punctum Ald. Camer. I. II. quae post χωρον comma habent.

ραφην) Indicavit Pollux II. 37.

ανα) Med Pass Ask. Paris A., alii cum Ald. επανω. comma post τε οδοντας. Ald. Camer. I. II.

της γομφισ) Abest της Pass. Brit. Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Επεσ τε δε) επει δε Vind. επι δε Arch.

δευτερη) non est in Ask.

ηΦανισο Med. Pass. Ask. Arch. Vind. antea cum Ald. ηΦανισαι.

υπο τευ) Arch. Vind. υπ' οτρυ Pass. Ask. Brit.

ιπ' οτευ Ald. denique ανθρωπω Arch., placuerunt priores. Vid. lib. 6. 5.

ειπαι) ειπεν Arch. Pass. Ask. supra quoque.

Post εργον punctum Ald. Cam. I. II.

Post υπελομενος τε comma Ald. Cam, I. II. υπονοουμενος Arch.

Φατιν) Φατις Arch. & ΔιονυσοΦανης cum Valla, antea cum Ald. ΔιονυσιοΦανης. Post ΕΦεσιος abest comma Ald. Cam. I. II., in quibus comma post ο μεν.

ad Cap. LXXXV.

διελαντο) διελαντο Arch. Vind. mox εθαψαν Ask. post εωυτων abest comma Ald. Camer. I. I. habent comma post Λακεδαιμονιοι μεν, colon post θηκας.

της ιρεας) Suum etiam in expeditionibus habebant μαντι, qui per extispicinam Deorum mentem scrutaretur; sed nusquam alibi, opinor, in historia Graeca Spartiatae memorantur ιρες, sacerdotes, qui praeliis interfuerint. Visus mihi semper est Herod. aliam hic primitus vocem posuisse; sed quaenam illa fuerit, mihi quidem non liquet. Memoratur in Glossar. Herod. Εισην quibus alibi nusquam locus est in Musis, hic Grammaticum legisse suspicabar in suo cod.

ἱρηνάς & paullo post *ἱρηνες*. Coniecturam memorare dignatus est Wesseling in Diss. Herod. p. 206, & removit difficultatem, quae opponi posset. Neutrum fortasse, nec *ἱρηνάς*, neque *ἱρηνάς*, sed scripsisse potius alicui videbitur Herod. *ἰπηνάς*, & οἱ *ἰπηνες*, quia distinguuntur a ceteris Spartiatis, Nostro autem memorantur VIII. c. 124. *τριηκοσιοὶ Σπαρτιητῶν λογαδοὶ, — οἵπερ ἰπηνες καλοῦνται Valkenar.* Acquiesco in elegantissima Valkenarii, *ἱρηνάς* sine *ἱρηνάς* corrigentis, coniectura, eoque promptius, quod *λεξέων* Herodoti collector vocem hic invenisse videatur. Eadem mens Paviō sic commentanti: Locus est depravatus & sacerdotem requirit, qui thure & ossa piationem faciat; quo certe officio ego nunc fungor hic, qui inter Divae Criticae sacerdotes fortasse locum aliquem mereri possum. Scribe, & scribe emendatione certissima, *ἐνθα μὲν τῶν ἱρηνάων ἐθαψάν* — & similiter statim post, *ἐν μὲν — ἴσαν οἱ ἱρηνες*. Plutarch. audiendus est in vita Lycurgi p. 50. D. quo nemo melius *ἱρηνάς* nobis depinxit: *ἱρηνάς δὲ καλοῦσι, τῆς ἐτος ἡδὴ δευτέρου ἐκ παιδῶν γεγονότας. — ἔτος ἐν ᾧ εἰρήνην, εἰκοσι ἐτη γεγονώς, ἀρχῆς τῶν ὑποτεταγμένων ἐν ταῖς μάχαις.* — Quid censes? quidquamne certius aut accommodatius? *ἱρηνες* erant ordinum ductores, hōs in uno tumulo tumularunt una cum quatuor illis praestantissimis Heroibus Quae, quantumvis pluscula placuit describere, ut confidentiae & dictionis genus viri iuvenis, nam admodum adolescentis sunt, in obscuro ne maneret. *Wessch.* *ἱρηνάς* quoque probavit recepitque Larcherius, sequente *Degenio*.

και Ποσειδωνιος) deficit και Arch. Vind. Com-
nata post των, post Ποσειδωνιος, post εσαν, &
διλοκυου τε Ald. Cam. I. II. in iisdem colon post
ρες, punctum post Σπαρτιηται.

ετοι μεν ετω) ετω μεν ετοι εθαφθεν Arch.
Valla. www.libtool.com.cn

εθαπτον) Med. Pass. Ask., ceteri εθαψαν in-
terferunt, neque illi perperam.

παντας αλκας και) tria haec non legit Arch.
Post Μεγαρες τε, & post δη παντων commata
Ald. Cam. I. II. idemque post αλλων.

των δη αλλων — ταφοι) Haec decem negle-
xit socors Arch. scriba: Plutarch. Malign. p.
872. F. descripsit. Post τετες δη abest comma
Ald. Cam. I. II. neque habent post πυνθανοματ.
Ablegatam hinc longissime cupiunt voculam,
ως, sicari & L. II. 8, nullo iure, uti admoni-
tum ibi. Wessel.

επαισχυνομενους) αισχυνομενους Plut. επαισχυ-
νομενους Arch Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. απαισχυνο-
μενους Med. Pass. Ask. quod recipi non debuerat
a Gronovio, sanequam intolerabile, atque Plu-
tarcho multisque aliis damnatum. Attigit non
absque censura Abresch. Dilucid. Thucyd p.
6. Wessel. απαισχ. non alibi repertum hinc
etiam eiicietur, restituto Herodoteo επαισχυνο-
μενους. Valkenar.

τη απεσοι) fortasse suo more scribendi po-
suerat τη απεσυι vid. supra notata P. 42 Valken.
αποσοι της μαχης εγενοντο εκασες Arch.

χωματα χωσαι κεινα) Suidas in χωματα at-
tigit. Tum κεινα Plut. Vind. Arch. Ask. Paris B.,
olim ex Ald. κοινα. Multo plausibilis & veritati
adfinis κεινα. Aliorum sepulcra caesorum
cada-

cadavera habebant recondita, erantque adeo ταφοι πληρεις. Contra ea κεινα υακια & ιθανια, quae deinceps fuerunt aggesta, meraque adeo cenotaphia. Atque haec Scriptorem voluisse, res clamat, agnita a Galeo & D'Orvillio ad Charit. p. 47. & quis in tanto codd. scriptorum consensu haesitaret? *Wesseling.*

εινεκα) εινεκεν Vind. Arch. Pass. Ask. levi discrimine. Post ταφος colon, post τον comma Ald. Camer. I. II. abest comma post μετα ταυτα.

Αιγινητεων) των Αιγινητεων Pass. Ask.

Κλεαδην) Αλεαδην Med. Ask. Pass. vicinia literarum A. & K. lapsi. Praeter alios contra venit Plat. Malign. p. 873. A. ubi Κλεαδας ο Πλαταιευς. *Wessel.*

αυτων) Arch. Vind. Pass., rectius opinor; αυτων alii cum Ald. vid. VII. 5.

ad Cap. LXXXVI.

γρατευεσθαι) Arch. Vind. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald., quod pelli non oportuerat: γρατευειν iJed. Pass.

εξαιτεεν αυτων) Quia mox sequitur, εν πρωτοισι δε αυτων, vere mihi Koenius correxisse videtur, εξαιτεεν ασεων της μηδισαντας· ασεων Jonico flexu legitur infra c. 93. Idem vitium a viris doctis saepe sublatum, velut a Leopardo Em. I. c. 16. ff. Vossio ad Melam II c. 3. Jo. Pierfsono Verisim. p. 38. hic illic veterum scriptis etiam nunc inhaeret: in fragm. Orat. Isaei apud Dyionys. Hal. T. 2. p. 176, 28. scribendum: οτι η μητηρ αση τε εσι, και ο πατηρ &

& v. 39. ην ἔτοι ὁμολογεῖσιν ἀσὴν εἶναι, pro vulgatis αὐτῆ & αὐτῆν. In Epicharmi loco apud Diog. Laert. II. 16. procul omni dobio corrigendum: nihil mirum, ἀνδάνειν ἀσοῖσιν ἀσῆς. Reliquit mendam Grotius in versu Moschionis, excerpt. e Stobaei Eclog. p. 117. αὐτῆ δ' ἐπυργώσαντο' urbes postulare sententiam Poetae unicuique patebit attendenti, atque adeo etiam reponendum; ἀσὴ δ' ἐπυργώσαντο, καὶ περισκεπεῖς Ἐτευζάν οικῆς. Valkenar. cui adsentimus. Post μηδισάντας punctum Ald. Cam. I. II.

ἀπο τῆς πόλιος — ἐξελῶσι) desiderantur ista sex in Arch.

Post ἀπικομενοι comma, idemque post ἑταῖρ μνον Ald. Cam. I. II.
προσεβαλλον) προσεβαλλον Arch.

ad Cap. LXXXVII.

Abest comma post καὶ Ald. Cam. I. II.

σινεομενοι) σινεομενοι Arch. Post ταυτε punctum Ald. Cam. I. II., quibus abest comma post Ἑλλησι.

-η, ἐξελῶσι) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. Brit. Alii cum Ald. πρὶν η.

αὐτοῖσι) non est in Arch.

πλῶ) Omittit idem, qui & ἀναπληση cum Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo ἀνατληση.

εἰ μιν) ην Arch. Vind.

ἐξαιτθωνται) ἐξαιτθωνται Arch. Vind., haud quidem prave.

ε δη) ε δε Ask. Post παρεξομεν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Colon post ασεος Ald. Cam. I. II.
 αυτη) non novit Arch. post απαχθεντας
 comma Ald. Cam. I. II. idemque in his post
 ανδρος, & τας, & post οι μεν.

επεποιθεσαν) επεποιθεσαν διωσασθαι. Arch.
 Vind. prius etiam Edit. Genev. 1618. επιπεθε-
 σαν Ald. Parif. A. Brit. επεποθεον Med. Pass. Ask.
 Divinationem Aem. Porto, audester abs Gene-
 venfi editore insertam textui, veram schedae
 praestant. Itaque de Aldino & nupero επεπο-
 θεον, alibi invisitato commentabor nihil. Westh.
 την συμμαχων) την των συμμαχων Ald. Ca-
 mer. I. II. in iisdem post απηκε colon, & post
 Κορηθον comma.

γανομενα) Arch. Pass. Vind., commodius
 quam γινομενα Ald. & aliorum.

ad Cap. LXXXIX.

εγινετο) εγενετο Arch. Vind. Ask.

επι τε) επεσ τε ex errore typorum Ald. Ca-
 mer. I. II.

αναιρωτευν) Ask. Vind. αναιρωτων Arch. Pass.
 in aliis ανηρωτευν. Post ο δε Αεταβαζος abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

εθελει). εθελες Arch. Vind. επειν iidem &
 Pass. Ask.

αυτος τε) αυτος τε Ask. post απολεσθαι com-
 ma Ald. Cam. I. II.

οιετο) ωιετο Pass. Ask. Brit. post ταδε ρα-
 εtum Ald. Cam. I. II., sed nullum comma post
 εγω μεν.

κατα την ταχισην) καταταχισηα Arch. κατα
 ταχισην Pass. Ask. τυμ Arch. ελων, uti Med.
 Pass.

Pass. Vind., ελθων Ask. Brit. ελθειν Ald.
 Laudatore Gronovio recte hoc ελων es gloria-
 or. εξ οτε βασιλευς Καμβυσης ηλασε es Αιγυπτον
 . III. 63. Wessel. post Θρηικην colon Ald. Ca-
 ner. I. II. abest comma post εχω.

Post Μαρθονιος abest comma Ald. Cam. I. II.
 quod positum in his post αυτε.

ετος κατὰ ποδας) ευδus κατὰ ποδας Herodo-
 tum dedisse suspicabatur Koenius, teste Valke-
 nario, quod nobis quoque perplacet.

εμευ) Med. Pass. Ask., με, quod Arch. non
 habet, alii cum Ald.

τετον και ζενιζετε) Med. Pass. Arch. Vind.
 Ask., και deerat Ald. &c.

υμιν) ημιν Ald. Cam. I. II. in queis & com-
 ma post ποιευσι.

Θρηικης) Θρηικης Arch. Ask. & iterum.

Θρηικων τε) τε non legitur in Ask. Pass.
 Comma post συσαντας Ald. Cam. I. II.

αυτος) ετος Arch. Vind.

ad Cap. XC.

Post ημερης comma Cam. I. II. in quibus &
 Edd. συνακυρωσε ex errore typographi. Vulgatum
 habet Arch. Pass. Ask.

Μυκαλη) Μυκαλη Arch. Mox επει γαρ δη
 eleganter Pass.

εκατεατο) κατεατο Pass. Ask. Brit. sine aug-
 mento. vid. lib. III. 144.

Θρασυκληος) ο Θρασυκλεος Arch. Vind. po-
 terius & Ask. Post Περσεων comma Ald. Ca-
 ner. I. II.

Θεομητορος) Θεομνητορος Arch. Θεομητορος
 Med Ask. prave. vid. lib 8. 85. In suo cod.

Appar. Herod. Vol. V.

Q

Val-

Valla reperit Θεομνηστορος. In Med. Gronov. Θεομνητορος. Sed ut hic, supra g. 85. idem ille dicitur Θεομνητωρ, ubi narratur, quam ob causam Sami fuerit a Pertis tyrannus constitutus. Valken. Comma post sequens τον Ald. Cam. I. II.

οι Περασαι) duo ista non novit Ask. Post πολλα comma, post παντοια punctum Ald. Camer. I. II.

αποσησονται) Arch. Ald. αποσησωνται alii. Ecce iterum negligentiae specimen. Veritatem, quam sollertissimi viri, Aldus & Camerarius, tenuerunt, infecuti neglexerunt omnes. Tantumpe molestiae eos inspicere? praesertim cum illam verbi formam res ipsa postularet. Eadem in proximis socordia. Wesseling. Post υπομενεσαι punctum Ald. Cam. I. II.

υπομενωσαι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Ald. perperam postea υπομενωσαι. Sequens αν negligit Arch.

νηας) νεας Arch. Vind. post εναι comma Ald. Cam. I. II.

προαγοιεν) προαγαγοιεν Arch. Vind. ταυ ετοιμοι εναι εν τησι νηυσι τησι id. & Pass.

ad Cap. XCI.

και κατα) Abest και Arch. Ceterum Eutychedes supra & deinceps Valla, male. Comma nolum post συντυχην Ald. Cam. I. II.

το ενομα) neque hoc legit Arch. & Vind. Comma post ε δε Ald. Cam. I. II. quae colon post επε ponunt.

ωρημητο) ορημητο Arch. & Vind., non ωρημητο, ut plures.

Ηγησιρατον) Ηγησιρατον Arch. Valla, ante
 Ηγησιρατος cum Ald. — Vid. L. VIII. 114.
 ubi Aristophanem, Δεχσ τον ανδρα, και τον ορνι
 τσ θεσ stabilire τον Ηγησιρατον Arch. videtur.
 In hominis nomine, exercitus ductore, bonum
 omen erat. Wessel. Non, quod vulgatur, τον
 Ηγησιρατος, sed τον Ηγησιρατον Galeus exhi-
 bet ex Arch., neque aliter legit Valla. Hoc si
 Herod. adiecit, scripsisset potius, me iudice,
 δεκομαι οιανον τον Ηγησιρατον: velut omen accipio
 nomen Hegeſistrati: ut paullo post dicitur οιανον τε
 θνομα ποιευμενος: in Plauti Pseud. II, IV. 22. χα-
 ρινον οιανον ποιω. Eurip. Phoen. 865. Οιανον εθε-
 μην καθλωνικα τα εσφη: sed e vicinis notissimum
 forsan ab alia manu nomen fuit adiectum Hege-
 ſistrati, ab Herodoto autem scriptum, δεκομαι
 τον οιανον, ω ξενε Σαμιε. Romanorum illud, ac-
 cipio omen, sic solet Graecis simpliciter dici δε-
 χομαι τον οιανον, sive τον ορνι: την κληδονα: το
 μαντευμα: το χρησθε: — Valken. Nos Arch. &
 Vallae Ηγησιρατον recipiendum duximus. Post
 Σαμιε punctum Ald. Cam. I. II. in his comma
 post πισιν.

δικως) lego ορεκς, & post πισιν interpono πριν η.
 Neque tamen haec mutatio necessaria. Goldbag.

η μην) η μην & μη μην formulae iurandi ad-
 firmativae & negativae, pro quibus Jones η μεν
 & μη μεν, Gregorio Corinth. teste, usurpari
 solebant. Quare η μεν hic emendandum cen-
 suit Larchevius, librariis tribuens η μην.

προθυμς) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph.
 Valla; προθυμς alii conf. c. 60.

ad Cap. XCII.

Post *οι μιν* comma Ald. Cam. I. II.

πλεον) Med Pass Ask. Arch. Vind. Valla; *ποιουν* prius ex Ald. *τον Ηγησιφρατον* non hic norunt Arch. Vind. Valla. Post *καύματος* colon Ald. Cam. I. II. sed nullum in his comma post *Ελληνες*.

εν Ιωνιω) *Ιονικω* Arch. Valla. *τω Ιωνιω* Ald. Cam. I. II. quod rectum putamus.

ad Cap. XCIII.

Τετα) *Τε* Arch. Vind. quod non aspernor.

εσι εν τη) Attigit hæc Eustath. ad Hom. p. 1717. 44. Post *ταυτη* comma. post *πρεβητα* colon, post *τα* comma Ald. Cam. I. II. quæ punctum post *ποταμον* ponunt.

Δακμανος) *Δακμονος* Arch.

Ωρικον) Spectavit Eustath. ad Dionys. v. 389.

Post *ανδρες* comma Ald. Cam. I. II.

γαρ) *τε* Arch. Post *ταυτα* abest comma

Ald. Camer. I. II. in quæ colon post *τινος*.

απο) deest in Brit. Post *αραιρημενος*, comma

Ald. Camer. I. II.

την Φυλακην) Omittunt Pass. Ask.

επηισε) *επησε* Ask. *επισησε* Arch. quod ex

Reuchliniana ortum videtur pronunciatione.

εφραζε) *εφραζε* Arch. & mox *ενιω* loco

εν νουω.

αλλ' ως) *ως δε εκυθάντο* Arch.

υπο δικασηριον) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.

Paris. B. Alii cum Aldo *es το δικασηριον*. Alii

passim dicitur *υπαγειν εις δικην & εις δικασηριον*

ut hic olim legebatur *es το δικασηριον*. Optime

tamen consilio Gronov. ex Med. cod. reposuit

ὑπο δικασηριον quippe Herodoteum: ὑπο δικασηριον ὑπαχθεis exstat lib VI. 72, & ὑπο reperitur in eadem locutione VI. c 181, 105, & 136. ubi Xanthippus Mikiadem θανατε ὑπαπαγων ὑπο τον δημον εδωκε. PRO απηγον scribendum ὑπηγον θανατε in Xenoph. Hellen. V. p. 333. 27. Valkenar. post κατεκριναν abest comma Ald. Camer. I. II.

κατακοιμησαντα) Consentiant scripta exemplaria, atque iterum proxime. Rectius tamen cum Reiskio κατακοιμισαντες την φυλακην id enim, ubi vigiliae dormiendo transmittuntur, suum sibi locum capeffit. Aelian. de Animal. III. 13. Grues ὑπερ τε μη κατακοιμισα την φυλακην, ισασι μιν ασκωλιαζεσαι, ne vigiliae tempus edormiant, alternis pedibus nituntur, & L. I. 15. προτιμοτερον τροφης και πρεσβυτερον το μη κατακοιμισα την φυλακην. Quod alibi την φρεραν ε κατανουσαζεν scribit. His autem prope vicinum ὑπαγαγοντες μεν ὑπο δικασηριον Herodotei moris est. Alii aliter, de quibus Ruhnkenius ad Timaei Lex. p. 188. Wesseling. Qui somno sopitus ovium neglexerat custodiam eleganter dicitur κατακοιμισας την φυλακην nam pro κατακοιμισαντος recte mihi rescripsisse Reiskius videtur, και κοτε αυτε κατακοιμισαντος την φυλακην, & deinceps, ως την φυλακην κατακοιμισαντα idem illud vel hinc sumptum, vel ex ipso Hecataeo praebet Aelianus de N. Anim. XIII. 22. Valken.

καρπον) Praeteriit hanc vocem Arch., sed adi III. 65. Idem deinceps προβατα δε cum Vind. & Valla, qui pecora verterat, expresso, quod scriptus illi liber ostendebat. Consimile in Arch. & Vind. errorum P. Leopard. Emend VIII. 1.

& Palmerius iudicarunt. *Wesseling*. Post *Δωδωνή* comma Ald. Cam. I. II. in quibus post *εγενετο* colon.

εγενετο) Arch. & Vind., quod melius quam *εγενετο* Ald. & aliorum.

επειρωτευ) *επειρωτων* Ask Arch. *επορωτευ* Ald. &c. *επειρωτευ* correctio Reiskii postulat. *Wessel.* Post *οι δε & εφεραζαν* commata Ald. Camer. I. II.

εκεινω) abest Arch. qui *τιμωροντας* prave, & *δωσεν* cum Pass. Commata post *δωσι* & *των* Ald. Cam. I. II. in his commata quoque post *ταυτας* & *τας* & post *εληται*, eademque post *τοιαυτην* & post *την* in iisdem.

ad Cap. XCIV.

ασηων) *ασηων* Ask ut supra. Post *εποιουτι* comma Ald. Cam. I. II.

ερωτευον) Arch. Pass. Ask. Vind. Alii cum Ald. *ηρωτευον*. Abest comma post *ειλετο* Ald. Cam. I. II. commata in his post *δωσεν* & *των*, sed nullum post *ειλετο*, habent autem id post *αγρης* & *Απολωνιη*, itemque post *την*.

τη πολι) abest articulus Pass. Post *πολι* comma in Ald. Cam. I. II.

επηβολος) *επιβόλος* Arch. Post *ενα* punctum Ald. Cam. I. II. Comma in his post *και ο μη* & punctum post *υπολαβοντες*.

τοι) *τε* Arch. male. Colon post *γενομενα*, comma post *ο μεν* Ald. Cam. I. II. quae comma post *ταυτα* non ponunt, neque post *λογον*, sed habent post *τα* ante *ειλετο*.

υνομασος) *ονομασον* Arch. post *γενεσθαι* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCV.

δι' ὅ duo haec non leguntur in Arch.

αγοντων) αγαγοντων Arch. Vind.

εργα) εργα Ask. επιων την Ελλάδα. Graeciam obiens, Reiskius ex suspitione plausibili, si scripti codd. adstipularentur, Valkenar. Quam cum Larcherio, vel sine codd. recipiendam censemus. Deiphonus enim nunquam, pretio conductus, contra Graecos vaticinasse videtur.

ad Cap. XCVI.

Post Σαμον colon Ald. Cam. I. II.

Καλαμισοισι) Λαμιοισιν Arch. Valla neglect. — Alexis Samius, ap. Athen. Deipnos. XIII. c. 4. p. 572. F. Veneris hac in insula templum memorat, dictum εν Καλαμοις, unde locum in insula fuisse patet, Καλαμοι appellatum. Ex quo Larcherius εν Καλαμοισια emendandum censuit, quam doctissimi Herodotei interpretis emendationem ad certitudinem quam proxime accedere putamus. Post οι μεν comma Ald. Camer. I. II. ὀρησαμενοι Pass.

εσ ναυμαχων) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.

Paris. B. Brit, antea ex Ald. ως εσ ναυμ. Exterminavit Wessel. ως, alioqui haud intolerabile, addi quippe & omitti solitum c. 97, Codd. conspirante imperio: non item απεπλεον, ad sententiam necessarium. Poterat utique, si quid prae se incommodi ferret, ex cap. seq. επιπλεον lenissima fingi medicina. Geminum lib. 8. 74. ως εσ την Πελαγονησον χρεων επι αποπλεωσιν Wessel. Omissam in Med. voculam ως, si praebent alii codd., sede non moverem, qua aptissime haec:

ret: παρεσκευαζοντο ως εσναυμαχιην· ut Xenoph.
Hellen. II. p. 267. 33. παντα παρασκευασαμενος ως
εσναυμαχιαν· p. 269. 4. ως εσ πολιορκιαν παρα-
σκευαζειν την πολιν· Thurycyd. VI. 67. παρεσκευα-
ζοντο ως εσ μαχιην· idem saepe dicitur ως επι ναυ-
μαχιαν. Valkenar.

νηας· νεας Arch. Ask., etiam superius. Post
αλλας colon, post Φοικων comma, idemque
post σφι Ald. Cam. I. II.

απεπλεον) hoc verbum abest ab Med. Pass.
Ask., comma abest Ald. Cam. I. II. conf. Wes-
selingii annotat. proxime praecedens.

Μυκαλη) Μυκαλη Arch. semper. Comma
post τε ante πληθος Ald. Cam. I. II.

πληθος) πληθος Arch. μεν ην εξ Ald. Ca-
mer. I. II.

υπο τετον) Med. Vind. Pass. Ask. Arch. Pa-
ris. B., prius επι. Post στρατον comma Ald. Ca-
mer. I. II.

οι τε ναυτικε στρατηγοι) Absunt quatuor haec
Arch. qui perperam μοχ ιρημα των.

ad Cap. XCVII.

Comma post βελευσαμενος, colon post αντι-
γοντο Ald. Cam. I. II. in his comma post τη αν-
τε Δημητρας.

ιρον) εστιν ιρον Arch. Vind. Comma post το
ante Φιλιςως Ald. Cam. I. II. nullum post ιδρυσα-
το, sed adest post Κοδρα.

επισπομενος) επισπομενος Med. Pass. Ask ma-
le, melius Eustath. ad Dionys. v. 823. citans.

κτισον) Sic edit. Genev. 1618. Arch. Vind.
Med. Pass. Ask., κτισην Ald. επι της Μιλητε κτι-
σιν; velut Herodoteum, legitur apud Eustath.

in Dionys. 823: qui sinceram nobis formam κτισ-
 τυν servavit ad Hom. II τ. p. 1245. 40, quam
 hinc Herodoto iam restituit Portus: alia huius
 noduli supra prostant P. 42: Ad κτισυν accedit
 Hesychii Δωρητος, κατασκευη. Eidem Φρασης &
 εκφαις, εννοια apud Suidam αΦρασεις sunt ασυν-
 εσεις. ad Hesych. quaedam notata sunt in αποδα-
 ρως. σωφρονιστος. mirror, apud Platonem reperiri
 T. 2. p. 139. E. Valkenar.

και λιθων) και abest Arch., post λιθων com-
 ma Ald. Cam. I. II.

νικησοντες) νικησοντες επ' αμφοτερα. sic Ald.
 Arch. Vind. Paris. A. B. & priores editi, non
 item Valla, quam distinctionem Reiskius laudat,
 & praefert, nescio cur? Wessel. Post επιλεγομενοι
 γαρ comma Ald. Cam. I. II.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο margo Steph.
 Arch. Vind. Pass. Ask.

ad Cap. XCVIII.

απορη τε ειχοντο) εν απορη δε Arch. Vind.
 Praepositio, quam scheda offerunt, locum
 recipere poterit. Τελος Δαρεις τε εν απορησι
 ειχοντο lib. 4. 131. Alibi tamen abest, vid. lib. 3.
 129. Wessel. Post αποβαθρας comma Ald. Ca-
 mer. I. II. idemque post και αλλα.

και αλλα) και τα αλλα Vind. Arch.

παρακεκριμενον) παρακεκρυμμενον Arch.

πρωτον μεν εν) Duas litteras male repetitas,
 legendumque suspicor πρωτον μεν τη νηι Valken.

εγχειψας) Med. Arch. Pass. Paris. B. εγ-
 χειψας Ald. Ask. Paris. A. Vind. Brit. Nihil qui-
 dem interest εγχειψας scribatur, αν εγχειψας,
 prius tamen tamquam suavius posuisse videtur,

ut II. 60., συχρημαίναντες την βαρην τη γη, ubi non variant codd. Valken. Contra se, tamquam in acie, codd. consistunt scripti; partis prioris συχρημαίναντες vinceret, si vetustatis ratio diceretur, quod antea lib. 2. 60. animadversum. *Wessel.*

Post *ἰωσι* comma Ald. Cam. I. II. idemque post τα ante λεγω, & post των ante εγω.

συμμισηγωμεν) συμμισηγωμη Arch. Vind.

παντων) desideratur in Arch.

ακισσας) εσαικισσας Pass & μοχ εποικισσωντος

Arch. Vind. haud quidem prave. Comma post περιγηματος Ald. Cam. I. II.

επειτα) επει τε Arch.

ad Cap. XCIX.

δη ταυδε) Med. Pass. Ask. Vind. Aberat δ.

Post Έλληνες punctum Ald. Cam. I. II. comma in his post τας ante ελαβον.

οι Ξερξω) υπο Ξερξω Arch. Valla, quod

Galeus inconsulte pro sincero habuit.

τας Αθηνας) Omittunt τας Pass. Ask. Com-

ma post των Ald. Cam. I. II. omittunt comma post εχον.

εσ κορυφης) εσ τας Arch. Vind. Pass. Ask.

post Ιωνων abest comma Ald. Cam. I. II.

τοισι και κατεδοκων) Cuncta Persas cum spe-

ctent, de sermonis adfuetudine expectasses,

τας και κατεδοκων — επιλαμβομενος quam etiam

in sententiam Diodorus XI. 33. ac Polyaeus

VII. 35 abierunt. Valla ad Jonas, res novas

animo agitantēs, adplicuit, quasi τοισι και κα-

τεδοκες — quibus videbatur, sequacemque

Pavium impetravit. Equidem Valkenario cal-

culum adposuerim, mancam arbitrato structu-

ram, ope quidem ingenii, sed ob Mss. taciturnitatem dubia, sanandam. Nullam vero νεοχμον αν τι hic eo colore & c. 193. fingi, quod νεοχμος semper in substantivis nominibus ponatur. Adesse mutaturo debuerat βασιλευς χωρας Κρεων ο Μενοικεων νεοχμος, h. e. νεος, νεωσι κατασαδεις, ut Critici in Sophocl. Antig. V. 164. *Wesseling*. Aliud quid requiri videtur, a quo pendeant isti dativi: forsitan excidit vox ob praecedentis similem terminationem. Dicit, ni fallor, potuit, τοισι και καταδοκειν ενεον νεοχμον αν τι ποιειεν δυναμιος, επιλαβομενοισι: quibus & inesse putabant, ut facultatem adepti nova molirentur. De Samiis & Milesiis, quos sibi suspectos iasserint Persae τα της Μυκαλης ακρα φυλαττειν Ρο-lyaeν. VII. c. 45. *Valken*. cuius in sententiam abivit *Larcherius*, sequente *Degenio*.

γερρα) γερα Arch. suo more, sed pravo. Post σφι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

προσησαν) Med. Ask. Paris. B. προσησαν Ald. Vind. Pass. Paris. A. Brit. προσεισαν Arch. Comma post σφι Ald. Cam. I. II.

Colon post παν Ald. Cam. I. II.

κοματωγης) Respexit *Eustath.* Hom. p. 1540. 25. Post ωδε colon Ald. Cam. I. II. in his comma post πρηγματων & post Πλαταιησι, itemque post τραματες, colon post κινδυνευειν.

της αυτης ημερης συμπιπτης) *Inconcinna* & *impedita* videntur. Quid quaeso ημερης συμπιπτης & της αυτης in primis? Non equidem obliviscor lib. 8. 15. συνεπιπτε δε ωπε ταις αυταις ημεραις ταις ναυμαχιας γινεσθαι ταυτας, sed dif-

con-

convenit, uti apparet. sicuti quod sequetur mo-
 c. 100. Fortus has verborum difficultates anim-
 advertens ex arbitrato accessiones adiunxit,
 quae fastidium movent. Justior eiusdem admo-
 nitio, Vallam *συμπιπτοντος*, aut *συμπεσοιτος*
 legisse videri: verissime quippe; *ετις τινος eodem*
die contigit utraque clades, ea, quae ad Plataeas &c.
 Idemque ego ambabus amplector. Belle di-
 stincta *της αυτης ημερης, συμπιπτοντος τε η-*
και τε εν Μ. μελλοντος εσεδαι τρωματος, Φημι τω-
σι — decurrent, atque ad Plataeas acceptam &
 ad Mycalem futuram Persarum cladem, utram-
 que eodem die, iungent. Qua loci in medela,
 sive malis coniectura, suffragatores viros do-
 cuit *Ravium & Reiskium* produco. Res autem
 ipsa suadet, neque Diodor. lib. XI 25. aut Po-
 lytaen. lib. I. 33. infitiantur, Leotychidae in spar-
 so de parta ad Plataeas victoria rumore impera-
 toriam eminuisse fraudem. *Wesseling.* Receptit
 emendationem hanc verissimam *Larcher.* & se-
 quitus est *Deginius.*

ad Cap. Cl.

Δημητριον εγενετο) Arch. Vind. Pass. Ask. in
 Ald. & aliis & *εγενετο*, quod importunum dele-
 vit *Wesseling.* & *Valkenario* quoque vocula & ex
 syllaba videtur praecedente nata, & delenda cum
Reiskio & Koenio.

ερηται) *ερητο* Brit. post *εσεδαι* colon Ald.
 Cam. I. II.

Post *Πλαταιησι* comma Ald. Cam. I. II.
Πλαταιη Arch. *πρωι* Ald. Cam. I. II.

εγενετο) Ask. rectius, antea *εγενετο* cum
 Ald.

πειν την) πειν η Arch. Vind nec necessario,
nec male. Abest comma post Έλληνων Ald.
Camer. I. II. itemque post Έλληνες & βαρ-
βαροι, post ησος & post Έλλησποντος.

ad Cap. CII.

Comma post Αθηναίοισι Ald Cam. I. II. Vir
doctus, aut προσεχως legendum, aut delendum est
τεταγμένοιισι, Nimis pro imperio Amo lenia
in adfectis remedia, si qua opus. Tale hic nihil;
omnia enim Herodotei moris, & obvia Wessel.

κ8) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. ante ex
Ald. κατά των. κ8 ex schedis bene Gronov. Μα-
λισα κ8 lib. VII. 21. & consimilia non latent.
Wessel, Comma post αιγιαλον τε, & post χα-
ραδην, itemque post περιήισαν Ald. Cam. I. II.

κεραι) Med Pass. Ask., κεραι Ald. Vind. Arch.
Brit.

ορθια η τα γερα) ορθια & γερα Arch.

των προσεχων) των non est in Arch.

γενοιτο) γενηται Arch. Ask. Pass. Vind mar-
go Steph. Post εργον comma Ald. Cam. I. II.

γαρ τα) δε τα Arch. Vind. Post γερα com-
ma Ald. Cam. I. II. idemque post οι δε, post
Αθηναίοι δε, post Κορινθιοι & Σικωνιοι.

ετοι) ετω Brit. Pass Ask. Steph. ora, satis
tolerabile, tum οι επεξης Arch Vind. bene. hinc
articulus, qui aberat Ald. & Edd.

συνεσπιπτο) Pass. συνεσπιπτον Med. Paris.
B., συνεπιπτον Arch. Vind. Ask Brit. Ald. Quod
praebuit Med. Cod, aliis etiam usitato more
scribendi posuerat Herod. sive συνεσπιπτον es
το τεχος ut Ill. 78. οι συνεπιπτητι, nempe es τον
ανδραωνα. plura dedit Abresch. in Dilucid. Thu-
cyd.

cyd. p. 656. Hic ante vulgatum το in eundem sensum reperitur apud Polyæn. II. c. 35. οἱ δὲ κατοπιν επομενοι συμπεσοντες της πολεως εκρατησαν· III. 9. 45. συνηκολεθησεν αυτοις και συνεπεσον εις την πολιν· VI. I. 2. εισεδραμει προς την μητερα, & duo tresve, *liberum συνεπεσον*· hic συνεσεπεσον Casaubon., primo loco συνεσεπεσοντες, corrigebat Koenius. *Valken.*

και το τεχος) Vind. Med. Ask. Pass. και ab-
erat Ald. &c.

κατ' ολιγους) κατ' ολιγον Arch., καττα λογους Pass. Comma post Περσικων, Ald. Camer. I. II. idemque post Αρταυντης μεν.

Ιθαμιτρης) Med. Pass. Ask. Arch. Valla. Ιθαμιτρης alii cum Ald. Redi ad lib. 8. 130. Punctum post αποφευγσει Ald. Camer. I. II. comma in his post μαχομενοι.

ad Cap. CIII.

Post αυτων abest comma Ald. Cam. I. II. των Έλληνων) non habet Arch. neque Vind. Comma post αλλοι τε Ald. Cam. I. II. *Perilous* in Vallae Latinis ex Περιλωος.

των δε) Arch. Vind. verius: alii των τε. Post στρατευομενοι nullum comma Ald. Cam. I. II.

οντες τε εν) Arch. Vind. cum Pass. Ask. quod placuit, ενοντες praeterea Ask. τε non habet Ald. &c.

ετεραλκεια) υπεραλκεια Arch. Vind. & ηδυναστο. Nequidquam codd. quidam innovant. Veritur pertinacior. Praeferrem, Stephano monitore, in alteram partem inclinantem, qualis Αρηε στεραλκης five νικοφορος, uti Schol. Aeschyl. Pers.

56. Sed relege observata eruditissimi viri ad III. 11. Wessel.

ad Cap. CIV.

Μιλησιοισι) Μιλησιοι Arch.

προσεταικτο μεν των Περσεων) Superius c.

18. Persae τας διόδους — προστασσαι τοισι Μιλησιοισι φυλασσειν. Ergo προς των Περσεων, nisi ex composito verbo pendere iubeas, praestiterit. Namque διόδους Περσεων quis ianxerit? Wessel.

εινεκα) εινεκε Ask. Arch.

ηγεμονας) ηγεμονα margo Steph.

τω στρατοπεδω) εν τω Arch. Vind.

τηναντιον) το εναντιον idem.

αι δη εφερον) αι διεφερον Pass. Arch. ortum

ex prononciatione Reuchliniana.

ad Cap. CV.

Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Ευθυνο) Ευθονε Med Pass. Εσθυνο Ask. Ευθυνο Arch. Valla, & vere: Ευθονε Ald. Paris. A. B. Licuit semper in ambiguis, a forte fortuna oblatum arripere. Ευθυνο, sed obscuri hominis, meminit Aristot. Rhetor. II. 19. p. 92. Δεινον εναυ, inquiebat Socrates, εσ ο μεν Ευθυνοσ εμαθεν, αυτος τε μη δυνατοταυ ευρειν. Neque ignotus Ευθυνοσ ex vetere responso, Ευθυνοσ κειται μοιριδιω θανατω i. e. Cicerone interpretante, Euthynous positur, Jatorum numine, letho Disp. Tusc. I. 49. Hermolycum παγκρατιασην non Pausan. lib. I. 23. ignorat. Wesseling. Post Αθηναιοισι τε comma, post Γραισω colon, post Κορινθιοι comma, idemque post Τροισηνιοι Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CVI.

Commata post τὰς μὲν & τὰς δὲ Ald. Camer. I. II.

ἡσας) νεας Arch. Ask. Vind., saepius. Post εὐγιαλὸν punctum Ald. Cam. I. II. comma habent post τευχος.

ὀπη) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. antea ὀποι. Dederunt plures manu exarati ὀπη L. V. 87. pessum absque causa a Gronovio datum. *Wessl.*

κατοικισαί) Med. Pass. in ceteris κατοικησαι. Comma post τῆς Ald. Cam. I. II. Justum κατοικισαί iudicat *Wesseling.* recte.

ἀπειναί) Arch. Vind. recte, non ἀφειναί uti Ald. Post προκατησαι comma Ald. Cam. I. II.

εχον) εχον Pass. Arch. Ask. Quid hoc neutrum? an scribendum εχοντας? Nequaquam. εχον pro εχον imperfect. Jon. *Goldbag.*

εν τελει εσσι) Med. Ask. Pass. Arch. Vind., antea εν τελει, comma post εσσι Ald. Cam. I. II. Nemo de scripturae veritate dubitabit in posterum. Οἱ εν τελει qui in Magistratu sunt. Sic lib. 3. 18. τιθεναι τὰ κρεα τῆς εν τελει ἑκάστης εοντας, singulos civium magistratus. Ismene in Soph. Antig. 66. τοις εν τελει βιβωσι πεισομαι, & Philoct. 384. εκ αιτιωμαι κεινον ὡς τῆς εν τελει. Sed abstinco. Vide tamen Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. I. p. 13. *Wessl.* Scripsisse videtur, ut est in Med. cod. Πελοπον, ἡσιων μὲν τοιοις εν τελει εσσι, Principibus civitatum Peloponnesi. In editione Gronovii memorati magistratus Peloponnesium nulli fuerunt: magistratus Lacedaemoniorum Vallae nitebantur verbis Schol. Thucyd. p. 40. 97., quibus etiam plus semel abusus

ius est Meursius; vere monuit Dukerus, non
acedaemoniorum tantum, sed & aliorum ma-
gistratus τελη fuisse dictos. Magistratus autem
et viri principes, οἱ ἐν ἀξιώματι, saepius etiam
dicuntur οἱ ἐν τελεῖ ὄντες. meminit Thucyd. V.
17, τῶν ἐν τελεῖ ὄντων Ἀργείων. Syracusanorum
magistratus οἱ ἐν τελεῖ ὄντες apud eundem VII.
73., paullo post vocantur ἀρχόντες: hinc Phi-
loni Jud. inter Aegyptios & Persas viri principes
sunt Ἀγυπτίων οἱ ἐν τελεῖ & οἱ ἐν τελεῖ Περσῶν,
p. 363. B. & p. 778. B. Ut Herodoto Πελοπον-
νησίων τοῖσι ἐν τελεῖ, Aeschyl. ab Stob. p. 63. 31.
κλυεῖν τὸν εὐθλόν ἀνδρα χρεῖ των ἐν τελεῖ. Sophi.
Philoct. 922. τῶν ἐν τελεῖ κλυεῖν. Valkebat.

τα ἐμπόρια) ἢ ἐμπορία Pass. Ask.

ἐξανάστησαντας) ἐπανάστησαντας Arch. Post.
νοικησῶ punctum Ald. Cam. I. II. commata in
his post Σάμους τε & post Χίος.

συκρατεύομενοί) κρατεύομενοί Arch.

πῖσι τε) Arch. Vind. Brit. Ald., ultimam
non habet Med. Pass. Ask. Sive adfit, seu de-
ficiat enclitica, parum intererit. Adest lib. 3.
74. ubi vide, Wessel. post ὄρκισι abest comma
Ald. Cam. I. II.

ἐμμένειν) ἐμμένειν aut ἐμμένειν ob adiunctum
μη ἀποσησισθαι aequius melius, quod Portum
haud praeteriit. Wesseling

εὐρησείν) εἶναι Ora Steph. Brit. mox ἐπ' Ἐλ-
λησπόντον Arch.

ad Cap. CVII.

Post βαρεβαρῶν comma nullum Ald. Ca-
mer. I. II.

ἀκρῶ τῆς) ἀκρῶ τε Arch. Vind. post Μυκά-
ρατ. Herod. Vol V. R λης

λης comma Ald. Cam. I. II. idemque post αλα
 vs, sed abest post κακῶς, & post Περσησι.

γυναικος κακιω) Eustath. in Hom. p. 668. 44.
 ποιευμονος) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.,

antea ποιησαμενος.
 θελων) deest Arch.

φρασθεις) Eton. Ask. Pass. Arch. Vind. Brit.
 ora Steph. Antea cum Ald. φθας. Quod sen-
 tentiae congruere, largior atque agnosco ultro.
 Sed enim tanta codd. apparet consensio, iussus
 adeo urgens, ut obedientiam relinquere ab-
 nūam. φρασθεις advertens, φραζεσθαι & επιφρα-
 ζεσθαι c. 19. & in Porti penu copiosissima sunt.
 Wessel. Irruuntem cernens. Valla: non ille φθας,
 sed legit in suo cod. φρασθεις, quod in Arch. &
 Eton inventum exhibet etiam margo edit Steph.
 φρασθεις, επιφρασθεις, & καταφρασθεις Herodo-
 to in istam sensum adhibentur; sed neque alte-
 rum φθας hinc alienum est, hac etiam usurpa-
 tum structura; vid. ad Phoen. Eurip. 982. φθας
 si qui dant codd. videri forte poterit, utramque
 poluisse Herodotus: και μιν, επιθροντα φρασθεις,
 φθας Ξεναγορης — αρπαζεις μεσον, και εξαρας
 παυεις es την γην quoniam, cum accurrentem cerneret,
 praeverterens Xenagoras, — medium arripit, & subla-
 tum in terram statuit: ut apud Terentium subli-
 uium medium arripere, & capite pronum in terram
 statuerem: συναρπασας εξηρη est in Xenoph. Cyrop.
 p. 35. 340., Αρας μετεωρον es το βαραθρον εμβε-
 λω Aristoph. Equit. 1359. Valken.

Πηξιλεω) Πηξιλεω Ask.

Αλικαρνησσευς) Αλικαρνησσευς Arch. Vind.

οι Μασσιτω) Pass. Ask. Brit. Steph. margo,
 iusto

iuste arbitror: deerat articulus Ald. &c. Comma
post τισθμενος Ald. Cam. I. II

πάσης ηρξε Κιλικιης) Κιλικιης πάσης ηρξε Pass.
Arch. Ask.

πορευομενων) Desideratur in Med. Ask. Pass.
Parif. B. Brit. βαρβαρων vox ante εδεν, bene,
Icgitur βαρβαρων in Ald. &c. Dedi schedis Gronovioque, & βαρβαρων vocem in exilium egi,
necessarium minime esse, praecedentia com-
monstrant. Wessel.

τατων) abest Med. τατων Pass. Ask. Arch.
Vind. Post Σαρδισι' colon Ald. Cam. I. II.

εν δε τησι Σαρδισι) επι δε Arch. Vind., post
Σαρδισι comma Ald. Cam. I. II.

Αθηναων) Valla & Edit. Genev. 1678. verif.
sime. Αθηναίων codd. post απικετο colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

ηρα) ερα Arch. Vind. sine αυζησει, non
item μοχ.

Post προσεφερετο abest comma, προσεφερα
Arch. Vind. Sequens excipit Priscian. L. 18.
p. 1204. Praestabilius videtur προσεφερε, uti in
duobus Mss.; sic sane αναγκαιην προσφερεν L. 7.
172. Wessel. Post Μαισισην comma Ald. Cam. I. II.
idemque post εχε.

εχε) ειχε Arch. Pass. Ask. Vind., & ευ γαρ
tantum Pass. Ask.

πρησσει του γαμον τατον) Haec salebrosa doctis
viris. Reiskius addit distinguitque πρησσει τον γα-
μον τατων τω παιδι — Δωρειω μνεεται θυγατε-
ρα. Abresch. vero, πρησσει τατο, τον γαμον
λαμβανει τω παιδι — θυγατερος της γυναικος

ταυτης. Quorum auxilium manu descripti libri averfantur. Sextio *θυγατερα της γυναικος* — per adpositionem, quam vocant, aptanda ad τον γαμον, neque adeo sollicitanda esse. *Wesseling*. Commata post *Δαρεια*, post ταυτης & post *Μασρσηω* Ald. Camer. I. II. in his punctum post ποιηση.

εκειτε) *εκειτε* Pass. Ask. Comma post *ηρα τε*, punctum post *θυγατρος* Ald. Cam. I. II.
Αρταυντη) *Αρταυντη* Pass.

ad Cap. CIX.

Post *τοιωδε* punctum Ald. Cam. I. II. commata in his post *μεγα τε* & post *ποικιλον*, idemque post *περιβαλλεται τε*.

παρα την) *προς την* Ask.

ταυτη) *αυτη* Vind. Arch.

οι γονεθαι — υπεργνημενων) Omittuntur sex ista in Arch.

Post *τη* & *δε* commata Ald. Cam. I. II. Ex vetere Aldi scriptura formabatur, *την δε, κακως — επαυ*. Recepta probior, neque ulla necessitudo, ut *η δε, κακως γαρ — επε*, fingatur. In formulae enim frequentissimo usu multiplex variatio, notata ad lib. I. g. *Wesseling*.

επε) Med. Arch. Pass. Ask. Brit.; *επαυ* Ald.

post *Ξερξη* colon Ald. Camer. I. II. comma post το in iisdem.

αν σε) *εαν* Arch. Vind. & mox *παντα*.

κεσνη) Pass. Ask. Vind. melius. *εκεσνη*

Ald. &c.

αιτησαι) *αιτησεθαι* Arch. Post *υπισχεσθε* comma Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγινετο Arch. Pass. Ask. Vind. post
δεναι punct. Ald. Cam. I. II.

και πριν) και negligunt Arch. Vind.
κατεκαζουσα) κατεκαζουσα Pass. Ask.

επειρεθη) επηρευθη Arch. male post πρησσαν
colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma post
εδιδε, post κρατον, & post τς, και κρατον omit-
tit Ask. Comma post αρξεν Ald. Cam. I. II.
idemque post επιειδε & εφορε τα.

ηγαλλετο) αγαλλετο Pass. Arch. Vind., more
Jonum: ηγαλλε το alii cum Ald.

ad Cap. CX.

ταυτη) αυτη Arch. Comma post vocem
Ald. Camer. I. II. in his post εγχοτον punctum.

Φυλαξασα δε) citat Suidas in v.

Post ημερη τη comma Ald. Cam. I. II. εν ημε-
ρη Arch. Vind. Athen. excitans lib. IV. 10. p.
146. C. Intererit parum, five praepositio acce-
dat, seu tacita relinquatur. *Wesset.*

τυκτα) τικτα Arch. Brit. την in seqq. negli-
gunt Vind. & Arch.

σμαται) habet & Athenaeus: noster forte
scripserat σμεται. Sic in nullo cod. legitur κοσ-
μεται, neque legisse videbitur illud Valla, cu-
ius ornatur eam mihi moverat superius memo-
ratam coniecturam. Casaubonum σμαται hic
explanantem sequitur Gronov. *Valkenar.* Omnes
σμαται, nec Vallam suspicor, etsi laxius expres-
serit, aliud ob oculos habuisse. Magnum Athe-
naei animadversorem laudo vehementer, de
smegmate, nisi fragrantius oleum praetuleris,
quo regium caput fuerit delibutum, & deinde
defricum, coniectantem. Omnium aptissima
sunt

sunt a Gronovio itidem signata, haec de lib. IV. 73. ubi Scythae, a funere recentes, *σμησαμένοι τας κεφαλαις, και εκπλησμένοι, utique capita, sive foedati antea, seu quomodocumque liti, defricantes atque abluentes.* Huc referre mihi posse video Strabonis verba, *εταν δε βασιλευς, Indorum rex, λη τον τρηχαι, μεγαλην ερετην αυγασι, και μεγαλαι θωρα πεμπειαι* L. XV. p. 1046. A; habent certe quidem ad sine aliquid. *Wessel.*

ο βασιλευς) Vind. Arch. Aberat *ο* Ald. &c. tum *Περσας* Med. Brit. Ask. Pass. prius *Περσας* cum Ald. quo etiam modo Athen., sed *τας Περσας* Arch.

χρηζες) *δεσται* Arch., in cuius margine vulgatum *δεσται* minime futile; plures idem si praeberent, in maiore versaretur honore. *Wesseling.* Post *Ξερξου* abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post *ο δε*, & post *επισηετο* punctum, idemque post *παραδεναι*, comma vero post *χαι τε*.

ad Cap. CXI.

μεν τοι) *μεν τοι γε* Arch. Comma post *την* *μεν* & post *τα*, punctum post *βουλεται* Ald. Camer. I. II. in quibus colon post *ταυτε*, punctum post *αδελφους*, colon post *αγαθος*, commata post *ταυτη* & *τη*, itemque post *την* ante *δε*.

εμοι) *μοι* Vind. Arch.

αποθωμιαδαις) *αποθωμιασας* iid. cum Ask.

με γυναικα) Arch. Vind. Alii *μοι* cum Ald. Proxime consequens *ταυτην με κελυεις* hoc ad sanitatem revocat *Wesseling.* Post *εκ της* comma Ald. Cam. I. II.

τρεις) Praetereunt hanc vocem Arch. Vind. Pass. Ask. Valla. quae absentia in tot bonae notae

he membranis considerationem meretur, siquidem sine ea filum sermonis cohaeret, & filiarum quoque nullus finitur numerus. Superat tamen praesentia scribarum captum, videturque approbanda. *Wessel.* Comma post τῶν Ald. Camer. I. II. idemque post γυναῖκα, & post ἡσῶν.

μετεντα) Arch. Vind. quibus dialectus favet, & Calliope c. 61., μεθῆντα reliqui cum Ald. τῆν iidem & Pass. Ask. Brit. ora Steph. Satis ex usu, etiam in vicinis. Post ἔγω δε abest comma, neque abest post ποιουμαι Ald. Cam. I. II.

μεγα μεν) μεγα Arch. Vind. Alii μεγαλα. Ne hac in dictione Scriptor a se secederet, primas Arch. & Vind. concessi, qua super re in L. III. 42. *Wessel.* Hic certe placet lectio Arch. In istiusmodi formulis μεγα ferme tantum reperitur eadem, qua hic structura positum in Xenoph. Cyrop. V. p. 76. ἔγω μεγα ποιουμαι Φιλον τετο το χωριον, τοις πιδαι συμμαχοις καταλιπων, ut est in cod. m^s pro καταλιπον ut μεγα ποιουμαι frequentatur & μεγα ηγαμαι, & μεγα τιθεμαι. Merito tamen dubitat vir celeb. probandumne sit ap. Herod. III. 42, quod vulgatur μεγα ποιευμενος ταυτα an, quod offerunt duo codd. μεγαλα ποιευμενος ταυτα. *Valkenar.*

εδεταρα) εδτερον iidem. Post δεομενος punctum Ald. Cam. I. II. abest his comma post θυγατρι, & abesse debet.

ησῶν) Arch. Vind. Pass. & Ed. Genev., prius ησῶν, uti Ald. Post ο μεν comma Ald. Camer. I. II. ησῶν pluribus in coniecturam incidit, ante omnes Porto, Nunc nihil eo certius. *Wessel.*

τοις τοις αμειβετα) τριτοις αμειβετο Arch.
Vind. Post θυμωθεις comma, post ταδε punctum
Ald. Cam. I. II.

δη τοι) δη abest Arch. Vind. Pass. Ask
δοιην) δαιην Ask. Brit., in Pass. iunctis tribus
αντιδωην, & Thomas Mag. olim, qui nunc ore
Oudendorpii prioribus consentit in Διδωην. Alii
δοιην, cui supra sunt locus saepissime.

γηναι) γοναικα Arch. Vind.

πλευνα) Med. Pass. Ask Paris, B. etc. πλενα
reliqui cum Ald., quod nec necessarium est.
Post ενοικησεις comma Ald. Cam. I. II. in his
colon post εζω, & post απολυσας.

ad Cap. CXII.

Commata post χρονα & εν τω Ald. Cam. I. II.
εν ω Arch. Vind.

Αμητρις) Αμητρις Ask. saepeque.

την Μαισισην) τα Μαισιση Pass., & dein-
ceps μασης Arch. Vind. quod ubi volueris, ad-
erit e scriptis facultas, modo ne adscripta lib.
IV. 204. flocci feceris. Wessel. Post διαλελυμα-
μενην colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Abest comma post Μαισισης Ald. Cam. I. II.

Βασιληα) Βασιλευ Ask, Vind. Arch. com-
ma post vocem Ald. Camer. I. II. nullum post
αγνοτα.

δοκεεν) Arch. Vind. Pass. Ask. Antea cum
Ald. δοκει. Formulae veterum cultum membranae
reddunt, Eadem lib. IV. 168. aliisque locis.
Εμοι δοκεεν Sophocles, Thucydides, Philostratus
&c. Adi Abresch. Diluc. Thucyd. p. 5. Wessel.

κατεκτησεν) κατεκτησαν Ald. Camer. I. II.
 εσεις Arch. Μοχ της παιδας αυτη Ald.

την βρατην την εκεινη) Suspicio vocem gra-
 ην, ex proximis inhaerentem memoriae scri-
 entis, alterius vice male fuisse repetitam: qui
 nsis abierat cum liberis, και δη γε τισι και αλη-
 οισι, quique necdum pervenerat ad suam praes-
 ecturam, is minus commode dici poterat, iam
 tunc secum habuisse exercitum. Multo mihi vi-
 deretur accommodatius, si a Xerxe missi in via
 licerentur interfecisse αυτον τε εκεινον, και της
 παιδας αυτης, και την θρασπηην την εκεινη: si hoc
 liunde firmamentum acciperet. Valkenar. Post
 ταιαστου comma, post εγενετο colon Ald. Ca-
 mer. I. II.

ad Cap. CXIV.

Post ορμενον abest comma Ald. Camer. I. II.
 ορμενον Arch. Vind., cui augmentum, Ionico more,
 abest. Comma post εν θευτεεν δε Ald. Cam. I. II.
 idemque post τας ante εδοκεον.

ενεκα) εινεκεν Vind. Pass. Arch. Post Πελο-
 πονησιοισι comma idemque post αι μεν Ald. Ca-
 mer. I. II.

διαβαυτες) διαβαλοντες Arch., satis con-
 cinne, si qua necessitas. Vide. c. 88. διαβαλον-
 τες, quod ex Arch. memorat Galeus, proba-
 rem, ut aliquoties adhibitum Herodoto VI. c.
 44. V. c. 33 & 34. In eundem sensum διαβαλ-
 λειν posuit Thucyd. II. 83. VI. 30. Aristides T.
 3. p. 577., εις Φιλαια διαβαλον. Eunapius in Pro-
 aeres, p. 129. διαβαλεν εξ Ασιας εις την Ευρωπην.
 Valkenar. Post απολιθηκεον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

Nullum comma post τρυτη Ald. Cam. I. II.
 ισχυροτατη) ισχυροτερη Brit. ora Steph.
 Nullum comma post συνηλθου Ald. Cam. I. II.
 των περιοικιδων) non est in Arch. Ask.
 Οιοβαζος) Οιαβαζος Arch. Valla, & ος α,
 sine τα medio.
 εχον) ορχον id. Vind. Pass. Ask.
 επιχωριοι) οι επιχωριοι Arch. post Δαλλου
 punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post δανος de comma Ald. Cam. I. II. idem-
 que post Αθηναις.

Ελαιεντος) Med. Pass. Ask. Paris. B. Alii
 cum Ald. Ελεντος, Ελεντι, Ελεντα. Adi ad L.
 6. 140. 7. 21, tum αιτησαι loco υπελομενος Arch.
 Vind. Valla: non illi quidem absurdi, εξαπα-
 τησε tamen obest. Scripserat υπελομενος, sicut
 c. 83. Wesseling. Quum Xerxem circumvenit Ar-
 tayctes, nondum dici poterat Protefilai τα χρη-
 ματα υπελομενος: hoc itaque e sequentibus hoc
 ab alia manu videtur illatum, ab Herodoto au-
 tem scriptum αιτησαι. Vallae lectum dat Arch. —
 Nomen urbis Chersonesi Thraciae diverse scri-
 bitur Ελενς & Ελαιενς, docente Wesseling. ad
 Diodori XIII. 39. Mihi quoque legitima scri-
 ptio videtur Ελαιεντος. Prope Elaeunta, atque
 huius templi Protefilai reliquias, scenam con-
 stituit suorum heroicorum Philostratus, de Ar-
 taycte nostro narrata respiciens p. 672, ubi
 templum memorat, εν ω καται τρε πατεραι ο Μη-
 δος υβριζε iuxta Herod. spoliato templo quom
 Elaeun-

Elaeunta venerit Artayctes, εν τω αυτω γυναιξει
εμισγητο: conf. VII. 33. Valken

σην) ην Arch. Vind. Ask. Comma post χρυ-
σει Ald. Cam. I. II. idemque post τα ante Αε-
ταυκτης.

Ξεξεσα διεβαλετο) Ξεξεση Arch. Ask. Vind.
& διεβαλετο Arch. colon post vocem Ald. Ca-
mer. I. II.

γην την σην) γην την Arch. Vind. την Ald. &
alii omittunt, tum στρατευσαμενος Arch. Med. Pass.
Parif. A. στρατευομενος Ask. Ald. Vind. Parif. B.
Post απρθανε punctum Ald. Cam. I. II. in his
commata post υποτοπηθεντα & των.

νοσων) ποιων Arch.

Περσαι ειναι) ειναι Περσαι idem Pass. Ask.

και το τεμενος &c.) Ald. Ask. Pass. & ceteri
cum Edd. Aberat ab ultima Editione Gronovii.

προσδεκομενος) Arch. Ask., prius προσδεχο-
μενος contra morem.

αφυκτως) αφυλακτω Arch. Vind. quibus ad-
dit Parif. D. in cuius margine a manu receptio-
ni: αφυλακτω τε καις — Lurker. qui probavit, una
cum Degenio. Litem voci schedae movent. Ago,
intueamur. Αφυκτον, omne, quod evitari qui-
tum non est. αφυκτος θανατος Simonidi in Con-
sol. ad Appollon. Plutarchi p. 107. B, αφυκ-
τος αναγκη Philosopho de Pythagorae schola ap.
Stob. Ecl. Phys. p. 8, το πεπωρωμενον αφυκτον Al-
ciphr. lib. I. Ep. 25. Sed Artayctes, modo pro-
vide & consulto egisset, aut vitare obsidio-
nem, aut apparatus ad eam tolerandam sese
potuerat instruere. Neutrum observavit; unde
ex inprovisis, uti Valla, αφυλακτω, non αφυ-
λακτως, membranae Arch. & Vind., supervo-
nerunt.

nerant. Simile Polyæni VIII. 36. ἐπιθεσθαι τοῖς
 πολεμίοις — καθευθεῖσι καὶ ἀφυλακτοῖς. Pliu
 T. 2, p. 262, C. καὶ τὸν Ἀριστοδημὸν ἀσπλὸν καὶ
 ἀφυλακτὸν παρεσπείοντες διαφθαρεῖσι. Hero
 diani VI. 5. ἄτω γὰρ ὤστο — ἀφυλακτῶς καὶ
 ἀπροσπῆκτος αὐτοῖς ἐπιλευσεῖται. Quæ cuncta, si
 vetustis libris paria faciam, a me impetrant; ali
 opinatis præscribitur nihil. Wessel. Post ἐπεπείσα
 colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

καὶ ἠοχαλον) Defit. καὶ Arch. Vind. ἠοχαλον
 Pass. & antea ἐπιγινετο idem atque Ask.

ἀπαγοιεν) Med. Pass. Ask. Brit. quod bo
 num, vid. Gronov, qui; ἀπαγοιεν Ms. longe con
 venientius est, vel magis necessarium, quam
 vulgata lectio fere supponat, id iam factum
 esse, ut c. 113. Antea cum Ald. ἀπαγαγίεν.
 Post οἱ δὲ comma Ald. Cam. I. II. quod abest
 post ἠφασαν.

ad Cap. CXVIII.

τειχεῖς παν) Τρία ἀμφὶ τῶν Ἀρταῦκτεα post
 τειχεῖ non sunt in Brit. Med. Pass. Ask. Paris. A.
 B. Interposita ἀμφὶ τῶν Ἀρταῦκτεα, adprobata
 priscorum codd. & Gronovii sententia, ablegavi,
 unde venerant, quippe scribarum insiticiam glof
 fema Wesseling.

παν ἠδῆ) παν δη Arch.

δη ὑπερ) δη non novit Arch. Vind., qui op
 χοντο. Post δὲ Ἀρταῦκτεα comma Ald. Cam. I. II.
 idemque post τη ante ην.

τῶν πολεμίων) Pass. Ask, inde articulus, qui
 aberat Ald. &c. Cominata post τῶν δὲ & πλευνας,
 colon

colon post *εδιώκον* Ald. Cam. I. II., in quibus comma quoque post *οἱ δε*.

ad Cap. CXIX.

εκφυγοντας) *εκφυγοντας* Arch. Vind. & *Θρηπην*, *Θρηπες*. Post *σφοτερον* punctum Ald. Cam. I. II. *υπεροι*) *υπερον* Arch. Vind. & *μοχ και ως cum* Pass. Ask.

ολιγον εοντες) Pass. Ask. Vind. Brit. Ald. & priores editi, *ολιγοι* Arch. Valla. Placuerunt priores. Ignotum, unde *ολιγοι εοντες*, quave auctoritate in postremam (Gronovii) venerint editionem. An de Vallae Latinis? nam de Arch. scriptura Gronovio noticia nulla. Pristinam *ολιγον εοντες* ad viciniam Aegosi fluminis, paulatimque ultra id progressos ducit. Paucos autem admodum fuisse, qui fugerunt, liquido haut patet. Satius erit, illibatum illud servare. *Wesscl.* *ποταμων*) Med. Pass. Brit. Ask., olim cum Ald., *ποταμω*.

Comma post *οι μιν* Ald. Cam. I. II.

ηγων) *ηγαγον* Arch. Vind. Comma post *αυτων* de Ald. Cam. I. II. idemque post *αυτον τε*.

ad Cap. CXX.

Χερσονησιων) Arch. Vind. rectissime *Χερσονησιωτων* prius ex Ald. Comma post *καταμενοι* Ald. Cam. I. II.

επαλλοντο τε) Excitarunt Athen. III. p. 119. E. & Eustath. ad Hom. p. 1728, 35. sed ambo *ησπαιρον*, quod pati possem, si quae gravis urgeret causa. Simile Apollodori Bibl. III, 12. 6. *και ασπαιροντα τον παιδα ιδων επι τα πυρες, εβαωθε*. Aeschyli Pers. 983. Eurip. Iphig. Aul. 1587. Sed Apol. Rhod. IV. 874. *εισειησε Παιδα Φιλον σπαιροντα δια φλογος*. Junge Valken. observata L. 8. 5.

Wesseling. Quam verbo formam induit VIII, ἡσπαιρον hinc excitat Eustath. in Odyss. M. p. 497. 30. *Valkenar.* Post ἐπαλοῖτο τε comma Ald. Cam. I II.

νεοαλωτοι) Med. Pass. Ask. Paris B. Alii cum Ald. νεαλωτοι Opportunum adest Dion. Cass. XLIX p. 473. E. των τε νεοαλωτων τινες και Δαλμαται τον αυτοις επανεσησαν, de recens captis *Wess.* Post εφη punctum Ald. Cam. I II.

το τερας) defit το Arch.

Ελαιεντι) Ελεγκτι Ald &c. vid. supra.

ων) Omitit Arch.

τινεσαι) σινεσαι Arch. σινσαι Vind Colon post vocem Ald. Cam. I II. Haereo, servemne τινεσαι, an σινσαι praepotem: hoc Eustathium vidisse, ipsius βλαψαι testificatur. Enimvero conspectius inter variantes, quas dicunt, existet, *Wess.* Sum hic τινυσαι, id est τιμαρσαι, probabiliter posuerat historicus. Hoc spectans Pausan. III. p. 213. Πρωτεσιλαος, αιτ, εν Ελαιεντι, εδεν ηρωσ Αργε Φανερωτερος, ανδρα Περσην επιμαρσαιτο Αρταυκτην. *Valken.*

αποινα οι) de Ραυω αποινα μοι ταδε — quoniam τιμημα επιδειαι in multa irroganda teritur; qui mihi quidem oblitus inter coniectandum videtur, αποινα Nostro praemia esse, quae pro capite penduntur, L 6. 79. *Wesseling.*

επιδειναι) επιχθηναι Pass Commata post χερματων, & των Ald. Cam. I II. idemque post εμεαυτε, & post δικουσια.

Αθηναιοισι) Non est in Arch. nec Valla.

υποσχομενος) υπισχομενος Pass. Ask., υπσχνεμενος Arch. ora Steph., quorum elige, quod iubet.

Ελαιουσι) Med. Pass. Ask., ceteri cum Ald. Ελεθυτιοι, tum Πρωτσειλαω Arch. Vind. Brit. Pass. Ask., vere; Πρωτσειλαω Ald. Med. &c. Post κατὰ χερσηθηναι colon Ald. Cam. I. II.

ὁ γὰρ) desideratur in Pass. Arch. Ask. Brit. Comma post ακτην & εἰς την Ald. Cam. I. II.

Comma post οἱ δε Ald. Cam. I. II.

παλιος) Vind. Ask. Pass. non πολως, quod olim. Porro σανιδας Pass. margo Steph. & Brit. Vid. Eustath. Hom. p. 1923, 46. Reiskius σανιδι Frustra. Noster lib. 7. 33. ζωντα προς σανιδα προς διεπασσαλευσαν, quod geminum: considerandum enim, ανεκρεμασαν προς σανιδα πασσαλευσαντες. Vide ibi. Wessol. Post ανεκρεμασαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXI.

Post ποιησαντες comma Ald. Cam. I. II.

εἰς τα ἱσα) Pass. Ask. Arch. Brit. Ald. neglexerant articulum recentiores. Post εγενετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXII.

Αρεμβαερης) Αρεβαερης Arch. prave. vide lib. I. 114. Comma post τον ante εκανοι Ald. Camer. I. II. in his colon post ταδε.

σοι) συ Arch., & Ασυαγην cum Vind. Pass. Ask. Post φερε colon Ald. Cam. I. II. idemque post τηχηην, & comma post ταυτης.

εχωμεν) σχωμεν Arch. Vind. Post αμενω punctum Ald. Cam. I. II.

και εκατερω) desit και Arch. qui εκατερω. Vid. VI. 108. VII. 49. 2. Commata post των & σχοντες Ald. Cam. I. II. εχοντες Arch. Vind. tum πλειους Pass. Ask., nulla causa.

οικος δε) Arch. reliquit *οικος*. *οικος* toties lau-
datum, ex Arch. remigravit. *Wessel.*

αρχοντας) *αρχοντας* Arch.

κοτε) *κοτερα* Id. Vid. I. 91.

Θαυμαδας) *Θαμασας* Arch. Habet sua hinc
Plut. T. 2. p. 172. E.

παρηγε) *παραινες* idem. Comma post *πα-*
ρασπλευαζεσαι Ald. Cam. I. II. idemque post *χαρην*.

μαλακως ανδρας) Vind. Arch. Valla: alii *αν-*
δρας non legunt, nec Ald. Addita vox robur
Cyri dicto conciliat. *Wessel.*

Post *Περσαι* comma Ald. Cam. I. II. *οι Περ-*
σαι Arch., cuius scriba librum claudit ita: *Ηρο-*
δοτου βιβλος κλεισιο περως λαβεν ωδι.

Post *αποσαντες* comma, quod abest post
ειλοντο, insertumque post *μαλλον* Ald. Cam. I. II.
in quibus in fine libri: *Τελος των ιστοριων Ηροδο-*
του. In Pass. & Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Θ.
XX. ΗΗΠΙ.

Ad Vitam Homeri.

www.libtool.com.cn

Herodoto, cuius Musas haecenus iucundissima
 versavimus, *Εξηγησιον* hanc eruditissimi viri, Jo.
 Ger. Vossius, Tan Faber, Th. Ryckius, Jo.
 Ioncius, Ez. Spanhemius, Steph. Berglerus,
 aliique abiudicant, contra illi maximopere as-
 erentes nituntur Jo. Alb. Fabricius, Jos. Bar-
 thesius, quique eam Londini eleganter descri-
 ptam publicavit, Jo. Reinoldius. Me, in par-
 tem cum sit eundem, priores trahunt. Diction-
 is sane tenor & filum vocabulaque complura
 Herodotea non sunt. Abest Ionismi perpetua
 levitas, nec de sola scribarum culpa, quod
 Berglerus in praefatione ad Homeri *Odyseam*
 bene docuit, atque Herodoti studiosos fugere
 non potest. Adsunt opiniones praeterea, He-
 rodoteis valde pugnantes. Et quis veterum,
 qualium de Homeri origine, patria, factis, car-
 ninibusque commemorantium, magna utique
 corona, Herodoto contribuit unquam? Non
 scio, sollicitissimum Fabricium in medium
 collocaſſe Tatianum, *Orat. ad Graec. c. 48. tra-*
lentem, περὶ τῆς ποιήσεως τῆς Ὀμηρῆς, γένους τῆς
ἑστῆς, καὶ χρόνῆς, καὶ ὅν ἡμῶσι sedulo Theage-
 tem Rheginum, Stefimbrotum Thasium, An-
 imachum Colophonium, Herodotumque Ha-
 icarnassensem investigasse. At quid Tatianus

Appar. Herod. Vol. V.

S

con-

contra tam pertinax priscorum & aequalium scriptorum silentium? Immo verba eius, ubi penitus inspexeris, tantummodo requirunt, ut Herodotus de Homeri aetate & tempore, quo vixerit, commentatus fuerit, quod eum in Euterpe c. 53. sedulo factitasse novimus. Primus, nisi valde fallor, Vitam Homeri obiter Herodoto tribuit Stephanus Byzantinus, tam Suidas, Eustathius, Tzetzes, omnes nimis seri. Laudant, fateor, soavem exordii huius simplicitatem, & cum Clionis principio contendunt Fabricius asseclaque: sed aemulatio mera est, neque perfecta tamen. Herodotus, bene viri morem si teneo, ταδε απηγησατο, ισθησας επεξελθειν —, quem & Vitae auctor alibi amplectitur, maluisset. Ubi vero in Musis & πολυφορτος, homo fortunae non amplae? Memini πολυφορτον multa sarcina gravem, qualis Moschi πολυφορτος απηγη. item ολκαδα μυριοφορτον Libanii T. 2. p. 194. D. Si & πολυφορτα — εχον optaveris ex manuscripto & naves intellexeris, nexus sermonis oberit. Ut ut est, libello addidi varietates scripturae ex cod. Barocciano & Reinoldio diligentissime excerptas, praeterea ex Palatino Jungermanni, & Amstelodamensi. *Wetsten.* Nos omnes Reinoldianas observationes criticas recepimus.

Tit. MS. Cod. Barocc. *Herodote περι τε βια τε Ομηρου Rein.*

(*Αλικαρνησσης*) *Αλικαρνησσης Rein.* Ita prima Edit. Florent. cum Homero in fol. 3. Aldi Edit. duae Argentor. Wolf. Cephal. Ita nimum Severi ΑΛΙΚΑΡΝΑΚΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ cum simplici C. conspicendum dat Spanhem. p. 626.

Ita cod. MS. Metae Collegii Novi ubique urbem exhibet *Halicarnesum*. Et quod magis est, Herodoto I. 144. est Ἀλικαρνησεύς, & urbs Ἀλικαρνησός. (quamquam II. 178. sit Ἀλικαρνησός ut & VIII. 104) unde ex more Ionum scribens dum puto Ἀλικαρνησός. *Rein.*

ad Cap. I.

ὁ Ἀλικαρνησεύς) Ἀλικαρνησεύς Cod. Amstelodam. & veteres Edit. *Wessel.* Idem recepit *Reinold*, observans: Ita Edit. Florent. Aldinae & Argentoratenses, nisi quod vitiose cum leni spiritu. Cod. Barocc. Ἀλικαρνησσεύς, vero nomine & ut sibi ipsis vulgo sunt in nummis. Vid. *Holsten.* ad *Steph.* in not. p. 26. *Spanhem.* Edit. Amstelod. p. 789. *Harduini Nummi Populi & Urb. Vaillant Num. Graec. Imp.* p. 80. 97. 116. 143. 149. Herodotum vero scripsisse puto Ἀλικαρνησεύς, quo modo scribitur I. 144. ἀνηρ ὡν Ἀλικαρνησεύς. Nos quoque Ἀλικαρνησσεύς, quod Ionicum est, recipiendum censemus, velsi non sit auctor libelli Herodotus.

πολυφθόρας) πολυφθόρα Barocc.

ad Cap. II.

Post λαθραῖος comma non habet *Reinold.* qui post συμφορῆ punctum ponit, comma omittit post παντων, punctum ponit post πολιτας.

de) ἐν Palatia & Barocc., quos sequitur *Reinold.*, in reliquis, Flor. Ald. 3. & Argentor. 2. de, quos *Wesseling.* sequutus est.

Post τὰδε punctum *Reinold.* qui idem post μυχον ponit, observans: Edit. Florent. Aldi secunda, & Mf. Barocc. μυχον, contra Grammaticor.

maticor. regulas, quibus acutus finalis non nisi in Orationis contextu vertitur in gravem. Aldus primus dedit *μυχόν* in prima & tertia. hunc cum Argentor. prima & aliis ipse sequor.

αυτῷ) Edit. Flor. *αὐτῇ*. Nobiscum facit Barocc. Ald. 3, & Argent. 2. *Reinold.* qui post *κτισαντων* comma habet.

ταμαλισα) Edit. Flor. *τὰ μάλισα*, ut & Ald. tertia & Argentor. 2. duae etiam priores Ald. *ταμαλισα* divisim, sed cum nullo articuli accentu. *Reinold.*

ad Cap. III.

Post *προϊοντος* comma *Reinold.*

τον καλεσμενον) Ita Barocc. At edit. Florent. cum Ald. tribus, & Argent. duobus non repetito articulo. *Reinold.*

ηδη επιτοκος εσα) Jonum est *επιτεξευσα* Musae primae c. 108. & 111. *Wesseling.* Post *dedoρκστα* punctum *Reinold.*

τεως μεν) incipit hic cap. II. *Reinold.*

η Κριθης αν) *ην η Κριθης* Barocc. Respicit citando Eustath. ad Hom. p. 913. 3. *Wesseling.* Post *λαμβανασα*, & *παιδα* comminata *Reinold.*

ad Cap. IV.

Post *χρονον* comma *Reinold.*

ων μονοτροπος) *εων μονοτροπος*, in quo multisque aliis dialecti forma spernitur. Bene *soliarius* interpreti. Eurip. Androm. 281. *Βοτηρα τ' αμφι μοστροπον νεωνιαν.* Alibi *asper & immiti*, *ακληρευ και δυσπειθης* in Casaub. Animadv. Athen. lib. VI. 12. *Wesseling.*

ατω) *αυτην* Amstelod. & edit. Florent. Sed nobiscum facit Barocc. Ald. 3, & Arg. 2. *Reinold.*

επί τινε) *ερίε τινε* *Reinold* observans; Ita edit.

edit. Florent. & MS. Barocc. sine inclinatione accentus. Primus inclinavit Aldus Grammaticos secutus, & post eum Argentoratenses, cum aliis. — Post ερια τινα comma Reinold, qui nullum comma post εργαζετο.

πολλω κοσμια) πολλω κοσμω και σωφροσυνη de Pauw. Praeferrem πολλω τω κοσμω Soph. Elect. 878. το κοσμιον μεθισα συν ταχει μολεσιν Wessel.

αλλα τε) αλλα τε Reinold, observans: Ita Florent. & MS Barocc. αλλατε coniunctim, neque aliter, ut videtur, Ald. 3. & Argent. prima

Post προσαζεσθαι punctum Reinold, qui punctum post ποιημενος, & comma post παρ αυτε, punctum post εσαι.

εσ τ') Ita edit. Florent. & MS. Barocc separatim, ut Ald. tertia & Argentor. duae, MS. eum spiritu aspero. Reinold.

ad Cap. V.

ην τε) Ita Florent. Ald. 2. priores, & Argent. prima ηντε — επιμελησθε coniunctim MS. Barocc. ut & Ald. tertia separatim, Arg. secunda ηντε coniunctim, επιμελης τε separatim. Reinold.

επιγενομενα) MS. Barocc. επιγινομενα.

και η) ita Edit. Florent. MS. Barocc. & Ald. 3. Primus articulum omisit Lonicerus in Argentor. Reinold, qui in ετελευτην caput finit.

Post εωρατο colon Reinold., qui comma post ηχωριοι.

αυτ:δι) αυτοθεν Pavius maluit; alioqui αυτοδι & εσ αυτην aptanda per redundantiam erunt. Wessel.

επικειμενης) επικειμενης Amstelod. non prae. Wesseling.

ad Cap. VI.

Μεντες) Μέντης Reinold. bene. idem comma post τοπων, post ανηρ & post χρονω, idemque post πλεν colon & punctum post παντα.

οτι χωρας) οτι τε χωρας Reinold. ex Barocc. Palat. Pleonasmō Homero familiari. In edit. autem Florent. deest particula τε ut & Ald. tribus & Argent. duabus, quos cum Wesselingio sequuti sumus. Post αυτω comma Reinold. idem colon post επιθησεθαι, sed omisit comma post διδασκαλιαν.

ad Cap. VII.

Τυρσηνις) Ita MS. Barocc. bene. sed Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. Τυρσηνιαις. sed prior lectio Jonum propria & Herodotea Vid. I. 94. & 163. Reinold. qui punctum post εχεν.

ενενος) ενεκα Reinold.

καταλιπεν) Ita edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. sed vitiose pro καταλιπη. Vide supra. Reinold. Fluctuat structura. Aut καταλειπες oportuerat, aut certe καταλιπεν, neque doctiores latuit. Wessel.

επιμελιην) επιμελεσην Palat. Amstelod. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. cum Reinold. Nos Wessel. sequuti. Omnia haec attigit Eustath. ad Homer. p. 1404. 24. Wessel. Post εχεν punctum Reinold. qui post επανασηλασας δε comma non habet.

ενοσηλευσεν) ενοσηλευεν Palat.

και πηθεθαι) Palat. Barocc., Edit. Florent. Ald. 3. & Argentor. 2. vitiose omittunt. και Reinold. Copulam codd. adstruunt: ceteroqui de

le Pavi voluntate εξισορησαντι πυθεσσαι. Supra
 scriptor και Ιστορειον επυνθανετο. Herodot. autem
 VII. 195. τῆτας οἱ Ἕλληνες εξισορησαντες τὰ εἰβ-
 λοντο πυθεσσαι απο της Ξερξεω στρατης &c.
 Wesseling.

Post τυφλωθηκαι comma Reinold.

ad Cap. VIII.

Post Μεντης abest Comma Reinold. qui προ-
 εσχεν, & comma post Μεληταιγενεα, itemque
 post συνεβη, sed nullum post οφθαλμος.

ad Cap. IX.

Incipit hic cap. IV. Reinold. qui post προϊόν-
 τος comma habet, sed nullum post πεδισ, po-
 nit autem post λεγεται αυτον.

σκυτεῖον τι) σκυτεῖον τι Reinold. & ita Edit.
 Florent. & MS. Baroce. non inclinato accentu.
 Primus inclinavit Aldus, ut post eum Argen-
 toratenses, aliique. Reinold. qui post ταδε
 punctum.

Λιδαισσαι) Λιδαισσαι Amstel.

Εριωπιδα) Barnesius Ερωτωπιδα κερην, con-
 tra tabulas. Haec autem ad Neoteichenfes poe-
 ta accinens, quomodo recentem eorum urbem
 Κυμην Εριωπιδα κερην appellare potuit? Namque
 in Νεον τευχος omnia quadrare, eiusdem po-
 sitio ad montem Sardenen & annem Hermum
 manifesto declarat. Cultissime de Pauw Κυμης
 Εριωπιδα κερην, Cnmae formosam filiam, quip-
 pe matris eius coloniam, quemadmodum Mas-
 filia, Graium filia apud Paullinum Nolanum,
 & Tyrus 7772, ηδ filia Sidonis, in Esaiac XXIII.

12. *Wessal.* Quam Pavii certissimam emendationem recipiendam censemus,

δειν) ραις Amstel. Post Σαρδηνη abest comma *Reinold.*

ποταμης) abest ab Amstel,

αιτεοντα) *Palat. Barocc.* & edit. Florent. Antea αλγεοντα in Ald. 3. & Argent. duab. αιτεοντα melius,

τυφλον, και μεταξεν) τυφλον, και εκκαλευσει παλαια τε αυτον εις τα εργαθηριον, και μεταξεν *Reinold.* ex *Barocc.* & *Palat.* In edit Flor. deest, ut & Ald. 3. Argent. 2. Quae codd. liberali manu adspargunt, nec prava sunt, neque admodum necessaria, excepto *Barocc.* μεταξεν, quod *Jonum. Wesseling.*

μεταξεν) Ita *Barocc.* recte. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μηδεξεν. Sed illud magis *Jonicum* est. *Reinold.*

κατημενος) edit Flor. & MS. *Barocc.* καθημενος, lectio minus *Jonica.* Ita Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*, qui post αυτη punctum ponit.

εις το μεσον) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Sed MS. *Barocc.* εις, uti videtur, minus recte. *Reinold.* qui post αποφανομενος comma omisit.

θαυματος) Ita MS. *Barocc.* Edit. Flor. minus recte θαυματος. Cum *Barocc.* faciunt Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*

ad Cap. X.

de oi Νεοταιχεις) Respexit haec Steph. Byz. in Νεον ταχος; ubi: Το εθνικον Νεοταιχιτης, ως Χωλοταιχιτης: ως Ηεροδοτος εν Ομηρη βια. Ergone eius

ius hic tempore *Νεοτερχιται*; non puto. Opti-
ne L. Holstenius mutila Stephani sarsit, *ως Χω-
ιοτερχιτης και Νεοτερχεις*, *ως Ηροδοτος &c.*
Wesseling. MS. Barocc. *δ' οί*, sed minus Jonice.
nobiscum faciunt edit. Flor. Ald. 3. & Argen-
tor. 2. *Reinold*, qui comma post *χωρον*, & post
γον τσπον.

ad Cap. XI.

Incipit hic cap. V. *Reinold*.

ει τι) Ita Palat. & Barocc. cum *Reinold*, Edit.
Flor. Ald. 3. & Argent. 2. *οτι*, sed ut puto,
peius. Non enim certa sciebat, sed visurus
erat, si sibi melius ibi fuerit. *Reinold*, qui post
πρεβυσθαι comma omisit, & colon ponit post
ανδρων, nullum vero comma post *πρεβυσμενης*,
sed punctum post *ευπερωτατον*, comma post *και*
omittens.

ποιει και) *ποιει τε* Palat. Barocc. e quibus
Reinold, *και* Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, quod
cum *Wesseling*. praetulimus.

μνηματος τε Γορδισω) *μνηματος Μιδω τε Γορ-
δισω* praestaret. *Wessel*. Recipiendam hanc duci-
mus emendationem. Post *επιγγραπται* colon
Reinold.

Χαλλη) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. &
Argent. 2. nisi quod Barocc. vitiose *Καλλη*. Aldin.
prima & tertia *Αλλη*. Magis Jonicum, fateor,
quod exhibet Barnes. *Χαλλη* *Reinold*.

Μιδω) *Μιδω* Barocc. ex eoque *Reinold*, *Μι-
δω* Dio Chrysof. in Corinth. p. 465. & Anthol.
lib. III. p. 319. *Wesseling*. Edit. Florent. Ald.
tres, & Argent. 2. *Μιδω*, quos cum *Wessel*.

sequuti sumus, sed nunc *Mideu* ex Jonum mente praeferremus.

ρη) *van* Plato in Phaedro p. 264. Sext. Empir. Hypot. lib. II. p. 75, nec constanter tamen, ut ibi Fabricius, tum Longin. *περι υψ.* Sect. 36. *υψηλοτεθηλει* Barocc. Amstel. & Heresbachii liber. Versus principium in Platone *οφρον.* *Wessl.* *ρησι Reinold.* ex edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ut etiam *τεθηλοι & λαμποι.*

λαμπη) Plato. Dio Chryf. Diog. Laert. l. 89. alii *λαμποι* eum Barocc. Amstel. Heresbach. Reinoldo, qui nullum comma post vocem.

καμποταμοι &c) Versum hunc Amst. Barocc. Heresbach. Plato, Dio Chryf & Anthol. non norunt. Edebatur *ποταμοι ρεωσιν.* Omisit eum *Reinold.* Addita a Jungermanno, sed versus modulum posthabente, videntur. In Diogene *καποταμοι γε ρεωσιν* — Apud alios *καποταμοι πληθωσιν* — Barnesio probante. Sequor Diogenem. *Wessl.*

πολυκλαυτε επι τυμβω) Plato Barocc. Palat. Amstel. edit. Flor. *Reinold.* Primus Aldus dedit *πολυκλαυτω επι τυμβω*, quem sequuntur Argentor. aliiq. alibi *πολυκλαυτε.*

αγγελω) *σημανω* Certamen Homeri & Hesiodi.

ad Cap. XII.

Post λεγων comma *Reinold.*

θελοιεν) *θελειεν* Amstel. Post *ακασσι* abest comma *Reinold.*

και αυτοι παρηγεον) Ad aures ingrata accidunt ob vicina *και αυτοι εφασαν* quam insuavitatem

atem Pavius scribendo και αυτω παρενησον immi-
utum ivit. *Wessal.* Post παρενησον comma. *Rein.*
ui comma quoque post βαλευτεων & post αυλ-
εγομενη, sed nullum post βαλειον.

ελθων επι το βαλειον) Quo modo excusa-
bitur? Βαλειων de senatoria dignitate dextre H.
Valesius ad Harpocrat. p. 105. illustravit; ubi,
quaeso, βαλειον pro curia & senatorum con-
fessu in Herodoto? *Wesseling.*

αυτον) Palat. Barocc. e quibus *Wessal.* Sed
Edit. Flor. Ald. tertia & Argent. 2., uti *Reinold.*
dedit, αυτον, qui & comma post και ante ερε-
νια habet, sed ponit comma post λογον.

ad Cap. XIII.

εβαλευοντο δ, τι) εβαλευοντο, οτι *Reinold.*

αλλα τε) Ita edit. Florent. & MS. Baroco. Ald.
autem τε fine accentu, ut & Argent. *Reinold.*

εξουον) εκουον *Reinold.* quod error videtur
typographi. Post Ομηρος colon *Reinold.* &
Wesseling. Nos in fine capitis punctum ma-
luimus.

ad Cap. XIV.

Post Ομηρον colon *Reinold.*?

και τη αλλη) και addidit ex scripto Galeus.
Florent. MS. Baroco. Ald. 3tia & Argentor. duae,
και non habent, quod ideo omisit *Reinold.*

τη χειμη) Attigit *Suidas* in v. Post εσυμ-
φορησ τε comma *Reinold.* qui colon post ταδε.

ην ποτ' επυργασαν) Vexat ista *Leo Allatius*
de Patria Homeri c. 12. Quae enim erant illa
γνατα μητρος αυδουης, genua matris reverendae,
in quibus Juppiter αταλασ, nutriebat; quibus
postea

postea inconcinna sententia addit, ἢ πρὸς ἐπι-
 γουσαν λαοὶ Φρικωνος, quam populi Phriconis
 aedificaverunt. Sane quid tibi velit Auctor non
 capio: quid debuisset dicere, iam percipio.
 Haecenus ille. Vexatio cessabit fortasse leni me-
 dicina, ἢ πρὸς ἐπιγούσαν, ubi olim condide-
 runt, formando. Λαοὶ Φρικωνος Comani, ex
 Locrensi monte Phricio; Φρικίω, Poeta Φρι-
 κωνὰ vocat, prope Thermopylas olim in Asiam
 progressi apud Strabon. Xlii. p. 422. A. Consule
 L. Hoffm. ad Steph. Byz. Φρικίον *Wessal.* Post-
 σάν colon *Reinold.*, qui comana post Ἀθήνα, post
 Σμυρνήν & ἀλιγεῖτονα, itemque post ποτνιανακτῆ,
 punctum post Μελητας.

κῆρας Διός; ἀγλαῶ) κῆρας, Διός ἀγλαῶ
Reinold.

διάν) διάν MS. Barocc. & Reinold. qui, re-
 ste, inquit, nam a Zeus vel Διός, Διός fit Διός,
 Διός, Διάν, contracte Διός, Διός, Διάν. Aldus
 primus, dedit διάν, quem sequuntur Argentor.
 & alii. Post ἀνδρῶν punctum *Reinold.*

οὐειδεσθῆν) Edit. Florent. MS. Barocc. Ald.
 tres & Argent. duae omnes vitiose οὐειδεσθῆν.
Reinold., qui post δ' ἐγὼ comma, idemque post
 τλησομαι.

ἀκραιάντα) Barocc. Edit. Flor. Reinold. Ald.
 3. & Argent. 2. ἀκραιάντων, sed male. Vid Odyss.
 v. 365. *Reinold.* ἀκραιάντων versus modum iu-
 gulabat, quod Pavium Barnesiumque fugere
 non potuit. *Wessal.* Post ἀρμαινεῖσαι punctum
Reinold.

de μο) ita MS. Barocc. Vitiose Edit. Flor.
 Ald. 3. & Argent. 2. μοι. quod in Amstel. &
 Heresbach. quoque invenit *Wessal.*

αλοδαπων) ita Barocc. & Florent. edit.,
αλοδαπον, Ald. 3. & Argent. 2, sed minus re-
cte. Reinold. Praestat αλοδαπων. Barnesiana in-
spice ad II. ω. 481. Wessel.

ad Cap. XV.

Incipit hic Reinold. cap. 6. qui post γενεσαι
comma ponit.

ος τις) οτις Barocc. edit. Florent Ald. 3.
& Argent. 2. non male, est enim Jonicum.

επαγλαιε) επαγλαιε Reinold. qui comma
post Φωκαιην non habet.

τις η) Habet accentum τις tum in edit.
Florent. tum in MS. Barocc. nisi quod in priore
vitiose sit ετις. Primus sine accentu dedit Aldus,
quem sequuntur Argentor. & alii. Reinold., qui
comma post ποιησιν omisit.

εθελος) ita Edit. Florent. Ald. 3. & Argent.
2. sed MS. Barocc. εθελος. Post ποιων comma
Reinold.

ad Cap. XVI.

Post ακυσαντι nullum comma Reinold.

γαρ η) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2,
MS. Barocc. & Palat. εναγ, quod ferri posset.
Reinold. qui comma post Θεσοριη.

ευπωλον) ευπωλον Reinold. observans: ita Edit.
Flor. & MS. Barocc. cum Spondaeo in quinto
loco. Primus dedit Aldus ευπωλον cum dialysi,
quem sequuntur Argent. 1. & alii praeter Argent.
secundam.

πολλα παθον) Ita edit. Flor. Ald. 3 & Ar-
gent. 2. πολλε παθον MS. Barocc. & Palat. sed
alterum magis est ex Jonum usu Reinold.

η

ἤν φασσ) Edit. Flor. ἤν φασσ, sed nobiscum faciunt MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & Grammatici. *Reinold.*, qui comma nullum post απαλασσεισθαι, sed comma post εξιδωσασθαι ponit.

Θεστοριδης) Θεστοριδη *Reinold.*, qui observat: Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. omnes Θεστοριδης. Sed illum Atticismum vocativi non novit Homerus.

ροσ) Edit. Flor. MS. Barocc Ald. 3. & Argent. 2. ροσ, omnes vitiose. *Reinold.*

και διδασκαλην) Amstel. Palat. Barocc. recte, cum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. και τη διδασκαλην alii. *Wessel.* & *Reinold.* qui post κατασκευασατο comma habet, idemque post επιδωκνυμενος & post ειχε.

ad Cap. XVII.

Incipit Caput. 7. *Reinold.*

εμπορει) Ita MS. Barocc. Amstel. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. omnes male εμπειροι *Reinold.* Erunt fortasse, quibus εμπειροι arridebunt. Sed enim Jungermannum adi ad Polluc. VII. 7. commentantem *Wessel.*

Post Όμηρου comma *Reinold.* idemque post εξηγγελον, & post επεα ταυτα.

καρτα πολλον επαινον) Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. καρτα πολλον σχα nullo cum substantivo. MS. Barocc. & Palat. ωφελημα καρτα πολλον επαινον, uti dedit *Reinold.*, forte nimis, observans, cum unum sit satis, quamquam ferri potest per appositionem ωφελημα επαινον εχει. Sed cum sexta ante linea legatur επαινον τα πολλον, ωχε και ωφελειτο, videtur scribendum ωφελιμα

ἀφελήματα κάρτα πολλόν και επαινόν εχει. — ἀφελή-
μα και κάρτα — *Barnesius*. Equidem Reinol-
dio, modo accessione locus indigeret, calcu-
lum apponerem. *Wessel.*

Ποστ κατενοησεν comma *Reinold.* qui nullum
post λιμενα.

Ερυθραιην) Ita MS. Barocc. Sed Edit. Flor.
Ald. 3. & Argent. 2. Ερυθραιαν, minus ex Jo-
num proprietate. *Reinold.*

επι ξυλῶ) melius επι ξυλον, uti c. 6. καταπε-
πλευκως επι σιτον. Vise Valkenarii scripta ad
Polymn. c. 193. *Wessel.*

και προσαγωγῶ) *Palat. Barocc. Amstel. rec-
te.* και deerat Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
quos sequitur *Reinold.* qui colon post περιθεν ha-
bet. Idem comma post αυτας non posuit, sed
punctum post ησεβη & post ταδε.

καλον) MS. Barocc. recte distinguit puncto
post καλον. Non enim est dos ιδεσθαι ερον καλον,
sed dos ερον καλον; και ιδεσθαι απημονα νοσον.
Reinold.

ιδεσθαι) απεσθαι *Suidas* in Ἱημερος.

αιδοιων) *Barocc.* αιδοιον veteres editi Flor.
Ald. 3. & Argent. 2. cum *Herestach.*, neque ab-
surde illi. *Wessel.* Editos sequitur *Reinold.* οσιων
ye Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

Φῶτά τε) Φῶτα τε edit. Flor. & MS. Barocc.
non inclinatio accentu τῆ. Primus inclinavit Ald.
quem sequuntur Argent. & alii. *Reinold.*, qui
Barocc. sequitur, & post ηπεροπυεσας comma
omittit.

Ξενιην τε τραπεζην) Ita Edit. Flor. MS. Barocc.
Ald. 3. & Argent. 2. Ξενιην desit *Amstel.*

ad Cap. XVIII.

την αυλην) Palat. Barocc. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. αυλην. Herodoti Musae dictionem averfantur. Praestabilior tamen est praecolim recepta. Maximus Philof. περι καταρχων v. 343 και εν τερμενε κρυφην ποιευμεος αυλι. Wessel.

δε Ομηρος) MS Barocc. δ', sed altera magis Jonismum sapit, quam dedere edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold. qui post Ομηρος comma, sed nullom post Ερευθραις.

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. Ita fere alibi, vid. p. 9. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ταδε επεα sine articulo. post επεα punctum Reinold. qui comma post γη.

απικομενος δε) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. sed MS. Barocc. δ', sed altera magis est Jonica. Reinold. qui post Φωναιη comma omitit.

ad Cap. XIX.

αποσολον) Allis πλοιον adiungere mos est. conf. Rohnken. ad Timaei Lex. p. 31. Wessel.

τισι) Ita non inclinato accentu Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. qui nulla comma post οι δε & ποιησαμενοι, punctum post επεα.

συγερη εναλιγκισι ατη) Συγερσι δε αιση Suidas. πτωκασιν αδυισι) πτωκασιν idem, prius πτωκασιν. Porro εον δυσζηλον Suidas prave. Pavidimergi sunt: πτωκαδες, non utique πτωχαδες sive mendici. Consimilis in scriptioe, sicuti Kusterus animadvertit, variatio in Soph. Phil. 1121.

Wes.

Wessl. πτωχάν Reinold. αιδύησι optime MS.
Barocc. Edit. Flor. αιδύησιν. Ald. 3tia αργυρήσιν
prima & secunda, item Argent. 2. αιδύησιν
omnes vitiose Reinold.

μετ' οπισ) ita legendum pro μεταπισ, quod
est in MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Pessimo
edit. Flor. μεταπισ. Reinold. Suidas μετασπιθεν οπισ
ξενίων, ος κ', versum luxans. *Wessl.*

Post συναβη abest comma Reinold., qui nec
d ponit post γενομενος, & colon habet post κυ-
ρωτωνης, punctum vero post ταυδε, & post γε-
ομενος. Pedestri sermone ne Homerus loque-
etur, fingere Barnesio libuit.

Υμας, ω ξενος, ανεμος λαβεν αντιος ελθων.
Αδ' ημενον δεξασθε, και ο πλοος εσσεταυμμιν.
Quos ego versus illi redono. Vitae auctori
ion illa fuit sapientia. *Wessl.*

οι δ' αιλαις) MS. Barocc. οι δε edit. Flor.
Ald. 3. Argent. 2. quod magis Jonicum. Reinold.
deoque sequutus est.

μεταμελη) μεταμελει Palat. Baroc. Amstel.
lorent. Ald. 3. Argent. 2 Reinold.

ad Cap. XX.

Incipit. Cap. 8. Reinold.

πορευομενος) πολυομενος Barocc. Amstelod.
lit. Flor. Sed rectius Aldus dedit πορευομενος,
iem sequuntur Argent. & alii cum Reinold. &
Wessling. Absunt commata post πορευομενος &
κωνομενος Reinold. idemque post χωριον, sed
est post την νυκτα.

ερωβιλον) Prodit recentiore aetate scri-
or Jonica aemulatus. Pisci Graecorum pini
ictum sive nucem constanter κωνον, seriores
Appar. Herod. Vol. V

T

ερωβι-

τροβιλαν nuncuparunt. Testis isto in genere
 gravis Galenus. Comment. IV. in Hippocr. de
 Rat. Vict. Sect. 93. ὁ μὲν γὰρ κοκκαλος ἐπ' αὐτῷ
 λελεγμενος, ἔχ' ἕτως, ἀλλὰ ΚΩΝΟΣ μάλιστ' ὑπο τῶν
 σαλαμων Ἑλλήνων ὀνομαζέται; καθάπερ ὑπο τῶν νεώ-
 τερον ἰατρῶν σχεδὸν ἀπαντῶν ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ. & lib.
 II. de Alim. Facult. c. 17. καλεσι οἱ νῦν Ἑλληνες τὸ
 ΚΩΝΟΥΣ, ἀλλὰ τροβίλος αὐτῆς. Quae quidem
 Galeni Ez. Spanhem. Diff. VI. de usu & praest.
 numism. p. 309 significans, verissime adhaerit,
 ut vel inde, etsi non alia id arguerent, longe
 recentiore, quam vulgo etiam creditur, ex-
 stitisse liqueat vitae illius (Homeri) Scripto-
 rem &c. *Weslet.*

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. ex Jo-
 num proprietate, toties supra confirmata. Edit.
 Flor. Ald. 3. Argent. 2. επη minus recte. *Reinold.*
 post ταδε punctum *Reinold.*

τις συ) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
 & Argent. 2. post συ & πευκη commata *Reinold.*
 ιησι) ωησαι Suidas, Post ημεμοεσσης punctum
Reinold.

Δρηος) αριτος Suidas.

ad Cap. XXXI.

Φωνήν τινα) Ita Edit. Flor. Aldin. 3. & Ar-
 gentor. 2. sed MS. Barocc. Φωνήν τινα *Reinold.*
 qui post Γλαυκος comma habet, nullum post
 ἀνεκαλετο.

επεδραμεν στραλειω) Pavius, quo nitidior
 sermo procederet, επεδραμων στραλειω. Quae
 in modum si plura huius εξηγησας, mala apta
 concinnanda forent, quis finis? Οστραλειω Ho-
 mer

meri sibi scriptor habeat, Herodotus usurpare noluit. *Wessl.*

δ, τ) *οτι Reinold.* qui punctum post *Θελων*, comma a *de Ομηρος.*

εωυτε) Amstel. Barocc. Edit. Flor. *εωυτε* quos sequitur Reinold. Fateor, inquit, *εωυτε*, quod dedit Aldus & post eum Argentor., magis esse Jonicum. Sed mihi relegio est, discedere a MSS, Reinold. Nos cum Wesselingio *εωυτε* Aldinum praeferendum censuimus. Post *καταλεγομενος* comma non habet Reinold, neque post *η γαρ* & *εις* *εισεν* posuit.

πυρ τε) Palat. Barocc. *πυρ* de Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. cum Reinold., qui comma non habet post *ανακαυσας*, neque post *παρεδρας*.

ad Cap. XXII.

Post *δειπναντα* abest comma Reinold. qui post *ταδε* punctum.

επιων το επος &c) Ita hunc versum habent Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. tantum distinctiones sunt a nobis, Reinold. qui post *επος* & *θησω* commata posuit. Ex scripto Lipsiensi Berglerus apposuit *επιων τοι επος τι τοι ενι*. In Suida *βοτων επιοπτα, επος τι τοι εν φρ*. Maluit ob cod. Lips. Berglerus *επιων τοι επος τι ενι φρσι θησω*. Aliis alia placuerunt. Praeferrem ex Suida, praeclare ex Kustero adiecto, *Γλαυκε, βοτων επιοπτα, επος τοδ ενι φρσι θησω*. Erat enim Glaucus captarum custos. Barnesius non dissentit. *Wesseling.*

ως γαρ) *τως* Suidas.

δ γαρ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2, tamquam pro *οτι γαρ*, Reinold. qui post

post Γλαυκος comma non habet, neque post
 δεσπυησαντες δε, sed ponit post εαυτη.

ακρων) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 sed Barocc. & Palat. εσακρων, quod minus pro-
 bat Reinold. quia praecesserat εσακμοιτο Comma
 nullum post τοτε μιν Reinold.

ανεπαυετο) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 sed MS. Barocc & Palat. ανεπαυε, quod minus
 recte opinatur Reinold. damnavitque Wessel.

ad Cap. XXIII.

Post περιουθιναι abest comma Reinold. qui
 omisit idem post αργας.

δια ταχεων) Ita divisim edit. Flor. MS. Ba-
 rocc. Ald. 3. Agent. 2.

τε χωριε τετε) Pavitus πλησιον τε Χιο τετε,
 quod Bolissus haud procul Chio, me invito &
 minime laudante. χωριον praedium est, ubi Gla-
 cus pecudum custodiae invigilabat. Wessel. Post
 δεσποτη abest comma Reinold.

αφιξιος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
 & Argent. 2.

ποιημενος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
 & Argent. 2. Jones enim contrahunt εο pro ε
 in εο Reinold. ποιημενος quoque Palat. Amstel.
 olim ποιημενος. Wessel.

ηρωτεε τε) ηρωτα τε Palat. Barocc. Sed edi-
 tum magis Jonicum, quod habent Edit. Flor.
 Ald. 3. & Argent. 2. οτι Reinold.

ο δε) Edit. Flor. & MS. Barocc. οδε coniu-
 ctim, sed minus recte. Separavit Aldus, quem
 sequuntur Argent. & alii. Reinold.

ad Cap. XXIV.

εκελευσε) εκελευε Palat. Post ο Χιος abest comma Reinold. ponit comma post εμπειρον.

Βολιδσω) In MS. Barocc. μολισσω, at supra α scribitur κ. Reinold. qui post ποιησε comma.

ad Cap. XXV.

Incipit caput. 9. Reinold.

προιοντος) προσιοντες Amstel. Post κατασκευασαμενος abest comma Reinold. abest quoque post ικανον, insertum post εγνημεν.

ad Cap. XXVI.

Post ποιησας abest comma Reinold.

ενοσηλευεν) Palat. Barocc. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold. alii ενοσηλευσαν Wessel.

εκτενωσ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold.

εσ την) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ed MS. Barocc. εσ minus recte. Reinold., qui post ποιησας nullum comma.

ποδααχη) ποδαακη Reinold. error fortasse yprographi.

εσκοιαν) εσκοιαν Barroc. Olim εσκοιην Edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2., sed ut opinatur Reinold., minus recte; cum Jones α nonnisi cum productum fuerit, in η vertunt.

Οδυσαση) Ita Palat. & Barocc. ex Jonicae dialecti genio. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Οδυσασεια. Post επει colon Reinold.

οσ εη) Barocc. & edit. Flor. quos Reinold. & Wesseling. sequuti, οσ τε Heresbach. cum Ald. 3. & Argent. 2., sed peccante metro, uii

Reinold. observavit. *ὅς τις* editi, teste Wesseling. sed quinam? cum in Aldinis & Argentorat. *ὅς τε* Reinold. invenit; qui post *καὶ παλιν* colon posuit — Cur *καὶ παλιν*, cum versus iste praescriptis artificime adhaeret? Wessel.

ἐκπεριπλευσε) Ita Barocc. sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. *ἐκπεριπλευσαν*, minus recte, sequente consona. Reinold.

εἶδε) *οἶδε* Amstel. Post *ταῦδε* colon Reinold. *ἀπεδάκε δε*) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2, sed Ms. Barocc. omittit *δε*. Reinold. qui post *Νεωταρχαί* comma non habet, sed colon ponit post *ταῦδε*, & comma post *ἐπιταξάνας*.

ad Cap. XXVII.

εὐδοιμίαι) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & post *Ὀμηρῶς* comma Reinold. qui nullum ponit post *Ἰωνίων*, neque post *Χιωαίων* & *εὐδοκίμων* nominativi, ut videtur, absolute sumti. Reinold.

ἀπικεομένων) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

ad Cap. XXVIII.

Comma post *μεγαλυνων*, nullum post *καταλογω* ponit Reinold. qui colon post *ταῦδε* habet. Quis vero laudibus feret *ἐμποίης ἐς τὴν ποίησιν*, *ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην* — *ἐν νεων-καταλογῷ*; Consuitne, lectores ignoraturos, *Νεων καταλογῶν* partem *Ἰλιάδος* absolvere? Prudentius & simplicius post pauca *Σαλαμινίης ἐν νεων καταλογῷ* *ἐτάξεν*. Herodotus semel duntaxat, neque absque disputatione ad eum modum, *ἐπιμεμνηται*

δε αυτε εν Διομηδεος αρισειη L. II, 116. ubi Valken.
Wesseling.

Post ειπε colon Reinold.

ηγεμονευ υιος) ηγεμονευεν Barocc. Heres-
bach. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argentor. 2.
omnes uno ore: www.libri.com quod Reinold. excellentius
decernit. Receptum servat Wesseling., quod
& in Poeta. Apud Gronov., inquit Reinold.,
& in Homeri editionibus ηγεμονευ υιος. υιος au-
tem non raro priorem corripit apud Homerum,
ut Il. Δ. 473. Ενθ' εβαλ' Ανθεμιωνος υιος Τελαμων-
ιος Διας. Post Μανεθευς comma apud Reinold.
idemque post ιππες τε, sed punctum post ταδε.

Οδυσειη) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald.
3. Argent. 2. Reinold. Οδυσειαν Amstel. Post
μαλιςα punctum Reinold.

εσ Αθηνας) εσ deest Heresbach. Haud remi-
niscor, qua ex εκδασεσ ista fluxerint. Nostra ali-
ter, nihil varietatis Eustathio adferente, Odyss.
M. 81. Wessel. Post Αθηνας comma Reinold.

ad Cap. XXIX.

Incipit caput 10. Reinold.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Palat. Barocc. post πλαν
abest comma Rein., qui post Απατηρια colon
posuit, sed comma nullum post διηγησατο. pun-
ctum vero post αγειν αυτον, & comma nullum
post ε δε, neque post Ομηρω, colon vero post
ελεξεν.

συνιορτασονται) Ita Edit. Flor. MS. Barocc.
Ald. 3. & Argent.

ησ) ησ Barocc. Amstel. cum vitio.

ad Cap. XXX.

εγχειριπτεται) εγχειριπτεται Amstel. Post
 προς αυτον abest comma Reinold., qui id posuit
 post Auer.

es θυμον τε εβαλε το ρηθον) Non inprobo.
 Herodotus es θυμον εβαλετο mavult L. VII. 51.
 VIII. 68. &c. Wesseling. MS. Barrocc. εμαλε nec
 tamen cum vitio. μ enim in medio vocum in
 Graecis codd. usurpatur pro β, nec diversa est
 litera. Vide Alphabetum Graecum ex codd.
 quartae classis ap. Wetsten. in Proleg ad N. T.
 Graec. Edition. accuratiss. pag. I. Reinold., qui
 post αγοντα comma ponit.

ιρα) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 ita & MS. Barocc., non ιρα, ut monuit Barne-
 sius; quamquam ιρα magis esse ex Jonum usu
 fatetur Reinold., qui post διηγησατο comma habet.
 De Κρητοφω multa hic Alex. Politus. Wessel.
 Post ο δε & ακεσας commata non habet Reinold.,
 sed posuit comma post οιχομενω.

μεν αθηναδαι) απανθηναδαι Suidas. Post εντη
 punctum Reinold.

ωρη μεν απαμβλυνται) ορηαι μεν απημβλυν-
 ται Suidas & Eustath. ad Hom. p. 1968. 41., αν
 ισχυς μεν απημβλ. Athen. L. 13. p. 592., απαμ-
 βλυνεται cum Barocc. & Heresbach. Edit. Flor.
 Ald. 3tia & Argent. 2. legendum censuerunt;
 quod editum est, Reinold. & Wessel. polysyl-
 laba oxytona in ωω, prior inquit, producant
 penultimam in praesenti & imperfecto. — Ve-
 rius απαμβλ. Wessel. ait, nisi απημβλυνται praepo-
 natur. Pristinum syllabae penultimae modu-
 lus recusat. Suidae vero & Eustathii αν ορηαι —
 quorum caudae salaces, διττογραφαιαν sistant,
 sicuti

ficti ὡν ἰσχυρῆ —, uti Athenaei codd.; glossam. Fuisse olim, qui Sophoclis, admodum senis, epigramma perhiberent, esse tamen ἐκ τῶν ἐξ Ὀμηροῦ ἀναφερομένων, ex eodem Athenaeo discimus.

www.libtool.com.cn
ad Cap. XXXI.

δε ηλθεν) MS. Barocc. ἐπεὶ δ' ηλθεν, sed alterum, quod exhibent Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2., magis Ionismum sapit. Reinold. qui comma habet post οἰκῶ.

ἐδαινουντο) ἐδαινοντο Amstel. Barocc. edit. Flor. Ald. 2da & Argent. 2. quos Reinold. sequitur: cum simplici v primus dedit Ald. in 1ma & 3tia, quem sequutus Wesseling. Post λεγῶσι comma non habet Reinold, qui post ἐπεὶ punctum posuit, omisit comma post ἐμφανος, posuitque post παιδες, nullum vero post πυργοὶ δέ, & colon post πολλῶς, comma post κόσμος, nullum post νηες δέ, & punctum post θαλασση.

οἶκον αἰξῆς) E. cod. Lips. qui teste Berglero sic legit, adscivit Wessel. Par Burnesii institutum. αἰξῆς οἶκον Reinold. cum edit. & punctum post οἶκόν.

αταρ) Edit. Flor. contra megrum' αταρ. ceterae omnes αταρ. Post βασιλῆς comma Reinold., idemque post πυρος.

Λιθομονῆ) Utitur versu Plut. 2. p. 762. Huic autem annectit Certam. Hom. & Hesiod. Ἡματι χειμῆρῳ, ὀποταῖς νιφῆσι Κρονίων.

Post εισελθῶν δέ comma nullum ap. Reinold. καὶ κατακλιθεὶς) Copulativam optime dedit. Barocc. & Palat. male omissam ab Edit. Flor. aliisque. Reinold.

εδαινυτο) sic Ald. in 1ma & 3^{tia}. Iterum eum duplici v Barocc, & Amstel. Edit. Flor. Ald. 2da & Argentor. 2.

ad Cap. XXXII.

συγκαιοντες) Suidas & Barocc. bene. *Wessel.* Ita scriptum est supra καιομενα πυρος. Ita saepe Herodotus, συγκαιοντες, quod exhibent Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. magis Atticum est. *Reinold.* qui comma post αιη habet.

και ο, τι) sic primus Aldus in 1. & 3, quem sequitur *Wessel.* και οτι coniunctim Barocc. edit. Flor. Ald. 2. Arg. 2. & *Reinold*, qui post καιμινος punctum posuit.

αιισω) αιιδης Suidas, plura prave exhibens. Post αιγ comma, sed nullum post Αθηνας *Reinold.*

μελαιθειν) μαραιθειν Suidas. παρανθειν Pollux X. 85. Interpres Suidae μαραιθειν sequitur, non bene. Μαραινεθαι vasis fictilibus, in fornace excoquendis, vix convenit. Μελαειθειν, nigrescant, ferri poterit, quamquam commodius ex Polluce παρανθειν, absolvantur probe. *Wessel.*

μαλ' ιρα) μαλ' ιερα Amstel. ιερα Barocc. edit. Flor. μαλ' ιρα Suidas, Aldus, qui primus dedit, quem sequuntur Argent. alique, & recte eum dactylus aut tribrachys non locum habeant in sexto pede hexametri, & ιρα pro ιερα Ionicum est, ut ex Herodoto discitur, frequentique in usu Homero. παντα μαλ' ιρα omnia sacra admodum, nempe vasa. *Reinold.* παντα καταρα Pollux. Varias doctorum fluctuationes. Portus μαλ' υγρα ad Suidam, quorsum Latina ver-

gunt:

unt: Barnesius, levi sed audace mutatione, καλ' ερω. In vulgato acquiescunt, in versione discordes, Reinoldius & qui, omnia eximia vasa, αινις. Equidem πάντα κανατρα Pollucis unica audo. Κανατρα, quae docta Hemsterhusii ad ollucem observatio, & ex vimine plectebantur, & vasa erant fictilia, forte ad canistro- rum formam. Nihil certe his aptius. Wessel.

Post καλωσ comma Reinold.

τιμης, ωνον αρεσθαι) τιμη ουκισθρ ελεσθαι Suidas.

πωλευμενω) MS. Barocc. male πολευμενω.

δ' αγυιαις) δαναγυιαις Amstel. Barocc. edit. Flor. male. Metro consuluit Aldus, quem Argent. & alii sequuntur. Reinold.

Post κερδηναι comma Reinold. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. & Argent.

σφιν) Edit. Flor. & MS. Barocc. iterum male σφιν. primus restituit metrum Aldus. Reinold.

νοησαι) In omnibus his infinitivis, ne quis offendant in modi mutatione, subintelligitur ειη, vel ερω, vel δεσ, aut huiusmodi aliquod verbum. Reinold. Suidae ως σφιν αεισαι Barnesio, tam quam modestum summi poetae votum arrisit. In edito intelligi cum Reinoldio ειη, vel ερω, vel δεσ, aut istiusmodi aliud, poterit. Wesseling.

ανααιδεην) Ita Barocc. edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ex Jonum more. Reinold.

ψευδε' αρεσθαι) Sic Suidas, ψευδη Barocc. Heresb. itaque omnes quatuor praedicti. quamquam ψευδε' fateor magis esse Ionicum. Reinold.

δ' ηπειτα) Omnes quatuor praedicti habent δ' ηπειτα, non recte, cum praecedat δ' versu pro-

proximo, & ηπειτα nosquam legatur, nisi praefixa litera δ, quare legendum, uti dāmus, δηπειτα per Crasin, pro δηῖπειτα Reinold, qui punctum post δηλητηρας.

συντριβ' ὄμως &c.) συντριψαι σμαραγγον Suidas, in Barocc. Amstel. Heresb. Florent. Μαραγγον — In his fictis δηλητηρων, fornacibus pestiferorum & nocentium nominibus vox nauci est μαραγος. initialem litterum σ evanidam fecit praecedentis dictionis ὄμως, in MS. Barocc. cum vitio ὄμος, finalis, σμαραγος autem, unde Homero & Hesiodo in usu est, σμαραγεα, Hesiodo etiam σμαραγιζω, est ingens ille sonitus, quem dat fornax in incendio: Hesiod. in Theog. 693, αμφι δε γαια Φερσβιος εσμαραγιζε Καλομενη. Reinold. — Fornacis turbatores turbas etiamnum eient. Posset Suidae συντριψαι Σμαραγγον — sine causa in συντριβεσν a Barnesio conversum placere, ni ὄμως, cui constans in schedis sedes, officeret. Pavii acumen συντριβ' ὄμως, ficto, uti Σμαραγε & Ασβεσ, titulo, ex Συντριψ procedit, obtritūrum videlicet vasa fictilia, adprime, me quidem arbitro, eleganter. Idem sicuti paene absolutis, animadverto, in mente Peregrini Allii fuit, primi omnium Εξηγησεως huius interpretis; neque dissentit Alex. Politos, cuius nitida libelli versio Eustathii in Hom. Commentario T. 2. praefixa cernitur. Ασβετον Barnesius, quandoquidem inter Centauros, ab Hercule caesos, Ασβαλις, Ασβολον audacter, ut lenissime dicam, fingit. Ex σβεω, σβεσσι, non incommode Ασβετος gignitur. Suidae Σαβρακτην. repudiant scripti codd., ηδε γ' Αβακτον repraesentantes: id vero cognomentum ex βαζω, ad figurum

lorum ex fornacis incendio stuporem, cum verbum proloqui nullum possent, indicandum, Reinoldius derivavit. In re valde obscura detestabilem infelicitate malle. Hesychius, Ἀβακτον και Ἀβοκτον, το μη μακαρισον. Cyrilli Glossae MS. Ἀβακτον, το μη μακαρισον. Junge Adnotationes Hesychianas Jo. Alberti. Wesseling.

Ἀσβετον) Ἀσβεσον Amstel. Heresb. Suidas. Flor. & Ald. 3. contra metrum, Vulgatum Barocc. & Argent. ασβεσον magis usitatum fateor. Sed ut ab σχω, σχεσω, fit ασχετος; ab σπεω, σπεσω ασπιτος; ita ab σβωω, σβεσω, formari etiam potuit ασβετος, quod, ut ασβετος, est inextinctus, & proprie refertur ad ignem, unde satis frequens in scriptoribus πυρ ασβεσον. Reinold.

ηδς γ' Ἀβακτον) Barocc. Amstel. Heresb. Ed. Flor. Ald. 3. Argent. 2. Σαβακτην Suidas & Editi, de quo praeced. Wesseling. observatio. Ἀβακτον formatur a βαζω loquor, & proprie est, qui potest verbum nullum proloqui, eoque denotatur figulorum in incendio stupor, quo se vertant nescientium Reinold.

ωμοδαμον) epitheton est eius ignis, cuius vi etiam cruda domantur, argilla non excocta consumitur. Reinold.

κκα πολλα) Ita MS. Barocc., contra metrum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.

ποριζοι) Ita Barocc., sed minus recte, cum deficit κε vel κεν, quod postulat. Reinold. Alii ποριζες teste Wessl. quos sequitur Reinold.

περθε πυρ αιθεσαν και δαμκτα) Σειλαη Suidas. ceteri omnes περθε πυραιθεσαν. Perplacēt Barnesii, emendatio. Portus aeque eleganter, περθε

μενδε πυρ αιδεσθιν, uno igne atrium; laudante
 Alex. Polito. Fuit & in correctione docti viri
 περε πυρ αιδεσθιν facili ex παδε metamorphosi.
 At ubi περεν de igne? *Wessel.* Ita damus cum
 Barnesio, sed MS. Barocc. Edit. Flor. Ald. 1. 2.
 & 3. & Argent. duae παδε πυραιδεσθιν, male.
Reinold. qui post βρυκοι δε καμινος comma non
 habet, sed habet post δερο και.

δυγατερ) δυγατηρ *Reinold.*, qui comma post
 Κενταυρος posuit.

οι θ') Ita cum MS. Barocc. & Edit. recentioribus separatim edimus, non cum edit. omnibus vetustioribus coniunctim οιδ', οιδ' cum hic loci serviant divisioni, non usurpentur pro simplici qui. *Reinold.*

τυπτοι δε καμινος) Ita MS. Barocc. Amstel. Heresb. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. 2. omnes uno ore, nempe χερων. Ceteri Centauri figulina opera male verberent, tundant; ipsam caminum dux eorum Chiron. Pro hoc tamen recentiores cum Suida πικτοι δε καμινος. *Reinold.* Ad Suidam Πικτοιεν L. Kusteros, mala causa. Advocantur ad vasorum perniciem Centauri, neque incongruens τυπτοι δε καμινον, nempe Chiron ipse. Habet tamen πικτοι δε καμινος suos sibi patronos, neque malos *Wessel.*

οιμαζοντες) οιμαζοντο *Suidas.* Editiones, omnes vetustiores neglexerunt punctulum ω subscriptum in εραωτο. In fine etiam vocis πονηρα gravem habent MS. Barocc. & Edit. Flor. item Argent. prima. Primus acuit Aldus. *Reinold.*

ος δε χ' υπερκυψες) Ita recte Barocc. & *Suidas.* male ο δ' εχ υπερκυψες Edit. Flor. & Ald. 1 & 3., ο δ' εχ υπερκυψες Ald. 2. οδ' εχ υπερκυψες Ald.

Argent. 2. utraque peius, peccante metro, Reinold.

περι τῆς) MS. Barocc. Heresb. Edit. Flor. Ald. 1. 2. 3. & Argent. 2. περι ταυτα, ut cum περιουσια coniungantur, contra metrum. Pro περι Barnesius περι, emendatione hand necessaria, cum περι a φλεχθει per Tmesin abstraatur. Reinold. Suidas & Editi melius, περι τῆς φλεχθει Poetae diris respondent. Voluit τῆς εαν το προσωπον περιφλεχθει. Barnesius imprudenter περι τῆς εαν — Wesseling.

ad Cap. XXXIII.

Incipit caput. II. Reinold, qui post ευδαιμων νεστας comma non habet, sed posuit comma post ταυτε, & ωδηγεν δε — εγχωριων parenthesis inclusit, commaque posuit post αυτον, nullumque post εγχωριων.

δυναται) αυτε Suidas. Accusantur ταυτολογιας propter vicina ανδρος μεγα δυναμενοι a Kuffero ad Suidam. Absolvunt alii, & facile queunt excusari. Suidae αυτε alia venit aut ex ευδασε aut correctione, neque in αυχεσ πι abiret, opus erat. Wessel. Post βρεμει abest comma Reinold.

αντικλινοθε) Attigit Suidas in voce, qui mox επεισι in voce Ομηρος Wessel, comma post αντικλινοθε posuit Reinold.

εσει) Ita recte Barocc., Edit. Flor. omnesque vetustiores εσει contra metrum Reinold.

ευφροσυνη τεθλυια) Ita recte Barocc. Edit. Flor. ευφροσυνητε θλυια. Ald. 2da & Argent. 2. ευφροσυνη τεθλυια. Ald. 1. & 3. ευφροσυνη τεθλυια.

Λυια omnes male. peccante metro. Reinold.
qui comma in fine versus non habet, neque
post αγγυα.

καρδοπη ερποι) Barocc. Amstel. Heresb.
Lipf. & prisca editi, ut sit versus σπονδαϊζων, non
ερπες **cum recentioribus**, & melius convenit
modo & tempore cum praecedenti εη Reinold.
κατα δορπη ερπει Suidas, qui versum insuper,
quem vide, adstruit. Suidas Κορυβαιη. Neutram
obvium, aut in aperto. Succurrebat Barnesii
explicatio, οτι Κυρβαιων δικη η τετραγωνος maza
ista, sed arcessita & arbitraria. Placuit Polito
aut Κυρβαιη, a Cyrba, urbe Pamphyliae apud
Stephanum, ob mazarum istius loci praestanti-
tiam, qua de nemo: aut εκταιη, ut grandis sit
maza, sex choenicum, opinione fallace admo-
dum. Ingeniosior de Pauw, ex Suidae vesti-
giis, πυρ καιη δ αιε, κατα δορπη ερπη μαζε.
Semper luculentus sit focus atque ad coenam
maza veneat. Quae quidem, si non vera, vul-
gatum longissime exsuperat elegantia. Poterit
& ερποι, scriptis volentibus, manere, ut σπον-
δαϊζων sit versus. Wessol.

διφραδα) διφρα καταβησται υμιν Suid. κα-
τα διφρακα, auctoritate Hesychii, Διφραξ, θρο-
νος γυναικειος, Barnesius, favente quodammodo,
tibi corrigatur, Suida. Nimum sane διφρων επι-
βησται Kufferi abit, etsi belle idem de Grae-
corum prisca consuetudine ex Grammatico
Ζευγος ημιονικον. Wesseling. Post υμιν comma
Reinold.

κραταιποδες) κραταιποδας Barocc. perpe-
ram, ut edit. Flor. αξισιν. Recte, uti editur, Al-
dina ceteraeque omnes. Reinold.

ἰσον ἰφαινοι) ἰφαιν' ἰσον Suidas. ἰφαινοι ἰσον Heresb. & alii, male transpositis verbis. René Barocc.

ἐπ' ἡλεκτρω βαβαινοια) Interpretis, Haec pre-
nat electrum pedibus, velut inconcinna, J. M.
Gesnerus Comment. Soc. Reg. Goett. T. 3. p.
85. repudiavit: sedentem enim in sella matro-
nam, & telam detexentem describi, idque βα-
βαινοια saepiuscule dici; verissime, adfirmantque
proxime iuncta, Wessel. Post νευμαυ ante ενιαυσιος
comma Reinold.

προθυροισ) προθυροισι. και ει δωσεις τι, και ει μη,
δυ μενω. εδ' ηλθομεν ενθα συνοικησοντε. Reth. obser-
rans; MS. Barocc. και ει μεν τι δωσεις, ει δε μη, — Edit.
Flor. και ει μεντοι δωσεις, ει δε μη consentientibus
Ald. 1 & 2. & Argent. 2, nisi quod comma in
ine additur. Ald. vero 3. και ει μεντοι δωσεις, ει
ει μη, — ad primum Lectio, quam damus,
proxime accedit. — Idem ad alterum versum:
Barocc. εχ' ετηξομεν' ε γαρ συνοικησοντε ενθαδ' ηλ-
θομεν. quicum consentit edit. Florent. ceterae-
que omnes nostrae vetustiores. εχ' ετηξομεν vi-
detur esse substitutum ex superiori versu ετηκ' εν
προθυροισι, pro quo ε μενω magis est Homeri-
um; ceterorum fere verborum tantum ordo
est inversus. — μεν τι Palat. Barocc. Suidas, ce-
τι μεντοι. Omnes autem ετηκ' εν προθυ-
ροισι και ει μεν — una serie. συνοικησοντες
θαδ' ηλθ. Suid., recte, in Barocc. εν-
θαδ' ηλθ. quoque: olim συνοικησοντε ει-
θαδ. Sudores Pavi, Barnesil, aliorumque, ut
troico pede versus progredierentur, quid me-
orem? Jambi puri sunt, atque a praecedenti-
is, uti factum cernis, Valkenario, primo Om-
Appar. Herod. Vol. V. U nium

nium monstratore ad Herodoti VIII. 62. p. 646 sciendū. *Wesseling*. Unum hic ponam exemplum, inquit vir κριτικοτατος, ex Herod. de V. H. 33. ubi velut Eiresiones Homereae posuerunt hos enormes duo versus editores: (de Barneſii nihil hic dico licentia) Ἐσηκ' εν προθυροισι και ει μεν τοι δωσεις, ει δε μη, Ουχ' ἐσηξομεν· ου γαρ συνοικησοντε ενθαδ' ηλθομεν. Ad priora pertinent ista: Ἐσηκ' εν προθυροισι· tum sequitur aliud fragmen, cuius indicium praebet και, conflans duobus senariis legitimis, si sic redintegrantur: Ει μεν τι δωσεις —, ει δε μη, ουχ' ἐσηξομεν, Ου γαρ συνοικησοντες ενθαδ' ηλθομεν. conf. Athen. VIII. p. 360. c. *Valken*.

Post Σαμω & χρονον comma *Reinold*. αγειροισεν) αγειροι Amstel.

ad Cap. XXXIV.

Incipit cap. 12. *Reinold*., qui nullum habet comma post εγχωριων, sed comma posuit post Ion. Plura, Herodoteo sermone pugnantis, & male concinnata, ne nimium Criticus grammaticusque censeret, illibata transmissi. Enimvero ubi μαλακως εχειν de graviter aegrotante? & μαλακιστος leibalis? In mollibus, effeminatis & animi mollitiae talia apud seculum prius: recentiores aliter, etiam in gravi aegrotatione, sed parce. Nusquam Herodotus. Conf. Eustath, in Hom. p. 1592. 22. *Wessel*.

εκβας δε) δ' εκ Palat. Barocc. Sed Edit. Flor. cum ceteris omnibus δε, quod magis Ionicum est. *Reinold*.

απλοιην) Ita edit. Flor. & omnes vetustiores, MS. Baroco. cum recentioribus απλου. se.

sed illud alterum magis est Jonicum *Reinold.*, qui comma post *πολιες* non habet, sed habet post *αυτον*.

ad Cap. XXXV.

Post *ναυτεων* comma nullum *Reinold.*, qui habet comma post *προσελθοντας αυτοις*, & colon post *ειπον*, nullum vero comma post *Αγετε*, quod posuit post *διαγωνομαι*, & punctum post *λεγειν*, colon autem post *ειπαν*, commaque post *ημες*.

ασσα) In MS. Barocc. scribitur *αιττα*, superscriptis *σσ*, utrumque eadem manu scriptum. *Reinold*

οι δε Φασι) Sic Barocc. & Suidas, sed Edit. Flor. cum ceteris vetustioribus *Φασιν*, male sequente consona. *Reinold.*

Ασσ) MS. Barocc. *ασ* male, cum sequatur *τα*, & *Φερες* sunt masculini generis. *Reinold.*

α δ' εχ) Ita edit. Flor. cum ceteris vetustioribus; & MS. Barocc. lectio *τα* magis est Ionica, receptaque a *Reinold.*, qui post *ελες* comma habet, quod omisit post *εν γη*. Posuit idem comma post *Ομηρος*, punctum post *ταδε*.

ad Cap. XXXVI.

Post *ρηθεν* comma *Reinold.* non posuit, qui *ειονται τις* uncis inclusit, commaque post *η Ιω* omisit.

πολητεων) Ita Barocc. Palat. pro *των πολιτων*, quod est in edit. Flor. ceterisque omnibus.

διαλογη) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. ceterisque omnibus, praeter *Barnesium*, qui *διαδραγη* habet. *Reinold.*

εγγενητο) Palat. Barocc. Amstel. confir-
 mante edit. Flor. nisi quod typographico erro-
 re edetur εγενητο, unde tamen Ald. & omnes
 post eum dederunt εγεγοντο. *Reinold.* Denique ma-
 num iniicit ac moratur εν διαλογη εγγενητο, pro
 quo *Barnesius*, non molliens, sed sermonem
 asperans, εν διαδωγη, de colloquii usu, & ἴτα
 ποιησις εξεπεπτακε, ράσις publicata fuit. Magno
 mercabor. ubi ea Herodoto asserentur. *Wesseling.*
 Post εξεπεπτακε comma non habet *Reinold.*

καλυψεν) Ita Barocc. Palat. iuxta illud Ho-
 meri Iliad. ζ. 114. 1. Edit. Flor. ceteraque
 omnes καλυπτε.

ad Cap. XXXVII.

Incipit Cap. 13. *Reinold.*, qui post eius
 comma posuit.

ανθρωποις) Ellipsis est vel praepositionis
 εκ, vel nominis τινα. *Reinold.* Prave labuntur,
 & turbide fluunt. Ne balbutiret Scriptor, τα νομι-
 μα, τα παρα τοις ανθρωποις, — Pavius, qualia
 iure expectasses. Jam quoniam suspicio libera
 est cuius, suspicor iterum ex Ephoro, qui Ho-
 merum Aeolensibus suis magno conatu vindica-
 vit, testificante praeter alios Plutarcho, haec
 adscita videri. *Wesseling.*

εξευροντα) id est, aut quam pulcherrima
 potuit invenire. *Reinold.* qui post σωτε nullam
 ponit comma.

ακοντες) ακουσαντες Amstel. Post ἱεροποι-
 γαρ comma *Reinold.*

πατριδι) Ita optime Palat. Barocc. male edit.
 Flor. πατριδα, & qui eam sequuntur omnes us-
 que ad Gronovium, qui vix melius τη πατριδι
 oppo-

ὀρθοσitas enim habemus ἱεροποιήν την κρατισήν,
 & την ἐωύτε πατρίδι προσήμυσαν. Reinold, qui post
 ὠδε punctum.

η es) ἦς Amstel. post επεσεν comma Reinold.

ων) ἦν Amstel. post ὠν nullum comma Rein.
 qui post εχηετο punctum idemque post λειβε.

επι πεντε) Eustath. ad Iliad. p. 135. 40. re-
 spexit. Wessel. post τριων colon Reinold.

ad Cap. XXXVIII.

τα μιν εν) abest μιν Reinold., qui post τελευ-
 της & βια commata posuit.

περι δε ἡλικιης) Incipit cap. 14. Reinold. idem
 comma post επισκεπτομενος non habet, quod
 ponit post τριακοντα, post εικοσι, & post Κυμη,
 & καλεομενη.

Φρικωτις) Herodoto, sicuti oportebat, Φρι-
 κωνις, L. I. 149. Eadem & vicina Larissa Stra-
 boni Φρικωνις lib. XIII. p. 922. 13. Ex Tzetze
 eodem in Hesiod. p. 143. ed. Heins. L. Holsten.
 ad Steph. Byz. advocavit Κυμην, την νυν Φρικωτι-
 α καλεομενην, verissimeque Φρικωνιδας rescripsit.
 Tzetzes ipse Commentarii principio, καλεσται δε
 Φρικωνις. Idem & hic redire debet, aut Φρι-
 κωνιτις, quod in Ethnographi Κυμη. Wessel. Post
 ὑμην comma non ponit Reinold.

οκτωκαιδεκα) οκτω και δεκα Baroec. separa-
 m. post ὑπερον & post κατωκιοδη commata Rein.

ετα εστιν εξακοσια) Sententiam Herodoti de
 tempore, quo fuerit Homerus lib. II. 53., haec
 iectant validissime. Pugnam sedare Scaliger
 Eusebii Chron. Ann. 1548. p. 102. scribendo:
 ετα εστι τετρακοσια εικοσι δυο, anni quadringenti vi-
 nti duo sunt, adnixus est. Quadrata ita nume-
 rum ratio, Considera vero, quid consequi

neceſſe fit. Homeris primam lucem anno ab Ilii clade 168. adſpexit: inde ad Xerxis in Graecos expeditionem anni, ſi ſtabilis correctio manſerit, 422. Itaque rex Perſa anno ab everſa Troia 590 in Graecos movit: movit autem ſub initium Olympiadis 75. Ergo prima Olympias Ilii αλωσει annis 296. poſterior erat. Atqui urbis eius excidium de Apollodori, Eratoſthenis & aliorum calculis in Petavii Doctrina Temp. IX. 29. annis ferme 408. primam Olympiadem antevertit. Neque iſtud vir maximus, ad incommoda emendationis parum attentus, negavit. Durant proinde illi annorum numeri, nec termini, a Scriptore conſtituti, moveantur. Quam quoque in partem, aliis motus cauſſis, Bouherius Diſſ. Herod. cap. XI. conceſſit, verum talia machinatus, unde Herodoto, quod monitum alias, illata vis fuit. Quid vero, inquires, Vitae Auctore, ſi annis ſexcentis & viginti duobus auctoritas adſit, fiet? Quid aliud? Quam temporum rationes ab illo everſo ad Xerxiſtraſitum in Graeciam aliter, ac priſci ſolebant chronologi, inſiſſe eum, ab Herodoto in Homeri ſignanda aetate vehementer diſcrepare, neque adeo, quod & aliunde apparuit, eundem videri ac Muſarum incundiffimarum parentem. Atque haec haecenus. Plura hunc in Scriptorem minatur A. Kluitius. *Woffling.*

Comma poſt ην ante *ερατεινοσμενος Reinold.*
idemque poſt *Ελληνας.*

διεβη) MS. Baroca. *διεμη.* nec tamen vitioſa
MS lectio eſt, vide ſupra iam animadverſa *Rein.*
qui poſt *χρονον* & *ζητειν* commata poſuit, idemque poſt *Ομηρος* habet.

εξηκοντα οκτω) *εξηκοντα* Amſtel.

Ad

CTESIAE FRAGMENTA.

www.libtool.com.cn

Animadversiones e Wesselingiana editione criticae omnes
H. Stephani, D. Hoefschelli, A. Schotti.

I. Ad Photici Eclogas Persicas.

ad Cap. 1.

Κτησιᾶ) Ανεγνωσθη βιβλιον Κτησιᾶ τε Κνιδιστᾶ
Π. εν βιβλιοις κγ'. D. H.

Ψευσην αυτον αποκαλων) Videtur prius hoc
participium esse expungendum H. S.
αποκαλων) al. ελεγχων.
ἔτως) ἔτω D. H.

ad Cap. 2.

Ἀσυϊαν) Max. Marg. codex Ἀσυϊαν.

κρισκρανοις) alii κρισκρανοις.

Ἀμυτιος) Ἀμυντιος D. H.

Ἀμντιν) Ἀμυντιν D. H.

Ἀμυτιν) Ἀμυντιν & sic passim. D. H.

ad Cap. 4.

Περσων ειδωλα) Scholion m. f. ὄρα την των α
ωλων εμΦανισιν.

καταΦευγει) καταΦευγει ὁ Κροισος, κ. θ. D. H.

ad Cap. 5.

δε διαλαμβανει) δε και λαμβανει D. H.

Πετισαίκαν) Max. Marg. Πετισαικάν.

ήμιαρρενα) γρ' ευνηχον μεγαλωσ sic & in aliis omnibus locis, in quibus ήμιαρρενα habes. H. S.

Πτισαίκα) Πετισαίκαν D. H. & ad oram Πετισαικᾶ. Πετισαίκα Max. Margonii.

αυτς (Φασι)) γρ' αυτς, Φσι μ. Πετισαίκα. D. H. & ad oram Πετισαικᾶ.

Πετισαίκα) Ρυτο legendum Πετισαικων, ut sit accusativus. H. S.

ad Cap. 6.

συνεμαχοντο) συνεμαχεν D. H.

ad Cap. 7.

δε και ο) δε ο D. H.

Αμορσως) alii Αμορβάτος.

ad Cap. 8.

καθιστη) καθισησε.

επεσησε) επεση D. H.

Βαρηκανιον) Βαρηκανιων.

ad Cap. 9.

πατροσ δια Βαγαπατς) π. νεκρον δ. Β. τ. η. ι. Π. ταΦηνη (νεκρον) και τ. D. H.

Ιξαβατς) Ιξαβατς D. H. Max. Marg. Ιξαλβατς.

μεγιστοσ) μεγ. ην. D. H.

τον Αιγυπτιαν &c.) των Αιγ. τον βασ. Αμυρταων και νικᾶ Αμυρταιον. Κομφαβεωσ D. H.

Ιξαβατς) Ιξαβατ. τς Κομφαβ. D. H.

ζωγριαν) id est ζωντα Num. 21, 35. Deuter. 2, 34. Helych sed ζωγρια ελειν Zofim. D. H. ad p. 41. Phot. in illa Theoph. Simocati verba ζωγριαν ελαβον.

δυο) επτακισχιλιοι δυο D. H.

ad Cap. 10.

Μαγος) al. μεγας.

Σφενδαδατης) Σφανδ. D. H.

ταις διαβολαις) δε ταις D. H.

Αμυτις) sic & D. H. ut & post.

εδεν δε ηττον) [επει] εδεν δ. D. H. Max.

Marg, επει εδεν ανελων εμελετα.

αποτμηθηαι) ανατμηθηαι. ως δε.

Βαγαπατε) I. Βαγ. κ. Ιξαβατε. at C. Vatic.

Ιξαβατε D. H.

Ιξαβατε) Ιξαβ. D. H.

ad Cap. 11.

Λαβυζον) alii Λαβυζον.

ημιαρρενων) των ημ. D. H.

υποδειξαις) και υποδειξαις D. H.

Σφενδαδατην) Σφανδ. D. H. & in not. idem

I. Σφενδ.

ad Cap. 12.

ε καταλειψει) εκ εγκαταλειψαι D. H.

ad Cap. 13.

τελευτησαι) melius τελευτηση & in seq. pro εβασιλευσαι legendum puto εβασιλευσει. nimium ο μαγας. nam illos duos regnasse, falsam comperietur. H. S.

Ιξαβατης) Ιξαβατης Hic. D. H. & alterum ad oram.

ad Cap. 14.

Εντευθεν) Ant addendum την κεφαλην, αυτ subaudiri dicendum est. H. S.

Νορονδαβατης) Νοροδ. D. H.

Βαρισης) Βαρισης D. H.

ad Cap. 15.

τε ἵππε) Herod. Thalia, & Themist. Or.
12. ἐπανηκεισ δε αυτοκρατωρ, εχ ἵππε χερμετι-
σαντος, ὡσπερ Δαρειος, υδε κωνη [sic legendum in
editis, id est, περιεφθαλειαι, non novi] σπεισας,
ὡσπερ Ψαμμιτιχος D. H.

πρωτα) πρωτον μ. D. H.

επειδη) επει δ' αν. D. H.

ΣΦενδαδατης) sic & D. H. hic.

επειδη) επει D. H.

ειδον) ειδον [οφεισ] οι α. D. H. In veteri libro
inter ειδον & οι insertum erat superne οφεισ. sed
locus hic neque emendari, nec intelligi nisi ex
aliorum historia potest. H. S.

ad Cap. 16.

Αριαραμνη) Αριαμμη D. H.

Μαρσαγουστην) Μασαγ. D. H.

ad Cap. 17.

Σκυθαρχης) alii Σκυταρβης, & Σκυταρης.
Σκυθαρχης, & in marg. Σκυθαρβης. Max. Marg.
επικρατεσθρα) επικρατεσθρον δ' ην το των Σ.
D. H.

Σκυθαρχη) Σκυταρων D. H. & in ora; alii
Σκυταρβων. ισ. Σκυθων.

Χαλκηδονιων) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 18.

Μηδικα) Ποντικα D. H.

ad Cap. 19.

β') In altero exemplari, non sine magno errore, scriptus est inusitato modo numerus ρά, pro quo hic β. ubi etiam mendum esse, quis suspicari possit. H. S.

www.libtool.com.cn

ad Cap. 20.

Αρτάπανος) Αρταπάνος D. H.
 Νατακας) Ατακᾶς & Νατακᾶς.
 Αμισριν) Αμισριν & Αμησριν,

ad Cap. 21.

Καλκηδονιοι) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 22.

ἔτως και) ἔτω D. H.
 ἔτως μιν) ἔτω D. H.

ad Cap. 23.

στρατιαν) στρατειαν D. H.

ad Cap. 24.

Θωραξ) Max. Marg. Θαραξ.
 Θεσσαλος) Θεσσαλος και Τραχηνιον, οιδ. D. H.
 στρατιαν) στρατειαν D. H.
 Ηγίαν) Max. Marg. Ογίαν.
 Τρηχινιων) Τραχηνιων, δια δ. D. H.

ad Cap. 25.

αυτοις) (δε) αυτ. D. H.
 στρατιᾶ) στρατειᾶ D. H.

ad Cap. 26.

αίρες) αναιρες D. H.

ΣΜΥΗΜ.

εμπιμπρησι) Max. Marg. εμπιπρησι.
 συνεφλεξαν) συνεφλεξαν D. H.
 γενωτατον) γενωτ. D. H. Codex Bavaricus &
 Max. Margonii etiam γενωτατον.

ad Cap. 27.

Ματακᾶς) Ματάκας.
 ἄτως) ἔτω D. H.

ad Cap. 29.

Ἀρταπανος) Ἀρταβας D. H. Max. Marg. Ἀρ-
 ταβανος.

Ἀρτοξερξην) Ἀρταξερξ. D. H.

Δαρβαιος) Ἀρταξερξης D. H.

Ἀρταπαις) Sic tamen hic & D. H. ut & post.

Ἀρτοξερξῆ) Δαρβαιω D. H. Max. Marg.

Δαρβαιω.

απαρνημενος) παρνημενος D. H.

ad Cap. 30.

Ἀρτοξερξης) Ἀρταξ. & sic semper per α in
 antepen.

Δαρβαιω) Max. Marg. Δαρβαιω.

Ἀμισεις) Idem Ἀμισεις.

Ἀπολωνιδῆ) Ἀπολωνυ D. H. in utroque
 exemplari legitur hic Ἀπολωνυ, & contra in iis
 locis, qui sunt cap. 41., utrumque Ἀπολωνιδῆς &
 Ἀπολωνιδην scriptum habet. H. S.

ad Cap. 31.

Ἀρταπανος) Ἀρταβανος D. H. & sic etiam
 edit. H. Steph. prima.

ad Cap. 32.

παι μελωτα) (και) μελ. D. H.

Χαίρ.

Χαριτιμιδα) Χαροτιμιδα Max. Marg.
εχρηματισει) εχρηματισει D. H.

ad Cap. 33.

Ορισκον) Ωρισκον D. H.
προς την) εις την.
ισχυρα) δε ισχ. D. H.

ad Cap. 35.

Σαρσαμαν) Σαρταμαν D. H.
αυτων σωτηριας) αυτε σ. D. H.
τρατια) τρατεια D. H.

ad Cap. 36.

τιμωρησαιτο) τιμωρησαι τον I. D. H.
βασιλευ) βασιλεῖ D. H.
ενδιδωσιν) PRO ενδιδωσιν reponendum puto
εκδιδωσιν H. S.
ανεσαυρωσε) ανεσαυρισε. M. Marg.
επι τρισι) A. S. sic legit, επι γ' αυροις πανε
τημοντα των δ' Ελληνων, οσσε. D. H.

ad Cap. 37.

Ουσιρις) Οσιρις D. H. & sic semper post fine v.
ΑρτυΦιος) ΑρτιΦυος D. H.
τετον) τετο D. H.

ad Cap. 38.

Μενοσανης) Μενοσατης D. H.
Μενοσατης) Lege Μενοσανης. aut, ut hic,
ita etiam ante, Μενοσατης, nam duplex est scri-
ptura H. S.

ad Cap. 39.

αυτον) αυτον D. H.

εαυτε) αυτε D. H.

Αρταξαρησ) Αρταξαρησ.

ευνεχος) [ευνεχος] D. H.

Ουσιριος) Οσιριος D. H.

λογοις και ορκοις) ορκοις και λογοις D. H.

ημαρτημενων) ημαρτηκωτων.

ad Cap. 40.

Αμισριος) Αμυριος D. H. Αμισρ. etiam Max.
Marg., ut & μοκ.

ε ευνεχος) [ε ευνεχος] D. H.

ad Cap. 41.

εν τη [εν] D. H.

τον πιασων) [εις] τον πισ. D. H. & in ora:
πιασων.

Αμισριος και δι') Αμυριος και [δι'] Δμ. D. H.

ad Cap. 41.

Αμισρις) Αμυρ. D. H.

βληχεως) αβλησχεως D. H.

ad Cap. 43.

εκειτι) εκ ρτι D. H.

ετωσ) ετω D. H.

η Αμισρις) [η] D. H.

τελος της &c.) ex edit. D. H.

ad Cap. 44.

Κοσμαρτιδινης) γυναικος Μαρτιδινης D. H.

Βασιλευς) ετι) βασιλευς, ετι D. H.

ad Cap. 45.

Φαρνακυαν) Max. Marg. Φαρνακίαν.
τον ευαρχον) [τον ευν.] D. H.

ad Cap. 46.

ἡ ἡσρατία) ὡς εἰ. D. H.

ad Cap. 48.

Μνοσανθε) μεν Οσανθε D. H.
Βασιλευσας μηνας ἐξ &c.) βασιλευει εν μηνος
Ωχος, ὁ καὶ Δαρεταιος μηνας 5', ἡμερας 16', ευι-
χοι &c. D. H.

ad Cap. 49.

Αρτοζαρης) Αρτοζανης D. H.
Αρτιβαρξανης) Αρτιβαζανης D. H.
τικτε Αρτοσην) [τικτες] D. H.

ad Cap. 50.

οικειος) ὁ οικειος D. H.

ad Cap. 51.

Αρτυφια) Αρτυβια D. H.
Αρτυφιος) Αρτυβιος D. H.
απολεσαι) απολεσθαι D. H.
Φαρνακυαις) Max. Marg. Φαρνακίαις.

ad Cap. 52.

Τισσαφεριης) Τισαφ. D. H.
Σπιθραδατης) Σπιθαραδ D. H.
χημασι) χηματα D. H.
Τισσαφερη δε την) Τισσαφεριδης την Π. D. H.

ad Cap. 53.

ονομα) [ονομα] Ter. D. H. & ad oram alā
Περιτυχμης.

ad Cap. 54.

εμελετησθη) ~~εμελετησασα~~ D. H.

αλλα τις Ουδιασης) αλλα τις Ουδιασης D. H.

αποκτειναντα) αποκτεινοντα D. H.

ad Cap. 55.

Μιτραδατης) Μιαριδατης D. H.

Τεριτυχμη) Sic in utroque exemplari. & in
utroque rursus statim post Τεριτυχμew. Illud lin-
guae communis, hoc Jonicae terminationem
habet. H. S.

ad Cap. 56.

πολλα την μητερα) Max. Marg. πολλα τον πα-
τερα και την μητερα.

εξιλωσασμενος) εξιλωμενος D. H.

η Παρυσιατις) [δε] η Π. D. H.

αυτην) ex edit D. H. rectius dicetur αυτη
H. S.

ad Cap. 57.

Βασιλευς δε) Βασιλευς δε και Αρσασκης. D.
H. in Not.

Ουδιασης) Ουδιασης D. H.

Μιτραδατης) sic & D. H. & ad oram Μια-
ριδατης.

Τισσαφηνες) Τισμφ. D. H.

Οροντην) Ορονδην D. H. & ποx Ορονδης.

ad Cap. 58.

Συιγεσις) Συνενσεις D. H. Συνγεσις etiam
Vatic. & Max. Margonii.

στρατίας) στρατεία D. H.

ὁ βαρβαρος) Αρταβαριος D. H. alii Λεβαριος:

αιτισμοί) αιτισμος D. H.

ad Cap. 59.

ανεσαυρισθη) ανεσαιρωθη D. H. ανεσαυρισθη
etiam Max. Marg. & Cod. Bavaricus.

αυτη) αυτη D. H. ταυτη cod. Vaticanus.

ως τον &c.) ως τον δακοντα βαλεν παρα Κυρον.
Max. Marg.

Κᾱρα) Κάρα D. H.

Κυρον) βαλεν Κυρον Αρ: D. H.

Κᾱρα) Κάρα D. H.

Μιτραδατην) Μιαριδατην D. H. Max. Marg.
etiam Μιτραδατην.

τον Κυρον) τον D. H.

ανελε) [αν] ανελε D. H.

ad Cap. 60.

πρειληπται) διεληπται D. H. & ad oram
η πρειληπται.

ΤισσαΦερνης) Τισαφ. D. H. & mox Τισα-
λερην.

ελυσεν) alii ελασε. Cod. Bavar. & Max. Marg:
λαβε..

αυτοματος) αυτοματος D. H.

ad Cap. 61.

οσον) alii ισον.

αυτη) αυτη D. H.

ευνεχων) υπηρετηντων εν. αυτη D. H.

κρσις) κρσις D. H.

ad Cap. 62.

των συνεχων) δια [συνεχων] των υπερτεριων
αυτη καταχ.

ad Cap. 63.

Δβηλητε) Δβηλητη D. H.

ad Cap. 64.

Ροδω) λογω D. H.

Βακτρων) A. S. M. M. μακτρων. illud (Βακτρ.)

C. B. 2. & H. St.

2. Ad Photii Eclogas Indicas

ad Cap. 2.

Τα Ινδικά) αναγνωσθή δε αὐτὰ καὶ τὰς Ἰνδικὰς ἐν β. D. H. In alio libro ms. Bavarico, Διηγήματα Κτησῶν Κνιδίω περὶ τῶν ἐν τῇ οὐκέρμηνι θάλασσαν.

ἐν ἐν β.) C. Vat. ἐν βιβλίω.

πλατυτάτου) πλατυτέρον D. H. sic & C. V.

ad Cap. 2.

παντιερβας) Vide Philostr. lib. 3. de Apollonia. καὶ Ἡλιοδώρος ἐὼν Φησι περὶ τῆς παντιερβας παραδοξα. Max. Marg.

τῶν Βακτριῶν) Malim τὴν sine accentu, προτινός H. S.

αὐτῆ) αὐτῆ D. H.

τεχοκαταλύτων) τεχοκαταλυτῶν D. H.

ad Cap. 3.

βιττακῆ) Haec ψιττακῆ est Plinio; qui lib. 10. c. 42. docet, quae aves imitari possent sermonem humanum, ut & Suidas in voc. Psittacus. Naz. praecipit. ad Virg. 624. Καὶ κόρακες κλεπτήσιν ὁμοίως ὅσα· οἷς δ' ἐρατοχρῶς ψιττακὸς ἀγκυλοχαιλὸς ἐστὶν πλακτοῖο δαμοῖο Ἀνδρομέον Φωνῆσε,

και ηπαθεν ανδρος ακισην. vide Olympiodori ex-
cerpta apud Phot. p. 112. D. H.

πορφυρεον) B. lib. υποπορφυρεον. causam vi-
rietatis colorum tam in psittacis, quam aliis
nonnullis avibus, adfert Diod. Sic. lib. 2 D. H.

κιναιβαρ) κιναιβ. D. H. C. B. A. S. etiam
per duplex vv.

Ινδισι) Bavaricus liber, ex eodem Ctesia ex-
cerptus, οίαν γλωτταν εκδίδαχθη D. H.

ad Cap. 4.

αυτο) αυτον D. H.

η δε κρηνη) Φιλοζωατες εν τω εις τον Απολλωνια
[lib. 3.] (βίβλ. ψευδους αυτο-Φησι. Max. Marg.
αποτροπαιος) αποτροπαιον.
αυτον ταυτα) αυτον ταυτα. D. H.

ad Cap. 5.

ορων) ορειων.

φειαν εδοττον) alij επ.

ad Cap. 6.

ανδρε) C. B. A. S. M. M. ανδρες
[μολις]) e cod. Bavarico.
εντεριωνην) εντεριωνην D. H.

ad Cap. 7.

περι της μαρτιχορα) και ταυτα ψευδος ο Φιλο-
ζωατος Φησι Max. Marg
τε κεντρον) και το D. H.

μεζω) μεζων) υπαρχετα. A. S. C. B. M. M.
 & H. S. μεζω υπαρχεσαν. I. B. μεζον πηχεως,

υπαρχεσαν) υπαρχετα D. H.

μεν εαν) μην D. H.

βαλη) βαλη D. H.

μαρτιχορα) B. lib. μαρτιχορας.

βαλλοντες) alii βαλλεσι.

ad Cap. 9.

γαρ φησιν) γαρ φησιν, D. H.

εσ και) η και D. H.

αυτον) αυτον, D. H.

παντε ανδρας) ανδρ. παντε D. H.

ad Cap. 10.

ρεον τον) ρεον, τον D. H.

οντα) alii οντων.

(αλλα και —) haec B. liber addit.

(ομοιως —) & haec B. lib.

ad Cap. 11.

μεση) εν μεση D. H.

μεγαλ) μεγα D. H.

αυτοι δε σημοι) αυτοι τε σ. τ. D. H.

κτηνη παντα εδεν) παντα ζωα, εδ. D. H.

νομοις) τομοις D. H.

λαγωβε δε και) λαγωβε τε και D. H.

πνεοντος) πνεοντος, επ. D. H.

[ως το ημετερον] e Bav. lib,

και πλοιαριεις) B. lib. και δια πλοιαριων τω
 απωρονται, και χρωνται.

σησαιμις) σισαμις D. H. C. Vat. σισαμενω.

εχει δε) Videntur haec verba, εχει δε η
 λιμνη και www.9libnon.com non suo loco esse posita: &
 pro σησαιμιν non dubito, quin legendum sit ση
 σαιμινω H. S.

αυτοθι αργυρος πολυς) B. lib. αυτοθι και αργυριαι
 πολυ, και μεταλλαι αργυρια.

εκει φησι) ειναί φασιν. D. H.

ad Cap. 12.

αλλ' ορη πολλα) B. lib. αλλ' εν μεγαλοις ορει
 ναις και τραχεσι. εκει εστι και οι γρυπες.

ad Cap. 13.

εχθσι θρας) εχθσι δε θρας D. H.
 [ως το καθ' ημας] Bav. lib.

ad Cap. 14.

πηγη εστι) B. lib. πηγη ης το υδωρ εν αυγαι
 βληθεν, πηγυται ως.

τρεις οβολας) B. lib. τρεις κοτυλας.

εθειληση) εθειλησες D. H.

ad Cap. 15.

Φησιν ὡς Ἰνδῶν) Φησι των Ἰνδῶν D. H.
 ἔλκεται) alii ἔλκεσ.
 ἰσχεῖ) alii εἰχεῖ

ἡ δὲ ζῶη) In B. lib. initium harum narratio-
 num admirandarum est hoc: λεγονται οἱ Σηρες
 &c. nos id inter Fragmenta collocavimus mox,
 quoniam hic non ita commode inserendi lo-
 cus fuit.

ad Cap. 16.

εἰδ' ὄλωσ), εἰδ' ὄλωσ εἰχ, D. H.
 εἰσαμον), σισαμον D. H.

ad Cap. 17.

εἰσαμῆ) σισαμῆ. D. H.

ad Cap. 18.

αὐτῆ ἢ ριζῶ) μιᾶ γὰρ ἐκ των ριζῶν τετε-
 ῶσον δακτυλος λαμβανομενη, ἢ αν &c. B. lib.

αἰπάντα) πάντα D. H.

καὶ ὄρεα) καὶ βουας καὶ τὰ λοιπὰ B. lib.

καὶ ὕδωρ) [καὶ] D. H.

αυτον) αυτο D. H.

ad Cap. 19.

τα αγαθα [τα]. D. H.

πιτυς) πιττη.

σιπταχορα) σικαχορα D. H. alii σιπτα-
χορα. www.libtool.com.cn

ad Cap. 20.

ερωγγυλωτερες) ερωγγυλος. D. H.

οις επιμυγνυται) οις [και] επ. D. H. και μυ-
γνυται C. Vet.

ωρυγη) ωρυγη Plutarcho etiam idem, quod
ύλακη Luciano, ut ωρυομαι, idem quod ύλακ-
τω Luciano, Xiphilian. Theoc. Idyll. 2.
D. H.

αλαλοι) Philo p. 217.

Κυνοκεφαλοι) ψευδος αυτο Φηση ο Φιλοστρατις,
Max. Marg Cynoccephalos inter animalia nume-
rat Diod. Sic. lib. 3. culta in Aegypto, Lu-
cianus.

(εσθησις — ωμα) Bav. lib.

ad Cap. 21.

τες Φοινικιδας) τες Φοινικας A. S. M. M. C. B.
και ειςι βελτιω) ειςι δε και β. D. H.

ad Cap. 22.

οταν δε) οτ' αν [δε] απ. D. H.

ονες) οις D. H.

σιπταχορε) σιπαχορε D. H. alii σιπτα-
χωρε.

γαρ.) γαρ εστι D. H.

αυτες) alii αυτον εν σπυριδαις συναγεσσι.

ασαφιδαι) ταφιδαι D. H.

καθαρον) αγαθον www.libtool.com.cn

οτω) οτω D. H.

ad Cap. 23.

χρουνται) χρωνται D. H.

ληγα φορεσιν) ληα D. H.

ad Cap. 24.

τρετες) τρων.

οτοι) αυτοι D. H.

παχυν) alii πχυ, αλλα θολερως.

τρωνοντες) Malim interpunctionem ponere
post εσπεραν, quam post τρωνοντες. nam ut πρωι
και εις μεσον ημεραε πινθσι τη γαλακτος, ιτα εις
εσπεραν τρωνθσι την ριζων. H. S.

ad Cap. 25.

εχθσιν) εχει D. H.

παλαισας) ο παλαισης S. Emp. LXX. inter-
pretibus, Philoni, Laertio & aliis dicitur το
παλαιστικον μεγαθος D. H.

πιοντες) πιοντες D. H.

τω Φαρμακω) alii τη Φαρμακω.

τα αλλα) τῶδ' α μ. D. H.
 ασραγαλως εκ εχουσι) ασραγαλως εδὲ χ. ε. τ.
 ἡκατος εχουσι· αυτοι δε κ. D. H.
 ως εγω) alii ὄν.

δὲ τρεχον βραδύτερον) δὲ τρεχον, βρ.
 D. H. www.libtool.com.cn
 πλεονα) πλεον D. H.

ad Cap. 26.

κερασι και λακτισμασι) κερασι και λακ-
 τισματι.
 ζωντας) ζωντα D. H.

ad Cap. 27.

πηχεων) alii πηχεσ.
 αν εντυχη) εαν τινι εντυχη.
 ωγρευσαντες) ἦτω Φησι περι τῆς και ὁ Φιλα-
 ρεατος. Max. Marg.

κρεμασιν αυτον) κρεμωσι αυτον. D. H.
 υποτιθεασι) alii υποτιθενται.
 [ως πυρ] Bav. lib.
 εφ' ω) εφ' ὃ D. H.

ad Cap. 28.

κυπαριττος) κυπαρισσος D. H.
 αυτων) αυτα D. H.

ελασι)

ελαιω) ετω Φησι περι τε ελαιω τετα και ο
Φιλοφρατος, γαμικον αυτο χρισμα κελων. Max.
Marg.

αναψωντες) αναψωντες D. H.

Φησιν) Φασιν D. H.

εκασαι) alii ακεσαι.

ad Cap. 30.

περιμετρος) Videri posset, legendum esse
την περιμετρον, nisi & antea ita loquutus fuisset.
H. S.

[προς καθαρισιν — αποτροπην] Bav. liber.

η ζωον) [η] D. H.

αργυρα και χρυσα) χρυ. και χαλ. και αργ.
D. H.

ad Cap. 31.

Εισιν εν τοις δεσ.) alii εσιν εν τοις κ. τ. λ.
ανθρωπων.

και τα κατω) και κατω D. H.

και ταις τριχαις) και τριχ. εν τε τη D. H.

πολιας εχει) πεπολιωμενας ε. D. H.

γενομενων) γετομενας D. H.

μελαινας) μελ. τριχας. εχ. D. H.

εκατερα) εκαση D. H.

ad Cap. 32.

(E₉₁ — &c.) Sequitur in libr. Bav.
 κεινως δε) Diodor. Sic. lib. 3.

www.libtca.org *ad Cap. 33.*

[δε] lib. Bav.

συγγραψεν) συγγραψεν εν οἷς καὶ ταῦτα

D. H.

Ad www.fntool.com.cn

Fragmenta

ex Persicis, Indicis & aliis scriptis Ctesiae.

E_{κ τῆ πρώτης λογῆς}) Laudatum hunc librum invenio & apud Arnobium lib. I. advers. gent. Verba eruditiss. auctoris sunt: Age nunc veniat, qui super igneam zonam, magus interiore ab orbe Zoroastres, Hermippo ut assentiamur auctori. Bactrianus & ille conveniat. cuius Ctesias res gestas historiarum exponit in primo. Armenius Hosthanis nepos & familiaris Pamphylus Cyri, Apollonius &c. ubi Critici tamen hodie ita interpungendum aiunt: Zoroastres (Hermippo ut assentiamur auctori) Bactrianus. Et ille conveniat, cuius &c. Sed quisnam ille? cuius nomen omisisse Arnobium verosimile non est. de quo liquido constaret, si Ctesiana existerent. Libet interim saltem coniectare leviter, si forte ita distinguendum; Et ille conv. &c. primo. Armenius Hosthanis nepos, &c

_{εν πα...}) Supplendum arbitror Παφλαγονία. in Paphlagonia. Utrum vero in prioribus verius Τριζιφανης, an Τριζιβανης, quod in ipsis Ctesiae verbis adfert, iudicare alios suam.

ad pag. 886.

ἐξ τε καὶ τριακοσίων ἤδη) Non dubitavi, eundem locum Agathiam respexisse, quem & Diodorus, itaque fidenter ad lib. II. Perficorum, unde Diodorus sua laudat, retuli. Vide vero an non ex Diodoro sit ἐξηκέντα τε quoque pro hoc ἐξ τε apud Agathiam legendum.

Σακεας προσαγορευομενης) De Sacea vel Saecorum festo isto, eiusque origine Casaubonus ὁ πανυ 14. Athenaicorum 10. vide & Strabonem lib. XI.

Ζωγανη) Falsus itaque Dalecampius; qui de veste capit; ita vertens: vestem indutus regiae similem, quam Zoganam vocant. & inde adnotat forte tractum Sotanne Italorum nomen, Clariss. Casaubonus observat eodem loco, quosdam mss. Ζογανη per ο scribe parvum.

ad pag. 887.

καὶ ἕτος εν) Edit. Commelin. καὶ ἕτως εν ενδον κ. τ. λ. non tam recte. Monuit & Casaub. 11. Athen. 7. his verbis. Melius, καὶ ἕτος. Non enim solus Ninyas: sed & alii plerique omnes reges Assyrii ensarii fuerunt, & domi laetuerunt. Malim ergo vertere: Hic itaque, vel similiter.

Ανακινθαραξω) Ανακινθαραξω. edit. Commelin.

τας οφρῦς) Casaub. d. l. ita: non est obsecrorum, deesse participium cum illis iungendum τας οφρῦς. nisi malimus in alium locum eas voces transferre, & scribere μοχ, καὶ ὑπεργραπτο τῆς οφθαλμῶς καὶ τας οφρῦς. ubi vide & de hoc more mollium veterum, pingendi supercilia

percilia & unguentis illinendi. Continuo autem haec Athenaei iunxi, ut & in Latinis supplementum e Dalecampi versione mutuando, quod in iis Ctesianum quiddam subodoratus fui, ut statim indico.

επαναβαλων τοις οφθαλμοις) Gratia scilicet magna Casaubono, qui e membranis haec notis parentheseos inclusa descripsit, ut expressit Commelinus. Sunt enim tantum non Ctesiae verba ipsa: modo emendentur. quod non infeliciter forte nos doceat Pollux noster cuius fragmentum statim adiecimus p. seq. inde scribe hic επαναβαλων.

πλεθρων) Πλεθρων alii stadia centum, alii mille pedes. Dalechamp. ad Athen.

εκατομπεδον) Vel longitudinis, quod arbitrator, vel latitudinis. Dalech. ibid.

ad pag. 888.

Θυσιας) Θυσιας edit. Commel. sed Stephanus edidisse videtur rectius. Alias de veterum exemplis, qui vivicomburium omnibus morbis generibus praetulerant, accurate anquirat Casaub. 12. Athen. 7.

αναβαλεν) Ad lib. 3. Ctesiae haec pertinere, patet ex praecedenti fragmento apud Athen., ubi hinc emendandum dixi επαναβαλων. Subiicit autem Pollux ista statim his, quae potulit de oculis patrantibus & distortis, quales effeminatorum sunt & cinaedorum, βλεμμα, αιτ, υγρον, θηλυπρεπες, γυναικειον, αχρειον, ανατετραμμενον, και τα ομοια. Κτησιας κ τ. λ.

Φανερων) Sequitur in Harpocr. εφοριων. οιον τ' ειρμενης υποκινδεις. ubi forte non tam corruptum

ptum auctoris alicuius nomen latet, quam Ctesiae verba mendosa. Apud Hesychium vero, ubi ὑποκιδες, ὑπεφρυδιον, forte legendum ὑποβρυχιον.

τριτω Περσικων) Exstant haec apud nostrum Ctesiam excerptum. supra in Persicis cap. 39, ubi tamen urbis nomen Κυρται, & viri semper Μεγαβυζος. Inde etiam facilius colligas, ex libro decimo tertio Persicorum haec depromta, quam ex tertio. Sed ex quoto libro, ego non coniectem hercle; ex tertio tamen, qui Assyriaca inter alios sex: priores continuit, non fuisse credam.

πρεσβυτερων) Euseb. lib. X. praep. Evang. contractius: πρεσβυτερα των Ελληνικων Κτησιαι λεγει. mox idem sat magnum defectum ita supplet, φανησεται τω δευτερω και τετρακοσιω ετη της Ασσυριων αρχης, της δε Βυλαχης (Belochum vocat Eusebii chronicon) τε ογδοε δυνατειας τω δευτερω και τριακοσω. Haec ex Fr. Sylburg. Annot. ad Clem. Alex. mihi Eusebius non ad manus; alias illa ipsis fragmentis interposuissim.

Διοδωρον Σεσωσις) lib. I.

ad p. 889.

Ο δε τρωχων &c.) Interpres non distincto cepit; nos interpunctiuncula utrimque adiuvavimus sensum.

Σιμοκατος,) Extat in hist. Theophylacti illius lib. 6. c. 11., quae nuper in publicum editae.

ad p. 890.

Δραγκων) γε. Δακων. Δραγγων gens Persidis Straboni & Stephano. Δραγγων itaque scribendum

lum; L. Rhodom., cuius notas in h. l. vide, ubi & de Dacis, eos e Persis in Europam transtulisse.

ῥομων) γρ. Χορωναίων. Mutilatum est e Χορωναίων, ut Stephanus e Ctesia annotat. L. Rhod.

ἀρματα δε). Hunc locum, curruum falcatorum inventum, quod Cyro Xenophon adstruere videatur, Assyriis regibus vindicare, ait Briffon. ib. 3. de reg. Pers. quem vide.

το δ' ευρος) τα δε πλατος.

τη πολαι [Βαβυλωνι] De isto dissensu auctorum in muris Babylonis dimetiendis, vid. doctiss. Briffon. lib. 3. de reg. Pers. v. & eruditiss. J. Capellum in accuratiss. tractatu de mensuris lib. I. non longe ab initio, ubi de pede Babylonio. examinat enim ibi praesertim Diodori vel Ctesiae haec, & emendat, ut iudico.

ad p. 891.

παντα) Vox παντα superflua est, ait Capellus, quem vide haec plane explicantem, perturbate, ut ait, a Diodoro tradita.

οργυων) Persicas οργυιας intellige. Capellus.

ως δ' ενισι) lege, το δε πλατος, ως ενισι των παωτερων εγραψαν, πηχων πεκτημοντα κ. τ. λ. Minorum Babylonis latitudo erat Babyloniorum cubitorum 45, Persicorum 70, Atticorum 60. Haec idem Capellus.

ad p. 892.

πολην ολην) ολην.

ad p. 892.

πεντηκτα μυριαδες) γρ. ακοσι μυριαδες.
ισον) lege ισοι L. Rhod.

ανανησαμνη) De quo Diodorus eodem li-
bro paullo ante.

ad p. 894.

ισορηκην) Quem itaque Diodorum tota ista
narratione de Semiramide lib. 2. sequentum ve-
rissimile est. ego tantum excerpfi, ubi Ctesia
nominatim mentio.

Μαδαυκην) μανδουκην.

Αρτιαν) Αρτυαν.

ad p. 895.

παρ οis ην εκδεδομενος) γρ. vero Καδβαιου. η
δε εκδεδομενος ετη. — Hanc lectionem reposui-
mus iubente L. Rhodomanno, alias vulgati εκ-
δεχομενος.

ετη πλειω) ετη δυο.

ad p. 896.

Ασιβαρα) Αν Αρσιβαρη, uti supra hunc re-
gem appellat.

Ασπιδαν) Απιδαν.

ad p. 897.

εδαδοκτο) Fortasse scripsit καη εδαδοκτο. H. St.

σημαινες) Sic Ald. edit. sed scribendum pu-
το σημαινειν. Ceterum non inepte posse hic lo-
cum obtinere ista de Stryaglio inter Fragmenta
putavi. Videntur enim in isto eodem bello, de
quo praecedentia, quae ex Ctesia retulit Diodorus,
accidisse. Certe utrobique vides, de Sacidarum vi-
ritate

ritate eadem narrari, quod istae & in Martis
alea viris fidae & assidue sociæ.

Στραυαλιος) Στραυαυλιος e prioribus Phaleraei
apud Tzetzen reponendum videtur potius.

www.libtool.com.cn

ad p. 298.

Εν δε τη νινωτη Κτησιαις) Ita optime ο μακροβ
της avus ad oram restituit, & in versione sua
expressit, cum alias mendose legeretur κτησιαις.
Est vero elegans hoc fragmentum, cuius men-
tio etiam historiae in Excerptis Photii supra
Persic. c. 4.

ορνθοις) Supra in excerptis Persicis in Pho-
tio cap. 5.

ad p. 299.

αυτον προσκεται) Suspecta haec non iniuria
Cl. Salmasio, quae facile possent ex iis, quae
praecefferant, intelligi, ait, si haberentur.

και διακων τας ελαφας) Salmasius emendat
ως και διακοντα ελαφας καταλ., non quod τας
ελαφας improbet. vetustiss. enim Graecos vo-
cem ελαφας sive de masculino, sive de femina lo-
querentur, fere extulisse: inscitiaeque damnan-
dos Grammaticos, qui mirantur, apud poetas
cervis feminis cornua attribui, cum exploratif-
simum sit, eas cornibus carere. Sed haec ipse
ad suum Stephanum plus sexcentis locis resti-
tutum nos docebit: quem paratum ad editio-
nem habet, ut nos publice quam primum ha-
beamus, id optamus summopere: immo docuit
ante tres annos in suis ad Callimachum lectio-
nibus, quae ipsae quoque lucem publicam non-
dum viderunt, pato. Alias de hac re & ad

Pollucem nostrum in Nobis, quas brevi, *ὄν θεῶν*, dabimus, erit dicendi locus. nec enim ista, quae *καμηλιῶν* loco seruo, mihi soli servata velim.

ἐν τῇ χώρῃ) Sed quatenam illa regio? nam quod praecessit apud Apollonium de monte Pelio ex Heraclide, ad eum locum haec de camelis non pertinere arbitror. lateat itaque his mendum.

Τῆρ μὲν τῆ Κυρῆ) Ante haec nimirum Tzetzes multa de Cyro *ἱστορεῖ* e Xenophonte desumpta.

ad p. 900.

τετρακοσία) Haec effecere, ait Athenaeus, *Ἰταλικῆ νομισματός ἐν μυριάσι διακοσίας τεσσαράκοντα*, ducentas & quadraginta myriadas denariorum Italicorum, id est, aureorum sexaginta millia, ut ad eum locum Dalechampius, qui Budaeum lib. 3. de aere istum locum diligentissime exposuisse ait.

ἀπὸ τῆ Χαοσπέου) De aquae huius potu, quo utebantur soli reges Persarum, v. copiose Brisson. lib. 1. de rep. Pers.

μοχθῶν) Ita scripsi. vulgo *μοχθῶν*.

ad p. 901.

Ψαλλισσῶν) v. Th. Marcil. interpr. ad Sueton. Tit. in c. 3. ad ista: ut qui cantaret & psalleret, adi & in primis de his *μυσεγεγοῖς* mulieribus Brisson. lib. 1. de reg. Pers.

Λυβατακίων) Non facit Stephanus Cresiae mentionem de hac urbe. Ex eo tamen cum A. Schotto puto, & epitomator quidam no-

men

mon Ctesiae omiserit v. Excerpta Persicorum
supra c. 4.

δια τῆς α γραφῆς) De huius nominis διττο-
γραφία plura ibi ἑθνηκῶν scriptor.

Δερβικαί) Ita scripsi, male vulgo Δερβικ-
καί. quod notavit & H. Stephanus supra p. 630.
suadet id & series nominum in Stephano. Ex-
cit, Apollonium per duplex κκ scribere; quod
alii nimirum per unum Δερβικαί, ut primum
itaque posuisse videtur Stephanus.

ad p. 902.

ὁ Κνίδιος) Potuit hoc & ex Indicis Ctesiae
excerpsisse Aelianus, e quibus fere, quae ex hoc
auctore apud eum legas. Ut itaque hoc non
nego: ita hic sequi libuit A. Schottum, qui
ad Persica haec quoque retulisse videtur.

τῆς ἡλίας) Supra in excerpt. Pers. c. 48. v.
Briffon. lib. 2. de reg. Pers. non longe a fine,
ubi errorem Suidae notat in huius nominis
etymo.

Ἀρσικαί) Ἀρσικαί supra excerpt. Pers. c. 48
& 56.

Δεινῶν) Δ. Φασιν ὁ Ἀρσικαί cod. Vulcob.

πυλαιῶν) in quibusdam mss. Plutarchi hoc
adnotatur, ut puto, scholion: πυλαιῶν, τὰς
ψευδῶν Ροδιοί, τὰς μηδὲν ὕμης, μητὲ λεγοῦντας,
μητὲ πραττοντας.

ad p. 903.

ὅτις κς) Vulcob. cod. κς.

ad p. 904.

ἀφροίτων) sic & Vulcob. cod. alias ἀφροίτων.

περιπλεω) περιπλεον Vulc.

ἀναμιχθάντες) συναμιχθάν. Vulc.

αὐτῶν) liXyl. verit. Ipsi cadavera visa haud pauciora XX. millibus esse ait. & annotat αὐτῶν. Locus est ambiguus & obscurus. Nam neque satis liquet, de Cyriae an regis exercitu perierint, qui hic numerantur: & quo illud αὐτῶν pertineat, non constat. ego ad Ctesiam potius retulerim. Minime quidem Lupo assentior, qui alterum numerum ad Cyrianos, alterum ad regiones retulit. Diodor. Sic. de regio exercitum plures an millibus, de Cyri autem circiter tria millia cecidisse refert.

Φαῦλα) In variis lectionibus ad Plutarchum adnotatur Φαδλην, Φαδλην e Vulcobii codice. Apud Diod. Sic. sane lib. 14. Φαλπος appellatur.

ad p. 905.

μεινισκῶν) μεινισκῶν Vulcob.

γλυφῶν) γλυφίδας Vulc.

ισθῶν) ιασθῶν Vulc.

ad p. 906.

παιθῶν) de his & seqq. excerpt. Peri. c. 59 & 60.

Γγγῶν) Γγγῶν supra in excerpt. c. 60.

ὑπεργασθῶν) ὑπεργασθῶν Vulc.

ad p. 907.

ζυντακῆς) ζυντακῆν habes in excerpt. c. 60.

Ζανα.

θαινατον) Addit Plutarch. supplicium Ginges quali nimirum venefici apud Persas affiebantur. λιθος εστι πλατυς, εφ' ε την κεφαλην καταθεντες αυτων, ετέρω λιθω πειουσιν και πιεζουσιν, αχρις ε συνθλασσαι το προσωπον και την κεφαλην.

www.libtool.com.cn

επεριχθη) γε. περαταχθη Vulc.

ad p. 908.

γινόμενα εκ ευθης) matandum in γενομενα
H. S.

Περσικος) vid. Briffon. lib. 2. de reg. Pers. de hac veste, ubi non sine causa suspicatur, apud Pollucem hanc vestem mendosam esse, cuius vulgati libri σαρανης habent. Suspicionem confirmat egregie pervetustus Ms. Palatinus, qui diserte istum Pollucis locum (lib 7 Onomast. c. 13. sub fin.) ita scribit. ο δε σαραπια, Μηδων τε Φορημω πορφυρον, μεσολευκος χιτων, quod & in notis meis ad Pollucem monebo.

εταλο τε) Coniecturam sequor, quam manu Sylburgii adscriptam inveni Hesychio, scilicet legendum ετιλλετο τε. Adposui autem hoc loci istud fragmentum, quod alicui non ita vero abfimile videri queat, ista de Parysatidis luctu ob interfectum filium a Ctesia scripta fuisse, de quo Excerpt. Pers. c. 58.

www.ljbttool.com.cn

Fragmenta Indica Ctesiae:

ad p. 911.

Ἰνδοῦν λεγόντας). Ibi & aliorum sententias, ut Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, & Demachi sententias maxime discrepantes refert: quarum nullam probat. v. & Arian. in Indic.

ad p. 912.

καὶ ἴκατον τε πάλυ) An forte hic locus defectus, viri docti videant: mihi, credo, libere suspicionem meam indicare licet. Habes enim diserte initio Excerptorum ex Indicis a Photio eadem quidem de latitudine τε γενε αὐτε sed de eo ubi latissimus sit, καὶ διακοσίων σταδίων ait. quid itaque? Facile potuit excidere in Arriani libris numeri ducenarii nota ε, quae reponi debeat. Sicque adhuc etiam plenius Ctesiae sententiam expositam ibi habebimus. nimirum ubi Indus angustissimus, XL. stadiorum esse; ubi latissimus, CC: ubi medius, id est, nec angustiss. nec latiss. plerumque C. stadiorum esse. Sic ego suspicabar, alii diu dicent.

εμπειραντας ὅταν) Ista innunt saltem excerpta Indic. supra c. 3., ubi περὶ των τερχε καταλυ

ιστελευτων (ita enim cum Hoeschelio nostro
malim) ελιφαντων.

αυτοις, κελυση) ἴσ. αὐτες.

ad p. 912.

χρυσωπες τε καὶ κυναμογοι) χρυσωπον τε καὶ
κυναμογοι.

ad p. 914.

κυναμογοι, κυνας) De Polluce nostro quid
dicam, mehercule nescio. Aelianum certe re-
ctius inspexisse Ctesiam credam. Et alii etiam
certe auctores hos Cynamolgos populos tradunt,
eosque canum feminarum lacte victitasse, unde
iis nimirum nomen: in illis etiam Cnidius Aga-
tharchides, apud quem paria habes cum Cte-
sianis excerptis. Cur itaque Pollux capes cum
gente sua, canina licet & ipsa, confundat, causam
non comminiscor.

Αραβων) narravit vero ex Vranii lib. 3. Αρα-
βικων Tzetzes de cataneis ibi, in quibus mor-
tuos reges, & eorum uxores, fratres ac filios
sepeliant ἐν γονυτι κοιταναντες illorum calamo-
rum, & calamum μηκνυσαντες, παλιν βασι. Ουσκ.
quibus Ctesiana subiicit, talia scilicet illa ψευδο-
πινατερα, quibus delectati scriptores vani.

διοργωες γραφοντι) vid. Excerpt. Indic su-
pra c. 6.

μαντιχωραν) Notanda diversitas scripturae
in huius beluae vocabulo. Excerpta Indica su-
pra c. 7. habent μαρτιχορα, vel cum Bav. lib.
μαρτιχορας, ut etiam Aelianus & Philostratus
habet. Aristoteles μαντιχωραν vocat, & Plinius
etiam *mantichoram*, sicut & Aeliani varia lectio.

notavit & Brodsetus V. miscell. 24. Ctesiam super his graviter vanitatis arguens.

ad p. 915.

ανδρσφαγον) ανδρσπυφαγον habent excerpta. www.libtool.com.cn

στρεαν) εκαστρεαν mavult Sylburg, ut & interpretatur, utroque mandibula tripl.

σγγυθι ενστανισθαι) σγγυθεν αμνησθαι, vel μνησται mavult idem Sylburg.

μαρτιχρασις) alii μαρτιχρασις.

ad p. 916.

ουχασι ολους) ομιας.

ad p. 917.

οτι συμβαλαι) Haec, ni fallor, e Callimachi Cyrenaei εκλογη των παραδοξων affert Antigonus, ut & quod sequitur.

Φαστιον) emendo Φασυτον, fimum, vel quisquillas, quae alias naturalis potius alimentum & somes. patet ex nostri Ctesiae Excerpt. Indic. supra cap. 10.

Ψυλλοις) Pygmaeis haec tribuunt Exc. supra c. 11.

ad p. 918.

Θηρωσι οι Ινδοι) Pygmaei in Exc. c. 11.

και χησιθαι αυτω) Ubi hic Ctesiae mentio, ais? fateor. sed lege supra Exc. Ind. fine c. 11. & dices, lac lacti non tam simile.

το Ινδιων τετραπην) vid. Exc. Ind. c. 12.

ad p. 919.

χρυσουχαίν) χρυσοχαίν.

ad p. 920.

αγγελος σης) Excerpt. Ind. c. 13. adde & fragmentum paullo ~~wante~~ ~~ex~~ ~~Aeliani~~ ~~lib~~ 16. c. 37. allatum, ubi de eadem re.

προβατα δε) Exc. Ind. supra c. 13.

κα σ' στη) Notat D. Hoeschel. ex Luciano

Σηρας μιν ἰσορῶσι μέχρι τριακοσίων ἡν ἔταν. Et A. Schottus: De Seris Lucian. quoque proditum refert, ad 300 eos vitae annum pertingere.

των σατυρων) De his puto esse e Ctesia excerpta, quae Aelianus lib. 16. de nat. animal. c. 21 quae adscribere non vacat. Et Pliniana lib. 7. c. 2. Sunt & Satyri subsolanis Indorum montibus &c. quae videntur cum aliis e Ctesia deprompta.

Ἐληνας δε) v. Exc. c. 17.

ad p. 921.

παρεμβον) παρεμβον est supra in Excerpt. Ind. c. 18.

δενδρα τς) v. Excerpt. c. 19.

κυνουφαλης) v. Excerpt. c. 20.

Κυνουφαλοι) v. Excerpt. c. 20.

κανθαροι) Excerpt. c. 21.

εκτριψαι) alii εκτριψαι.

ad p. 922.

της εχοντας το κερως) Ista pleraque in Excerpt. supra c. 25.

ad

ad p. 923.

μονος δε εν αυτω) Excerpt. Ind. c. 1. & de
Scriptio vermis c. 27.

www.libtool.com ad p. 924.

αυτα και αποφραξας) alli αυτη.

ad p. 925.

Κτησιος ταυτα) Excerpt. Ind. c. 11.
των εν Ινδοις) forte id tradidit idem Callima-
chus Cyrenaeus, ni fallor, e cuius παραδοξων
εκλογη & mox sequens fragmentum Antigonus
decerptit.

καταδραχεσθαι) A. Schottus Notis ad Ex-
cerpt. Ind. c. 30. ubi haec quoque habes,
emendat inde hic μη καταδ.

ελαιον) supra, ρυτο, Exc. Ind. c. 11.

μιλτωδης υδαρ) ex Artemidoro de mati ru-
bro tradit haec Strabo.

παρεφρανας γυγνισθαι) forte pertinere ad
c. 14. Ind. Exc. coniectat ibi A. Schottus.

ad p. 926.

viginti millia) Excerpt. Ind. supra c. 20.

confestim canescere) Exc. Ind. c. 31.

Sciopodas) Ctesiae fragmentum existat
apud Harpocrationem in σκιαποδες. quod mox
addemus.

nigrescat) Excerpt. c. 31.

ad p. 927.

ἐνοτακτοντων) monstra hominum monstro-
 o in mendo cubant; atque in auribus debe-
 rant emenda itaque mendum ἐνοτακείτων. (nisi
 ἠνοτακοὶ των rectius) *et* ἐνοτακείτω in versione.
 Strabo lib. 13. ἐνοτακείτω... de προδηση τα ωτα
 ρχοντας, ως εγκάθευθεν κ. τ. λ. ubi statim &
 Μοσομμάτιν subiicit.

diligenter exequatur) Haec descripta ex Ae-
 nea accepimus a M. Goldasto.

ad p. 929.

Κρησιαις εν β') Non additur ex περιόδοις esse
 in illis scholiis: inde tamen, unde & alterum,
 depromptum suspicor.

ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ, ΕΙ ΜΗ) Opto saepe Graeco
 illos iudices auctorum in Stobaeo ad oram ex-
 stare: & non nemo, credo, mecum alius,
 Latinus saltem hic exstat, Ctesiae Cnidii lib. 2.
 de Montibus. quem interim cum Brissonio se-
 quuti sumus.

ελαιον ακανθινόν) Casaub. 2. Athen. 25. ubi
 inter alia, Oleum, ait, acanthinum, ex quo spi-
 nae genere conficerent Carmani, tam incer-
 tum mihi, quam illud est certum, falli eos, qui
 emendant Ctesiae locum hunc, & scribunt,
 οινανθινόν, ostenditque, eodem modo haec Athe-
 naei ab Eustathio adferri.

ad p. 930.

Ταπεινὴ) Tapyrorum φιλοτιμίαν &c Act
 nus commemorat, ut iudicat Casaub.
 Athen. 12.

www.libtool.com.cn

MONO TΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

